

TÁC GIẢ: FRANK WORRALL
NGƯỜI DỊCH: NGUYỄN LÂM BÌNH NGUYỄN

MỘT HUYỀN THOẠI RA ĐỜI

SALAH

ĐỂ VƯƠNG THE KOP

NHÀ XUẤT BẢN
HÀ NỘI

Duong Kobo's Book Club

*Tủ sách Kỹ thuật số
dành cho
Kindle & Kobo*

SCAN TO JOIN

NHÀ XUẤT BẢN LAO ĐỘNG

Địa chỉ: Số 175 Giảng Võ – Hà Nội

Điện thoại: 0243.8515.380; Fax: 0243.8515.381

Email: info@nxblaodong.com.vn

Website: www.nxblaodong.com.vn

Chi nhánh phía Nam

Số 85 Cách mạng Tháng Tám, Quận 1, Tp. Hồ Chí Minh

ĐT: 0283.8390.970; Fax: 0283.925.7205

MỘT HUYỀN THOẠI RA ĐỜI: SALAH - ĐẾ VƯƠNG THE KOP

FRANK WORRALL

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc: Mai Thị Thanh Hằng

Biên tập: Phan Thị Ánh Tuyết

Vẽ bìa: Jc Black

Trình bày: Linh Vũ

Sửa bản in: Thủy Nguyễn, Thanh Thủy

Mã ISBN: 978-604-325-636-9

In cuốn, khổ 13.5 x 20.5cm tại Công ty TNHH In - Thương mại
Thuận Phát. Địa chỉ: Thôn Yên Vĩnh, xã Kim Chung, huyện Hoài
Đức, TP. Hà Nội. Số xác nhận ĐKXB: 1898-2021/
CXBIPH/08-97/LĐ. Quyết định xuất bản số: 1383/QĐ-NXBLĐ
ngày 28/9/2021. In xong và nộp lưu chiểu năm 2021.

Lời cảm ơn

Xin cảm ơn: Sarah Fortune, James Hodgkinson, Toby Buchan và tất cả đồng nghiệp tại JBP, Dominic Turnbull, Ben Lazarus, Jo Porter, John Maskey, cổ động viên Liverpool Jo Hernon, Roy và Pat Stone, Neil và Dylan Bason, James Edwards, Charlie Wyett, Danny Bottono, Andy Clayton, Steven Gordon, Ian Rondeau, Ben Felsenburg, Alex Butler, Tom Henderson Smith, David và Nicki Burgess. Cũng không quên: Angela, Frankie, Jude và Natalie, Frank và Barbara, Bob và Stephen.

Chương 1

Ngôi sao thực thụ

THỨ BẢY, 26 THÁNG 5 NĂM 2018

KIEV, UKRAINE

Người ta gọi đó là cuộc chiến giữa Mo và quý ông “Cái tôi lớn”, một màn đụng độ giữa hai trong số bốn cầu thủ đã có những màn trình diễn xuất sắc nhất thế giới bóng đá trong vòng mười tháng trước đó. Không có Lionel Messi và Neymar, nhưng Mo Salah và Cristiano Ronaldo được mọi người kì vọng sẽ thể hiện rõ giá trị của mình; rằng họ xứng đáng được nằm trong top dẫn đầu những thiên tài của môn thể thao vua. Với Ronaldo, đúng hơn thì đây là cơ hội để chứng minh anh vẫn còn là một trong những cầu thủ xuất sắc nhất, sau khi nhiều người bắt đầu cho rằng anh đã trên đà tụt dốc.

Với Salah, sau khi nhận được biết bao lời khen ngợi ở mùa giải đầu tiên cùng với đội bóng mới, đây là cơ hội để anh thể hiện rằng mình xứng đáng được coi là một trong những cầu thủ giỏi nhất. Đằng sau tất cả còn là câu chuyện về hai ông lớn của bóng đá châu Âu, dẫn dắt bởi hai huấn luyện viên thượng hạng, cạnh tranh cho vinh quang trong trận đấu danh giá nhất bóng đá cấp câu lạc bộ - trận chung kết Champions League. Salah đối đầu Ronaldo, Liverpool đối đầu Real Madrid, Jürgen Klopp đối đầu Zinedine Zidane và Premier League của nước Anh đối đầu với La Liga của Tây Ban Nha. Đây là trận chung kết khiến những nhân viên phụ trách tài chính của UEFA phải thèm thuồng: trận chung kết hoàn hảo trong mắt họ khi nhìn vào lịch sử và sức hút của cả hai đội bóng, cũng như nhân tố X là những cầu thủ quan trọng của họ.

Nhưng biết ai sẽ là người chiến thắng? Liệu sẽ là Salah hay Ronaldo? Hay một ai đó khác sẽ xuất hiện và phá hoại trận đấu

được coi là đỉnh cao của sự nghiệp Mo? Phải chăng là một cầu thủ khỏe và hung hãn tên Sergio Ramos, người đã nổi tiếng với những pha vào bóng quyết liệt và không khoan nhượng, sẽ đập tan giấc mộng của Mo và khiến tiền đạo người Ai Cập phải rơi lệ? Chúng ta đã không phải chờ lâu để tìm ra câu trả lời ở Kiev. Nhưng 16 ngày trước đó, ở London, huấn luyện viên trưởng Klopp của Liverpool đã có một bài phát biểu tại buổi trao giải thưởng của Hiệp hội Nhà báo Bóng đá Anh (Football Writers' Association) và lí giải vì sao một Salah khiêm tốn và biết hi sinh sẽ luôn là một đứa con cưng trong mắt người hâm mộ. Mo là một siêu sao nhưng anh luôn sống như một con người bình dị.

THỨ NĂM, 10 THÁNG 5 NĂM 2018

KHÁCH SẠN LANDMARK, LONDON

Klopp không thể dự lễ trao giải, nhưng ông đã có linh cảm rằng chàng cầu thủ của mình sẽ nhận được giải Cầu thủ xuất sắc nhất năm được bình chọn bởi các nhà báo trong nước. Vì vậy, ông đã gửi từ Liverpool tới London văn bản bài diễn văn dự định sẽ chia sẻ nếu có mặt. Ông thể hiện sự mến mộ của mình dành cho Mo Salah cũng như sự tôn trọng những gì anh đã đạt được trong mùa giải đầu tiên tại đội bóng - một cá nhân khiêm tốn, một người đàn ông tốt và một cầu thủ phi thường. Đó là một bài diễn văn cảm động và đã khiến nhiều người suýt rơi nước mắt. Đây là những gì ông đã nói:

Người giành được giải thưởng của quý vị - anh Salah, có thể hiện đang có mặt tại đó hoặc đang trên đường - tùy vào thời điểm thông điệp này của tôi được đọc. Việc quyết tâm tới tham dự sự kiện này thể hiện đúng tính cách của Mo. Và ý tôi không phải là tham gia giành các giải thưởng - mà là luôn biết ơn và biết cư xử đúng mực, luôn cố gắng hết mình để có thể trực tiếp gửi lời cảm ơn tới các vị.

Không còn gì nhiều về năng lực trên sân cỏ của Mo tôi có thể nói mà các vị chưa được tận mắt chứng kiến và mô tả. Việc bình chọn cậu ấy là "Cầu thủ xuất sắc nhất mùa giải" cho thấy các vị đều đã nhìn thấy năng lực xuất sắc của Mo.

Nhưng những phẩm chất về nhân cách của cậu ấy cũng xứng đáng được ngưỡng mộ.

Tôi đã đọc và nghe rằng Mo là một tấm gương sáng ở Ai Cập - ở Bắc Phi - và cả khắp thế giới Arab và Hồi giáo. Dĩ nhiên điều này là

đúng - nhưng sự thực thì cậu ấy là một tấm gương sáng, CHẤM HẾT. Bất kể theo giáo đạo nào hay sinh ra ở đất nước nào và thuộc chủng tộc nào. Thứ duy nhất mà chúng ta cần gán mác lên Mo, đó là một con người tuyệt vời và một cầu thủ xuất sắc - và nhân tiện thì phần đầu tiên trong câu nói vừa rồi quan trọng hơn rất nhiều trong cuộc sống so với phần thứ hai.

Mo là một tấm gương trong cách tiếp cận cuộc sống và cách ứng xử với những người xung quanh. Tại Melwood - với đồng đội và với nhân viên đội bóng - cậu ấy luôn hiền lành, khiêm tốn dù đã trở thành một siêu sao thế giới. Tất cả mọi sự chú ý và danh vọng đã không khiến Mo thay đổi dù chỉ là 0,01%.

Cậu ấy tới Liverpool trong sự khiêm nhường và nồng hậu. Ngày hôm nay, anh chàng góp mặt với các vị để nhận giải thưởng vẫn sẽ như vậy, mặc dù có thể hơi mệt mỏi hơn một chút do phải chụp selfie và kí tặng - vậy nên xin hãy lưu ý.

Mo - nếu cậu đang ở đó lúc này - chúng tôi rất tự hào về cậu và biết ơn những gì cậu đã đóng góp cho đội bóng - dĩ nhiên, tất cả đều đang hướng tới nhiều mùa giải hơn nữa cùng cậu tại Liverpool.

Trong một năm mà Manchester City đã chơi phi thường - trình diễn thứ bóng đá như ở ngoài hành tinh - cậu vẫn giành được trọn vẹn hai giải thưởng cá nhân. Trước tiên là giải thưởng bình chọn bởi các cầu thủ, và giờ là bình chọn bởi các nhà báo bóng đá.

Mo, cậu mang trong mình Đảng cấp Thế giới - thực sự là Đảng cấp Thế giới - và điều còn thú vị hơn nữa, đối với cậu, với Liverpool và với bất kì ai được xem cậu chơi bóng - đó là cậu vẫn còn có thể tiến bộ hơn rất nhiều.

Thật khó có thể tìm ra những lời khen có cánh hơn vậy. Klopp đã nói hoàn toàn chuẩn xác, và bất kì ai biết Mo Salah cũng sẽ đồng tình. Anh không phải dạng ngôi sao Premier League ở độ tuổi giữa 20 muốn nhận được sự chú ý, vui chơi tại hộp đêm hay khoe khoang những chiếc xế hộp. Đây là một chàng trai thích cuộc sống giản dị, dành thời gian phía ngoài sân Anfield bên cạnh cô vợ Magi - một chuyên gia công nghệ sinh học và cũng là bạn gái của anh từ thuở ấu thơ - và con gái Makka. Về lối sống giản dị đó, Mo thường nói, "Tôi thích đồ ăn Italy, đặc biệt là mì ống với sốt cà chua và cơm. Tôi dành thời gian rảnh bên gia đình, tập luyện môn thể thao ưa thích, chơi PlayStation. Nhưng tôi phải nói thật... Salah ở trong trò chơi có chỉ số tốt hơn ngoài đời thực nhiều."

Bộ đôi đã tổ chức đám cưới vào năm 2013 và Makka được sinh ra 2 năm sau đó tại Bệnh viện Westminster khi Mo còn chơi cho Chelsea. Cả Mo và Magi đều theo đạo Hồi, và Magi vẫn luôn đeo khăn trùm đầu khi xuất hiện tại Anfield. Sự ngoan đạo có thể giúp lí giải vì sao Mo là một con người nhân hậu. “Cậu ấy là một hình tượng sống cho những giá trị của đạo Hồi và luôn thể hiện rõ các giá trị đó”, Miqdaad Versi, Phó Tổng thư kí Hiệp hội Hồi giáo Anh, chia sẻ. “Mo là một người dễ mến. Cậu ấy là người hùng của cả đội. Liverpool đã đưa cậu ấy trở thành tâm điểm theo một cách rất tích cực. Mo chưa phải là câu trả lời cho vấn nạn phân biệt Hồi giáo, nhưng chắc chắn có thể có đóng góp lớn.” Cô con gái Makka của anh được đặt tên theo Thánh đường Hồi giáo và nơi cuốn sách Koran lần đầu được phát hiện.

Sự ngoan đạo của Mo cũng luôn được thể hiện trên sân cỏ: anh ăn mừng bàn thắng bằng cách chỉ tay lên trời rồi cảm tạ Allah bằng cách cúi mặt xuống đất. Salah thậm chí còn ủng hộ một bài hát mà các cổ động viên Liverpool đã nghĩ ra, trêu đùa rằng họ sẽ sớm chuyển sang theo đạo Hồi nếu anh tiếp tục ghi bàn. Anh đã tweet lại lời bài hát được dựa trên giai điệu của bài Good Enough của nhóm Dodgy:

“Nếu với bạn anh ấy đá hay, thì với tôi cũng là như vậy.

Nếu thêm vài bàn thắng hôm nay, thì đạo Hồi tôi cũng theo vậy.

Nếu với bạn anh ấy đá hay, thì với tôi cũng là như vậy.

Thỉnh đạo trong nhà thờ Hồi giáo, tôi sẵn sàng hát ca!

Mo Salah-la-la-la, la-la-la-la-la-la-la.”

Mo cũng đã chia sẻ tư tưởng của mình trong một thông điệp gửi tới những người trẻ, nhắc nhở họ luôn phải giữ vững niềm tin và sự nỗ lực, bất chấp khó khăn gặp phải: “Các bạn hãy luôn cảm nhận trái tim mình. Trung thành với bản thân. Luôn tin tưởng vào khả năng và giấc mơ của mình. Đó là cách duy nhất để ta đạt được thành công. Trên chặng đường đi, nhớ luôn tôn trọng bạn bè và cả đối thủ nữa. Tôn trọng tất cả mọi người - bất kể nguồn gốc, tôn giáo hay quốc tịch. Và cuối cùng, không ngừng cải thiện bản thân. Khi ai đó nói rằng bạn chạy nhanh, hãy đảm bảo rằng ngày hôm sau, bạn sẽ cho họ thấy mình còn có thể chạy nhanh hơn nữa.”

Haytham Abokhalil, một nhà hoạt động nhân quyền với tư tưởng ủng hộ nhóm Muslim Brotherhood, đã nói rằng thành công của

Mo “giúp giới trẻ tự tin rằng họ có thể đạt tới đỉnh cao nếu được trao cơ hội”.

NƠI MỌI THỨ KHỞI ĐẦU

Câu chuyện của Mo Salah khởi đầu từ cách Liverpool khoảng 5.600km, tại Nagrig, một ngôi làng nhỏ gần thành phố Basyoun, thuộc bang Gharbia của Ai Cập. Nơi đây cách thủ đô Cairo khoảng 130km về phía bắc và là nơi mà Mohamed Salah Ghaly đã được sinh ra vào ngày 15 tháng 6 năm 1992. Đây cũng là nơi mà nhiều năm sau, khi đã giành được tiền tài và danh vọng từ sự nghiệp cầu thủ, anh sẽ trở lại và trả phí xây dựng một trung tâm y tế, một trường nữ sinh, một nhà máy xử lý nước thải và một đội xe cứu thương. Salah cũng đã mua thiết bị tập gym cho một nhà văn hóa cộng đồng được đặt tên anh, và xây dựng cả một sân bóng bốn mùa tại trường Mohamed Ayyad Al-Tantawy, nơi anh từng theo học.

Chẳng lạ gì mà bất kể nơi nào bạn tới thăm trên vùng đất quê nhà của Mo Salah, khuôn mặt của anh thường xuyên hiện hữu trên tường những tòa nhà. Có nhiều con phố đã được đặt theo tên chàng cầu thủ, và anh đã đem lại niềm hi vọng cho nhiều thanh niên Ai Cập rằng họ có thể thành công trong cuộc sống, y như người hùng của họ đã từng làm. Mo đã góp tặng hàng triệu bảng Anh để giúp cải thiện cuộc sống cho người dân nơi quê nhà và cùng với sự khởi đầu này là niềm khát khao và quyết tâm trở thành một cầu thủ bóng đá vĩ đại.

Ông Maher Shatiah, Thị trưởng của Nagrig, chia sẻ về những đóng góp của Salah cho thị trấn, cũng như về bản chất hướng thiện của anh: “Salah là một người có giáo dục và bất chấp tiếng tăm của cậu ấy, vẫn chưa bao giờ quên đi gốc gác của mình. Cậu ấy đã cung cấp rất nhiều sự hỗ trợ, ban đầu là thức ăn, được quản lý bởi Ban quản lý Đô thị, rồi tới đội xe cứu thương đầu tiên của thị trấn.” Ông cũng nói thêm rằng Mo vẫn đóng góp 2.000 bảng mỗi tháng để giúp đỡ các hộ nghèo.

Nagrig là nơi một câu chuyện cổ tích thời đương đại bắt đầu, và Mo Salah sẽ không bao giờ quên đi nguồn gốc của mình cũng như những con người còn ở đó. Những cử chỉ nhân ái của anh được truyền miệng ở bất kì nơi đâu quanh quê hương. Còn cả câu chuyện khi ngôi nhà của bố mình bị trộm, Mo đã thuyết phục bố không truy tố tên tội phạm sau khi hắn bị bắt. Bất ngờ hơn nữa, anh còn cho người này thêm tiền và đề xuất giúp anh ta tìm việc làm.

Matrawy Abu Habsah, một giáo viên tại Nagrig, đã khóc hết nước mắt khi chia sẻ cùng tờ tạp chí online Middle East Eye về Salah. Anh đã nói: “Tôi thật lòng không thể diễn tả được hết ý nghĩa của anh ấy với chúng tôi. Những gì anh ấy đã làm cho Ai Cập, tôi không thể giải thích được. Nói tới Mohamed thôi là đủ khiến tôi rơi nước mắt. Anh ấy không thích nói về những việc từ thiện mình đã làm, hay những khoản tiền mà mình đã ủng hộ. Anh ấy không thích là tâm điểm và không thích tạo sự chú ý. Tôi vừa gặp Mohamed ngày hôm qua tại một lễ tang. Tôi hỏi anh ấy khỏe không và anh ấy chỉ tạ ơn Chúa.”

Trong khi đó, Ahmed Daef Sakar, Thống đốc bang Gharbia, đã từng gọi điện cho bố của Salah để cảm ơn ông vì “tất cả những hành động từ thiện mà con trai ông đã làm cho tổ quốc. Cậu ấy là một tấm gương sáng cho những người trẻ noi theo và được hàng triệu người trên thế giới mến mộ vì đã đem lại niềm vui cho họ.”

“Mo vẫn trở về Nagrig vào mỗi dịp lễ Ramadan để tặng quà cho lũ trẻ”, Mohamed Bassyouni, một người bạn thuở thơ ấu, chia sẻ với tờ Mail. “Cậu ấy chơi bóng bàn và bi-a. Mỗi lần trở về, cậu ấy kí tặng và chụp hình với không chừa một ai. Mỗi mãi Mo vẫn vậy.”

Cách tiếp cận cuộc sống của Mo đã được bố mẹ dạy từ nhỏ. Ông là một nhà buôn còn bà phụ trách nội trợ. Cả hai luôn khuyến khích anh phải chăm chỉ và theo đuổi giấc mơ. Trong gia đình anh còn một em trai và một em gái. Mo vẫn giữ những kí ức đẹp về tuổi thơ của mình; gia đình anh chưa từng giàu có, nhưng luôn có đủ những thứ cần thiết và quan trọng là hạnh phúc. Mo không thực sự xuất sắc ở trường học, và thường xuyên tìm kiếm niềm vui trên sân bóng đường phố cùng bạn bè. Bố của anh, ông Salah Ghaly, đã lo lắng về thành tích học tập của con trai, nhưng rồi nhận ra rằng cậu nhỏ đã quyết tâm trở thành cầu thủ chuyên nghiệp, và từ đó ủng hộ cậu hết mình. Bản thân ông cũng từng chơi bóng khi còn nhỏ, nhưng chỉ ở mức độ nghiệp dư.

Về những ngày tháng cắp sách tới trường, Mo hồi tưởng, “Tôi không phải là một học sinh giỏi. Tất cả những gì tôi nghĩ đến chỉ là bóng đá.” Khi không chơi bóng trên phố hay cho câu lạc bộ trẻ thì anh cũng sẽ xem các trận đấu trên truyền hình. Bóng đá nhanh chóng trở thành mọi thứ đối với chàng trai trẻ, là giấc mơ và mục tiêu duy nhất của anh.

Bố và hai người chú của Mo từng chơi bóng cho câu lạc bộ trẻ của Nagrig và Mo đã đi theo bước chân họ. Sau đó, anh được một tuyển trạch viên của El Mokawloon, một đội bóng chuyên nghiệp

tại Cairo, phát hiện. “Năng lực của cậu ấy đã được thể hiện rõ ngay từ đầu”, Ghamri Abdel-Hameed el-Saadani, huấn luyện viên câu lạc bộ trẻ Nagrig - nơi Mo chơi bóng từ khi 8 tuổi, chia sẻ. Giờ là lúc quyết tâm theo đuổi nghiệp cầu thủ của anh sẽ bị thử thách bởi quãng đường di chuyển hơn 200km mỗi ngày từ Nagrig tới thủ đô Ai Cập. Ở tuổi 14, anh đã phải bắt ba tuyến xe buýt mỗi chiều, với tổng thời gian di chuyển 10 giờ để có thể tới tập tại El Mokawloon. “Tôi từng phải chuyển xe ba, bốn, thậm chí năm lần chỉ để tới được sân tập và sau đó về lại nhà”, Salah hồi tưởng. Lịch trình vất vả đó được lặp lại năm lần một tuần, trong nhiều năm liền.

Cuối cùng, tài năng thiên bẩm của anh đã được ghi nhận và những chuyến hành trình dài cũng chấm dứt. El Mokawloon có khu kí túc xá riêng xây bên trong khán đài chính của sân vận động Osman Ahmed và Mo đã được trao cho một suất ở nội trú. Vậy là anh chuyển tới ở trong một căn phòng giản dị, số 510, với tầm nhìn ra ngoài sân cỏ. Có thể chẳng có gì cao sang, nhưng với Mo Salah vậy là quá đủ: khung cảnh từ ô cửa sổ đã truyền rất nhiều cảm hứng cho một chàng trai nhạy cảm và suy nghĩ nhiều như anh.

Vào tháng 5 năm 2010, ở tuổi 18, cuối cùng Salah đã được triệu tập lên đội Một. Ban đầu, anh được xếp đá hậu vệ trái và chủ yếu vào sân từ băng ghế dự bị. Nhưng sớm thôi, đội bóng nhận ra rằng họ đang có một siêu sao tương lai ở trong tay, và từ những buổi tập, thấy được khả năng chơi tiền đạo trời phú của anh. Salah ghi được bàn thắng chuyên nghiệp đầu tiên của mình trong trận hòa 1-1 với gã khổng lồ của bóng đá Ai Cập, Al Ahly. “Mohamed đã sẵn sàng hi sinh mọi thứ”, Hamdi Nooh, một cựu tuyển thủ quốc gia Ai Cập và cũng từng là huấn luyện viên đầu tiên của Salah ở El Mokawloon, chia sẻ. “Ban đầu, cậu ấy sử dụng chân trái quá nhiều. Tôi thường phải dặn, “Nhớ dùng cả chân phải nữa!” Và cậu ấy sẽ nói, “Vâng, thưa ngài!” Luôn là vậy, luôn lễ phép. Sáng hôm sau, cậu ấy lại tới để tập luyện và tập luyện. Tôi đã phải gọi cho bố cậu ta và dặn phải tuân thủ thời gian biểu: Không thức muộn xem tivi. Không dậy muộn. Nhưng cậu ấy cũng không cần nhắc. Mo luôn biết mình phải sống ra sao. Cậu ấy sẽ luôn cầu nguyện rồi đi ngủ sớm. Tôi không phải là người làm nên Mo Salah nhưng tôi biết cậu ấy đã nghe lời tôi. Cậu ấy nghe lời tất cả mọi người.”

Salah đã thi đấu thường xuyên cho El Mokawloon từ 2010 đến tháng 2 năm 2012, khi thảm họa sân vận động Port Said xảy ra khiến Liên đoàn Bóng đá Ai Cập phải hủy phần còn lại của mùa giải. Sau đó, anh đã được tuyển mộ bởi Basel sau khi họ đá giao hữu với đội U23 của Ai Cập vào tháng 2 năm 2012. Salah vào sân

sau giờ nghỉ giữa hiệp, ghi 2 bàn thắng và lập tức gia nhập đội bóng Thụy Sĩ vào tháng 4 năm đó. Anh đã ghi được 11 bàn thắng trong 35 lần ra sân cho El Mokawloon và được trao danh hiệu Tài năng trẻ châu Phi triển vọng nhất năm 2012 của Liên đoàn Bóng đá châu Phi.

Nhưng giờ đã tới lúc châu Âu và những sân khấu lớn vẫy gọi.

Salah nói với bố rằng anh vẫn lo ngại về việc rời xa Ai Cập, nhưng việc đã nỗ lực quá nhiều và bỏ ra quá nhiều thời gian di chuyển trong thời gian đầu ở El Mokawloon đó khiến từ chối là điều không thể. Đây sẽ là một bước tiến nữa trên con đường trở thành siêu sao bóng đá thế giới của anh. Vào tháng 4 năm 2012, Mo ký hợp đồng 4 năm với FC Basel. Anh có màn ra mắt ở Champions League cùng năm đó và cũng đã ra sân ở Europa League. Mo đã giúp Basel lọt vào bán kết của giải đấu hạng hai châu Âu vào tháng 5 năm 2013.

Những màn trình diễn của Salah trước Tottenham và Chelsea tại giải đấu đó đã khiến các đội bóng Anh, và cả Barcelona ở Tây Ban Nha, chú ý tới tiềm năng của anh. Tại vòng tứ kết, Basel đã đánh bại Spurs ở loạt sút luân lưu sau khi hai lượt trận chính kết thúc cùng với tỉ số hòa 2-2. Mo đã không ghi bàn trong trận lượt đi ở sân White Hart Lane vào đầu tháng 4 năm 2013, nhưng anh vẫn tạo ra vô vàn khó khăn cho Tottenham với những pha đi bóng lắt léo ở cánh phải.

Tuần sau đó, Mo đã tìm được mảnh lưới của đội bóng London. Clint Dempsey đưa Spurs vươn lên dẫn trước nhưng rồi Salah gỡ hòa với một trong những bàn thắng chuẩn thương hiệu - loại bỏ một hậu vệ ở cánh phải, đi bóng vào trung lộ và dứt điểm chân trái vào góc thấp ở phía xa khung thành. Trận đấu đã đi vào hiệp phụ sau khi Aleksander Dragovic và Dempsey ghi thêm bàn thắng cho mỗi đội, rồi kết thúc ở tỉ số chung cuộc 2-2. Đội chủ nhà là những người đã giành chiến thắng trên chấm luân lưu với tỉ số 4-1, nhưng Salah đã không được thực hiện một quả penalty nào. Đó là khoảnh khắc đẹp nhất của Salah tại đội bóng cho tới thời điểm đó. Giờ thì anh sẽ có trận bán kết, và hi vọng là cả trận chung kết, để tiếp tục thể hiện mình.

Mo và Basel sau đó thất bại trong trận bán kết - nhưng màn trình diễn của cầu thủ người Ai Cập trong cả hai lượt trận đã ảnh hưởng rất lớn đến tương lai của anh, vì đối thủ là Chelsea - đội bóng sau này anh sẽ cập bến. Mo đã chơi tốt trong trận lượt đi ở Thụy Sĩ nhưng đó không phải một đêm may mắn. Anh phải nhận thẻ

vàng khi trận đấu còn 12 phút, không ghi được bàn thắng nào và Chelsea giành thắng lợi với tỉ số 2-1. David Luiz là người ghi bàn quyết định tỉ số từ một cú đá phạt.

Trong trận lượt về ở Stamford Bridge, Salah mới thực sự tỏa sáng và nhận được nhiều lời khen ngợi từ huấn luyện viên trưởng Chelsea - Rafa Benitez - cũng như tạo ấn tượng mạnh với những nhân vật nắm quyền trong khâu chuyển nhượng ở đội bóng thành London. Basel để thua 3-1 với 2 bàn thua trong hiệp hai, dù Salah đã cho họ chút hi vọng khi gỡ hòa ngay trước giờ nghỉ. chàng cầu thủ trẻ dứt điểm gọn ghẽ đánh bại Petr Cech và có đáng đáp của một sát thủ đích thực. Bình tĩnh và lạnh lùng, không lo lắng hay sai lầm, không nghi ngờ gì về kết quả. Chelsea đã giết chết giấc mơ được có mặt ở trận chung kết tại Amsterdam của Mo, nhưng anh cũng đã thể hiện được năng lực của mình, và qua đó gửi một thông điệp tới các đội bóng lớn đang theo dõi.

Phải chăng định mệnh đang muốn gọi anh tới Chelsea? Thực sự có vẻ là như vậy khi ở Champions League mùa sau đó, Basel một lần nữa lại đụng độ The Blues, lần này là ở vòng đấu bảng. Basel không thể đi tiếp, nhưng Mo đã ghi được tới 2 bàn vào lưới Chelsea. Như vậy là quá đủ để Abramovich mở hầu bao và đem anh về sân Stamford Bridge ngay trong tháng 1 đó. Anh đã ghi tổng 3 bàn vào lưới Chelsea trong 4 trận đấu và khiến hàng phòng ngự của họ choáng váng với những bước chạy bên cánh phải.

Vào tháng 9 năm 2013, Salah đã ghi 1 bàn thắng tuyệt đẹp vào lưới Petr Cech trên sân Stamford Bridge, mang lại hi vọng về một chiến thắng bất ngờ cho Basel. Nó đã khiến huấn luyện viên trưởng Chelsea, José Mourinho, phải ngồi bật dậy và chú ý: đây là trận đấu đầu tiên ở cúp châu Âu kể từ khi ông trở lại dẫn dắt đội bóng cũ sau khi rời Real Madrid. Salah gỡ hòa 1-1 sau khi Oscar đã mở tỉ số cho The Blues. Marco Streller là người đem về thắng lợi cho Basel với một cú đánh đầu muộn ấn định tỉ số 2-1. Đó là trận thua đầu tiên của Chelsea trên sân nhà ở đấu trường Champions League kể từ tháng 10 năm 2003 và màn trình diễn của Salah đã gây ấn tượng mạnh khi anh khiến hậu vệ kì cựu Ashley Young phải có một đêm đáng quên. Nhiều năm sau đó, Cristiano Ronaldo đã nêu tên Cole là đối thủ khó nhằn nhất anh từng gặp phải, vậy nên những gì Salah đã làm được đêm đó thực sự không hề đơn giản.

Mourinho đã rất ấn tượng với chàng trai trẻ người Ai Cập, và càng ấn tượng hơn nữa khi anh lại là người ghi bàn duy nhất giúp Basel thắng 1-0 trên sân nhà ở trận lượt về. Anh băng lên đón một

đường chuyển từ cánh trái và lạnh lùng đưa bóng vượt qua Cech. Đây là một kết quả lớn trong lịch sử của Basel - đánh bại một gã khổng lồ nước Anh trên sân nhà, và cũng là lần thứ hai liên tiếp họ đánh bại Chelsea.

Mọi chuyện không thể tiến triển tốt hơn nữa với Salah. Anh đã trở thành người hùng của Basel, chủ đề bàn tán khắp châu Âu và là mục tiêu chuyển nhượng số một của chính đội bóng anh vừa hạ gục. Không quá khi nói rằng đêm đó chính là đêm mà Mourinho quyết định ông sẽ đem Salah về Chelsea - càng sớm càng tốt. Thật không tệ đối với anh chàng sau này sẽ được phong biệt danh “Vua Ai Cập”.

Nhưng không chỉ ở châu Âu Mo mới tỏa sáng cho Basel. Anh cũng đã đóng góp rất lớn vào mùa giải quốc nội với chiếc cúp vô địch Super League Thụy Sĩ 2012-2013, và còn được bình chọn là Cầu thủ xuất sắc nhất Thụy Sĩ mùa giải đó. Mo có trận đấu chính thức cuối cùng trong màu áo Basel trước Lucerne vào tháng 12 năm 2013. Tổng thể, anh ghi được 20 bàn thắng trong 79 lần ra sân.

Nhưng những màn trình diễn nổi bật như trước Chelsea nói trên mới giúp phóng anh lên tầm cao mới. Đội bóng thành London đã bị mê hoặc bởi những pha ngoặt vào trung lộ từ cánh phải rồi sử dụng chân trái để đánh lừa các hậu vệ. Đó sẽ trở thành phong cách thương hiệu của Salah - dọc bóng dọc biên, đi bóng qua người rồi di chuyển vào vị trí tiền đạo cắm để rồi dứt điểm bằng cái chân trái lạnh lùng.

Vào tháng 1 năm 2014, Salah nói lời chia tay với Basel. Những sân khấu giờ đã mở cửa đón chào và anh sẽ tiếp tục tích lũy kinh nghiệm trong màu áo của Chelsea, Fiorentina và Roma trước khi dừng chân tại “ngôi nhà đích thực” là Liverpool, cùng với trận chung kết Champions League định mệnh năm 2018 đó.

ÁC MỘNG TẠI KIEV

Trở lại trận chung kết Champions League tại Kiev vào tháng 5 năm 2018, với hình ảnh Mo rời sân trong nước mắt chỉ sau chưa đầy 30 phút. Chúng ta đã được báo trước rằng Real Madrid, và đặc biệt là Marcelo, không hề ưa việc phải đụng độ với anh. Huyền thoại Ai Cập là Mohamed Aboutrika đã nói rằng hậu vệ phải người Brazil “sợ” khi nghĩ tới Salah, sau những trải nghiệm trước đó từng đối đầu với anh.

Marcelo và Mo đã đối mặt nhau một lần tại Olympics London năm

2012. Mo vào sân từ băng ghế dự bị và đóng vai trò quan trọng trong nỗ lực lội ngược dòng của Ai Cập sau khi bị dẫn tới 3-0. Salah ghi được bàn nhưng Ai Cập cuối cùng vẫn để thua 3-2. Cả hai sau đó tái ngộ tại Champions League 2015-2016 với Salah trong màu áo của AS Roma. Aboutrika, đội trưởng của Ai Cập tại Olympics 2012, chia sẻ với beIN SPORTS MENA: "Liverpool đang có cơ hội lớn để giành cúp vô địch Champions League trước Real Madrid. Tôi đã chứng kiến ở Olympics, Salah có thể làm được gì khi gặp Marcelo. Đó là trận Ai Cập gặp Brazil. Marcelo sợ Salah tới phát khiếp. Tôi đã thấy điều đó một lần nữa ở Champions League khi AS Roma gặp Real Madrid."

Cả Michael Owen cũng đã thể hiện sự thán phục khi cho rằng Salah đang khiến anh và các cựu tiền đạo Liverpool khác trông thật tầm thường. Thần đồng một thời chia sẻ với tờ The Mail on Sunday, "Có thể, đúng như Klopp đã nói tuần trước, chúng ta không nên quá bất ngờ với sự thăng tiến không ngừng của Mohamed Salah. Số liệu của cậu ấy từ thời ở Roma cũng đã rất ấn tượng rồi - tới 19 bàn thắng trong mùa giải trước. Cậu ấy đang khiến tôi và cả những cái tên như Robbie Fowler, Fernando Torres hay Luis Suárez trông thật tầm thường. Salah đã hoàn thiện kỹ năng theo dõi trận đấu ở tốc độ chậm, tự cho bản thân thời gian để tìm ra cú dứt điểm phù hợp, ngay cả khi đang chạy với tốc độ 100km/h."

Tuy vậy, mối đe dọa với Madrid đã sớm bị loại bỏ bởi pha vào bóng thô bạo của Sergio Ramos, khiến cho trận đấu lớn của Salah phải kết thúc sớm. Những đóng góp của anh trong đêm quan trọng nhất sự nghiệp của mình chỉ kéo dài được nửa giờ đồng hồ. Trên đà thực hiện một trong những pha đi bóng thương hiệu của mình, Mo đã bị Ramos kéo lại và vật xuống đất. Có phải là cố ý hay không? Ramos nói là không. Điều rõ ràng chỉ là tay của Salah đã bị khóa chặt, khiến vai của anh nhận đủ sức nặng của cơ thể đang trên đà ngã xuống. Rất nhiều cổ động viên khẳng định rằng Ramos đáng ra phải bị đuổi khỏi sân - khẳng định rằng mọi góc quay chậm đều chứng minh hậu vệ áo trắng xứng đáng phải nhận thẻ đỏ, nhưng trọng tài thì lại không nghĩ vậy. Ramos thậm chí còn không phải nhận thẻ vàng. Ramos sau này có nói rằng đó chỉ là một tai nạn, nhưng các ống kính truyền hình sau đó đã ghi lại hình ảnh anh mỉm cười khi Mo phải rời sân.

Klopp sau đó đã bình luận về pha bóng: "Dĩ nhiên đó là một khoảnh khắc quyết định. Tôi biết rằng sau khi thua mà nói như vậy thì nghe khá giống một kẻ cay cú, nhưng đối với tôi, đó là một pha vào bóng nguy hiểm. Nó hơi giống như đấu vật vậy. Thật

đáng tiếc là Mo đã dính phải chấn thương vai từ đó.”

Đáng ra đây phải là đêm của Salah, nhưng mọi thứ không được như vậy. Ramos đã tung ra một đòn hiểm và Liverpool đã lụi tàn khi thiếu vắng ngôi sao sáng. Một thông số nói lên tất cả: Liverpool đã có 9 cú dứt điểm về phía khung thành khi có Mo trên sân, nhưng kể từ khi không còn anh, họ không có được một pha sút bóng nào. Sự tự tin của họ đã biến mất hoàn toàn. Sau trận đấu, Ramos được tươi cười bên chiếc cúp, còn đêm của Salah đã kết thúc từ trước đó bằng những giọt nước mắt. Liverpool thất bại 3-1 bởi một pha siêu phẩm của Gareth Bale và hai pha tự hủy hoại của Loris Karius.

Nhưng có lẽ họ đã thua kể từ khi Salah phải rời khỏi sân. Một cái kết đau đớn cho một mùa giải xuất sắc của cựu tiền đạo Basel. Nhưng rồi anh sẽ trở lại. Vua Ai Cập sẽ, sớm thôi, trở thành nhà vua của châu Âu: nhiệm vụ tối cao của anh lúc này là phế truất ngôi vị của Ramos và Real Madrid.

Chương 2

Đau thương màu lục

Khoảng thời gian của Mo Salah ở Chelsea đã kết thúc chóng vánh và không để lại nhiều kỷ ức đẹp. José Mourinho đã mang anh về Stamford Bridge vào kì chuyển nhượng mùa đông năm 2014 với mức giá vào khoảng 12 triệu bảng và Mo ngay lập tức đi vào lịch sử khi là cầu thủ Ai Cập đầu tiên thi đấu cho đội bóng áo xanh. Nhưng đó sẽ là dấu ấn duy nhất mà anh để lại trong một năm tại London trước khi bị đẩy đi thi đấu dưới dạng cho mượn, dù thực sự việc không tạo được nhiều ấn tượng không hẳn là do lỗi của anh.

Mourinho đã đưa Salah về với đội của mình rồi hiếm khi cho anh cơ hội ra sân. Salah đã không thực sự được thể hiện mình tại Stamford Bridge. Điều này khiến bạn thực sự đặt dấu hỏi liệu có phải Mo là một bản hợp đồng tồi từ ai đó khác cấp cao hơn José hay không. Chắc chắn đã có nhiều tin đồn như vậy, và nếu đúng thì anh cũng sẽ không phải là cầu thủ đầu tiên được đưa về Chelsea mà không có sự đồng ý của huấn luyện viên trưởng. Tôi được kể rằng, sự thật là Mourinho đã chấp thuận bản hợp đồng này, thử nghiệm với Mo trên sân tập rồi sau đó gạt bỏ anh khỏi kế hoạch do chàng trai trẻ đã không hòa nhập được với lối chơi thiên về kỉ luật và sự gò bó của ông.

Huấn luyện viên trưởng người Bồ Đào Nha có tiếng là chỉ luôn muốn đem về những cầu thủ đã trưởng thành, ít nhất là trong mắt ông. Có vẻ như ông không có đủ sự kiên nhẫn để đào tạo một cầu thủ trẻ đạt tới trình độ cao hơn. Mò chỉ cần nhìn vào cách José đã đối xử với các cầu thủ trẻ khác ở Chelsea là thấy. Khi tiền đạo người Ai Cập tới London cũng là lúc Kevin De Bruyne chuẩn bị ra đi. Mourinho đã chấp thuận vụ chuyển nhượng của cầu thủ người Bỉ tới Wolfsburg cùng trong kì chuyển nhượng mà ông đem Salah về.

Cả Salah và De Bruyne sau này đều trở thành những cầu thủ đẳng cấp thế giới, nhưng ở Chelsea, sự phát triển của cả hai đều đã bị hạn chế dưới tay của Mourinho. Giờ đây nhìn lại, Chelsea đã mắc sai lầm lớn khi không kiên nhẫn phát triển tiềm năng của Mo và Kevin, hai ngôi sao sáng nhất của mùa giải Premier League 2017-2018. Sai lầm đó có thể giúp chúng ta hiểu rõ vì sao quãng thời gian của Mo Salah ở Chelsea lại không thành công.

Khoản phí 12 triệu bảng đã có thể tăng lên 16 triệu nếu Salah đạt đủ số trận ra sân cũng như có một thành tích nhất định. Con số cuối cùng có lẽ vẫn chỉ là 12 triệu bảng. Anh đã tạo được nhiều sự chú ý khi rời khỏi Basel, và các cổ động viên Chelsea cũng đã rất mong chờ anh sẽ đem lại sự khác biệt tích cực, có thể như một sự thay thế cho Juan Mata - cầu thủ xuất sắc nhất mùa giải trước của họ vừa bị Mourinho đẩy sang Manchester United. Nếu so sánh, Salah cũng không phải dạng vừa: anh đã chơi rất hay ở Thụy Sĩ, và ở thời điểm đó, cũng đã ghi được 17 bàn thắng trong 27 trận cho đội tuyển quốc gia.

Chelsea hiểu rõ khả năng ghi bàn của Salah - anh đã ghi bàn trong cả ba trận đấu gần nhất của Basel trước họ, trong đó có cả hai trận đấu ở Champions League hồi đầu mùa. The Blues thông báo bản hợp đồng mới với một dòng tin ngắn ngủi: "Chelsea xác nhận đã đạt được thỏa thuận với FC Basel về việc chuyển nhượng tiền vệ công 21 tuổi Mohamed Salah. Thương vụ sẽ chính thức hoàn tất sau khi tuyển thủ Ai Cập đồng ý các điều khoản cá nhân và vượt qua bài kiểm tra y tế."

Nực cười là Liverpool cũng đã bày tỏ mong muốn có được chữ ký của Salah vào thời gian đó - nhưng tin đồn là họ đã lắc đầu trước mức giá 12 triệu bảng, tin rằng Mo khi đó chỉ đáng giá khoảng 8 triệu. Chàng tiền đạo trẻ rời Basel với mối quan hệ tốt sau khi những bàn thắng của anh đã giúp họ vươn lên dẫn đầu bảng xếp hạng vô địch quốc gia.

Ba ngày sau công bố đầu tiên, Chelsea đưa ra một bản thông báo chi tiết hơn, chính thức xác nhận Salah đã gia nhập đội bóng:

Ngày hôm nay, Chelsea FC đã hoàn tất việc chiêu mộ Mohamed Salah từ FC Basel. Tuyển thủ Ai Cập đã ký hợp đồng 5 năm rưỡi và sẽ mang áo số 15. Tối với đội bóng, Salah phát biểu: "Tôi rất mừng khi được tới Chelsea, một trong những đội bóng lớn của thế giới. Tôi mong rằng sẽ có thể có một quãng thời gian thành công cùng đội và mang lại niềm vui cho các cổ động viên." Một tiền vệ công nhanh nhẹn và sáng tạo, Salah chuyển tới Stamford Bridge sau

khi đã đối đầu với chúng ta hai lần trong màu áo Basel tại vòng bảng Champions League mùa này. Anh đã ghi bàn trong cả hai trận đấu, cũng như trong trận lượt về của vòng bán kết Europa League mùa giải trước. Sự năng động của cầu thủ 21 tuổi giúp anh chơi tốt ở cả hai cánh cũng như ở vị trí trung tâm phía sau tiền đạo.

Ai đó ở Stamford Bridge hẳn đã có con mắt khá tinh tường khi nhìn ra Salah có thể chơi ở “vị trí trung tâm” - đúng vị trí mà anh sẽ dần di chuyển vào từ cánh phải khi trưởng thành hơn. Liệu người đó có phải là Mourinho hay không thì chưa ai rõ.

Salah có màn ra mắt tại Premier League một vài tuần sau khi cập bến Stamford Bridge. Anh vào sân thay cho Willian ở phút 78 trong chiến thắng 3-0 trên sân nhà trước Newcastle và nhận được một tràng pháo tay lớn khích lệ từ các cổ động viên Chelsea. Họ biết rằng anh có tiềm năng lớn sau khi đã chứng kiến những bàn thắng anh ghi được vào lưới đội bóng của họ trong màu áo Basel, và mong rằng anh sẽ có thể tái hiện phong độ đó và phát triển hơn nữa trong một đội hình đã có sẵn tinh thần chiến thắng.

Mourinho đã trao cho Mo thêm 1 phút thi đấu trong trận hòa 1-1 trên sân của West Brom ba ngày sau đó - anh vào sân thay cho Ramires ở phút 89. Sau đó tới 45 phút thi đấu trong trận thua 2-0 trên sân của Man City bốn ngày sau, lần này là vào thay cho Samuel Eto'o. Không hẳn là một sự khởi đầu tỏa sáng trong màu áo mới, nhưng đó cũng không phải do lỗi của anh. Mourinho, với tư tưởng chơi an toàn hết mức có thể, luôn chỉ sẵn sàng cho chàng tân binh vài phút thi đấu ngắn ngủi mỗi trận. José có thể là huấn luyện viên gây tranh cãi nhất trên thế giới vào một ngày nổi húng, nhưng thường thì ông luôn là người bảo thủ nhất. Ông luôn giữ vững niềm tin vào phong cách đã được thử nghiệm của mình và không bao giờ đánh bạc hay đưa ra quyết định ngẫu hứng, trừ khi đội bóng đang thực sự gặp khó.

Hai tháng sau khi gia nhập Chelsea, Mo có được bàn thắng đầu tiên cho đội bóng mới. Đó mới chỉ là lần thứ tư anh được thi đấu, và cũng là lần thứ tư vào sân từ băng ghế dự bị. Trong bốn trận đấu đó, anh có tổng cộng 81 phút trên sân. Lần này, Mo được cho vào sân thay tuyển thủ Brazil là Oscar ở phút 67. Bàn thắng dội vào lưới Arsenal trong trận thắng lớn 6-0 của Chelsea trên sân Stamford Bridge vào 22 tháng 3 năm 2014. Đó là chiến thắng lớn nhất của The Blues trước các Pháo thủ và một kỉ niệm buồn cho Arsène Wenger trong trận đấu năm quyền thứ 1.000. Đó là trận thua đậm nhất của Wenger trong thời gian dẫn dắt Arsenal,

ngang bằng với trận thua 8-2 trước Man United. Đó cũng là trận thắng lớn nhất của Mourinho trên cương vị huấn luyện viên trưởng Chelsea.

Salah đã rất mừng khi được trao cơ hội và đóng góp bàn thắng trong một trận đấu với nhiều cột mốc tới như vậy. Anh dễ dàng vượt qua bảy việt vị thảm hại mà Arsenal đặt ra và tự tin dứt điểm đánh bại thủ thành Szczesny. Chelsea gia tăng khoảng cách ở đầu bảng xếp hạng lên thành 4 điểm so với Liverpool, với bảy trận đấu còn lại. Công bằng mà nói, Mourinho cũng đã cho Salah ra sân trong tất cả các trận đó, dù là chỉ từ băng ghế dự bị.

Nhưng thuyền trưởng của Chelsea sẽ chỉ nói, “Cậu ấy đang hòa nhập và chơi tốt”, mỗi khi được hỏi về tân binh từ Basel. Mourinho chưa bao giờ sợ phải đứng dưới ống kính. Ông thuộc dạng huấn luyện viên không ngại ngần chỉ trích các cầu thủ khi trả lời báo giới, nếu như họ không đạt được những yêu cầu của ông.

Ngay cả sau trận thắng 6-0 trước Arsenal đó, chủ đề chính được bàn tán sau trận đấu là vì sao ông lại rời khỏi khu vực chỉ đạo sớm và chạy vội vào đường hầm. Ông nói rằng đó là để gọi điện cho vợ và chia sẻ về tỉ số. Ông kính một lần nữa lại được chia về ông chứ không phải các cầu thủ. Nếu nhìn theo hướng đó, Mo Salah chẳng còn gì phải lo lắng. Ít nhất là sếp mới của anh vẫn chưa chỉ trích anh trước công chúng.

Mo đã cố gắng hết mình để gây ấn tượng tại Stamford Bridge, nhưng thật không dễ khi anh được ra sân ít như vậy. Tiền đạo người Ai Cập một lần nữa phải ngồi dự bị trong trận gặp Crystal Palace, ngay sau trận thắng Arsenal. Mọi thứ bắt đầu trở nên bức bối: anh đã chuyển tới từ Basel với lời hứa hẹn sẽ được trao cơ hội - rằng anh sẽ có thời gian thi đấu. Nhưng có vẻ như anh chỉ được đem về với mục đích làm một siêu dự bị: một cầu thủ có thể vào sân thay người và tạo đột biến. Salah chia sẻ sự khó chịu với bạn bè nhưng vẫn tiếp tục tập luyện chăm chỉ trên sân.

Rồi bỗng dưng, anh đã được đá chính và còn giữ vị trí đó cho tới tận cuối mùa. Thực tế thì thông số đó cũng không quá ấn tượng - Salah đã có tên trong đội hình xuất phát trong 6 trận Premier League cuối cùng, bắt đầu từ trận sân nhà gặp Stoke vào thứ 7, ngày 5 tháng 4 cho tới trận sân khách gặp Cardiff vào Chủ nhật, ngày 11 tháng 5. Trận đá chính đầu tiên đó cũng đánh dấu bàn thắng thứ hai của anh cho câu lạc bộ, kèm theo một màn trình diễn tổng thể rất ấn tượng.

Chiến thắng ấy cũng giúp đưa đội bóng của anh trở lại vị trí dẫn đầu bảng xếp hạng. Bàn thắng của Mo tới vào phút 30 sau pha kiến tạo xuất sắc của Willian. Cầu thủ người Brazil đánh bại hậu vệ theo kèm và căng bóng về góc xa khung thành. Bóng tới chân Nemanja Matic và được lập tức trả lại cho Salah. Theo bản năng, Salah tung cú dứt điểm chân trái khiến cho Asmir Begovic không hề có cơ hội cản phá. Chàng tân binh cũng kiếm thêm được một quả penalty sau khi bị Andy Wilkinson phạm lỗi trong vòng cấm. Frank Lampard ghi bàn từ pha đá bồi sau khi cú sút đầu tiên của anh bị thủ thành cản phá. Có vẻ như cuối cùng thì Mo cũng đã thực sự tạo được dấu ấn. Anh đã có một trận đấu hết sức thành công ở vị trí tiền đạo cánh trái.

Những fan cứng của Chelsea đã rất ấn tượng. Họ tin rằng anh chính là tương lai của đội bóng và nhanh chóng đăng tải trên mạng xã hội những lời khen ngợi dành cho anh. Một fan đã nói: "Salah đã chơi tuyệt hay ngày hôm qua và tôi tin rằng cậu ta, Hazard, Willian và phần còn lại của The Blues hoàn toàn có thể giành được chức vô địch." Một fan khác nói thêm: "Salah đá ổn đấy chứ." Trong khi một fan khác thì còn phấn khích hơn: "Salah quả là một món hời. Cách mà anh ta phối hợp với Willian thật hết chỗ nói. Salah, Willian, Hazard - ôi hàng công tuyệt vời!"

Ngay cả các cổ động viên Liverpool cũng nhập cuộc, chia sẻ sự tiếc nuối rằng tiền đạo người Ai Cập đã chọn Chelsea chứ không phải The Reds. Một fan nói: "Là một cổ động viên Liverpool, tôi thấy thật buồn khi phải nhìn Salah chơi tốt như vậy." Một fan khác chia sẻ: "Tại sao chúng ta lại không chịu bỏ tiền mua Salah? Sao lại chần chừ như vậy? Thấy cậu ta chơi hay thế nào trước Stoke chưa - chúng ta mắc phải sai lầm lớn rồi!" Một fan khác thì tỏ ra hết sức xúc động: "Tôi muốn khóc quá. Salah đáng ra là của chúng ta nhưng Chelsea đã cướp mất anh ấy!"

Mùa giải kết thúc với Mo trong tâm trạng hưng phấn hơn, dù rằng Mourinho vẫn từ chối cam kết một suất đá chính thường xuyên cho anh khi cả hai gặp nhau trong quá trình José gặp mặt từng cầu thủ một trước khi cả đội nghỉ hè. Rồi sau đó, vào tháng 7 năm 2014, Mo nhận được một tin dữ từ Ai Cập, báo rằng anh có thể sẽ phải về nước để thực hiện nghĩa vụ quân sự. Nguồn tin cho rằng Bộ trưởng Bộ Giáo dục của nước này đã bãi bỏ đơn đăng kí một chương trình đào tạo của anh. Nếu đúng như vậy, anh sẽ buộc phải trở về Ai Cập vì visa của anh đi kèm điều kiện anh phải theo học chương trình đào tạo đó.

Trang báo đăng tin cày về bóng đá và thời sự Ai Cập là Kingfut cho

rằng giám đốc đội tuyển quốc gia Ahmed Hassan đã trò chuyện cùng Salah về vấn đề này, và rằng chàng cầu thủ đang rất lo lắng. “Salah đã chia sẻ sự bất ngờ về quyết định này”, phóng viên nói. “Anh ấy nói với tôi rằng mình đang cố gắng đại diện cho Ai Cập theo cách tốt nhất. Vậy mà đây là cách đất nước trả ơn sao?” Trang chủ của tờ Metro tóm tắt lại toàn bộ sự việc: “Quyết định này đồng nghĩa nếu Salah phải trở về Ai Cập - nơi gia đình anh vẫn đang sinh sống - anh sẽ không được phép ra nước ngoài lần nào nữa cho tới sau khi hoàn thành nghĩa vụ quân sự, tương đương khoảng thời gian có thể kéo dài từ 12 đến 36 tháng. Một cuộc họp sẽ sớm được tổ chức giữa Bộ trưởng Bộ Giáo dục, Liên đoàn Bóng đá Ai Cập và ban huấn luyện đội tuyển quốc gia để tìm ra giải pháp.”

Thông tin này đã khiến các fan Chelsea nổi đóa. Tân binh của họ đã tạo ấn tượng tốt vào cuối mùa giải - và giờ đây, ngay trước khi bắt đầu bước vào mùa giải trọn vẹn đầu tiên, anh lại có nguy cơ phải vắng mặt trong tận hơn một năm. May mắn thay cho mọi bên, buổi họp mặt cấp cao trên đã giải quyết ổn thỏa mọi chuyện. Vấn đề này đã gây bão dư luận tới mức ngay cả Thủ tướng Ibrahim Mahlab cũng đã xuất hiện tại buổi họp với Bộ trưởng Bộ Giáo dục và huấn luyện viên trưởng đội tuyển quốc gia Shawky Gharieb. Kết quả là Salah, ở tuổi 22, sẽ không phải trở về quê nhà để thực hiện nghĩa vụ nữa.

Tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm và Mo giờ được tự do tham gia chuyến tập huấn tại Áo của Chelsea cùng các đồng đội, trong đó có ba cái tên mới là Cesc Fàbregas, Diego Costa và Filipe Luis. Mo cũng đã đóng góp trong giai đoạn tập huấn đó bằng một bàn trong trận giao hữu thắng AFC Wimbledon với tỉ số 3-2.

Giờ thì anh muốn được trao cơ hội để thể hiện mình một cách rõ nét nhất khi mùa giải chính thức bắt đầu. Chelsea đã cán đích ở vị trí thứ ba trong mùa đầu tiên của anh, nhưng cũng như Mourinho, Salah có tham vọng được cùng đội bóng của mình vô địch Premier League. Vị trí thứ ba đó cũng đồng nghĩa lần đầu tiên sau ba năm, Chelsea tay trắng và con số 82 cũng là số điểm thấp nhất của họ dưới sự dẫn dắt của Mourinho, người phàn nàn rằng ông đã không có được sự phục vụ của một tiền đạo với “bản năng sát thủ”. Huấn luyện viên người Bồ Đào Nha đã bù đắp khoảng trống đó bằng cách đem về Diego Costa, nhưng nếu chỉ cần kiên nhẫn hơn một chút thôi, chắc chắn ông sẽ nhận ra rằng mình đã có sẵn một cầu thủ như vậy ở Salah. José lựa chọn mua một cầu thủ đã hoàn thiện mình thay vì đầu tư vào tiềm năng và sức trẻ.

Với sự góp mặt của Costa cùng sự hiện diện của những ngôi sao như Hazard hay Willian, thử thách đối với Salah ngày một lớn hơn. Làm sao anh có thể ra sân nhiều hơn khi mà Mourinho chắc chắn sẽ ưu tiên các ngôi sao đắt tiền hơn trước? Đó là một bài toán mà Mo đã quyết định không nghĩ tới vào giai đoạn tập huấn, nhưng tới khi mùa giải 2014-2015 chính thức bắt đầu thì anh không còn làm vậy được nữa. Đây là mùa giải trọn vẹn đầu tiên của anh trong màu áo xanh, và bất chấp sự cạnh tranh từ các tiền đạo khác, Mo vẫn rất quyết tâm và sẵn sàng chiến đấu. Anh đã thay đổi số áo từ 15 sang 17 và mong rằng điều đó sẽ thay đổi vận may của mình. Không có cửa. Trong sáu tháng sau đó, Mo Salah đã bị huấn luyện viên dày dạn trên băng ghế dự bị trong khi ông đặt trọn niềm tin vào những tân binh đắt tiền và danh tiếng.

Tới tận ngày 14 tháng 9, Mourinho mới lần đầu điền tên Mo vào danh sách thi đấu, và cũng chỉ là trên băng ghế dự bị trong trận thắng 4-2 trên sân nhà trước Swansea. Anh cuối cùng được tung vào sân khi trận đấu chỉ còn 8 phút. Huấn luyện viên người Bồ Đào Nha có cho anh đá chính hai lần ở Carling Cup trước Bolton vào tháng 9 và trước Shrewsbury 6 tuần sau đó. Nhưng điều này cũng không có nghĩa rằng anh đã được đối vận - các cầu thủ trẻ và cầu thủ dự bị vẫn thường xuyên được cho ra sân ở giải đấu này. Mo còn trẻ và dĩ nhiên cũng được coi là một cầu thủ dự bị.

Cách đối xử này đã gây tổn thương với một chàng trai trẻ đã được hứa hẹn rằng mình sẽ được trao cơ hội; một chàng trai đã rời Thụy Sĩ với sự sẵn sàng gây dựng tên tuổi của mình ở giải đấu số một nước Anh, nhưng rồi lại bị gạt ra rìa. Mo có thêm một lần đá chính hiếm hoi nữa khi Sporting Lisbon tới viếng thăm tại Champions League vào tháng 12, nhưng rồi lại bị đẩy lên băng ghế dự bị trong trận đấu rõ ràng là quan trọng hơn - cuộc đụng độ Tottenham Hotspur tại Premier League vào ngày 1 tháng 1 năm 2015.

Tình hình ngày một tệ đi và rồi Mourinho, đúng với tính cách của mình, công khai chỉ trích Salah cùng người đồng đội André Schürrle ở trận thắng Shrewsbury 2-1 tại Carling Cup. Một dấu hiệu rõ ràng cho thấy Mo đang thiếu tự tin là khi một cú sút bóng của anh lại dẫn tới một quả ném biên cho đội bạn. Sau trận, Mourinho phát biểu với báo giới: "Tôi trông đợi các cầu thủ phải khiến tôi đau đầu. Tôi thích được đau đầu. Nhưng một vài người trong số họ đã không làm được điều đó và việc chọn đội hình cho trận đấu tới của tôi trở nên rất đơn giản. Nếu những cầu thủ vừa đá trọn 90 phút hai ngày trước đây mà hôm nay vẫn chơi tốt, thì tôi trông đợi những cầu thủ ít được ra sân phải nâng cao trình độ của mình để khiến tôi đau đầu. Hôm nay tôi chẳng thấy đau đầu

chút nào.” Khi được hỏi cụ thể có phải Schürrle và Salah đã khiến ông thất vọng, Mourinho trả lời: “Đúng vậy.”

Sau đó, José còn nói thêm rằng Salah và Schürrle có thể học hỏi từ một trong những cầu thủ ưa thích nhất của ông, tiền đạo kì cựu Didier Drogba. Ông chia sẻ: “Tôi đã rất lo lắng khi đối phương gỡ hòa, nhưng rồi thì đội bóng vẫn đi tiếp và Didier đã đóng vai trò lớn. Mong rằng cậu ấy sẽ có thể ra sân vào cuối tuần, nhưng ta sẽ phải chờ xem vì lúc này ý chí của cậu ấy đang khỏe mạnh hơn cơ thể. Có lẽ những gì cậu ấy làm được hôm nay là nhờ vào ý chí chứ không phải cơ thể. Đó là điều làm nên những cầu thủ đặc biệt, và bất kì cầu thủ trẻ nào may mắn tới mức được chơi cạnh Didier đều nên học hỏi điều đó.”

Một cái khoác vai và một lời khuyên nhủ riêng tư chẳng phải sẽ có ích hơn sao? Về khoản khích lệ và phát triển các cầu thủ trẻ, có lẽ Mo không thể trông chờ gì nhiều từ huấn luyện viên người Bồ Đào Nha. Sáu trận đá chính vào cuối mùa giải trước đó dường như chỉ là một cú lừa.

Đây mới là sự thật. Mourinho rõ ràng chỉ coi Salah ở mức cao nhất là một siêu dự bị, và việc anh không ghi thêm được bàn thắng nào nữa trong màu áo The Blues đã nói lên tất cả. Mo không phải dạng cầu thủ sẽ chơi tốt hơn khi bị chỉ trích, dù là trước công chúng hay không, nhưng tiếc rằng đó lại là phương pháp quen thuộc của Mourinho. Salah là một cầu thủ hiền lành, khiêm tốn và muốn giải quyết các vấn đề bằng cách trao đổi một - một nhẹ nhàng. José không phải người như vậy.

Dù vậy, đáng khen rằng Mo cũng chưa bao giờ phàn nàn gì trên báo chí hay bày trò phá phách. Anh tiếp tục nỗ lực hết mình trên sân tập và hi vọng rằng huấn luyện viên trưởng sẽ cho mình cơ hội rõ ràng để thể hiện bản thân. Điều đó không bao giờ tới. Những bàn thắng duy nhất mà Mo ghi được từ tháng 8 năm 2014 cho tới khi ra đi vào cuối tháng 1 năm 2015 là trong màu áo đội tuyển quốc gia. Mỗi khi trở về nhà, Mo lại cảm nhận được tình yêu thương và sự khích lệ. Anh ra sân trong ba trận đấu ở African Nations Cup (CAN) cho Ai Cập vào tháng 10 và tháng 11 năm 2014 và ghi được 1 bàn ở mỗi trận.

Mo là một chàng trai hiền lành, nhưng chắc chắn anh không phải một tên ngốc. Tới tháng 1 năm 2015, anh đã hiểu rõ vị thế của mình ở Chelsea. Anh không hề được trao cơ hội một cách đàng hoàng và đã tự hỏi liệu điều này có thể thay đổi trong tương lai gần hay không. Câu trả lời của anh là không. Việc được diện tên

vào đội hình thi đấu trong ngày 24 tháng 1 cũng không hề khiến anh thay đổi suy nghĩ. Mo đá chính trong trận gặp Bradford City tại FA Cup và đó cũng là trận đấu cuối cùng của anh trong màu áo Chelsea.

Đó không phải là một cái kết có hậu. Chelsea thất bại 4-2 trước đội bóng League One (giải hạng ba) và Salah đã bị rút khỏi sân 20 phút trước khi hết giờ. Mourinho đã không ấn tượng với màn trình diễn của anh, hay của cả các đồng đội khác. Ông phát biểu rằng mình cảm thấy “xấu hổ” và “nhục nhã” bởi thất bại đó, rồi nói thêm rằng “một đội bóng lớn mà để thua trước một đội bóng nhỏ ở hạng dưới là một sự sỉ nhục. Tôi và các cầu thủ cần phải thấy nhục nhã.” Tôi được kể rằng bầu không khí trong phòng thay đồ của Chelsea “không khác gì nhà tang lễ”, và Mourinho đã “la hét, mắng mỏ các cầu thủ của mình rằng họ đã chơi quá tệ”.

Như vậy là quá đủ đối với Mo Salah. Chỉ 8 ngày sau, anh đã rời khỏi Chelsea. Chỉ khi xa khỏi Mourinho, anh mới một lần nữa tìm lại được chính mình và trở thành ngôi sao đẳng cấp thế giới đúng như nhiều người đã dự đoán trước đó. Vào ngày 2 tháng 2 năm 2015, thương vụ chuyển nhượng dưới dạng cho mượn đưa anh tới Italy và đội bóng Serie A là Fiorentina được xác nhận.

Thành phố Florence vào mùa xuân luôn thơ mộng và giờ đây, khi được phép bộc lộ bản thân trong một môi trường vui vẻ hơn, Mo lại một lần nữa tỏa sáng. Chàng cầu thủ từng thăng hoa trong màu áo Basel đã trở lại. Vẫn có một ánh sáng nhỏ nhoi vào cuối mùa giải không trọn vẹn đó với Chelsea: The Blues đã đăng quang ngôi vô địch Premier League và Salah cũng được nhận một huy chương vô địch. Tuy vậy thì đó chỉ là một chiếc huy chương replica¹, được Chelsea đặt làm dưới lệnh của Mourinho, và Mo cũng không tính tới nó mỗi khi nhìn lại khoảng thời gian ở London của mình.

[1] *Bản sao.*

José cho biết toàn bộ đội hình đều sẽ được nhận huy chương, chính thức hoặc replica - trong đó có cả Mo, dù anh chỉ ra sân 3 trận trong mùa giải đó. “Không phải tất cả đều được nhận huy chương chính thức, nhưng chúng tôi sẽ đặt làm thêm huy chương”, Mourinho nói. “Chúng tôi sẽ làm cả cúp replica nữa. Và dĩ nhiên, đối với tôi, những nhà vô địch là những cầu thủ đã chơi mọi phút như John Terry, hay cả những cầu thủ như Schwarzer không được thi đấu.”

“Salah, Schwarzer, Lewis Baker... tất cả những cầu thủ đã khởi đầu mùa giải cùng chúng tôi. Họ đều được mời tới dự trận đấu cuối cùng và cả bữa tiệc Cầu thủ xuất sắc nhất năm. Họ là người của chúng tôi. Đội bóng không biết họ có thể góp mặt hay không, nhưng ít nhất họ biết rằng chúng tôi nghĩ họ xứng đáng được là nhà vô địch.”

Một món quà chia tay khá là tình nghĩa. Nhưng dù gì thì Mo cũng đã khởi đầu một chương mới: anh đang có một khoảng thời gian rất đẹp tại Ý và thu hút được nhiều sự chú ý với lối chơi tấn công của mình. Mohamed Salah sẽ trở thành một ngôi sao thực thụ tại Serie A - ban đầu là ở Florence, và sau này là tới Rome.

Chương 3

Tái sinh

Salah đã thoát khỏi sự tù túng của triều đại thứ hai của José Mourinho vào đầu tháng 2 năm 2015. Vào ngày mừng 2, anh đồng ý chuyển tới thi đấu cho mượn tại Florence, Italy. Thời hạn của bản hợp đồng là rất kì lạ: thường thì thời hạn cho mượn là khoảng 6 tới 12 tháng, nhưng lần này Fiorentina lại có được sự phục vụ của Mo cho tới tận 18 tháng. Sau này, Mo cho rằng đó là một “sai lầm” và đã tạo ra nhiều bất đồng với đội bóng Italy khi anh yêu cầu được ra đi sớm hơn. Nhưng lúc này thì mọi thứ vẫn tươi đẹp. Anh đã được rời khỏi mùa đông lạnh lẽo của London và tới với một nơi có khí hậu dễ chịu hơn - thành phố Florence. Những tuyệt tác kiến trúc và quang cảnh tươi đẹp nơi đây có lẽ đã là quá đủ với mọi cầu thủ chuyển tới Fiorentina.

Thủ phủ của vùng Tuscany, Italy được coi là nơi sản sinh ra triều đại Phục hưng và cũng được gọi là “Athens của thời Trung cổ”. Với một chàng trai yêu hòa bình và thiên nhiên như Mo Salah thì điều đó là một sự thu hút đặc biệt, và anh cũng biết rằng vợ mình sẽ rất yêu thích sự phong phú về văn hóa ở thành phố này. Có lẽ cũng là không quá khi nói rằng sau khi bị trói buộc bởi Mourinho, sự phục hưng của riêng Salah đã bắt đầu tại Florence.

Ngay lập tức, Salah đã thể hiện bản chất nhân văn, luôn đầy suy nghĩ của mình khi nói với Fiorentina rằng anh muốn được mặc áo số 74. Ban lãnh đạo đội tỏ ra bối rối, cho tới khi anh giải thích rằng đó là cách anh bày tỏ sự kính trọng với những nạn nhân trong vụ biểu tình tại sân vận động Port Said vào năm 2012. Trong buổi ra mắt chính thức, Mo chia sẻ với các phóng viên: “Một vài ngày trước, buổi lễ tưởng niệm thảm họa tại Port Said lần thứ ba đã diễn ra và tôi nghĩ rằng việc bày tỏ sự kính trọng với 74 nạn nhân là việc làm đúng đắn.” Anh giải thích rằng ba năm trước đó, 74 cổ động viên đã mất mạng trong màn ẩu đả giữa hai nhóm fan hâm

mộ của Al-Masry và Al Ahly. Rồi Mo nói thêm: “Không có ai yêu cầu tôi phải đặt con số này lên áo đấu hết. Đây là điều tôi tự cảm thấy mình cần làm.”

Salah cũng cho biết anh muốn được thi đấu cho Fiorentina “lâu nhất có thể”, và thêm:

Tôi muốn chơi tốt cho đội và giành được các danh hiệu. Tôi đang cảm thấy rất ổn ở đây. Trước khi tới, tôi đã trò chuyện với Ahmed Hegazy (trung vệ người Ai Cập khi đó còn chơi cho Fiorentina và sau này sẽ chuyển tới West Bromwich Albion) và anh ấy đã khẳng định rằng môi trường cũng như đồng đội ở đây đều rất tốt - có những cầu thủ đã làm nên lịch sử tại Florence như Batistuta hay Baggio, và giải vô địch quốc gia Ý cũng rất hấp dẫn. Tôi nói được tiếng Anh tại Basel và Chelsea, nhưng mong rằng sẽ sớm học được tiếng Ý. Tuần sau tôi sẽ bắt đầu khóa học. Tôi biết mình vẫn chưa hoàn thiện; vẫn còn nhiều thứ có thể tiến bộ hơn. Nhưng tôi mới chỉ 22 tuổi và tôi tin rằng mình có thể đạt tầm cao mới ở Florence cùng với đội bóng này. Tôi có thể chơi được ở nhiều vị trí - ở Basel, tôi đã chơi ở cả hai cánh trong đội hình 4-3-3, đôi khi là cả vị trí hộ công.

Sự hòa nhập nhanh chóng tại Florence của Mo được thể hiện qua việc anh đã ghi 6 bàn thắng chỉ trong 7 trận đấu. Thông số đó có lẽ là minh chứng rõ nét nhất cho sai lầm của Mourinho, người đã từ chối trao cơ hội cho Mo trong mùa giải trọn vẹn đầu tiên của anh tại Stamford Bridge. Ngay cả từ năm 2015, anh đã là một cỗ máy ghi bàn và lần này thì Fiorentina, cũng giống như Basel trước đó, là đội bóng được hưởng.

Trong khi đó, Chelsea đã đem về tiền vệ cánh người Colombia Juan Cuadrado từ Fiorentina theo thỏa thuận khi cho mượn Salah. Ai là bên được lợi hơn ư? Trong khi Salah chỉ là một hợp đồng cho mượn thì Cuadrado lại là một bản hợp đồng 4 năm rưỡi, có mức giá lên tới 24 triệu bảng, với mức lương cũng cao không kém. Và chỉ 7 tháng sau đó, chính Cuadrado cũng bị đẩy sang cho mượn tại Juventus, sau đó trở lại Chelsea, đá vài trận giao hữu rồi lại về thành Turin với hợp đồng cho mượn 3 năm. Anh chính thức gia nhập Juve vào tháng 5 năm 2017. Quả là một thương vụ chuyển nhượng kì cục đối với Chelsea - trong khi đó, Salah, cầu thủ giỏi hơn nhiều, thì đang bắt đầu tỏa sáng tại Florence.

Salah có bàn thắng đầu tiên trong màu áo tím chỉ hơn một tuần sau khi gia nhập đội, trong chiến thắng 3-1 trước Sassuolo. Mo mở điểm ở phút 30, rồi lại kiến tạo thành công cho Kouma Babacar

chỉ vài phút sau đó. Hai tuần sau, anh ghi bàn thắng đầu tiên tại đấu trường châu Âu cho đội - một pha ghi bàn vang dội khắp châu Âu và về tới tận Stamford Bridge. Chelsea có một mối thù đặc biệt với Tottenham, vậy nên bàn thắng của Mo giúp Fiorentina đánh bại Spurs với tổng tỉ số 3-1 để lọt vào vòng 16 đội Europa League. Điều này đã khiến các cổ động viên The Blues vô cùng thích thú.

Báo giới Anh cũng vào cuộc, thổi phồng câu chuyện về “món hàng thải” của Chelsea giờ lại đang thăng hoa. Ví dụ, tờ Express viết: “Tiền đạo người Ai Cập đã tận dụng sơ hở phòng ngự của Jan Vertonghen để chấm dứt mọi hi vọng của đối thủ, sau khi Mario Gomez đã mở tỉ số từ trước. Đó là bàn thắng thứ ba của Salah kể từ khi rời Chelsea vào ngày cuối cùng của thị trường chuyển nhượng trong thương vụ dính kèm để chuyển nhượng Juan Cuadrado tới Stamford Bridge. Gomez có pha bút phá vào giữa hiệp hai và dứt điểm một - một gọn ghẽ đánh bại Hugo Lloris. Thủ thành người Pháp sau đó một lần nữa lạc vào chốn không người khi Vertonghen chặn chử phá bóng, tạo cơ hội vàng cho Mohamed Salah.”

Tờ The Telegraph tóm tắt sự điên rồ của việc để Salah ra đi: “Mohamed Salah, người được José Mourinho cho là không đủ thực lực, đã ghi bàn thắng kết liễu những hi vọng của Spurs. Bàn thắng ở phút 54 của Mario Gomez đã đem lại lợi thế lớn cho La Viola. Salah sau đó là người đánh dấu chấm hết cho một đêm đáng quên tại sân vận động Stadio Artemio Franchi và giờ Pochettino cần phải vực dậy tinh thần của các học trò thật nhanh chóng.”

Đài Eurosport thì bình luận rằng Salah là “không thể ngăn chặn”: “Salah đã ghi bàn thắng thứ hai cho Fiorentina khi vượt qua Jan Vertonghen để dứt điểm dũng mãnh vào góc cao khung thành. Spurs đã không thể ngăn chặn cầu thủ người Ai Cập được cho mượn từ Chelsea trong suốt trận đấu.”

Với việc kết liễu giấc mộng Europa League của Tottenham - và cũng là giấc mộng giành chức vô địch đầu tiên của Mauricio Pochettino, Salah vô tình đã giúp cho đội bóng chủ quản của mình. Vài ngày sau đó, Chelsea có trận chung kết League Cup đối đầu với chính Spurs. Có lẽ vẫn còn choáng váng sau việc bị loại khỏi đấu trường châu Âu, những chú Gà trống đã phải đón nhận thất bại 2-0 tại Wembley và nhường lại cúp vô địch cho John Terry và các đồng đội. Vài ngày sau đó, Mo một lần nữa ghi một bàn thắng quan trọng, lần này là giúp Fiorentina chiến thắng tối thiểu tại Serie A trước gã khổng lồ Inter Milan. Anh đưa bóng vào lưới 10 phút sau giờ nghỉ và kết quả này đã giúp Fiorentina lọt vào

nhóm có vé dự Europa League. Cả hai đội bóng đều vừa lọt vào vòng trong tại đấu trường hạng hai của châu Âu và Inter cũng đang có chuỗi ba trận thắng liên tiếp tại giải vô địch quốc gia.

Rất nhiều người hâm mộ bóng đá tại Anh có theo dõi Serie A qua vệ tinh hoặc trên kênh Channel 4 và họ đều chắc chắn rằng Salah sẽ tỏa sáng nếu vẫn còn ở Chelsea. Một fan đã bình luận: “Mou đã đánh giá quá thấp Salah và không cho cậu ấy cơ hội để thể hiện mình. Tôi không hiểu sao ông ấy không tin tưởng Mo nhưng lại tin Willian (cầu thủ trung bình) và Oscar (cầu thủ thiếu ổn định). Nếu gia nhập Liverpool thì Salah đã là một bản hợp đồng thành công lớn. Thế nhưng Chelsea đã đem cậu ấy về chỉ để cậu ấy không thể tới với Liverpool.” Một fan khác thì nói: “Đáng ra nên gia nhập Liverpool. Cậu ấy sẽ trở nên hoàn hảo với lối chơi tấn công vũ bão của chúng ta.”

Một thành tích còn ấn tượng hơn nữa cũng ở ngay phía trước. Vào ngày 5 tháng 3, Salah lập cú đúp trong chiến thắng 2-1 tại Coppa Italia trước Juventus hùng mạnh. Có lẽ anh không thể nào gây dựng hình ảnh tốt đẹp hơn được nữa trong mắt các cổ động viên tại Florence - Mo Salah giờ đây đã chính thức là một người hùng ở thành phố mới. Vẫn còn nhiều cột mốc ở phía trước. Những bàn thắng vào lưới Sampdoria, Empoli và Parma đã giúp Fiorentina cán đích ở vị trí thứ tư tại Serie A, xếp trên Napoli và cả hai đội bóng thành Milan.

Xen kẽ giữa những bàn thắng và điểm nhấn đó là một nỗi thất vọng lớn, khi Salah và các đồng đội bị Juve đả bại 3-0 trên sân nhà trong trận lượt về tại Coppa Italia. Sau trận lượt đi, đội bóng đã có hi vọng rất lớn có thể đi tiếp, nhưng những gã khổng lồ đã kéo họ trở lại mặt đất một cách phũ phàng. Chiến thắng đó giúp các nhà vô địch Italy tiến vào trận chung kết trong nỗi buồn của Salah. Anh đã mơ về việc được kết thúc mùa giải đầu tiên tại đội bóng mới của mình bằng một trận chung kết cúp quốc gia, nhưng điều đó đã không thể trở thành hiện thực. Juve giờ đang băng băng trên con đường giành cú ăn ba lịch sử. Họ dẫn đầu Serie A với khoảng cách 14 điểm, đã lọt vào vòng tứ kết Champions League. Và như để thể hiện rằng tiền có thể giúp bạn mua về một đội hình mạnh đến mức nào, họ đã dễ dàng chiến thắng Fiorentina mà không có sự phục vụ của Carlos Tevez, Andrea Pirlo, Paul Pogba hay Stephan Lichtsteiner.

Salah đã tỏa sáng ở trận lượt đi nhưng lại gặp khó trong việc bắt nhịp ở trận lượt về. Mỗi lần có bóng, anh thường xuyên bị bao vây bởi hai tới ba hậu vệ. Ngay cả trung vệ kì cựu Giorgio Chiellini

cũng di chuyển khỏi vị trí ở trung tâm để theo kèm Mo bên cánh trái. Salah là một ông vua tốc độ, nhưng điều đó cũng không giúp ích gì nhiều khi bị tới hai hay ba cầu thủ áp sát.

Bàn thắng cuối cùng của Salah trong màu áo Fiorentina được ghi vào lưới Parma khi đội bóng này tới viếng thăm vào thứ Hai, 18 tháng 5 năm 2015. Anh sử dụng chân phải để đưa bóng vào góc phải khung thành từ khoảng cách 10m. Đó là bàn thứ 9 của Mo trong 26 trận đấu trên mọi mặt trận cho Fiorentina và giúp họ đoạt vé dự Europa League. Trận đấu cuối cùng của anh tới vài ngày sau đó nhưng Mo chỉ thi đấu được 27 phút do bị ốm. Khi rời khỏi sân, các cổ động viên Fiorentina đã đứng dậy vỗ tay cho anh, một “sự tán thưởng tuyệt đối” theo lời mô tả của người bản xứ. Fansite của Fiorentina là violanation.com nói về ngày hôm đó: “Bầu không khí sau trận đấu quả là đặc biệt, với các cổ động viên Viola - những người đã lấp kín sân vận động cho một trận đấu cuối mùa vô nghĩa - phủ tình yêu thương lên các cầu thủ và gia đình của họ. Dù tiếp theo điều gì có xảy ra thì đây vẫn là một khoảnh khắc tuyệt vời sau một mùa bóng dài và đầy cảm xúc, một màn tri ân xứng đáng dành cho nhóm cầu thủ và ban huấn luyện này sau ba mùa liên tiếp cán đích ở vị trí thứ tư.”

Những cổ động viên đó hẳn sẽ không gửi tới Salah màn đón nhận nồng hậu đến vậy nếu họ biết rằng anh đang có ý định rời bỏ họ để tới với đối thủ truyền kiếp là Roma. Mo đã từ chối trở lại Florence và cương quyết rằng mình muốn tới Rome, tạo nên một cơn ác mộng tư pháp cho chính bản thân mình. Vấn đề là chính anh, Chelsea và Fiorentina đều đã thỏa thuận rằng bản hợp đồng cho mượn sẽ kéo dài 18 tháng chứ không chỉ là 6.

Vậy nên bạn có thể hiểu sự giận dữ của Fiorentina khi họ nhận ra rằng chàng cầu thủ có vẻ như muốn chơi khăm mình. Cũng không quá sai khi nói rằng Salah đã bị dao động bởi sự chú ý từ các ông lớn trong bóng đá Ý sau nửa mùa giải thành công tại Florence. Không chỉ Roma mà hai đội bóng Milan, thậm chí là cả Juventus, cũng đã liên hệ với anh. Tuy vậy, sau này ta được biết rằng Mo đã có quyền quyết định liệu hợp đồng cho mượn có được gia hạn - tới đúng thời gian 18 tháng được thỏa thuận ban đầu - hay không. Dĩ nhiên, Fiorentina ở thời điểm đó cũng không thể ngồi yên và chấp nhận hoàn cảnh khi Mo nói với họ rằng anh không có ý định trở lại.

Mọi thứ trở nên thực sự căng thẳng khi Fiorentina cho biết họ sẵn sàng đem sự việc ra tòa để “bảo vệ quyền lợi của đội bóng”. “Thông qua người đại diện của mình, phía cầu thủ đã từ chối bản

hợp đồng đề nghị với điều khoản được cải thiện và bày tỏ mong muốn gia nhập đội bóng khác”, đội bóng đưa ra thông cáo. “Cầu thủ cũng đã thông báo với chúng tôi rằng anh không có ý định tôn trọng yêu cầu trở lại tập huấn trước mùa giải. Vì những lý do trên, chúng tôi đã chuyển vấn đề tới đại diện pháp lý để có thể nghiên cứu mọi phương pháp nhằm mục đích bảo vệ quyền lợi của đội bóng.”

Sau đó, người đại diện của Salah, Ramy Abbas, cũng đã đưa ra thông cáo của riêng mình với mục đích chiếm lấy vị trí của bên đúng: “Chúng ta chỉ cần nhìn lại văn bản được kí bởi các bên vào tháng 1, một văn bản rõ ràng, rất rõ ràng, và thật tiếc khi Fiorentina giờ lại chọn giải pháp khởi kiện. Tôi rất buồn khi thấy một đội bóng vĩ đại như Fiorentina lại có những hành động nhỏ mọn như vậy để chối bỏ những thỏa hiệp đã viết rõ trên giấy tờ. Salah muốn được đầu quân cho một đội bóng có những giá trị chuyên nghiệp hơn và nhân văn hơn.”

Fiorentina sau đó đã tìm đến FIFA để giải quyết vụ việc, khẳng định rằng bên cầu thủ đã đơn phương vi phạm hợp đồng. Salah thì quả quyết rằng cần phải có sự đồng ý của anh trước khi hợp đồng cho mượn tại Fiorentina chính thức được gia hạn sang mùa giải mới - và FIFA cũng đã đứng về phía anh. Có tin đồn cho rằng Chelsea đã nhúng tay vào để giúp phá vỡ hợp đồng, nhưng đó không phải sự thật. Thực tế là ngay cả khi vụ việc được đưa lên Tòa án Trọng tài Thể thao (CAS) vào tháng 6 năm 2017, cả Salah lẫn Chelsea FC đều được ghi nhận đã không vi phạm luật. Phán quyết của Tòa: “CAS bác bỏ đơn khiếu nại và xác nhận quyết định của Ủy ban Giải quyết tranh chấp của FIFA (FIFA DRC) đưa ra ngày 26 tháng 5 năm 2016, trong đó đã bác bỏ yêu cầu nhận khoản bồi thường trị giá 32 triệu euro từ Fiorentina. Ủy ban của CAS xác nhận phía cầu thủ đã không vi phạm hợp đồng lao động khi trở lại Chelsea FC sau ngày 30 tháng 6 năm 2015, và Chelsea FC đã không yêu cầu phía cầu thủ phá vỡ hợp đồng lao động mà không có lý do chính đáng.” Như vậy, CAS đã chính thức bác bỏ đơn khiếu nại và xác nhận quyết định của FIFA DRC.

Vụ việc đã chính thức được giải quyết tới nơi tới chốn, và cả Salah lẫn Chelsea đều được trắng án. Theo phán quyết từ cả FIFA và CAS, Salah hoàn toàn có quyền được rời khỏi Florence - và giờ thì điểm đến tiếp theo của anh sẽ là Roma, nơi anh sẽ đạt tới những đỉnh cao mới trong sự nghiệp. Nhưng đầu tiên, anh vẫn phải trở lại Chelsea, hiện vẫn là câu lạc bộ chủ quản của anh, và thỏa thuận với đội bóng thành London về bước đi tiếp theo của mình. Chelsea đóng dấu một hợp đồng cho mượn mới với đội bóng thủ đô Italy,

kèm theo điều khoản mua đứt bắt buộc, và Mo lại một lần nữa lên đường.

Chẳng phải khi đó Mourinho cũng nên lên tiếng và giữ anh ở lại Stamford Bridge ư? Sự thực là khi đó, huấn luyện viên người Bồ Đào Nha vừa giành cúp bạc Premier League và có lẽ cảm thấy mình không thực sự cần tới tài năng của Salah. Những cầu thủ ông sẵn có đều là những nhà vô địch, và chính bản thân ông cũng vậy. Không một ai có thể đoán được rằng chỉ 6 tháng sau, Mourinho sẽ bị Chelsea sa thải lần thứ hai, còn chính đội bóng thì ngụp lặn ở giữa bảng xếp hạng. Chắc chắn nếu khi đó có Salah thì mọi chuyện đã có thể tốt đẹp hơn cho họ, nhưng đã quá muộn. Mo đã hòa nhập vào môi trường mới tại Rome và họ cũng có quyền mua đứt sự phục vụ của anh. Những nhà vô địch nước Anh đã mắc phải sai lầm lớn.

Tại Rome, Salah đã không cần nhiều thời gian để tạo dấu ấn. Anh gia nhập đội bóng với hợp đồng cho mượn một mùa với mức phí 5 triệu euro. Con số được đưa ra để mua đứt anh sau đó là 15 triệu euro. Mo giải thích rõ ràng lí do mình chọn Roma: “Rất đơn giản thôi. Tôi muốn giành các danh hiệu cùng đội bóng này, một đội bóng rất có tiếng ở quê hương tôi và ở thành phố mà không ai là không bị mê hoặc này.”

Roma cũng bày tỏ niềm vui trên website của mình, nói rằng cầu thủ 23 tuổi chính là “cầu thủ người Ai Cập xuất sắc nhất thế giới lúc này”. Chính Mo cũng đã khiến những fan hâm mộ mới hài lòng khi nói anh tin rằng câu lạc bộ có thể giành lấy Scudetto (chức vô địch Italy) từ tay Juventus. Anh chia sẻ: “Tôi nghĩ tất cả mọi người ở đây đều có tham vọng và ai cũng muốn lên ngôi vô địch. Đó sẽ là điều rất tuyệt cho cả chúng tôi lẫn người hâm mộ. Các cầu thủ sẽ làm hết mình để cổ động viên hài lòng.”

Salah đã tạo dựng được danh tiếng tại Ý sau khoảng thời gian ở Fiorentina và ai cũng cho rằng Roma đã mang về một món hời, một cầu thủ có thể đưa họ lên những đỉnh cao mới. Trong mùa giải đầu tiên ở sân Stadio Olimpico, Mo có 42 trận thi đấu và ghi được 15 bàn để trở thành vua phá lưới của đội trên mọi mặt trận. 14 bàn thắng đã được ghi trong 34 trận tại Serie A – đúng như mục đích Roma đem anh về. Đội bóng thủ đô mua anh về để giúp họ cạnh tranh tại giải quốc nội, và đã đạt được mục tiêu đó. Sau mùa giải cho mượn đó, Roma kết thúc ở vị trí thứ ba và giành suất dự play-off cho vòng bảng Champions League. Thêm một mục tiêu nữa cũng được hoàn thành.

Mo được mang chiếc áo số 11 ưa thích tại Roma và có màn ra mắt trong trận khai mạc mùa giải gặp Verona - trận đấu kết thúc với kết quả hòa 1-1. Anh giải thích lí do mình chọn số áo 11: “Tôi không muốn chọn một con số điển rồ. Đội bóng không còn nhiều số áo lắm và tôi cũng không muốn chọn số áo trên đội tuyển Ai Cập vì số 10 đã là của người khác. Tôi vẫn luôn thích số 11. Số áo này còn trống và tôi không cần nghĩ nhiều để lựa chọn nó.”

Salah đã hòa nhập nhanh chóng và cũng may khi anh đã có những cựa cẩu thủ Premier League khác cùng đồng hành. Thủ thành Arsenal Wojciech Szczesny, tiền đạo Man City Edin Dzeko và cựu tiền vệ cánh Arsenal Gervinho đều đã ra sân trong trận gặp Verona đó. Bosko Jankovic mở tỉ số ở phút 61 nhưng Alessandro Florenzi đã ghi bàn gỡ hòa cho Roma chỉ 5 phút sau đó. “Salah và Dzeko cần thời gian để hòa nhập, nhưng cả hai đều đã chơi rất tốt trong ngày hôm nay”, huấn luyện viên trưởng Rudi Garcia phát biểu sau trận đấu.

Đó là một sự khởi đầu đầy hứa hẹn, và tiềm năng được chứng kiến những màn phối hợp giữa Dzeko và Salah khiến các cổ động viên Roma cảm thấy phấn khích. Mo đã chơi 66 phút trong trận ra mắt, còn Dzeko đá trọn vẹn cả trận. Cả hai một lần nữa được đá chính ở trận đấu tiếp theo - màn đụng độ nảy lửa với đương kim vô địch Juventus trên sân nhà. Dzeko là người đã ghi bàn quyết định đem về chiến thắng sau một màn giao tranh căng thẳng, với cả Rubinho và Evra của Juve đều phải nhận thẻ đỏ. Juventus lần đầu tiên trong lịch sử để thua cả hai trận mở màn của Serie A. Chiến thắng đó đã khiến cả thủ đô Italy sung sướng ăn mừng, với niềm tin rằng nhờ vào Salah và Dzeko, Roma sẽ có thể cạnh tranh sòng phẳng cho ngôi vô địch.

Một điểm bên lề thú vị trong trận gặp Juventus là Juan Cuadrado đã được tung vào sân từ băng ghế dự bị cho Bà đầm già khi trận đấu còn 15 phút. Điều thú vị dĩ nhiên nằm ở việc anh chính là cầu thủ chạy cánh mà Mourinho đã rất thèm muốn - và rồi đem về và đẩy Salah sang Fiorentina. Giờ thì cả Salah và Cuadrado lại cùng thi đấu ở Ý dưới dạng cho mượn từ Chelsea. Như Ngài Alex Ferguson đã từng nói: “Bóng đá đó mà. M* kiếp!”

Mo ghi được bàn thắng đầu tiên trong màu áo Roma vào cuối tháng 9 năm 2015, vào lưới chính đội bóng mà anh cũng từng mở điểm khi chuyển tới Fiorentina - Sassuolo. Bàn thắng lần này được ghi ở sân nhà Stadio Olimpico và giúp Roma đem về 1 điểm. Người ghi bàn còn lại cho đội nhà đêm đó là Francesco Totti. Salah chắc chắn đã được chăm sóc kĩ càng trên hành trình tại Italy và học hỏi

được nhiều điều về phương pháp chơi tấn công từ huyền thoại sống của Rome.

Giống như rất nhiều bàn thắng khác của anh, bàn đầu tiên của Mo cho Roma là một cú sút chân trái từ ngoài vòng cấm, đi trúng vào góc dưới bên trái của khung thành. Sau đó, tiền đạo người Ai Cập tiếp tục ghi bàn trong hai trận đấu liền, một thất bại 2-1 trên sân của Sampdoria và một chiến thắng 5-1 trên sân nhà trước Carpi. Cảm giác như các cầu thủ đã đạt vào điểm rơi phong độ. Vào cuối tháng 10, Mo có một pha khẳng định quyết tâm thực thụ - đồng thời thể hiện rõ lòng trung thành của anh giờ thuộc về đâu - trong chuyến viếng thăm sân Artemi Franchi của Fiorentina.

Dĩ nhiên, Vua Ai Cập đã không được đón chào nồng nhiệt một chút nào. Khi còn khoác áo đội bóng Florence, anh đã trở thành thần tượng trong mắt người hâm mộ và họ thường hát, *Siam venuti fin qua per veder segnare Salah* ("Chúng tôi tới đây để được xem Salah ghi bàn"). Giờ thì họ tiếp đón anh bằng những tiếng la ó và lảng mạ, với tư tưởng anh đã phản bội họ không chỉ do ra đi, mà còn do lựa chọn gia nhập một trong những đối thủ lớn nhất của đội. Mo cũng không cảm thấy bất ngờ; anh đã nói với huấn luyện viên trưởng rằng mình biết điều gì sẽ tới, và rằng anh vẫn sẵn sàng. Anh là một người đàn ông hiểu rõ những cảm xúc của con người và không hề giữ tư thù về việc những cổ động viên trước đây từng tôn thờ nay lại quay sang thù địch anh. Mo hiểu vì sao người hâm mộ hành xử như vậy, và sau đó đã nói rằng anh vẫn yêu mến và tôn trọng họ bởi cách họ đã đối xử với anh khi còn khoác chiếc áo Tím.

Nhưng sự cảm thông đó sẽ không được thể hiện trên sân cỏ. Điều đó lại càng khiến fan đội chủ nhà giận dữ vì trước chuyến viếng thăm của Salah, đoàn quân của Paulo Sousa chưa hề đánh rơi một điểm nào, hay thậm chí để thủng lưới một bàn thắng nào. Tờ *The Guardian* có bài tóm tắt hay nhất về cách mà Mo đã chấm dứt chuỗi thành tích ấn tượng đó và (một lần nữa) làm tan nát trái tim các cổ động viên cũ của mình: "Dĩ nhiên, Salah sẽ là người chấm dứt chuỗi thành tích đó. Chỉ chưa đầy 6 phút sau tiếng còi khai cuộc, anh có pha bật nhả với Miralem Pjanic ở phía phải vòng cấm trước khi tung ra cú dứt điểm tuyệt đẹp giữa hai hậu vệ và vào góc xa khung thành. Salah ăn mừng nhẹ nhàng, chỉ tay lên trời để tạ ơn Chúa như cách anh vẫn làm sau mỗi khi ghi bàn, nhưng rồi nhanh chóng mở rộng bàn tay để thể hiện sự xin lỗi."

Những tiếng la ó từ ấy càng lớn hơn, nhưng Mo vẫn giữ bình tĩnh và một lần nữa đã không ăn mừng thái quá khi Gervinho sút tốc,

nhân đôi tỉ số cho Roma.

Nhưng có lẽ rồi thì sự thù hằn cũng đã làm ảnh hưởng tới Mo khi đồng hồ dần chuyển tới phút 90. Trong một hành động hết sức lạ lùng và không đúng với bản chất, anh đã bị đuổi khỏi sân vào phút 87. Mo đã phải nhận thẻ vàng sau một pha va chạm với Facundo Roncaglia, rồi sau đó ngay lập tức nhận thẻ phạt thứ hai do lỗi tỏ thái độ bất bình với trọng tài. Kouma Babacar đã ghi được 1 bàn an ủi cho đội nhà vào phút bù giờ thứ 4. Điều quan trọng là kết quả trận đấu đã giúp Roma chiếm lấy vị trí của Fiorentina trên đỉnh của bảng xếp hạng với 20 điểm, bỏ cách đội thứ nhì là Napoli 2 điểm. Juventus xếp thứ 12, cách Salah và các đồng đội 8 điểm. Nhưng vị trí này sẽ không được kéo dài. Từ sau vòng đấu đó, Juventus có chuỗi 25 trận đấu mà họ giành tới 73 trên 75 điểm có thể, qua đó một lần nữa giành lấy chức vô địch.

Ít nhất thì trong mùa giải đó, Mo cũng đã có thêm một cơ hội cạnh tranh cho vinh quang tại Champions League. Anh đã mong muốn được thi đấu tại giải đấu này từ khi còn ở Basel. Khi gia nhập Roma, anh cũng thừa nhận rằng việc được chơi tại đấu trường số một châu lục là lí do lớn khiến anh lựa chọn đội bóng. “Đây là một trong những lí do tôi chọn Roma”, Mo giải thích. “Tôi muốn được chơi tại Champions League.”

Và rồi đó cũng là một mùa giải khá thành công. Roma đã vượt qua bảng E - một thành tích không hề đơn giản khi bảng đấu gồm có Barcelona và Bayer Leverkusen, cùng với tiểu binh BATE Borisov tới từ Belarus. Roma đã hòa Barcelona trên sân nhà, hòa Leverkusen trên sân khách và đánh bại đội bóng nước Đức tại Rome. Mo đã ghi bàn trong trận thắng trước Leverkusen và điểm tối duy nhất là thảm bại 6-1 dưới tay Barcelona. Giấc mộng Champions League của anh chấm dứt ở vòng 16 đội khi Roma đụng phải Real Madrid. Đội bóng Hoàng gia Tây Ban Nha giành chiến thắng 2-0 ở mỗi lượt trận để đi tiếp với tổng tỉ số 4-0.

Bàn thắng cuối cùng của anh cho câu lạc bộ trong mùa giải đó tới trong chiến thắng 3-1 trước AC Milan. Một cái kết có hậu cho mùa giải. Mo được bình chọn là Cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu sau khi những đường chạy bút phá của anh ở cánh phải hoàn toàn hủy diệt hàng phòng ngự đối phương. Sau trận, Mo chia sẻ: “Tôi đang rất hạnh phúc ở Giallorossi (biệt danh của Roma). Tôi cảm thấy thoải mái với các đồng đội và tôi yêu thành phố này.”

Thêm nhiều thành tích nữa đã được lập. Salah được bình chọn là cầu thủ xuất sắc nhất tháng 5 năm 2016 của Roma, và rồi ăm

luôn cả giải thưởng cầu thủ xuất sắc nhất mùa. Nhưng sự thật là câu lạc bộ thì đã tụt một hạng so với mùa trước, từ vị trí thứ nhì xuống vị trí thứ ba. Mo đánh giá mùa bóng cả ở góc độ cá nhân lẫn tập thể như sau: “Tôi nghĩ đây là một mùa giải tốt nhưng đội đã không giành được danh hiệu nào và đó là một vấn đề.” Và dù đã có được một mùa giải đầu tiên đầy thành tích, Mo vẫn không lơ là với bản thân: anh cho rằng mình còn phải hoàn thiện lối chơi: “Tôi muốn cải thiện khả năng dứt điểm từ ngoài vòng cấm, dùng chân phải nhiều hơn, đánh đầu nhiều hơn và chơi bóng tốc độ hơn.”

Website chính thức của Roma mô tả giải thưởng Cầu thủ xuất sắc nhất tháng 5 của Mo: “Vua phá lưới 2015-2016 của Roma đã kết thúc mùa giải đầu tiên ấn tượng cùng Giallorossi với 3 bàn thắng trong 4 trận đấu cuối cùng. Những pha lập công trước Genoa, AC Milan và Al Ahly đã giúp anh giành tới 81% số phiếu bình chọn của người hâm mộ, vượt mặt những cái tên như Francesco Totti, Radja Nainggolan và Stephan El Shaarawy.” Số phiếu bầu cho Salah cao hơn Totti tới 8%, thể hiện rõ vị thế mà anh đã đạt được ở đội bóng mới.

Việc giành luôn giải thưởng Cầu thủ xuất sắc nhất mùa ngay trong mùa giải đầu tiên tại Thành phố Vĩnh hằng là một thành tích còn ấn tượng hơn nữa - đặc biệt khi ta xét tới những đối thủ của anh cho danh hiệu này. Hơn 210.000 người đã bình chọn và các cầu thủ tấn công chiếm gần như toàn bộ danh sách - cũng không có gì bất ngờ khi biết rằng Roma là đội ghi được nhiều bàn thắng nhất Serie A mùa đó (83 bàn). Miralem Pjanic - người xếp thứ hai sau Mo với 10 bàn, Alessandro Florenzi - người đồng xếp hạng tư với 7 bàn và Radja Nainggolan với 6 bàn, cũng đều có trong danh sách.

Khi kết quả bình chọn cầu thủ xuất sắc nhất mùa được công bố, Mo là người chiến thắng, Radja là người về nhì với Francesco ở vị trí thứ ba và Miralem ở vị trí thứ tư. Câu lạc bộ đã khen ngợi cả bốn cầu thủ, nhưng vẫn có những lời tri ân đặc biệt tới Salah:

Vừa được bình chọn là tân binh ưa thích của fan vào đầu tuần, Mohamed Salah đã kết thúc mùa giải đầu tiên đáng nhớ tại thủ đô Italy với thêm danh hiệu cầu thủ xuất sắc nhất mùa giải. Người hâm mộ rõ ràng đã phải lòng chàng tiền đạo người Ai Cập trong mùa 2015-2016, sau khi anh trở thành vua phá lưới của đội với 15 bàn thắng trên mọi mặt trận (14 bàn tại Serie A). Thêm 6 đường kiến tạo khiến cầu thủ 24 tuổi trở thành vũ khí công phá lợi hại nhất trong một đội hình không hề thiếu những cầu thủ tấn công xuất sắc.

Với tốc độ, sức mạnh và duyên ghi bàn, sự xuất hiện của Salah đã tạo ra vô vàn rắc rối cho những hàng phòng ngự đối phương. Anh là một cầu thủ không thể dễ lơ là trong bất kì hoàn cảnh nào. Xuyên suốt mùa giải, anh đã thể hiện khả năng ghi bàn từ xa (hãy xem lại bàn thắng đầu tiên của anh cho đội, một cú volley vào lưới Sassuolo) và trong các tình huống một - một (như bàn cuối cùng của anh mùa này vào lưới Milan), và gần như mọi vị trí ở giữa đó. Bất chấp việc thay đổi huấn luyện viên trưởng giữa mùa giải, Salah vẫn tiếp tục giữ phong độ - và các cổ động viên rất hứng thú được đón xem anh sẽ còn đạt những thành tích gì trong mùa giải tới dưới sự chỉ đạo của Luciano Spalletti, khi vị thuyền trưởng người Ý sẽ đặt anh làm trọng tâm cho hàng công của đội.

Sự thay tướng giữa mùa đã mang lại nhiều thay đổi tích cực, giúp Roma khẳng định vị trí là một trong những đội bóng hàng đầu Italy. Mo cũng rất thích khi được làm việc cùng vị huấn luyện viên người Ý mới đầy nhiệt huyết và năng lượng. Tưởng thưởng cho sự ổn định và những bàn thắng của anh, Roma đã kích hoạt điều khoản mua đứt Mo. Họ phải trả cho Chelsea khoản phí 15 triệu euro đã được định sẵn trong bản hợp đồng kí từ một năm trước đó.

Roma đã có được một món hời và họ cũng biết điều đó: Chelsea đã mắc một sai lầm lớn khi bán đi một cầu thủ sớm thôi sẽ đạt tới đẳng cấp thế giới với mức giá rẻ bèo. “Mohamed Salah đã hoàn tất chuyển nhượng tới AS Roma”, Chelsea xác nhận trong một bản thông cáo. “Cầu thủ chạy cánh người Ai Cập đã thi đấu dưới dạng cho mượn tại đội bóng Ý trong mùa giải vừa qua và gây được ấn tượng tốt, giúp họ cán đích ở vị trí thứ ba. Salah tới với Chelsea từ Basel vào tháng 1 năm 2014 và có màn ra mắt trong một trận đấu trên sân nhà gặp Newcastle. Bàn thắng đầu tiên của anh được ghi trong chiến thắng đáng nhớ 6-0 trước Arsenal khi anh dứt tốc đón đường chuyển từ Nemanja Matic và dứt điểm gọn ghẽ. Sau khi giành nửa sau của mùa 2014-2015 thi đấu tại Fiorentina dưới dạng cho mượn, anh tiếp tục ở lại Serie A mùa bóng sau đó trong màu áo Roma. Chelsea FC xin cảm ơn Mohamed vì những đóng góp của anh và chúc anh mọi điều tốt lành trong tương lai.”

Nước Anh đã mất đi cơ hội chiêm ngưỡng năng lực của Salah chỉ vì sự điên rồ của Chelsea - và phải mất thêm một năm nữa, cơ hội đó mới trở lại khi anh tới khoác áo Liverpool. Mùa giải cuối cùng của Salah ở Rome cũng là mùa bóng cuối cùng anh đi chu du, trước khi tìm được ngôi nhà đích thực của mình là Anfield.

Mùa giải 2016-2017 đã mang tới nhiều thăng trầm cho Mo. Anh

đã giúp Roma lấy lại vị trí thứ hai tại Serie A với 15 bàn thắng sau 31 trận đấu. Con số đó sẽ trở nên ấn tượng hơn khi biết rằng anh đã giành rất nhiều thời gian kiến tạo cho Dzeko để nhân đôi số bàn thắng đó. Cự tiền đạo Man City là vua phá lưới mùa bóng ấy của Roma với 29 bàn tại giải vô địch quốc gia và 39 bàn trên mọi mặt trận. Đó cũng chính là mùa cuối cùng của Totti tại đội bóng mà anh đã dành trọn sự nghiệp. Vậy nên dù không hẳn là biến mất, nhưng Salah rõ ràng không phải là tâm điểm của sự chú ý trong mùa giải thứ hai của mình tại Rome.

Mùa bóng khởi đầu một cách đầy thất vọng khi Roma bị loại ngay từ vòng play-off Champions League. Câu lạc bộ Italy đã giành lợi thế lớn sau khi có được trận hòa 1-1 trên đất Bồ Đào Nha, nhưng rồi lại để thua 0-3 trên sân nhà sau khi cả Daniele De Rossi và Emerson Palmieri đều phải nhận thẻ đỏ khi trận đấu chỉ còn 15 phút. Porto ghi thêm 2 bàn thắng sau khi đã dẫn trước 1-0 để chấm dứt mọi hi vọng của đội chủ nhà. Đây là một bước thụt lùi lớn với Salah, vì anh từng thừa nhận rằng một trong những lí do anh gia nhập đội bóng là để được chơi ở Champions League. Mo đã ra sân trong cả hai lượt trận, và lăm lè rời khỏi sân không nói một lời sau khi trận lượt về kết thúc.

Salah mở điểm cho mùa giải mới trong trận thắng 4-0 trên sân nhà trước Udinese, nhưng màn trình diễn ấn tượng nhất của anh trước Giáng sinh là khi lập hat-trick giúp đánh bại Bologna 3-0 trên sân Olimpico. Những lời khen ngợi cứ thế ủa về và website của Roma đã chọn ra vài bài bình luận của báo giới Ý để tô điểm cho khoảnh khắc có thể coi là huy hoàng nhất của Salah tại đội bóng. Dưới đây là một số ví dụ từ những mặt báo nói trên:

Corriere dello Sport:

Có một chút giúp đỡ từ Adam Masina cho bàn mở tỉ số, khiến anh có thể loại bỏ thủ thành đối phương. Nhưng chắc chắn một mình Salah đã làm nên bàn thắng thứ hai, trước khi tạo nên lịch sử với pha đệm bóng chân phải thành bàn thứ ba! Tài khoản của anh tại giải quốc nội giờ đã có 8 bàn thắng (cùng 5 kiến tạo).

La Gazzetta dello Sport:

Anh đã lập được cú hat-trick đầu tiên trong màu áo Roma, trước khi bỏ lỡ cơ hội ghi bàn thứ tư vì đã không ích kỷ, cộng thêm chút thiếu may mắn. Salah sẽ hội quân cùng đội tuyển quốc gia cho CAN vào tháng 1 và sự vắng mặt của anh chắc chắn sẽ được cảm nhận rõ.

Il Messaggero:

Góp đầu ấn trong mọi pha lên bóng đáng chú ý, anh đã một mình dẫn nhịp cho lối chơi phản công. Salah đã có vài đường chuyền tạo cơ hội hết sức ngon ăn cho đồng đội, và rồi tự mình ghi 3 bàn thắng (đưa tổng số bàn mùa này lên con số 8). Thật may cho Roma là vẫn còn một thời gian nữa mới tới AFCON (CAN). Đôi lúc cảm giác như có một chiếc động cơ được gắn ở chân anh vậy. Một chiếc động cơ mã lực tối đa.

Il resto del Carlino:

Anh ấy là một cầu thủ khiến ta phải trầm trồ. Chàng tiền đạo cánh đã lập một hat-trick và cày tới cả chục cây số ở tốc độ của một vận động viên chạy nước rút. Một nỗi khổ thực sự cho hàng phòng ngự của Rossoblu.

Leggo:

Có đi rồi cũng có lại. Salah đã sút trúng xà ngang và cột dọc ba lần trước Bologna vào mùa giải trước. Còn ngày hôm qua, anh ghi được 3 bàn thắng (bàn đầu tiên nhờ sự trợ giúp của Masina) để mang về cú hat-trick đầu tiên của mình tại Ý. Cầu thủ người Ai Cập suýt đã ghi được bàn thứ tư, hay kiến tạo thêm cho đồng đội với số lượng cơ hội mà Roma đã tạo ra.

Il Tempo:

Được trao cơ hội sau khi bóng nảy ra khỏi Masina, Salah mở tỉ số trong đêm mà anh đã lập được cú hat-trick đầu tiên trong sự nghiệp. Chàng tiền đạo người Ai Cập luôn biết xuất hiện đúng chỗ, đúng thời điểm.

Tuttosport:

Anh đã mở tỉ số với một cú dứt điểm không quá khó, rồi sau đó cần thêm chút thời gian để gói trọn 3 điểm, nhưng Salah đã luôn tỏ ra nguy hiểm và lập được cú hat-trick đầu tiên của mình.

Điều đáng chú ý là báo giới Italy đều nhận định Roma sẽ rất nhớ Salah khi anh trở về tham dự CAN cùng đội tuyển quốc gia. Anh đã phải vắng mặt từ đầu tháng 1 tới ngày 5 tháng 2, ngày anh ra sân trong trận chung kết của giải đấu cùng Ai Cập (họ để thua 2-1 trước Cameroon). Sau đó, Mo ghi thêm 10 bàn thắng và giúp Roma kết thúc ở vị trí thứ nhì tại giải vô địch quốc gia. Nỗi thất vọng bao trùm hai giải đấu cúp khi Salah và các đồng đội bị loại ở

vòng 16 đội bởi Lyon tại Europa League, và sau đó để thua Lazio tại vòng bán kết của Copa Italia.

Nhưng dù gì thì quãng thời gian tại thủ đô Italy của Mo cũng đã mang lại nhiều thành công và sẽ đi đến cao trào khi anh ghi 2 bàn thắng cuối cùng cho đội trong trận thắng 5-3 trước Chievo vào vòng đấu áp chót của mùa giải Serie A. Vậy là arrivederci - nhưng không phải là từ biệt mãi mãi. Mo cuối cùng cũng lên đường tới Liverpool, nhưng rồi sẽ sớm trở lại để tái ngộ các đồng đội và người hâm mộ cũ. Còn lúc này, hành trình tại Ý của anh đi tới hồi kết.

Chương 4

Tân binh của the kop

Mo đặt chân tới Merseyside với bản hợp đồng được hoàn tất vào thứ 5, ngày 22 tháng 6 năm 2017. Mức phí là 36,9 triệu bảng nhưng tôi được cho biết nó có thể tăng lên thêm 7 triệu bảng, trở thành 43,9 triệu, dựa trên những phụ khoản về số trận ra sân và thành tích thi đấu. Một số nguồn tin cho rằng cả con số ban đầu lẫn con số sau phụ phí trên thực tế đều ít hơn vậy, nhưng đó không phải thông tin mà tôi có được. Liverpool phải đáp ứng được yêu cầu của Roma. Đội bóng Italy không chịu nhả người khi con số 31 triệu bảng ban đầu được đưa ra - họ muốn được nhận trước 37 triệu bảng, rồi thêm 7 triệu nếu anh đạt được những thành tích mà họ hoàn toàn tin anh có thể chạm tới. Roma đã nuôi nấng Salah và hiểu rõ anh giỏi tới đâu, và còn có thể tiến bộ đến mức nào, vì vậy mới yêu cầu khoản tiền lớn để bán anh.

Salah cũng sẽ được tưởng thưởng với mức lương cao hơn khi chuyển từ Rome tới Liverpool, được cho là vào khoảng 90.000 bảng một tuần (con số này sẽ được nhân đôi một năm sau đó).

Tôi phải thật lòng. Rất nhiều nhà báo đã lắc đầu ngao ngán khi biết số tiền được bỏ ra để đưa Salah trở về nước Anh. Rất ít ai biết rằng con số đó còn có thể tăng lên tới 43,9 triệu bảng. Ok, Salah đã chơi không tệ tại Rome nhưng phần lớn các bình luận viên - và kể cả các fan hâm mộ Liverpool và những ai theo dõi bóng đá nói chung - đều cho rằng anh sẽ không tạo được nhiều sự ảnh hưởng. Thật sai lầm làm sao! Và tôi cần thừa nhận rằng mình cũng là một trong những người đã từng đồng tình với họ.

Suy nghĩ chung vào một ngày thứ 5 trong tháng 6 năm đó là Salah sẽ mang lại tốc độ với những bước chạy dọc cánh; tuy nhiên, không ai nhìn ra được rằng anh cũng có thể trở thành một cầu thủ biết đi bóng thẳng vào trung tâm vòng cấm. Và cũng không ai

nhận ra rằng anh có trọng tâm thấp, đi kèm với sức khỏe về thể hình và bản năng ghi bàn cả từ cánh lẫn từ vị trí tiền đạo cắm, để rồi trở thành cầu thủ dẫn đầu danh sách ghi bàn tại Premier League. Vâng, còn xếp trên cả Harry Kane, người được cho là sẽ ảm trọn danh hiệu đó trong nhiều mùa giải liên.

Vậy là đã có một sự đồng thuận ngầm giữa nhiều người vào ngày đáng nhớ đó. Tất cả đều cho rằng Klopp đã đem về một cầu thủ có thể chơi tốt ở cánh phải, nhưng không ai dự đoán được rằng anh sẽ trở thành cầu thủ xuất sắc nhất nước Anh, và có thể là cả châu Âu, ngay trong mùa giải đầu tiên trở lại Premier League. Vào cuối mùa, ngay cả Klopp cũng phải thừa nhận sự bất ngờ trước tầm ảnh hưởng mà Salah đã đem lại.

Vào ngày Salah ra mắt, ông đã chia sẻ về sự “hào hứng” khi có được chữ kí của anh, cùng niềm tin rằng chàng cầu thủ sẽ mang tới thêm tốc độ cho hàng công vốn đã không hề chậm chạp bao gồm Mané và Firmino. Klopp không hề bận tâm về mức phí chuyển nhượng - một kỉ lục mới của Liverpool, vượt qua con số 35 triệu bảng mà Kenny Dalglish đã chi cho Newcastle để có được Andy Carroll vào tháng 1 năm 2011. Ông cũng nói thêm rằng Salah mới chỉ 25 tuổi; Liverpool đã đem anh về vào đúng thời điểm chín muồi của sự nghiệp và càng vào sâu trong mùa giải, anh sẽ chỉ còn tiến bộ hơn nữa. Một nhận định vô cùng chuẩn xác.

Nực cười rằng, khi biết Mo sẽ chiếm lấy danh hiệu cầu thủ đắt nhất lịch sử Liverpool từ tay Carroll, có nguồn tin đã cho rằng anh từng suýt gia nhập Newcastle vào năm 18 tuổi. Tờ Newcastle Chronicle cho biết:

Tiền đạo Ai Cập - người mới đây vừa được PFA bình chọn là Cầu thủ xuất sắc nhất mùa giải - hoàn toàn đã có thể khoác lên mình chiếc áo sọc trắng đen. Vào năm 2011, Newcaslte đã thương thảo để chiêu mộ chàng cầu thủ trẻ, ban đầu dưới dạng cho mượn, và được biết anh còn mô tả đó là một “bước tiến trong mơ”. Vào thời điểm đó, Salah vẫn còn đang chơi bóng ở quê nhà cho El Mokawloon, nhưng đã có màn ra mắt cho đội tuyển quốc gia dù còn rất trẻ tuổi. Ai đó trong đội ngũ tuyển trạch của The Magpies đã phát hiện ra tiềm năng của anh và Alan Pardew cũng đã sẵn sàng đón anh về.

Mo đã chia sẻ với tờ Al-Ahram của Ai Cập: “Newcastle đang chuẩn bị có lời đề nghị chính thức mượn tôi trong một mùa giải. Tôi không nghĩ ban lãnh đạo đội bóng sẽ từ chối cho tôi sang chơi tại Premier League nước Anh. Được chơi ở một trong những giải đấu

lớn nhất hành tinh là giấc mơ của bất kì cầu thủ nào.”

Được biết, thương vụ đã đổ bể do Newcastle từ chối trả mức phí 500.000 bảng để mượn cầu thủ trong một mùa. Nếu đúng là vậy thì đây cũng là một trong những sai lầm lớn nhất lịch sử bóng đá Anh, khi ta biết rằng Mo giờ đây phải có giá trị vào khoảng 200 triệu bảng. Hai năm sau, Mo sẽ tới Chelsea và tới giờ họ vẫn phải tiếc nuối khi đã bán anh cho Roma - với mức giá là 16 triệu bảng, khiến họ thu về khoảng 5 triệu tiền lãi. Chắc chắn là Mike Ashley sẽ bố trí trực thăng sẵn sàng đón Mo nếu ông biết được đây sẽ là khoản đầu tư ra lời đến mức nào - hay là chàng cầu thủ sẽ đem lại tầm ảnh hưởng thế nào cho đội bóng của ông.

Klopp cho biết Mo sẽ mang áo số 11 tại Liverpool, và nói thêm:

Mohamed có sự hội tụ hoàn hảo của kinh nghiệm và tiềm năng - đây là một bản hợp đồng rất thú vị của chúng tôi. Cậu ấy hiểu Premier League, đã tỏa sáng tại Champions League và là một trong những cầu thủ quan trọng nhất của đội tuyển quốc gia.

Thành tích của Mo ở Italy là rất ấn tượng và cậu ấy sở hữu những kĩ năng sẽ giúp cải thiện đội hình của chúng tôi. Tốc độ của Mo là thượng thừa, cậu ấy sẽ bổ sung thêm mối nguy hiểm trên hàng công, nơi mà chúng tôi cũng đã có sẵn nhiều cầu thủ chất lượng. Tuy nhiên, điều quan trọng nhất với chúng tôi là cậu ấy rất khát khao, sẵn sàng học hỏi để còn trở thành một cầu thủ tốt hơn nữa. Cậu ấy tin vào những gì chúng tôi đang thực hiện tại Liverpool và rất mong muốn được góp phần.

Mo cũng rất muốn được chơi bóng cho những cổ động viên cuồng nhiệt của đội. Cậu ấy là một cầu thủ tham vọng, muốn giành được vinh quang ở đẳng cấp cao nhất và biết rằng mình có thể làm được điều đó tại Liverpool.

Salah cho biết anh cũng rất háo hức và mong chờ được đóng góp vào cuộc tái thiết dưới triều đại Klopp. Anh đã học được rất nhiều điều từ khoảng thời gian ở Italy và tự tin mình sẽ thể hiện được rằng Chelsea chỉ là một cú vấp nhỏ trong sự nghiệp. Anh tin rằng mình đã không được Mourinho trao đầy đủ cơ hội tại London, nhưng cũng thừa nhận rằng khi đó mình còn trẻ và non. Cũng khó để anh có thể yêu cầu được thi đấu thường xuyên khi mà The Blues đã có hai cái tên là Hazard và Willian chiếm lấy hai vị trí trái cánh.

Lần này, Mo sẽ cho Liverpool và cả nước Anh thấy rằng anh đã trở

thành một cầu thủ hoàn thiện hơn; rằng Chelsea có thể đã có thêm một siêu sao trong đội hình của mình nếu chịu kiên nhẫn hơn một chút.

Vào ngày kí hợp đồng, Mo đã chia sẻ với Liverpoolfc.com: “Tôi rất mừng khi được gia nhập đội. Rất mừng. Tôi sẽ cống hiến 100% sức lực của mình và rất muốn giành được một danh hiệu cùng đội bóng. Chúng ta có một đội hình tốt với những cầu thủ rất giỏi. Tôi đã theo dõi các trận đấu từ mùa giải trước và thấy ai cũng đều cống hiến hết sức để có được một danh hiệu. Ai cũng có thể thấy huấn luyện viên trưởng luôn làm việc hết mình. Tôi mong rằng cùng nhau, chúng tôi sẽ làm tất cả những gì mình có thể để mang về một chiếc cúp cho đội bóng, cho cổ động viên và cho chính chúng tôi.”

Những lời giới thiệu đó chẳng khác nào mật ngọt rót tai với người thầy mới của anh. Phương châm làm việc cơ bản của Klopp là bạn luôn phải nỗ lực hết mình - “không để lại chút xăng nào trong máy” - nếu bạn muốn trở thành người giỏi nhất. Sự nửa vời sẽ không bao giờ dẫn tới đâu. Thành công không bao giờ dễ tới; đó là thành quả của sự chăm chỉ và cống hiến tuyệt đối. Tài năng thiên bẩm dĩ nhiên cũng là một yếu tố quan trọng, nhưng nếu không có mồ hôi nước mắt sẽ không mang lại điều gì. Và giờ đây, chàng tân binh của ông đang thể hiện sự ủng hộ với những lí tưởng đó tới vài lần liền ngay trong buổi phỏng vấn đầu tiên. Những câu từ như “100%” hay “hết mình vì đội bóng” hẳn sẽ được Klopp hết sức trân trọng.

Giờ thì huấn luyện viên người Đức đã biết Mo có chung suy nghĩ với mình, rằng anh khao khát thành công, nhưng đồng thời vẫn hiểu rằng đây là một môn thể thao đồng đội và anh có nhiệm vụ của riêng mình trong hệ thống đó nếu anh làm việc chăm chỉ.

Mo cũng đã nói về những sự cải thiện trong lối chơi của mình kể từ khi rời Chelsea, và rằng cuộc phiêu lưu tại Italy đã giúp anh phát triển như thế nào từ một chàng trai trẻ non nớt tại Chelsea, trở thành một cầu thủ đầy kinh nghiệm và tài năng đã nở rộ. Anh nói: “Tôi đã tiến bộ ở mọi mặt. Ngay cả tính cách của tôi cũng đã khác. Khi còn ở Chelsea, tôi mới chỉ là một cậu nhóc - 20, 21 tuổi. Giờ tôi đã trưởng thành hơn sau 4 năm và mọi thứ đều khác. Tôi đã có rất nhiều kinh nghiệm tại ba câu lạc bộ: Chelsea, Fiorentina rồi tới Roma. Đó là những trải nghiệm tốt.”

Giờ đây nhìn lại, những kẻ hoài nghi như chúng tôi hoàn toàn đã có thể nhìn ra Salah có khả năng gây bất ngờ với năng lực ghi bàn

của mình. Dù gì thì anh cũng đã ghi 29 bàn trong 65 lần ra sân trong màu áo Roma - hiệu suất gần như 2 trận 1 bàn. Nếu có thể lặp lại năng suất như vậy tại Premier League, anh sẽ có khả năng ghi được 20 bàn trong mùa giải mới. Nhưng không một ai dự đoán được rằng anh lại có thể phá vỡ con số đó một cách dễ dàng nhưng lại vẫn quyết liệt đến vậy. Đây chính là sự đối lập làm nên người đàn ông thiên tài này. Anh di chuyển với tốc độ và sự khéo léo, nhưng những cú dứt điểm của anh thì luôn đầy lực và không cho thủ thành đối phương một cơ hội cản phá. Như Muhammad Ali có thể sẽ nói, “Salah là lướt như một cánh bướm, nhưng rồi lại ra đòn như một chú ong chích độc.”

Dĩ nhiên, với “thành tích” của anh ở Chelsea, phần lớn fan Liverpool đều không tự tin về chất lượng của chàng cầu thủ mà đội bóng của họ đã bạo chi tới vậy để đem về. Mạng xã hội và các trang web tràn ngập những lời bình luận về bản hợp đồng mới, rất nhiều người bày tỏ sự thắc mắc, nhưng cũng có một bộ phận hoàn toàn ủng hộ. Một Kopite cho biết: “Một bản hợp đồng tốt. Tôi đang rất nóng lòng được xem anh thi đấu.” Nhưng một người khác lại nói: “Chúng ta đang bước vào thời kì mà nếu không chi ít nhất 100 triệu bảng, có lẽ khó nói tới chức vô địch vì nên quên luôn cuộc đua top 4. Bản hợp đồng này chỉ nên là sự khởi đầu. Tôi đang trông đợi ít nhất vài ba cầu thủ 30 triệu bảng nữa tới với đội. Hi vọng có một hợp đồng trị giá gấp đôi như vậy nữa. Đó sẽ là một sự khẳng định ý đồ đích thực.” Một fan khác nói thêm: “Salah là một bản hợp đồng tuyệt vời. Tôi sẽ không muốn phải đối đầu với Liverpool khi có anh ta và Mané ở hai cánh.”

Một cổ động viên Liverpool tin rằng Klopp đã mua Salah về chỉ để dự phòng cho Mané khi anh này đi dự CAN vào mùa đông. Thật trái ngược đến nhường nào khi chính Salah mới trở thành kép chính, không hề chịu thua kém đồng đội người Senegal. Dĩ nhiên, là một cầu thủ Ai Cập, Mo cũng sẽ phải trở về thi đấu ở CAN - giải đấu tuy vậy sau này đã được dời tới mùa hè 2019.

Một Kopite tên Chris là người dự đoán đúng nhất về tương lai của Liverpool khi có Salah: “Tôi nghĩ đây là một thương vụ tuyệt vời cho Liverpool, cũng ở mức giá rất hợp lí vào thời đại này. Tôi luôn thích các cầu thủ chạy cánh có tốc độ và anh ấy chính là một mẫu như vậy. Kèm theo cả năng suất ghi bàn rất tốt nữa chứ. Bộ năm tân công gồm Coutinho, Mané, Lallana, Firmino cùng với chàng tân binh này sẽ là rất đáng mong đợi. Có lẽ sẽ chỉ thua [Manchester] City tại giải quốc nội. Họ đều biết ghi bàn, có tốc độ, biết chuyền bóng và tất cả chắc chắn sẽ phối hợp nhuần nhuyễn.”

Một bản tóm tắt hoàn hảo cho thương vụ này. Mức phí chuyển nhượng rồi cũng hóa rẻ khi vào cuối mùa, Salah đã ghi bàn như mưa và cùng với những người đồng đội cũng nhanh nhẹn không kém trên hàng công, biến Liverpool trở thành một cơn cuồng phong không thể ngăn chặn. Tam tấu Salah, Mané và Firmino có thể nói sẽ trở bộ ba số một châu Âu, không thua kém gì Man City. Barcelona vẫn là một thế lực với Messi trong đội hình, nhưng mùa đó Suárez đã không còn hiệu quả như trước, còn tân binh Ousmane Dembélé cũng chưa thể đem lại đột biến.

Người theo dõi bóng đá nói chung tỏ ra nghi hoặc bản hợp đồng này. Đặc biệt, các fan Chelsea đã rất nóng lòng chia sẻ suy nghĩ của mình. Dĩ nhiên, họ vẫn đánh giá Salah dựa trên khoảng thời gian không mấy thành công của anh ở London thay vì dựa trên những thành tích ấn tượng anh đã đạt được ở Fiorentina và Roma. Đó cũng là tư tưởng chung của giới mộ điệu. Một fan đã bình luận: “Xin đừng đùa quá trớn. Đó chỉ là giải bóng đá Ý. Tuần nào tôi chẳng thấy có đội để thắng 5 bàn một trận. Một vài pha vào bóng quyết liệt trong những tuần đầu là đủ thấy ngay liệu cậu ta có nên cớm cháo gì không. Cứ nhớ lại khi Cuadrado chuyển từ Fiorentina sang Chelsea là biết thôi.” Một người khác nói thêm: “Hơn 30 triệu cho một cầu thủ trung bình. Tiền làm hồng bóng đá rồi. Liverpool chắc sẽ phải bán thêm vé cho khách du lịch, rồi cắt lực đi du đấu làm tiền ở Úc hay châu Á thì mới có thể mua bán kiểu này ấy chứ.”

Thực tế thì mức phí đó hoàn toàn hợp lí, thậm chí còn là rẻ. Con số hơn 30 triệu rơi vào khoảng trung bình, do mùa hè năm 2017 đó, giá để mua được một ngôi sao đẳng cấp thực sự đã liên tục bị đẩy lên, đạt tới đỉnh điểm là con số 200 triệu bảng được bỏ ra cho Neymar. Vụ chuyển nhượng siêu sao người Brazil từ Barcelona tới Paris St Germain đã đặt các thương vụ khác như Salah vào một ống kính khác. Bản hợp đồng mới của đội bóng thủ đô nước Pháp đã phá vỡ kỉ lục chuyển nhượng trước đó khi Paul Pogba chuyển từ Juventus sang Man United với giá 89 triệu bảng. Nó cũng mang tới một làn sóng mới, dù chỉ là tạm thời, với những thương vụ được đẩy giá lên trời cao như Kyle Walker tới Man City với giá 50 triệu bảng - một hậu vệ biên đắt hơn Salah tới 11 triệu bảng. Huấn luyện viên trưởng Man United là José Mourinho đã tóm tắt sự biến đổi của thị trường năm đó bằng giọng điệu đặc trưng của mình: “Đắt là khi anh mang một mức giá nào đó nhưng lại không có trình độ tương xứng. Với 200 triệu bảng, tôi không nghĩ Neymar là đắt. Tôi chỉ nghĩ anh ta đắt do giờ đây sẽ có nhiều cầu thủ 100 triệu bảng hơn, nhiều cầu thủ 80 triệu hay 60 triệu hơn nữa. Vấn đề nằm ở đó. Vấn đề không phải là Neymar, mà là hậu quả do Neymar để lại.”

Klopp cho rằng thương vụ đó là một sự phỉ nhổ vào hệ thống chuyển nhượng: “Tôi tưởng Công bằng Tài chính (FFP) được sinh ra để những tình huống như thế này không còn nữa chứ. Cảm giác giờ đó chỉ là một lời hướng dẫn chứ chẳng phải một điều luật.”

Huấn luyện viên trưởng Arsenal là Arsène Wenger chỉ trích thương vụ Neymar là “phi lý” - và bạn cũng sẽ đồng tình với ông khi biết rằng Mo Salah chỉ có giá bằng 1/5 cầu thủ người Brazil. Wenger tiếp tục cho rằng nó phản ánh tất cả những gì tồi tệ nhất về tương lai mà bóng đá đang hướng tới trong thế kỉ XXI:

Tôi cho rằng đây là hậu quả của những mô hình sở hữu đã làm thay đổi hoàn toàn hệ thống bóng đá trong 15 năm qua. Khi mà một quốc gia có thể sở hữu một đội bóng, điều gì cũng có thể xảy ra. Sẽ rất khó để tôn trọng FFP vì một quốc gia sẽ có những lí do rất khác để sở hữu một cầu thủ. Tôi vẫn luôn quả quyết rằng bóng đá phải tự sống bằng nguồn lực của mình. Nhưng giờ chúng ta không còn sống trong một thế giới mà “Tôi đầu tư bằng này, tôi sẽ nhận lại bằng này” nữa. Qua giai đoạn đó từ lâu rồi.

Phí chuyển nhượng ngày nay còn bao gồm sự đam mê, sự tự trọng, lợi ích quốc gia và những thứ đó thì đâu có giải thích được. Mặt khác, lạm phát cũng đang gia tăng - mới năm ngoái kỉ lục là 100 triệu thì năm nay nó đã lên 200 triệu. Nếu Trevor Francis là cầu thủ đầu tiên có giá 1 triệu bảng vào năm 1979 và khi đó mức giá ấy thật phi lý, thì bạn sẽ thấy ngay bóng đá ngày nay đã khác như thế nào, vượt xa tầm lí luận và tính toán. Chúng tôi vẫn phải sống một cách hợp lí - 99% các đội bóng khác cũng vậy - nhưng dĩ nhiên giờ thì không thể nào cạnh tranh bằng lối sống đó được nữa rồi.

Nực cười là 10 tháng sau vụ chuyển nhượng Neymar, nhiều nguồn tin cho rằng Real Madrid cũng đã sẵn sàng bỏ ra 200 triệu bảng cho một tiền đạo... chính là Mo Salah! Nhưng không có nghĩa Liverpool sẽ lắng nghe một lời đề nghị như vậy. Không. Họ vừa bán Philippe Coutinho cho Barcelona với giá 146 triệu bảng và không hề có ý định để Salah ra đi. Đội bóng áo Đỏ không cần tiền và Klopp đang có ý muốn xây dựng một đế chế, chứ không phải phá nát đội hình mỗi khi một câu lạc bộ Tây Ban Nha ngỏ ý muốn mua cầu thủ xuất sắc nhất của ông. Thương vụ Coutinho xảy ra đơn giản vì chính phía cầu thủ đã cương quyết được chuyển tới vùng Catalonia.

Salah cũng hoàn toàn thoải mái khi được ở lại Merseyside và đóng góp vào dự án của Klopp. Liverpool đã sẵn sàng tăng gấp đôi lương

của anh và anh biết mình có khả năng trở thành huyền thoại nếu ở lại. Các Kopite ngưỡng mộ Mo và anh cũng có thể đạt được mọi tham vọng của mình mà không cần phải đi đâu. Liverpool đang đứng trước một kỉ nguyên thành công mới cùng Klopp, và Salah chính là một phần vô cùng quan trọng của cỗ máy.

Một cổ động viên rõ ràng không hâm mộ Liverpool đã cho rằng việc Salah “chỉ” có giá 36,9 triệu bảng cho thấy cả anh và The Reds đều “không thuộc đẳng cấp cao”. Anh cho biết: “Thủ tướng tương Real Madrid hay Bayern Munich lục lọi khắp lịch sử của mình và thấy Salah là bản hợp đồng đắt giá nhất. Rồi còn thấy Andy Carroll xếp thứ hai nữa chứ. Trờ hề! Liverpool nghiêm túc về việc muốn giành các danh hiệu quá ha. Nghiêm túc như gã Salah đó vậy!”

Một bình luận vừa ác ý, vừa thiếu cơ sở, như những gì sẽ xảy ra trong mùa giải năm đó chứng minh. Real Madrid hẳn là đã rất muốn có được Salah để làm nền móng cho kế hoạch tái thiết của mình. Đội hình của họ đã luống tuổi và ban lãnh đạo Kền kền Trắng hiểu rằng ngay cả các Modric hay Ronaldo rồi cũng sẽ cần được thay thế. Salah mang tới tốc độ, sự trẻ trung và chắc chắn sẽ cải thiện đội hình Real, nhưng còn lâu nữa mới tới ngày anh rời Merseyside.

“Thất bại” của Salah ở Chelsea có vẻ đã khiến nhiều fan hụt hẫng và góp phần vào những phân tích có phần tiêu cực về thương vụ đưa anh tới Liverpool. Nhưng bạn cũng không cần phải là thiên tài để nhận ra rằng việc anh gặp khó khăn ở Chelsea là có lí do nhất định - vâng, thứ mà ta có thể gọi là “hiệu ứng Mourinho”. Huấn luyện viên người Bồ Đào Nha luôn lựa chọn các bản hợp đồng đắt giá, có tên tuổi, đã tỏa sáng ở sân khấu lớn thay vì đầu tư vào những cầu thủ có tiềm năng nhưng cần thời gian nuôi dưỡng. Vậy nên sự nghiệp của Mo ở London đã đi cùng hướng với rất nhiều cái tên khác như tiền vệ thiên tài của Man City - Kevin De Bruyne, hay người đồng đội ở tuyển Bỉ của anh là Romelu Lukaku. Mourinho sau này đã sửa chữa sai lầm đẩy anh tới Everton dưới dạng cho mượn khi còn là huấn luyện viên trưởng Chelsea. Cùng thời gian mà Salah tới Liverpool, José đã phải chi ra 75 triệu bảng để đưa học trò cũ Lukaku về với Man United.

Mourinho cho rằng ông không phải người có lỗi trong vụ bán Salah và chia sẻ với ESPN rằng đội bóng đã để anh ra đi mà không có sự đồng thuận của ông:

Người ta nói rằng tôi là người đã bán Salah nhưng sự thật thì ngược lại. Tôi đã mua Salah. Khi người ta nói tôi đã bán cậu ấy đi,

đó là nói dối. Chelsea mới là bên quyết định bán cậu ấy. Tôi là người nói với Chelsea nên mua Salah. Là khi tôi còn nắm quyền thì Salah mới tới Chelsea. Nhưng khi đó cậu ấy mới chỉ là một cậu nhóc, thể hình chưa sẵn sàng, tâm lý chưa sẵn sàng, lạc lõng về mặt văn hóa và tất cả mọi thứ đều khó khăn với cậu ấy.

Chúng tôi quyết định để cậu ấy ra đi dưới dạng cho mượn, và đó cũng là do yêu cầu của cậu ấy. Mo muốn được chơi nhiều hơn để trưởng thành hơn, thế nên chúng tôi để cậu ấy tới Fiorentina, và ở Fiorentina, cậu ấy đã trưởng thành. Tôi đã đồng ý để cậu ấy ra đi dưới dạng cho mượn vì thấy đó là việc cần thiết, và Chelsea cũng đã có nhiều tiền vệ cánh... Một số người vẫn còn ở đội bóng như Willian, Hazard, và tất cả bọn họ khi đó đều đã ở một đẳng cấp khác.

Vậy nên quyết định cho đội bóng khác mượn cậu ấy là một quyết định của chung, nhưng sau đó, quyết định bán đứt cậu ấy và dùng số tiền đó mua cầu thủ khác thì không phải của tôi. Và kể cả nếu nó có là của tôi, thì trong bóng đá ai chẳng đôi lúc mắc sai lầm, và nhiều khi có những cầu thủ phát triển theo hướng mà không ai ngờ tới, rồi lại có những người không đạt được trình độ mà chúng ta kì vọng. Vậy nên tôi cũng không nghĩ đó là một sai lầm, mà chỉ là một phần của công việc mà thôi.

Dù gì đi nữa thì tôi cũng là người đã đem Salah về, chứ không phải là người bán Salah, nhưng điều đó cũng không quan trọng nữa. Điều quan trọng là cậu ấy là một cầu thủ xuất sắc, và tôi rất mừng cho cậu ấy với những thành tích gần đây, đặc biệt là vì cậu ấy ghi bàn vào lưới mọi đối thủ, chỉ trừ trong hai trận gặp chúng tôi. Mo là một cầu thủ phi thường, đã đạt đến độ chín sự nghiệp, đã có nhiều trải nghiệm và giờ lại rất phù hợp với phong cách của đội, của huấn luyện viên và của câu lạc bộ. Tôi không thấy bất ngờ lắm.

Giới bình luận coi đó là một bước đi đúng phong cách Mourinho. Tuy nhiên, những lời nói của ông chỉ thêm phần nhấn mạnh Salah đã tiến bộ tới mức nào trong mùa giải đầu tiên ở Anfield. Đây là một cầu thủ đẳng cấp thế giới và Mourinho biết điều đó. Như một fan bóng đá khác nữa chỉ ra trong ngày anh kí hợp đồng với Liverpool: "Tôi không phải cổ động viên của Liverpool, nhưng Mané và Salah ở hai cánh sẽ mang tới rất nhiều tốc độ, bàn thắng và kiến tạo. Họ vẫn cần thêm hậu vệ và một tiền đạo cắm nhưng mọi thứ như vậy là đang đi đúng hướng với các Scouser rồi."

Anh chàng này, và phần lớn cổ động viên nói chung, đều không

nhận ra rằng Mo sẽ trở thành cầu thủ chạy cánh kiêm tiền đạo mà Liverpool cần để đưa họ lên tầm cao mới. Một bản hợp đồng hai-trong-một, chỉ với nửa mức giá của Gareth Bale hay Luis Suárez.

Dù thương vụ Mo đã được hoàn tất vào ngày 22 tháng 6, phải tới ngày 1 tháng 7 anh mới chính thức gia nhập Liverpool, vào ngày mà thị trường chuyển nhượng chính thức mở cửa. Không chỉ là bản hợp đồng đắt giá nhất lịch sử đội, anh cũng trở thành cầu thủ Ai Cập đầu tiên chơi cho Liverpool FC. Mo sẽ khoác chiếc áo số 11 của Firmino, sau khi cầu thủ người Brazil đồng ý chuyển sang áo số 9.

Và thế là Mo bắt đầu tập luyện tại Melwood dưới sự quan sát của Klopp, khởi đầu bằng bài kiểm tra thể lực trước mùa giải cùng các đồng đội mới. Luôn luôn nở nụ cười trên môi, Mo nhanh chóng hòa nhập với môi trường mới và trở thành một nhân vật được yêu mến nhờ vào sự niềm nở cũng như tài năng chơi bóng. Đội hình đang chuẩn bị cho đợt tập huấn bận rộn trước mùa, bao gồm những chuyến du đấu tới Hồng Kông và Đức, kèm theo hai trận giao hữu với Tranmere và Wigan. Mo đang rất nóng lòng. Dù có là những đối thủ hạng dưới ở nước Anh hay là những trận đấu hào nhoáng hơn ở nước ngoài cũng không quan trọng. Anh chỉ muốn được ra mắt trong màu áo Liverpool FC và chơi nhiều trận nhất có thể. Anh không tới Anfield để ngồi ngoài đường biên, mà là để tạo ảnh hưởng, để chứng minh rằng mình không chỉ xứng đáng với mức phí chuyển nhượng, mà sẽ còn vượt quá những kì vọng đó. Rằng anh là một trong những cầu thủ xuất sắc nhất hành tinh. Sớm thôi, cơ hội sẽ tới để Mohamed Salah làm được điều đó.

Chương 5

Đủ lông đủ cánh

Trước khi trở thành một tiền đạo hoàn thiện trong mùa giải đầu tiên của mình ở sân Anfield, trong trận đấu ra mắt, Salah vẫn được xếp đá ở vị trí chạy cánh thuần túy. Đối với một cầu thủ tới tháng 5 năm 2018 sẽ trở thành mục tiêu trị giá 200 triệu bảng của Real Madrid, Mo Salah đã khởi đầu hành trình tại Liverpool tại một sân khấu ít hào nhoáng hơn nhiều, cụ thể là sân vận động DW, sân nhà của Wigan Athletic. Đó là ngày 14 tháng 7 năm 2017, và các cổ động viên đã di chuyển quãng đường ngắn tới Wigan đã được chiêm ngưỡng bàn thắng đầu tiên của anh cho đội, ngay trong ngày ra mắt. Ok, dù chỉ là một trận giao hữu trước mùa giải, nhưng đó cũng là điểm báo cho những gì sẽ xảy ra trong tương lai. Mo là người ghi bàn gỡ hòa 1-1 từ pha kiến tạo của Firmino. Tiền đạo người Ai Cập cho biết anh hài lòng với kết quả cũng như màn trình diễn của cá nhân mình, rồi hứa với người hâm mộ rằng cả anh và tập thể vẫn còn có thể cải thiện hơn nữa.

Mo Salah đã thể hiện rằng anh sẵn sàng nỗ lực vì đồng đội và tôn trọng tinh thần tập thể với những pha lui về hỗ trợ phòng ngự, liên tục tắc bóng và chuyền bóng trao cơ hội cho Firmino. Đây không phải một cầu thủ muốn theo đuổi vinh quang cá nhân; dù có được thành tích ghi bàn phi thường vào cuối mùa giải, không một cầu thủ Liverpool nào chỉ trích anh về sự ích kỉ. Họ đều trân trọng những gì anh đóng góp cho đội cũng như sự sẵn sàng hi sinh để hỗ trợ họ, không như một số tên tuổi lớn khác trong bóng đá. Thực sự, những phẩm chất đó của Salah càng khiến số bàn thắng mà anh ghi được trở nên ấn tượng hơn.

Dejan Lovren không nghi ngờ gì rằng Salah sẽ là một sự bổ sung chất lượng cho đội hình. Sau trận thắng trước Wigan, trung vệ người Croatia phát biểu: “Sadio Mané bị chấn thương và chúng tôi nhớ cậu ấy. Nhưng tất cả cũng đã thấy Salah có thể làm được gì và

sẽ còn nhiều thứ đáng xem hơn nữa. Cậu ấy cần thêm thời gian vì mới chỉ tập cùng chúng tôi có 6 ngày và mọi thứ là hoàn toàn mới mẻ, nhưng tôi tin rằng Mo sẽ hoàn hảo với lối chơi của đội.”

Cựu cầu thủ của Southampton tin rằng Mo và một tân binh khác là Solanke sẽ mang tới thêm chất lượng và chiều sâu cho đội hình. Anh nói thêm: “Tôi nghĩ họ đều có những kỹ năng riêng và Jürgen biết mình cần gì cũng như đội bóng cần gì để cải thiện. Tôi nghĩ sắp đã có một lựa chọn đúng. Hai chàng trai này đều rất chăm chỉ trên sân tập và chúng tôi luôn muốn có những cầu thủ như vậy. Những cầu thủ chất lượng luôn được chào đón.”

Trận hòa với đội bóng League One diễn ra sau chiến thắng 4-0 trước đối thủ bán chuyên Tranmere, và giờ thì Mo cùng các đồng đội hướng tới cuộc đụng độ với Crystal Palace tại Hồng Kông trong khuôn khổ Premier League Asia Trophy, và rồi một vài trận đấu cuối ở quê nhà Đức của huấn luyện viên trưởng.

Chỉ 5 ngày sau trận thắng Wigan, cả đội đã đáp xuống Hồng Kông và chuẩn bị sẵn sàng cho trận gặp Palace. Thủ thành Simon Mignolet chia sẻ về tầm quan trọng của những trận đấu trong giải đấu này: “Chúng tôi sẽ gặp những đối thủ Premier League và không có cách chuẩn bị cho mùa giải mới nào tốt hơn bằng việc đối đầu với những đội bóng sẽ là đối thủ của mình. Đây sẽ là màn chuẩn bị thích hợp để bắt đầu mùa giải một cách tốt nhất.”

Liverpool đánh bại Palace nhẹ nhàng 2-0; đối thủ của họ vẫn còn nhiều vấn đề dưới sự dẫn dắt của huấn luyện viên trưởng mới Frank de Boer. 2 bàn thắng được ghi do công của Dominic Solanke và Divock Origi. Salah đã không ghi bàn nhưng cũng đã chơi rất tốt và giúp đội bóng tiến vào trận chung kết giải Premier League Asia. Từ The Independent mô tả màn trình diễn của anh là “đầy năng lượng”, rồi nói thêm: “Có thể một vài cầu thủ Palace vẫn đang dần làm quen lại với cường độ thi đấu, nhưng Mo Salah thì đã rất náo nhiệt và tạo ra đủ mọi rắc rối mỗi khi anh cầm bóng chạy về phía hậu vệ đối phương. Trong một pha bóng đáng chú ý cuối cùng, Mo đưa bóng vượt qua Damien Delaney và khiến cầu thủ người Ireland phải hít khói, như thể đang chạy giật lùi. Khả năng đi bóng ở tốc độ cao của Salah có lẽ là tốt hơn bất kỳ cầu thủ nào trên thế giới. Sự nhanh nhẹn, uyển chuyển và năng động mà anh mang lại cho bất kỳ hàng công nào là vô cùng đáng sợ và chắc chắn anh sẽ còn làm nên nhiều điều thú vị trong màu áo Liverpool.” Đội hình Klopp tung ra sân trước Palace như sau: Mignolet, Alexander-Arnold, Matip, Gomez, Moreno, Henderson, Lallana, Woodburn, Salah, Firmino, Sturridge. Dự bị: Karius,

Lovren, Klavan, Flanagan, Milner, Grujic, Wijnaldum, Coutinho, Solanke, Kent, Origi.

Vào thứ Bảy, ngày 22 tháng 7, Salah có chức vô địch mà anh mong sẽ không phải là cuối cùng tại Anfield, khi The Reds nâng cao chiếc cúp Premier League Asia Trophy sau khi đánh bại Leicester City với tỉ số 2-1. Cầu thủ người Ai Cập cũng là người ghi bàn gỡ hòa bằng một pha đánh đầu, sau khi Islam Slimani đã mở tỉ số. Đó là bàn thắng thứ hai của anh trong 3 trận đấu cho đội bóng mới. Coutinho ghi bàn quyết định mang về một chiến thắng xứng đáng. Liverpool giờ cùng những cái tên như Chelsea (x2), Bolton, Portsmouth, Spurs, Man City và Arsenal trở thành nhà vô địch của giải đấu được tổ chức hai năm một lần này. Georginio Wijnaldum đã thay mặt cả đội chia sẻ về niềm tin trong phòng thay đồ. Anh nói rằng Mo Salah đang hòa nhập tốt và chứng minh rằng mình là một cầu thủ tuyệt vời. Màn trình diễn trong trận chung kết của Liverpool cũng khiến anh tin rằng Liverpool sẽ có thể cạnh tranh sòng phẳng cho các danh hiệu khi mùa giải Premier League chính thức khởi tranh. Cầu thủ người Hà Lan nói: “Chúng tôi đi du đấu trước mùa hè để chuẩn bị thật tốt và khi mọi thứ đều ổn thì bạn sẽ rất hài lòng”.

“Chúng tôi chưa được thăm thú Hồng Kông mấy vì phải tập và sau đó thì về khách sạn để nghỉ. Nhưng cả đội đã vào trung tâm thành phố và được gặp rất nhiều fan hâm mộ. Họ đều rất vui khi được gặp chúng tôi ở đây và bạn có thể thấy số lượng cổ động viên tới sân đông đến thế nào.”

Chuyến đi Hồng Kông có thể coi là thành công, dù không có thời gian để tham quan thành phố vịnh. Nhưng đó cũng là cách làm việc của Klopp. Giờ nghỉ là giờ nghỉ, còn giờ làm việc thì luôn nghiêm túc, với lịch trình tập luyện rất nặng và tinh thần quyết tâm giành chiến thắng luôn được đẩy cao. Sau chuyến viếng thăm Hồng Kông, điểm đến tiếp theo là nước Đức và một chuyến hồi hương với cựu huấn luyện viên trưởng Dortmund. Ba trận đấu chờ đợi ở phía trước, mỗi trận là một bài thử thách khác nhau, nhưng Klopp quả quyết mình sẽ tận hưởng từng trận một. Ông đã rất hào hứng được đụng độ với những đội bóng tại quê hương mình.

Trận đấu đầu tiên diễn ra vào cuối tháng 7 trước đối thủ Hertha Berlin tại sân vận động Olympic Stadium khổng lồ. Cả hai câu lạc bộ đều đang kỉ niệm 125 năm ngày thành lập và trận đấu được diễn ra dưới băng hiệu: “Ăn mừng bóng đá từ năm 1892”. Đó là trận giao hữu thứ tư trong lịch sử giữa Liverpool và Hertha, và đội

khách đã giành chiến thắng giòn giã 3-0. Salah một lần nữa lại có bàn, lần này là một pha lấp bóng tinh tế qua đầu thủ môn sau khi được kiến tạo bởi Coutinho. Klopp đã hết lời khen ngợi cả hai cậu học trò của mình: “Những cầu thủ như thế này hiểu nhau rất rõ. Thật tuyệt khi có được những cầu thủ chất lượng như vậy. Đường chuyên từ Phil là rất hay và cú dứt điểm của Salah cũng không hề tệ. Chúng tôi sẽ cần tất cả những phương án khác nhau này.” Một cổ động viên có lẽ đã hơi quá khích - dù gì thì những trận đấu này cũng chỉ là giao hữu - nhưng anh cũng nói không quá sai về tiềm năng tạo đột biến của bộ đôi Mané và Salah: “Các fan Man United, City và Chelsea đang sợ hãi. Họ biết Liverpool đang vào phong độ và còn có lịch khởi đầu khá dễ. Hoàn toàn có thể dẫn đầu bảng xếp hạng với 10 điểm vào Giáng sinh. Salah và Mané có kém gì Messi hay Neymar đâu. Đẳng cấp thế giới.”

Trận thắng đó là một bước tiến tích cực nữa đối với Salah trong quá trình hòa nhập cùng các đồng đội mới. Đồng thời, đó cũng là một màn thể hiện về sự phát triển của đội trước con mắt chứng kiến của ông chủ John W. Henry. Tỉ phú người Mỹ được ghi hình đã vỗ tay rất nồng nhiệt sau trận đấu.

Tiếp đến trong chuyến mini tour nước Đức là trận giao tranh với người khổng lồ Bayern Munich. Hai đội sẽ thi đấu trên sân nhà Allianz Arena của Bayern trong khuôn khổ Audi Cup, giải đấu có cả sự góp mặt của Atletico Madrid và Napoli. Klopp nhấn mạnh tầm quan trọng của trận đấu này và cả trận sau đó: “Giải đấu diễn ra 13 ngày trước khi mùa giải bắt đầu, vậy nên nó rất quan trọng. Chúng tôi đã tập luyện được khoảng hơn một tháng và đây là cơ hội để biết mình đang ở đâu bằng cách đối đầu với những đối thủ hàng đầu.”

Với thêm một màn trình diễn tập thể xuất sắc - cũng như với riêng cá nhân Salah, Liverpool giành chiến thắng 3-0 trước Bayern Munich trên sân Allianz Arena. Đây là kết quả đã khiến nhiều người phải ngồi dậy và chú ý. Những trận giao hữu trước đó họ thắng là một nhẽ, nhưng đánh bại nhà vô địch nước Đức ngay trên sân nhà của họ thì lại là một việc hoàn toàn khác. Mo là người ghi bàn thứ hai, 10 phút trước giờ nghỉ sau khi Mané là người mở tỉ số. Sturridge ấn định tỉ số 7 phút trước khi hết giờ. Có vẻ như Salah không thể ngừng ghi bàn trong giai đoạn đó và đáng ra người hâm mộ - cùng những bình luận viên đáng xấu hổ chúng tôi - đã phải nhận ra điều hiển nhiên. Đây là dấu hiệu cho thấy Mo sắp sửa khiến chúng ta phải choáng ngợp với thành tích ghi bàn tại mùa giải Premier League và Champions League sắp tới. Nhưng thực tế thì anh vẫn chưa tạo được tiếng vang lớn và nếu có ai đó

đề ý thì lời bình luận của họ cũng bị phản bác rằng “chỉ mới đá giao hữu thôi mà”.

Đó cũng là lần đầu Salah và Mané cùng nhau đá chính, và đó là điểm báo cho những gì sẽ xảy ra trong tương lai. Bộ đôi thi đấu bùng nổ, bút tốc vượt qua các hậu vệ và tìm thấy nhau qua những đường chuyền sắc bén. Sự thấu hiểu giữa họ là rất ấn tượng và hứa hẹn nhiều điều thú vị phía trước, đặc biệt khi nghĩ tới cách mà mỗi người trong số họ phối hợp với thành viên thứ ba của bộ tam tấu sẽ sớm trở nên hủy diệt - thiên tài Roberto Firmino. Sự thất vọng duy nhất trong đêm đó là Sturridge lại một lần nữa phải rời sân do chấn thương, lần này là do căng cơ đùi non.

Salah cho biết anh hài lòng với sự thể hiện của bản thân, và dù đã ghi được thêm một bàn thắng nhưng anh vẫn không hề chủ quan, cho rằng mình vẫn còn nhiều thứ phải làm và vẫn chưa đạt tới 100% thể lực. Mo sẽ có một ngày nghỉ trước trận chung kết Audi Cup, nơi anh và Liverpool sẽ đối đầu Atletico Madrid trên sân Allianz.

Klopp cũng không tỏ ra hào hứng như ta có thể sẽ nghĩ về trận thắng trước Bayern. Ông nói: “Chúng tôi đã thắng 3-0 nhưng tôi cũng không thích chạy loăng quăng và khoe ‘Thấy chúng tôi ghê chưa?’ vì chẳng có gì ghê gớm cả. Dĩ nhiên, có một vài điểm tốt, nhưng cũng có lúc ai cũng thấy rằng Bayern được cầm bóng quá nhiều và đi xuyên qua các tuyến của chúng tôi quá dễ dàng. Tôi không thể bỏ qua điều này trong một ngày như hôm nay. Tôi phải nói về những điểm còn chưa tốt vì tôi đã nhìn thấy. Cũng không phải tôi muốn khiến cả giải phải sợ hãi vì ‘Chúa ơi, Liverpool vừa thắng Bayern 3-0 nhưng họ vẫn còn có thể đá hay hơn nữa.’ Chúng tôi phải đá hay hơn nữa và đó là điều cả đội sẽ cố gắng.”

Nhưng vị chiến lược gia cũng công nhận rằng Sadio và Mo đã phối hợp rất tốt với nhau và cùng với Roberto và Coutinho, họ sẽ tạo thành một hàng công hết sức đáng gờm. Klopp nói thêm: “Vâng, mọi thứ trông rất ổn nhưng họ cần phải nâng cao thể lực, giữ cơ thể khỏe mạnh và rắn rỏi vì mùa giải sẽ rất khắc nghiệt. Đó là thứ chúng tôi cần chuẩn bị. Có thể thấy Sadio vẫn chưa đạt thể lực đầy đủ, vậy nên cậu ấy cần được ra sân thật nhiều. Dĩ nhiên, cả hai đều rất xuất sắc nhưng họ không cần nghĩ tới điều đó mỗi lần chơi bóng cùng nhau - và Chúa ơi, với Phil Coutinho phía sau để tung ra những đường chuyền vào khoảng trống cho họ.”

Liverpool thất bại 6-5 trong loạt sút luân lưu trước Atletico nhưng Klopp lại hài lòng hơn với màn trình diễn và không hề lo lắng về

kết quả. Tờ Daily Mail tóm tắt kết quả trận đấu: “Cú sút penalty vào giữa khung thành của Jordan Henderson đã khiến Liverpool đánh mất một chiếc cúp giao hữu mùa hè, nhưng có thể khẳng định The Reds sẽ sớm vượt qua nỗi buồn nhỏ này. Đội bóng của Jürgen Klopp đã chiến đấu kiên cường và chắc hẳn sẽ rút ra nhiều bài học từ cuộc đối đầu với một đội bóng mang tư tưởng nặng phòng ngự như Atletico.”

Klopp nói thêm: “Chúng tôi đã để thua loạt sút penalty nhưng không có gì phải thất vọng. Khó mà tìm ra được một thử thách nào lớn hơn là Atletico khi họ luôn biết cách giành kết quả cần thiết. Khi đã lọt vào được vòng luân lưu thì bạn luôn muốn thắng, nhưng các chàng trai của tôi đã chơi rất tốt và đây là một bước chuẩn bị quan trọng. Bạn luôn phải chuẩn bị tốt cho các trận đấu và có tư tưởng đúng, nhưng chúng tôi chỉ vừa đá với Bayern và ngày hôm nay không còn sức lực. Bạn luôn muốn khiến đối thủ gặp nhiều khó khăn nhất có thể; chúng tôi đã để thủng 1 bàn hôm nay, nhưng cũng tạo ra được 20 cơ hội - cần phải kiếm được gì đó từ những cơ hội ấy. Nhưng Atletico thực sự là một đội bóng rất mạnh.”

Một bài học đã được rút ra. Atletico Madrid là một đội bóng rất giỏi phòng ngự, được dẫn dắt bởi bậc thầy nghệ thuật hắc ám Diego Simeone, người giống như José Mourinho, cũng tin rằng phòng thủ đi trước, tấn công theo sau. Cố gắng tìm cách xuyên phá đội hình tử thủ của Atletico là một bài tập hữu ích cho một Liverpool đang được nhẹ nhàng nhào nặn dưới bàn tay của Klopp. Giờ ông đã có ba yếu tố quan trọng giúp đẩy đội bóng lên tầm cao mới trong mùa giải gần kề: tam tấu tấn công Mané, Salah và Firmino. Ai cũng tràn đầy tốc độ, kỹ thuật và khả năng ghi bàn. Klopp tin rằng họ sẽ giúp đội bóng cải thiện rất nhiều trong mùa giải mới. Ông nói thêm: “Mùa giải tới rất đơn giản - chúng tôi muốn chơi tốt nhất có thể và tốt hơn mùa giải trước, điều cũng không hề dễ. Cả đội không đặt giới hạn lên bản thân mình, đối thủ thì có thể có nhưng chúng tôi thì không. Các học trò của tôi đã tập luyện rất chăm chỉ. Họ đã làm mọi thứ ban huấn luyện kì vọng, vượt qua giáo án rất khắc nghiệt và tôi rất hài lòng. Chúng tôi còn cần sự sung mãn mà hôm nay chưa có được, nhưng vẫn còn một tuần rưỡi nữa mới khai mạc và vẫn còn thời gian để chuẩn bị.”

Vẫn còn một trận giao hữu nữa. Lần này, đội bóng sẽ không phải di chuyển quá xa khi tới Ireland để đối đầu với Athletic Club tại thành phố Dublin. Trận đấu đã diễn ra trên sân Aviva Stadium với lượng khán giả lớn và bầu không khí náo nhiệt, và Liverpool có thêm một chiến thắng giòn giã 3-0. Salah đá chính cùng Firmino

và Mané có tên trên băng ghế dự bị. Mo đã không ghi bàn nhưng cũng có đóng góp vào một trận cầu mãn nhãn, trước khi bị thay ra vào giờ nghỉ (cùng với 9 cầu thủ khác, chỉ Mignolet là giữ được vị trí!). Klopp một lần nữa tỏ ra thận trọng trong buổi phỏng vấn sau trận đấu, nhấn mạnh rằng rất dễ mơ mộng quá cao sau những trận thắng giao hữu để rồi lại rớt xuống mặt đất khi mùa giải chính thức khởi tranh.

Huấn luyện viên trưởng người Đức chia sẻ: “Sự hoàn hảo trong giai đoạn giao hữu là sai lầm lớn nhất bạn có thể mắc phải, vì nó sẽ khiến bạn đưa ra những quyết định sai lầm. Trong hiệp hai, chúng tôi cho ra sân một đội hình trẻ và đã gặp chút khó khăn, nhưng rồi mọi thứ đã cải thiện và tôi rất hài lòng.”

Ông cũng thừa nhận mình cảm thấy “xúc động” với màn chào đón dành cho mình trong lần đầu tiên tới thăm Dublin. Ông đã nghe nói rằng đây là một thành phố cuồng Liverpool - và giờ thì biết rằng đó là sự thật! Rồi Klopp được hỏi liệu ông có háo hức với việc mùa giải Premier League sắp chính thức khởi tranh, cũng như liệu đội hình của ông có đủ dày để cạnh tranh tại cả giải vô địch quốc gia lẫn Champions League hay không. Ông trả lời: “Đội hình rất dày và hôm nay tôi đã thấy có nhiều cầu thủ đã sẵn sàng. Chúng tôi sẽ làm được. Chúng tôi sẽ xoay tua, rõ ràng rồi, đó không phải vấn đề vào lúc này. Tôi sẽ chuẩn bị cho trận gặp Watford bắt đầu từ ngày mai, rồi tới trận sau đó, và trận sau đó nữa, rồi ta sẽ xem.”

Đó là một giai đoạn chuẩn bị hoàn hảo dành cho Mo Salah; những chuyến du đấu đã cho anh thời gian để hòa nhập với đồng đội mới, cũng như tạo nên sự liên kết cần thiết trên sân với Firmino và Mané. Mo cho biết anh đặc biệt biết ơn sự chào đón mình nhận được từ ban huấn luyện cũng như ban lãnh đạo. Anh cũng có lời khen ngợi đặc biệt cho Jordan Henderson, cho biết rằng đội trưởng Liverpool đã nỗ lực hết mình để khiến anh cảm thấy như ở nhà. Jordan đang trở thành một đội trưởng mẫu mực của đội bóng, không chỉ trong mà cả ngoài sân cỏ. Là cánh tay phải đắc lực của Jürgen, nhiệm vụ của anh là đảm bảo không có xích mích hay cảm xúc tiêu cực nào có thể dẫn tới sự chia rẽ bè phái trong đội hình. Jordan đã đảm bảo rằng Mo không cảm thấy bị bỏ rơi và luôn dành thời gian để nói chuyện, chia sẻ với anh. Dù rằng Mo cũng không phải người hay ngồi một mình hay giận dỗi; cầu thủ người Ai Cập luôn vui vẻ một cách tự nhiên, luôn tươi cười và có một cái nhìn lạc quan. Bản chất đó đã hình thành từ những tháng ngày khó khăn lớn lên ở Ai Cập và quyết tâm vượt qua để đạt tới đỉnh cao. Anh chưa bao giờ quên gốc gác của mình cũng như

những khó khăn gia đình từng trải qua, và thường so sánh nó với những gì anh có hiện giờ: sự biết ơn những may mắn của bản thân luôn hiện rõ và khiến anh trở thành một trong những cầu thủ đáng mến nhất tôi từng gặp ở Premier League.

Mo khác xa so với hình ảnh của những gã cầu thủ hư hỏng, ích kỷ và chỉ biết tới bản thân mình. Đây là một chàng trai thực sự tốt tính với nụ cười có thể làm sáng bừng cả căn phòng khi anh bước vào, một người mà ai cũng sẽ muốn gọi là bạn vì biết anh sẽ là một người bạn tốt. Một nhà vô địch ở mọi phương diện. Và giờ đây, anh đang hướng tới màn ra mắt tại giải vô địch quốc gia cho câu lạc bộ mới. Những thử nghiệm và những buổi giao lưu trước mùa giải đã kết thúc - đã tới lúc trải nghiệm sự căng thẳng của mùa bóng Premier League, khởi đầu bằng trận đấu trên sân khách Vicarage Road của Watford vào ngày 12 tháng 8 năm 2017.

Chương 6

Lọt vào tổ ong vò vẽ

Sự nghiệp ở Liverpool của Salah chính thức bắt đầu trên sân Vicarage Road, thành phố Watford, nơi The Reds khởi đầu chiến dịch Premier League của mình vào đầu tháng 8. Mo đã rất nóng lòng chờ tới ngày này: anh đã có khoảng thời gian chuẩn bị hữu ích và làm quen được với các đồng đội nhưng anh - cũng như cả đội - đều biết mọi thứ chỉ thực sự bắt đầu tại Watford. Lại một lần nữa, cũng như những trận giao hữu trước mùa, Mo lại có tên trong danh sách ghi bàn. Nhưng anh vẫn không hài lòng trên đường trở về nhà, do vài pha bóng phòng ngự lỏng lẻo đã khiến Liverpool đánh rơi điểm trong một trận hòa 3-3. Miguel Britos đã giúp giữ 1 điểm lại cho đội nhà với pha ghi bàn phút cuối khi mà cảm tưởng như The Reds đã nắm chắc chiến thắng trong tay.

Một kết cục đáng thất vọng cho một trận đấu mà họ có thể, và đáng ra đã phải thắng. Mo đã thể hiện sự bức bối của mình ngay từ đầu trận khi Stefano Okaka đón được quả tạt góc của José Holebas để mở tỉ số cho Watford. Klopp đã dành rất nhiều thời gian tập các bài bóng chết cùng hàng thủ của mình tại Melwood, vậy mà giờ đây họ lại để thủng một bàn như vậy ngay trong trận đấu đầu tiên. Một pha bóng gây ảnh hưởng mạnh tới tâm lí sau bao công sức mà ban huấn luyện đã bỏ ra, đồng thời cũng là sự báo hiệu sớm về vị trí cần được đầu tư nếu câu lạc bộ muốn cạnh tranh sòng phẳng cho chức vô địch.

Liverpool khởi đầu mùa giải với hàng công ít ai sánh bằng và sẽ sớm trở thành tam tấu số một châu Âu. Nhưng họ lại giống như Brazil vậy - xuất sắc khi tấn công nhưng tồi tệ trong phòng ngự - liệu họ sẽ còn ghi nhiều hơn số bàn để thủng được bao nhiêu trận nữa?

Ngay trong trận mở màn Premier League, những lỗ hổng đã bị

khai thác triệt để - khiến cho Mo, và cả Klopp, hết sức bức bối.

Mo đã phản ứng tức giận sau bàn mở tỉ số của Osaka. Đó là một tình huống phòng ngự tệ hại và có thể thấy rõ tiền đạo người Ai Cập vẫy tay trên đầu với vẻ đầy giận dữ. Anh cũng đã hét về phía hàng thủ vừa mắc sai sót trong khâu kèm người dẫn tới bàn thua. Sau khoảng thời gian ở Roma, nơi anh được tận mắt chứng kiến nghệ thuật phòng ngự của người Ý, đây là một pha bóng không thể chấp nhận được trong mắt anh. Bóng đá Ý được xây dựng trên nền tảng phòng ngự vững chãi, và việc chứng kiến sự tương phản ở bóng đá Anh khiến Mo cảm thấy khó chịu. Điều này đơn giản sẽ không thể xảy ra ở Ý; hàng thủ sẽ luôn có mặt đúng chỗ, mọi mảnh ghép được sắp xếp hợp lý, và trái bóng sẽ luôn luôn được phá bởi một trung vệ tường thành.

Tại đây, bị phơi bày rõ ngay trong trận khai mạc mùa giải, trận đấu đầu tiên trong màu áo mới, chính là gót chân Achilles của đội bóng mới của anh. Tôi được kể rằng trong giờ nghỉ giữa hiệp và cả sau trận đấu, Mo đã không ngại ngần giải thích lí do mình không hài lòng, và cả Klopp cũng vậy. Cả hai người đàn ông đang mang trong mình trọng trách đem những năm tháng vinh quang trở lại - đặc biệt là chức vô địch quốc gia - với Liverpool, và nếu cứ tiếp tục như hiện tại thì điều đó sẽ không bao giờ xảy ra. Một nguồn tin cho biết: "Mo sẽ không bao giờ giữ yên lặng khi cậu ấy thấy có điều gì không ổn. Có thể trông cậu ấy rất dễ mến và luôn tươi cười - và đúng là vậy - nhưng khi nhìn thấy sai sót cậu ấy sẽ lên tiếng. Đó là phản ám ảnh sự hoàn hảo trong cậu ấy; Mo không chơi bóng chỉ để về nhà. Một số cầu thủ có thể chấp nhận điều đó nhưng Mo Salah thì không. Cậu ấy muốn trở thành cầu thủ xuất sắc nhất hành tinh và muốn được chơi cho câu lạc bộ mạnh nhất hành tinh."

Vậy nên rõ ràng, có điều gì đó sẽ cần thay đổi để Mo có thể ở lại Liverpool lâu dài. Và điều đó sẽ tới, nhưng không phải ngay lập tức. Nếu cả Mo và Klopp đều là những người ám ảnh bởi sự hoàn hảo, thì huấn luyện viên trưởng người Đức còn có thêm tính cứng đầu khiến ông sẵn sàng đứng bên những cầu thủ mà phần lớn các fan Liverpool, cũng như người xem bóng đá nói chung, đều công nhận rằng không đủ trình độ để chơi cho một đội bóng muốn giành chức vô địch. Trong hạng mục này, tôi cho rằng có Alberto Moreno và Dejan Lovren - hai cầu thủ Klopp cương quyết giữ lại và cho ra sân thi đấu bất kì lúc nào mà ông nghĩ rằng nó sẽ không quá ảnh hưởng tới kết quả trận đấu. Phải cho tới khi Virgil van Dijk xuất hiện vào tháng 1 năm sau đó, câu lạc bộ mới thực sự có được một trung vệ ở đẳng cấp người ta mong đợi, và kể cả khi đó

thì Klopp vẫn tin tưởng một Lovren thường xuyên mắc lỗi để chơi cạnh tân binh người Hà Lan. Moreno cũng sẽ sống sót nhưng rồi bị đẩy lên băng ghế dự bị bởi Andy Robertson, hậu vệ cánh trái trẻ được đem về từ Hull vào trước mùa giải với giá 8 triệu bảng. Ban đầu đã có sự bất bình với bản hợp đồng này, khi các fan so sánh anh với thương vụ Benjamin Mendy trị giá 50 triệu bảng từ Monaco tới Man City vào cùng thời điểm. Họ cho rằng nó đã thể hiện sự khác biệt giữa City và Liverpool: rằng City sẵn sàng bỏ số tiền cao hơn kỉ lục chuyển nhượng của Liverpool để mua một hậu vệ cánh, trong khi The Reds “chỉ dám” bỏ ra 8 triệu bảng để mua một cầu thủ ở cùng vị trí nhưng chưa mấy tên tuổi và chỉ có “tiềm năng” là chính.

Chà, mùa giải 2017-2018 đã diễn ra hoàn toàn khác phải không? Mendy đắt giá đã dính chấn thương ngay từ đầu mùa và phải ngồi ngoài trong phần lớn mùa bóng, trong khi Robertson chậm rãi nhưng tỉ mỉ cải thiện lối chơi của mình, giành lấy suất đá chính, giữ lấy nó và rồi tỏa sáng - đặc biệt với những pha lên tham gia tấn công - trên chặng đường tới trận chung kết Champions League tại Kiev của đội.

Nhưng trong màn thảm họa phòng ngự ở trận khai mạc đó, anh vẫn còn chưa có trong kế hoạch của Klopp. Hàng thủ khi đó bao gồm Mignolet trong khung thành, Lovren và Matip đá trung vệ và Moreno đá cánh trái. Điểm sáng duy nhất ở hàng thủ là Trent Alexander-Arnold, người đá chính ở vị trí hậu vệ phải. Cũng như Robertson, chàng trai trẻ đã tiến bộ vượt bậc trong mùa giải đó và thậm chí còn giành được suất dự World Cup tại Nga cùng đội tuyển Anh.

Okaka đưa Watford vươn lên dẫn trước trên sân Vicarage Road nhưng Liverpool đã lội ngược dòng thành công để dẫn 3-2 với những bàn thắng từ Mané, Firmino và Salah. Thế rồi sự yếu kém trong phòng ngự lại một lần nữa bị bộc lộ và đội chủ nhà có bàn gỡ hòa ở phút bù giờ thứ 3 nhờ công của Miguel Britos. Đó là trận đấu chính thức thứ 100 của Klopp ở Liverpool và đã có cái kết không hề có hậu.

Bàn thắng của Salah đã thể hiện khả năng xuất hiện đúng lúc, đúng chỗ khi anh đón đường chuyền từ Firmino. Đáng ra trận ra mắt của anh đã phải kết thúc với một chiến thắng, nhưng những sai lầm phòng ngự - đặc biệt là ở các tình huống cố định - lại hiện rõ khi họ không thể phá bóng từ một pha phạt góc, tạo cơ hội cho Britos gỡ hòa 3-3. Đó là điều không thể chấp nhận nổi và Klopp đã chỉ trích trọng tài vì không phát hiện ra rằng Britos đã việt vị - dù

để công bằng, ông cũng nhanh chóng chỉ trích cả những hậu vệ của mình vì những thiếu sót trong trận đấu. Klopp giận dữ: “Đó là một pha việt vị rõ ràng mà trọng tài biên lẽ ra đã phải nhìn ra. Nhưng tôi không thể thay đổi điều đó. Kể cả nếu tỉ số là 3-2 thì chúng tôi vẫn còn nhiều thứ cần cải thiện nơi hàng phòng ngự. Chúng tôi là đội chơi tốt hơn và đáng ra đã phải chiến thắng. Tôi không hài lòng cho lắm với hiệp một. Cả đội cứ chuyển nhưng không biết mình thực sự muốn gì. Hiệp hai đã tốt hơn nhiều, nhưng rồi lại quên không khóa chặt trận đấu. Chúng tôi đã lùi về quá sâu, trong khi phải đẩy cao lên nữa. Cả hai đội đều đã đuối sức sau 90 phút, đây là trận đấu đầu tiên. Đó là điều bình thường.”

Vậy còn điểm yếu chống bóng chết, rõ ràng đến như vậy trong trận khai mạc Premier League này, thì sao? Klopp cũng không cần lựa lời: “Tôi không ngần ngại nói về bóng chết, tôi cần phải nói về vấn đề đó. Chúng tôi phòng ngự các pha cố định chủ yếu là tốt, nhưng nếu vẫn để thủng một bàn thì đã là đủ chưa? Chưa. Cả đội sẽ phải cải thiện mặt này, nhưng có rất nhiều thứ khác cũng cần cải thiện. Hiệp một chúng tôi chơi mà không có định hướng. Hiệp hai tốt hơn nhiều, đã đá bóng thực sự nhưng cuối cùng vẫn chẳng được gì.”

Klopp có nói ông hài lòng với trận đấu chính thức đầu tiên của Mo trong màu áo Liverpool và cách anh ghi bàn đã “cho thấy những gì cậu ấy có thể đem lại”. Mo cũng rất vui khi đã mở tài khoản cho câu lạc bộ mới, nhưng cũng thất vọng vì đã để mất 2 điểm mà anh tin đội đã có được nếu không mắc sai lầm phòng ngự. Anh cũng thấy thể lực của mình đã cải thiện nhiều sau đợt tập huấn mùa hè và nói mình “cảm thấy như ở nhà tại Liverpool” và “đồng đội ai cũng thân thiện” chào đón anh và giúp anh hòa nhập nhanh chóng.

Về mặt số liệu, Mo đã trở thành cầu thủ thứ 12 ghi bàn trong trận ra mắt cho Liverpool. Khi được biết điều đó, cầu thủ người Ai Cập nói mình mừng rằng anh không phải người thứ 13, vì đó sẽ là điểm không lành!

Mo chính là cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu trong mắt của nhiều bình luận viên, trong đó có Andy Hinchcliffe của Sky Sports, người đã rất ấn tượng với khả năng tạo ra đột biến của chàng cầu thủ, đặc biệt là trong sự vắng mặt của Coutinho bị chấn thương - ngôi sao mà Liverpool trước đây vẫn luôn dựa vào để tìm nguồn cảm hứng. Andy bình luận: “Liverpool đã cần xoay chuyển thế trận vào hiệp hai và người đã giúp họ làm điều đó là Salah. Thiếu vắng Coutinho, Liverpool đã mong Salah sẽ là người tỏa sáng với

sự sáng tạo, và tốc độ cũng như cách di chuyển không bóng của anh là thực sự xuất sắc. Mo đã ghi bàn, dù không phải là bàn thắng huyền ảo nhất anh từng ghi, nhưng màn trình diễn tổng thể trong hiệp hai, trong đó có cả việc đem về một quả penalty, là tuyệt vời.” Quả penalty được nhắc tới chính là bàn thắng của Firmino và cũng là bàn thứ hai của Liverpool trong trận đấu.

Tờ The Sun cũng tỏ ra ấn tượng với những đóng góp của Salah. Người bạn Charlie Wyett bình luận: “Mohamed Salah đã có sự trở lại suýt chút nữa thì hoàn hảo tại Premier League khi anh thay đổi trận đấu chỉ trong 2 phút vào lúc Liverpool đang bị dẫn trước và chơi thiếu thuyết phục. Salah, người từng chơi trận đấu cuối cùng tại bóng đá Anh trong màu áo Chelsea ở trận thua 5-3 trước Spurs vào ngày 1 tháng 1 năm 2015, đã có pha dứt điểm không thể đơn giản hơn sau cú lớp bóng từ Roberto Firmino.” Charlie nói thêm: “Cầu thủ Ai Cập đã chơi rực lửa trong giai đoạn giao hữu khi ghi tới 4 bàn. Anh đã có được suất đá chính trong đội hình của Klopp, nhưng ngày hôm nay vẫn chưa thực sự có được cảm giác dứt điểm tốt nhất. Mo đã có một cơ hội ngon ăn trong hiệp một nhưng lại đưa bóng đi vọt xà. Nhưng anh đã thay đổi hoàn toàn vào hiệp hai và thay đổi trận đấu, đem lại một quả penalty cho Liverpool với tốc độ của mình, để rồi đón đường chuyển từ Roberto Firmino và đưa đội vươn lên dẫn trước.”

Các cổ động viên trên mạng xã hội nhìn chung có hài lòng với màn ra mắt của Salah, nhưng cũng ngần ngại không đi quá đà và dự đoán thành công lớn cho mùa giải, với tình trạng của hàng phòng ngự vẫn như vậy. Một Kopite người Ireland nói: “100 trận đấu dẫn dắt Liverpool cho Jürgen Klopp và không 90 phút nào có thể tóm tắt toàn bộ sự nghiệp Anfield của ông một cách chuẩn xác hơn. Vô cùng hấp dẫn với tốc độ, bài bản và đẳng cấp. Tuy vậy, vẫn cực kì thiếu sự tinh táo, tinh thần thép và khả năng phòng ngự cơ bản. Lại thêm 2 điểm bị đánh mất.”

Một fan Liverpool ở Thụy Điển nói thêm: “Dù Mamadou Sakho có làm gì với Klopp đi nữa thì cũng cần phải được tha thứ và mang anh ta trở lại đội hình. Rõ ràng anh ta là trung vệ tốt nhất của đội. Lovren, Matip và Klavan - họ có hay hơn được Sakho không? Ở mặt tích cực, Mané và Salah chơi nhìn thật sướng mắt và nếu Coutinho ở lại, Liverpool có thể có một hàng công khủng khiếp mà ai cũng sẽ phải sợ. Nhưng lạy Chúa, hàng thủ này quá là lỏng lẻo.”

Một fan khác cũng hết lời khen ngợi màn trình diễn của Mo và ảnh hưởng của anh lên trận đấu, nhưng một lần nữa cũng tỏ ra lo

ngại về hàng thủ: “Salah đã chơi tuyệt hay bên cạnh Firmino và Mané. Thật không may khi họ không thể giành chiến thắng. Salah không chỉ thay đổi trận đấu bằng pha kiếm penalty cho Firmino mà còn ghi luôn bàn thứ ba, đáng ra đã phải là bàn ấn định nếu không có sự điên rồ của hàng phòng ngự.”

Có vài người còn kêu gọi sa thải Klopp và đem trở lại người con cưng của Liverpool là Rafa Benitez từ Newcastle. Họ cho rằng Klopp không xứng đáng với những lời khen ngợi ông nhận được từ báo chí vì vẫn chưa xử lý được hàng thủ. Mặt khác, các nhà báo lại cho rằng ông nên được tán thưởng và giữ vị trí của mình, cho dù có vẻ như huấn luyện viên người Đức đang thiết kế đội bóng của mình từ trên xuống dưới (công trước thủ sau, theo kiểu Pep Guardiola), thay vì từ dưới lên trên truyền thống (thủ trước công sau, theo kiểu José Mourinho). Với tam tấu Mané, Salah và Firmino mới, kèm theo hàng tiền vệ rồi sẽ có Naby Keita đầy thú vị, được hỗ trợ bởi máy chạy Jordan Henderson và Alex Oxlade-Chamberlain hoặc Adam Lallana, chủ đích tấn công là rõ ràng. Sau đó, Klopp mới tính tới việc giải quyết hàng phòng ngự, bắt đầu bằng việc hòa nhập Alexander-Arnold và Robertson, rồi tới bản hợp đồng kỷ lục Van Dijk. Những cổ động viên trên khán đài Kop với biểu ngữ “Chúng tôi tin Klopp” hẳn là hiểu chuyện; còn những người kêu gọi sa thải ông sau trận hòa 3-3 tại Watford chắc hẳn đã phản ứng quá đà.

Klopp có một bản kế hoạch tổng thể và ông cần thời gian để thực hiện nó. Đến cuối mùa giải, có thể nói ông đã thành công tới 85%, chỉ còn thiếu một thủ thành đẳng cấp và một trung vệ nữa để hoàn thiện bức tranh.

Sau trận hòa tại Watford, cả thầy và trò cùng lập tức hướng sự chú ý tới trận play-off Champions League tại Đức. Salah đã rất nóng lòng chờ đợi cuộc đụng độ với Hoffenheim. Đây là những trận đấu mà anh đã tới Liverpool để được góp mặt - những trận cầu lớn tại giải đấu lớn nhất cấp câu lạc bộ. Những màn tỉ thí ở đẳng cấp cao, dưới áp lực khổng lồ được theo dõi trên toàn thế giới. Mo đã được trải nghiệm sự hấp dẫn của Champions League tại Roma vào mùa 2015-2016 và tận hưởng cuộc hành trình chỉ kết thúc tại vòng đấu loại trực tiếp dưới tay Real Madrid. Mục tiêu của anh ở Liverpool là vượt qua ngưỡng đó - để chứng minh rằng anh xứng đáng được sánh vai với các Messi hay Ronaldo. Vậy nên chiến thắng tại vòng play-off trước đội bóng nước Đức là thiết yếu - Mo và Liverpool cần và khát khao được lọt vào vòng đấu bảng Champions League.

Chiến thắng 2-1 trên sân khách trong trận lượt đi đã tạo bàn đạp hoàn hảo để đạt được mục tiêu đó. Mo không ghi được bàn nhưng anh hiểu đội bóng là quan trọng hơn cả trong mắt của Klopp, và anh cũng đã góp phần giúp hành trình của đội bóng tại đấu trường châu lục có khởi đầu thành công. Tiền đạo người Ai Cập có một cơ hội ngon ăn trong hiệp một nhưng lại đưa bóng chệch khung thành, minh chứng rằng những cầu thủ giỏi nhất vẫn có thể mắc sai lầm. Có ý kiến cho rằng Liverpool nên cố thủ tại Anfield một tuần sau đó, nhưng nếu hiểu Klopp thì bạn sẽ hiểu đó không phải phong cách của ông. Như thủ thành Mignolet chỉ ra trước trận đấu, điểm mạnh của Liverpool là ở hàng công - và anh mong chờ Salah, Mané và Firmino sẽ tạo ra nhiều nguy hiểm về phía khung thành đối phương. Mignolet phát biểu trong buổi họp báo:

Chúng tôi chỉ có một lối chơi duy nhất, đó là tấn công. Sau khi có 2 bàn sân khách, chỉ cần ghi 1 bàn tại Anfield là chúng tôi sẽ khiến phần việc của họ trở nên rất khó. Cả đội biết mình luôn có thể ghi bàn. Hàng công của chúng tôi có quá nhiều sự thú vị.

Chúng tôi có chất lượng và lối chơi tự nhiên của đội là tấn công, và cả đội cũng biết cần phải bổ sung thêm khí chất phòng ngự. Chúng tôi biết đó là điểm mình cần cải thiện. Chúng tôi không mù. Trong phòng thay đồ, ai cũng biết điều đó, nhưng không có lý do gì để phải ném đi tất cả mọi thứ. Chúng tôi là một đội thích chơi tấn công, bạn không thể thay đổi điều đó nhưng cần có thêm tinh thần quyết liệt, phòng ngự tốt để đảm bảo đối phương không ghi bàn. Chúng tôi biết mình có đủ tài năng trong đội hình và cần phải tận dụng điều đó. Cá nhân tôi cũng cố gắng cải thiện và giúp đội ở mọi mặt mà mình có thể.

Salah đã đạt tới phong độ cao trong trận lượt về, ghi bàn thắng chính thức thứ hai trong màu áo mới và giúp đội giành thắng lợi 4-2, nâng tổng tỉ số lên 6-3. Kết quả đã đóng dấu sự trở lại của họ tại vòng bảng Champions League. Chặng đường từ đó tới trận chung kết tại Kiev vẫn còn dài, nhưng Manchester United cũng từng bắt đầu từ vòng play-off vào năm 1998, để rồi lên ngôi vô địch trong trận chung kết năm 1999, vậy nên không phải không có tiền lệ, và thêm động lực nếu Liverpool có cần (dù tôi biết rằng họ còn lâu mới muốn dùng đối thủ kị dơ United làm mục tiêu để phấn đấu). Bàn thắng của Mo tới vào phút 18 và cũng là bàn đầu tiên của anh trên sân Anfield. Nó tới sau khi một cú sút của Georginio Wijnaldum tìm trúng cột dọc. Mo là người phản ứng nhanh nhất với pha nảy ra để đưa bóng vào lưới. Màn trình diễn của anh góp phần vào lối chơi tấn công đẹp mắt của đội chủ nhà,

một lần nữa bị ảnh hưởng bởi sự yếu kém trong phòng ngự, nhưng vẫn đủ để đi tiếp vì họ đã ghi tới 4 bàn.

Như đã nói, đội trưởng Jordan Henderson đã dành rất nhiều thời gian với Salah sau khi anh chuyển tới Anfield để giúp anh hòa nhập và cổ vũ tinh thần. Henderson cho biết anh tin rằng Mo có đủ năng lực để trở thành một siêu sao thế giới, và những màn trình diễn cũng như các bàn thắng của anh cho tới lúc này chỉ làm tăng thêm niềm tin đó. Thủ quân Liverpool nói thêm rằng cả đội đã ăn mừng trong phòng thay đồ vì chiến thắng đó, và việc được lọt vào vòng đấu bảng Champions League có ý nghĩa rất lớn với họ. Anh nói: “Một đêm tuyệt vời, với tốc độ cao được đặt ra từ đầu, chúng tôi đã ghi được vài bàn thắng rất đẹp từ sớm.”

“Chúng tôi vẫn có thể cải thiện ở những bàn thua, nhưng cả đội mừng khi đã được trở lại đấu trường mình xứng đáng góp mặt. Tất cả những gì chúng tôi đã cố gắng cải thiện từ mùa trước vẫn sẽ tiếp tục được rèn luyện. Chúng tôi cần đảm bảo League rằng mình thể hiện được bản thân một cách đáng hoàng ở Champions. Tôi rất mừng cho các đồng đội và cả các cổ động viên. Chúng tôi đã chứng minh rằng mình có thể chơi tốt trước các đội bóng lớn. Cả đội không ngại một đối thủ nào hết.”

Klopp cũng nở nụ cười tươi và nói: “Không có đủ từ để diễn tả nữa. Thật tuyệt vời. 14 tháng, nỗ lực hết mình, cảm giác thật tuyệt vời. Rất vui sướng. Mọi lời khen ngợi tới các chàng trai của tôi. Vào vòng bảng, chúng tôi nóng lòng được đối đầu với bất kì đội bóng nào. Cảm ơn tất cả những ai đã đóng góp vào bầu không khí hôm nay. Vào thời điểm này, hãy cứ ăn mừng... trong đầu đi nhé!”

Niềm vui của người hâm mộ được tóm tắt bởi một Kopite trung thành, người đã dành lời khen đặc biệt tới “Siêu Salah”, bình luận rằng sự có mặt của anh đồng nghĩa họ không còn cần tới Coutinho: “Đơn giản là tuyệt vời từ phía Liverpool. Emre Can là cầu thủ xuất sắc nhất trên sân, trong khi tân binh Siêu Salah là một bản hợp đồng đặc biệt! Họ không cần Coutinho nữa. Không có anh ta, họ còn chơi tốt hơn. Firmino và Mané cũng rất hay.”

Salah chắc chắn đã tạo được dấu ấn của mình trong hai trận ra mắt tại Premier League và Champions League cho Liverpool. Nhưng anh vẫn còn có thể chơi hay hơn - hơn nhiều, nhiều nữa - và cả anh cũng như đội bóng sẽ có được những thành công mà họ không thể nào tưởng tượng nổi từ mùa giải đầu tiên của mình. Hành trình trở thành một siêu sao của anh đã chính thức bắt đầu.

Chương 7

Vua ai cập

Khi tôi nhắc tới cái tên Héctor Cúper với một nhà báo đồng nghiệp, anh ấy đã nói: “Hả, ý cậu là cái gã trong phim Breaking Bad ấy hả?” Về vẻ bề ngoài, cũng có thể có chút tương đồng giữa Cúper, huấn luyện viên trưởng đội tuyển Ai Cập, và nhân vật Hector Salamanca, dù cái tên thứ hai đã có nhiều tóc bạc và mang dáng vẻ khủng khủng hơn đôi chút. Hơn nữa, Cúper cũng không phải một con quái vật như tên giết người hàng loạt Salamanca. Không, Cúper giống cựu huấn luyện viên trưởng Man City Manuel Pellegrini hơn, với vẻ ngoài điềm đạm và sự kiểm soát y như người mà các cổ động viên đội bóng thành Manchester gọi là “Người đàn ông đáng mến này”. Cúper trông giống một nhà bác học và khác xa so với Salamanca về cả cảm xúc lẫn tinh thần cống hiến. Khi được hỏi về suy nghĩ của ông về vị trí huấn luyện viên trưởng đội tuyển Ai Cập, cũng như của các cầu thủ, Héctor đã trả lời: “Tôi nói đi nói lại với các cầu thủ rằng chúng tôi có thể làm người dân hạnh phúc. Rất nhiều người đang phải đối đầu với những vấn đề của cuộc sống. Người thì nghèo, người thì thất nghiệp. Với họ, bóng đá có thể là niềm vui duy nhất.”

Vậy thì tất cả những điều này có liên quan gì đến Mo Salah? Chính là ở chỗ Mo là một cầu thủ hoàn toàn đồng tình với tư tưởng được Cúper vạch ra đó. Anh thích được làm việc với một huấn luyện viên có đam mê, nhưng cũng vẫn dành thời gian với các cầu thủ và sẵn sàng khoác vai, ủng hộ tinh thần họ, kể cả trong những thời điểm tệ nhất, chứ không chỉ luôn chỉ trích họ trước công chúng. Cúper giống với Klopp - huấn luyện viên trưởng tại câu lạc bộ của anh, hơn là José Mourinho.

Thật khó để hình dung Mo làm việc được với một người như Mourinho, nhưng những nhà cầm quân như Cúper hay Klopp thì lại rất quan trọng với Salah vì họ biết cách giúp anh có được

phong độ cao nhất. Hãy nhìn vào cách Salah đã phát triển thành một cỗ máy ghi bàn không khoan nhượng tại Liverpool: không phải là trùng hợp mà “điều kì diệu” này lại được đem lại bởi bàn tay của Klopp. Tương tự, sự tiến bộ của đội tuyển Ai Cập - giúp họ lần đầu tiên kể từ năm 1990 giành vé dự một vòng chung kết World Cup tại Nga năm 2018 - đã tới trong khoảng thời gian Salah và Cúper làm việc cùng nhau.

Huấn luyện viên trưởng đội tuyển quốc gia đã giúp biến Salah trở thành một người hùng ở quê nhà bằng cách khuyến khích anh chơi theo sở trường của mình và trông đợi anh sẽ là người tạo ra sự khác biệt trong một đội bóng đã bao nhiêu lần về nhì hay thất bại. Cúper được bổ nhiệm vào tháng 3 năm 2015, và vào thời điểm đó, ông đã nói rằng mình có mục tiêu biến đội tuyển quốc gia trở thành những nhà vô địch. Các phóng viên đã nêu rõ những yêu cầu khắc nghiệt trong buổi phỏng vấn, và thay vì khiến ông lo sợ, điều đó lại càng làm ông cảm thấy hứng thú. Ông nói mình là người làm việc tốt nhất dưới áp lực và khi được hỏi về bài phỏng vấn đó, Cúper đã trả lời: “Câu hỏi duy nhất tôi nhận được khi nhận chức là: người Ai Cập thực sự muốn tôi đạt được những gì? Họ có mục tiêu lớn là được dự World Cup và vô địch CAN sau nhiều lần trải qua thất vọng. Sẽ không phải là dễ dàng và cần có thời gian và sự nỗ lực. Chúng tôi sẽ phải chịu áp lực, nhưng tôi tin rằng đội có thể làm được. Nếu không thì tôi đã không nhận lời đề nghị từ đầu.”

Một năm sau khi được bổ nhiệm, Cúper chia sẻ niềm tin của ông rằng đội bóng đang phát triển với sự hòa quyện phù hợp giữa những cầu thủ trẻ và kinh nghiệm - với Salah, khi đó còn ở Roma, và Mohamed Elneny của Arsenal là tâm điểm - để đạt được những mục tiêu đã nói. Ông phát biểu trên fifa.com: “Chúng tôi có sự cân bằng giữa tuổi trẻ và kinh nghiệm, với một số cầu thủ đang chơi bóng ở những giải đấu hàng đầu châu Âu. Tôi chưa gặp phải vấn đề gì kể từ khi tới đây. Tôi đã hòa nhập rất tốt với mọi thứ và mọi người đã chào đón tôi rất nồng hậu. Nơi đây có tình yêu với bóng đá mà bất kì huấn luyện viên nào đều muốn thấy. Bạn có thể thấy rõ nó trong bầu không khí.”

Những lời đó đã nói lên tất cả về Cúper, một con người hội tụ cả sự thông thái, theo kiểu Cantona, lẫn sự thực tế - như bất kì huấn luyện viên nào đang muốn giữ vững chiếc ghế của mình. Thành tích của ông trong hơn ba năm dẫn dắt Ai Cập là không hề tệ. Ông đã đưa họ tới trận chung kết CAN năm 2017, trận đấu mà họ để thua Cameroon với tỉ số 2-1, và rồi tới tấm vé dự vòng chung kết World Cup tại Nga. Có lẽ nỗi thất vọng lớn nhất của ông là đội

bóng đá dẫn trước Cameroon nhưng rồi lại để bị lội ngược dòng. Giành chức vô địch AFCON (tên khác của giải đấu) sẽ giúp ông khắc tên mình vào lịch sử thể thao của Ai Cập; nhưng thất bại khiến giờ đây một số bình luận viên vẫn còn nghi ngờ người đàn ông này, bất chấp việc ông đã giúp đội tuyển được dự World Cup một năm sau đó.

Nhà báo Alaa Abdel-Ghani của tờ Al-Ahram Weekly là một trong những kẻ chỉ trích, cho rằng ông đã phí phạm thời gian trước thêm World Cup với những bài thử nghiệm thay vì giữ nguyên một đội hình. Một lời bình cũng có cơ sở, tuy vậy, quyết định thử sức các cầu thủ mới trong những trận giao hữu trước World Cup thay vì cho các cầu thủ đá chính cơ hội rèn bài sẽ chỉ được coi là thành công hay thất bại một khi kết quả của đội tại Nga được phân tích. Alaa Abdel-Ghani tóm tắt lại chiến lược mà ông cho là ngu ngốc của Cúper như sau: “Ban huấn luyện hiện tại đang coi những màn ra mắt gần đây là một sự bất ngờ và ‘cơ hội tốt để thử nghiệm những gương mặt mới’. Tuy vậy, một ban huấn luyện tốt thực sự sẽ nhận ra ngay đây là một chiến lược ngu ngốc tột đỉnh. Đây sẽ mới chỉ là kì World Cup thứ ba trong lịch sử Ai Cập, lần đầu tiên sau 28 năm. Cả nước muốn được lọt vào vòng trong. Nếu không đạt được điều đó thì điều tối thiểu các cầu thủ có thể làm là có một màn trình diễn ổn tại sân khách lớn nhất của bóng đá. Làm sao họ có thể làm được điều đó nếu không biết đồng đội của mình là ai?”

Cúper được biết đến là một huấn luyện viên “suýt”. Ông đã có thể giành chức vô địch quốc gia tại Argentina cùng câu lạc bộ Huracán, nhưng rồi lại để tuột mất vào phút chót. Ông cũng đã đưa Valencia của Tây Ban Nha tới hai trận chung kết châu Âu - và để thua cả hai - rồi thua thêm một trận chung kết châu Âu và một trận chung kết Cúp Nhà vua Tây Ban Nha cùng Mallorca nữa. Dĩ nhiên, sau đó có cả thất bại tại trận chung kết AFCON cùng Ai Cập. Kết quả đó đã khiến ông tự đặt câu hỏi với các phóng viên rằng phải chăng mình sinh ra đã kém may mắn. Rồi Cúper nói thêm: “Điều khiến tôi buồn không phải là việc để thua thêm một trận chung kết, mà là vì đã có rất nhiều sự kì vọng từ người dân Ai Cập và tôi tiếc cho các cầu thủ đã bỏ ra rất nhiều nỗ lực.”

Dù vậy, hẳn là ông sẽ cần thần may mắn mỉm cười hơn với mình, kèm theo cả khả năng quản lí tốt của riêng ông, nếu không muốn phải lên máy bay về nước sớm từ Nga. Điều không thể chối cãi khác là Cúper sẽ cần dựa dẫm rất nhiều vào Salah. Cầu thủ của Liverpool là ngôi sao đẳng cấp thế giới duy nhất của cả nước, siêu sao thì đúng hơn, và bất kì thành công nào có được ở Nga hẳn sẽ

phải có đóng góp rất lớn từ anh.

Và Cúper cũng hiểu vấn đề: một Salah hạnh phúc sẽ là một Salah bất khả chiến bại, và đó có thể sẽ là sự khác biệt giữa hạnh phúc và khổ đau. Một Salah đạt phong độ cao có thể sẽ là yếu tố quyết định việc huấn luyện viên trưởng có thể giữ ghế thêm một giải đấu nữa hay sẽ mất việc luôn. May thay, Mo cũng thích Héctor và tin rằng ông đang làm rất tốt công việc của mình. Trong một buổi họp báo, có người đã nhắc anh về việc huấn luyện viên đang phải nhận rất nhiều chỉ trích. Mo đã nói: “Kết quả của chúng tôi là câu trả lời cho bất kì ai chỉ trích ông ấy. Cả đội đã suýt vô địch CAN và có vé dự World Cup. Những kết quả đó sẽ thay ông ấy trả lời.” Có người lại nói với Mo rằng những con số và thành tích thì ổn, nhưng người dân cũng thích được xem nhiều bàn thắng và những pha trình diễn kỹ thuật. Anh trả lời: “Khi ra sân, anh muốn được thắng hay được vui? Những lứa đội tuyển trước đây đã chơi hay nhưng họ không được dự World Cup.”

Một lập luận hợp lý và cho thấy sự tôn trọng mà Héctor và Mo cùng dành cho nhau. Thực tế, Héctor thích Mo tới mức mỗi khi có cơ hội, ông sẽ luôn “tâng bốc” anh trước báo giới, dù cho cầu thủ của Liverpool không thực sự còn cần điều đó. Trong một buổi họp báo tại Cairo vào giữa tháng 5, chỉ một tháng trước kì World Cup tại Nga, Cúper thậm chí còn cảm thấy có thể nói rằng mình đã góp phần vào sự phát triển phi thường của Salah. Héctor nói: “Chúng tôi sẽ tận dụng những bước tiến của Mohamed Salah tại Liverpool, đúng như những gì đã làm cho tới lúc này. Tôi tin rằng chúng tôi đã tận dụng (tài năng của Salah) rất tốt cho tới thời điểm này và đã giúp cậu ấy chơi hay nhất có thể. Có thể cậu ấy đã ghi được nhiều bàn hơn ở Premier League, nhưng là vì giải đấu đó có nhiều trận đấu hơn so với đội tuyển quốc gia. Nhưng nếu bạn hỏi về những thay đổi chiến thuật hay kỹ thuật, tôi tin rằng cậu ấy là một cầu thủ rất quan trọng trong hệ thống mà chúng tôi đã gây dựng, và tôi mong rằng trong tương lai vẫn sẽ tiếp tục như vậy.”

Héctor cũng nêu rõ quan điểm của mình về Mo khi chia sẻ với các phóng viên: “Tôi nghĩ Salah hiện là một trong những cầu thủ hay nhất thế giới. Tôi không biết cậu ấy có thể trở thành số một hay không, nhưng những gì cậu ấy đang làm được lúc này là rất quan trọng. Tôi luôn nói rằng phía sau một cầu thủ vĩ đại phải có một đội bóng vĩ đại. Tôi không biết chúng tôi có phải một đội bóng vĩ đại không, nhưng cả đội luôn ủng hộ những đóng góp của Salah. Chúng tôi cố gắng tạo sự ổn định nhất có thể và cho tới lúc này cũng đã có nhiều thành tích. Các cầu thủ hiểu rằng họ cần tự nâng cao trình độ của mình.”

Cúper không phải một gã ngốc. Ông nhận ra từ nhiều năm kinh nghiệm rằng bất kì đội tuyển quốc gia nào muốn giành được vinh quang đều có ít nhất một siêu sao trong đội hình. Với Bồ Đào Nha, đó là Ronaldo, với Argentina là Messi, và với đội của ông sẽ là Salah. Ông là một huấn luyện viên may mắn ở khoản đó: ông có một cầu thủ mà ví dụ như đội tuyển Anh sẽ rất khát khao được có. Một nhân tố thay đổi đích thực; một cầu thủ có thể đem về chiến thắng với một khoảnh khắc ma thuật. Chẳng lạ gì mà huấn luyện viên trưởng lại muốn nịnh đứa con cưng của mình. Héctor đã từng khiến các nhà báo rất bất ngờ khi mô tả Salah “chỉ như mọi cầu thủ khác”. Nhưng khi hiểu kỹ ý nói của ông thì ta mới nhận ra được ông coi trọng Mo đến mức nào. Cúper giải thích:

Điều đáng chú ý về vai trò của Mohamed Salah là cậu ấy chỉ như mọi cầu thủ khác. Ý tôi là sao ư? Cậu ấy là người ghi phần lớn số bàn thắng, nhưng vẫn chạy và nỗ lực như mọi cầu thủ khác. Đối với Mo, đội bóng vẫn luôn là quan trọng nhất và cậu ấy không nhận được đặc ân nào hết. Nghe có thể như một tiểu tiết, nhưng thực tế lại rất quan trọng. Mo là một cầu thủ vô cùng tài năng nhưng cũng rất khiêm tốn. Người ta thường nói đội tuyển quốc gia là “Salah và mười người khác” và tôi trả lời, “có thể đúng vậy vì cậu ấy là một cầu thủ có thể giúp bạn chiến thắng, nhưng cũng vì cậu ấy chỉ coi mình như một cầu thủ bình thường”. Đó là điều mà bản thân Mo và các đồng đội của cậu ấy hiểu rất rõ. Không có vấn đề gì về sự ngạo mạn hết.”

Salah đã đóng góp rất lớn đem về tấm vé tới Nga cho đội tuyển Ai Cập. Những nỗ lực cũng như tinh thần quyết thắng của anh đã kéo họ tới vòng chung kết World Cup lần đầu tiên sau 30 năm. Không lạ gì khi anh đã trở thành một biểu tượng quốc gia. Chính cú sút penalty thành công của anh ở phút 95 trước Congo nâng tỉ số lên 2-1 đã giúp đội tuyển chính thức vượt qua vòng đấu loại. Lá thăm chia bảng đã đưa họ tới Bảng A. Các học trò của Cúper sẽ mở đầu chiến dịch của mình trước đội bóng từng hai lần vô địch là Uruguay vào ngày 15 tháng 6, trước khi đối đầu với chủ nhà Nga bốn ngày sau đó, rồi kết thúc vòng bảng trước đội tuyển Arab Saudi vào ngày 25 tháng 6. Sau lễ bốc thăm, Cúper cho biết ông cần thời gian suy nghĩ liệu đó có phải là một lá thăm may mắn hay tai họa.

Nhưng ông tin rằng trình tự thi đấu của các trận đấu như vậy là ổn. Cúper nói: “Tôi không thể nói được đây có phải một lá thăm tốt hay không. Nhưng trình tự của các trận đấu là khá tốt. Chúng tôi có tham vọng lớn tại kì World Cup này.” Khi được hỏi đánh giá về chất lượng của các đội dự giải năm nay, ông bình luận: “Chúng

tôi sẽ phải đối mặt với một số đội bóng rất mạnh, và tôi tin chắc là đội sẽ chơi tốt. Chúng tôi có một đội hình lớn và sẽ cần phải tập luyện để giảm thiểu tối đa những thiếu sót. Tại World Cup, sai lầm nhỏ nhất cũng có thể thay đổi một trận đấu, vậy nên chúng tôi sẽ cố gắng để mắc ít lỗi nhất có thể. Như vậy người dân vẫn có thể hài lòng với đội tuyển, vì chúng tôi có mối quan hệ rất tốt với họ và không muốn làm ảnh hưởng tới điều đó.”

Dĩ nhiên, Cúper vẫn lo ngại về Uruguay, đội tuyển có sự phục vụ của một tiền đạo đẳng cấp thế giới khác nữa là Luis Suárez. Cự tiền đạo rực lửa của Liverpool sẽ là một mối đe dọa lớn tới những khát vọng của người Ai Cập. Họ hi vọng sẽ có thể ngăn cản được anh và kiếm một trận hòa trong ngày khai quân. Nếu Mo có thể xuất hiện đúng lúc đúng chỗ, thậm chí còn có thể có một chiến thắng trong mơ vô cùng quan trọng. Cúper cho biết người hâm mộ đã đặt áp lực lên ông khi nói rằng họ trông chờ đội phải vượt qua được vòng bảng! Ông nói: “Các cổ động viên đang rất phấn khích, có lẽ là tới mức hơi quá. Giờ họ khẳng định rằng chúng tôi sẽ vượt qua được vòng bảng. Tôi có đi siêu thị hôm nọ và có người đã nói: ‘Chúng ta có thể vô địch World Cup!’ Dĩ nhiên rồi, chẳng có điều luật nào cấm chúng tôi làm được điều đó, vậy nên cả đội sẽ cố gắng. Dĩ nhiên tôi không thể nói với người ta rằng đó là điều bất khả thi, nhưng dù gì thì nó cũng sẽ không dễ. Chúng tôi cần biết mình là ai, và rồi truyền tải điều đó đến với công chúng nữa.”

Đây sẽ là lần thứ ba Ai Cập được dự một vòng chung kết cúp thế giới - họ đã góp mặt tại Ý năm 1934 và rồi một lần nữa ở quốc gia hình chiếc ủng năm 1990. Đội hình hiện tại của họ mạnh hơn nhiều so với đội hình từng thua tuyển Anh 3-0 vào giải đấu năm 1990. Với Salah, họ còn có điều kiện cần thiết là một ngôi sao đẳng cấp thế giới để tạo nên sự khác biệt.

Cũng chẳng phải Mo bỗng dưng xuất hiện để đóng vai đáng cứu thế cho nước nhà. Anh đã chơi ở nhiều lứa tuổi trẻ và dần dần giành suất đá chính tại đội tuyển quốc gia. Mo có 11 trận đấu cho đội U20 và U23, và cũng đã có vinh dự được đại diện Ai Cập tham dự giải U20 Thế giới năm 2011. Anh cũng có mặt trong đội hình Olympic Ai Cập đi dự Thế vận hội London 2012. Ngày đó, khi mới chỉ là một thanh niên 19 tuổi đang học hỏi tại Basel, Thụy Sĩ, anh tới London với vai trò là một cầu thủ dự bị. Nhưng sau khi được thay vào sân ở trận đấu đầu tiên của đội trên sân Thiên niên kỷ tại Cardiff, anh đã ghi bàn trong cả ba trận vòng bảng của Ai Cập và giúp họ lọt vào vòng tứ kết. Trận khai mạc đó là thời điểm Mo đã bắt đầu gây dựng tiếng tăm cho riêng mình. Khó có thể tìm được màn giới thiệu lung linh hơn khi đối thủ của họ ngày đó là Brazil,

với Neymar trong đội hình.

Ai Cập đã gặp khó trước những vũ công Samba, cho tới khi Salah được tung vào sân. Họ đã để bị dẫn 3-0 bởi một đội hình Brazil bao gồm Marcelo, Oscar, Sandro. Và Thiago Silva. Huấn luyện viên trưởng Ai Cập Hany Ramzy cuối cùng đã thay Mohsen bằng Salah trong hiệp hai và anh đã tạo nên sự khác biệt, ghi bàn thứ hai của đội ở phút 76. Ai Cập đã nỗ lực lội ngược dòng nhưng cuối cùng vẫn để thua 3-2 trước đội bóng sẽ giành vị trí thứ nhì tại giải đấu.

Tờ The Guardian bình luận rằng Mo ban đầu đã hơi “rụt rè” và bỏ lỡ một cơ hội ngon ăn, nhưng rồi đã trở nên sắc bén hơn khi tỉnh tâm: “Giờ thì Brazil mới là đội rụt rè. 3 phút sau đó, Marcelo có một pha đánh đầu trả bóng hời hợt về cho Neto, giúp Salah có cơ hội đối diện với thủ thành Brazil. Cầu thủ vào sân thay người đã quá chần chừ, cho phép Marcelo kịp về thu hồi bóng giải nguy, nhưng anh đã tỏ ra sắc bén hơn trong pha bóng sau đó, một cú dứt điểm chân trái khiến cho trận đấu trở nên căng thẳng tột độ vào những phút cuối. Ai Cập vẫn có thể ngẩng cao đầu sau thất bại; Brazil đã chơi tốt nhưng vẫn tỏ ra rất mỏng manh.”

Salah sau đó đã chính trong trận gặp New Zealand trên sân Old Trafford - và một lần nữa ghi bàn giúp đội có trận hòa 1-1. Anh đã chơi trọn cả trận và nhận được sự cổ vũ cuồng nhiệt của rất nhiều cổ động viên Ai Cập trên khán đài sau khi ghi bàn vào phút 40. Đó là một bàn thắng quan trọng, giúp họ có cơ hội đi tiếp vào vòng sau. Thất bại đồng nghĩa với một tấm vé sớm về nhà sau trận đấu cuối cùng của vòng bảng gặp Belarus trên sân Hampden Park, thành phố Glasgow - ngôi nhà của bóng đá Scotland. Áp lực vẫn còn đó vì chỉ một chiến thắng mới mở ra cánh cửa cho họ. Một lần nữa, Salah đã tỏa sáng đúng lúc cần thiết. Nó sẽ trở thành vai trò thường nhật của anh trong màu áo đội tuyển; anh luôn được tin tưởng sẽ ghi bàn vào những giây phút quan trọng, ví dụ như trận gặp Belarus sau đó, cho tới bàn thắng phút 95 trước Congo tại vòng loại World Cup gần nhất.

Mo ghi bàn đầu tiên trong số những bàn thắng hiệp hai của Ai Cập và cả đội thẳng tiến vào vòng tứ kết. Một pha ghi bàn từ góc khó cổ điển và chuẩn thương hiệu Salah trong màu áo Liverpool sau này. Như trang Goal.com bình luận:

Sau 10 phút hiệp hai, Ai Cập mở tỉ số khi Salah lọt vào sau hàng phòng ngự của Belarus và dứt điểm vượt tầm với của thủ thành Gutor, đưa những Pharaoh không chỉ vươn lên dẫn trước trong trận đấu mà còn lên giữ ngôi đầu bảng. Khi chỉ còn 15 phút, Ai

Cập nhân đôi cách biệt khi đội trưởng Aboutrika đưa bóng tới chân Ramadan đang dứt tốc bên cánh trái, rồi tiền vệ này căng ngang vào trung lộ để Mohsen đưa bóng vào lưới.

Chỉ vài phút sau, tỉ số một lần nữa được nâng lên khi cầu thủ vào sân từ băng ghế dự bị Omar Gaber tạt bóng từ cánh phải cho Aboutrika ghi tên mình lên bảng tỉ số và cho Ai Cập ghi tên mình vào vòng đầu tiếp theo.

Những Pharaoh đã vượt qua chính Belarus để giành lấy tấm vé đi tiếp. Đó cũng sẽ là một bước tiến đối với Salah và các đồng đội khi phải đối mặt với một đội tuyển Nhật Bản vô cùng quyết tâm và bản lĩnh. Trận đấu một lần nữa diễn ra trên sân Old Trafford, Manchester, nhưng lần này họ đã để thua các “Samurai Xanh Dương” với tỉ số 3-0 trước hơn 70.000 khán giả. Ai Cập đã gặp khó khi hậu vệ Saad Samir bị đuổi khỏi sân ngay trước giờ nghỉ. Kensuke Nagai, đội trưởng Maya Yoshida và Yuki Otsu là những người ghi bàn đưa Nhật tiến vào vòng bán kết gặp Mexico.

Mo đã bị thay ra nghỉ ở phút 60 và lê bước khỏi sân trong sự thất vọng. Có người cho rằng anh đã bị đau nhẹ từ trước trận, khiến báo giới Ai Cập đặt dấu hỏi sao anh vẫn được ra sân. Đây là một đất nước cuồng bóng đá và người hâm mộ đã rất thất vọng khi đội tuyển không thể đi tiếp. Cũng có người cho rằng đã có quá nhiều áp lực đặt lên vai Salah với vai trò đẳng cấp thế; dù gì thì anh cũng mới chỉ 19 tuổi và vẫn còn đang tự tìm chỗ đứng cho riêng mình ở cấp câu lạc bộ tại châu Âu. Mo cho biết mình “tự hào” và “vinh dự” khi được đại diện cho quê nhà trong một giải đấu “danh tiếng” cỡ vậy. Anh cũng rất thích khoảng thời gian ở London, với bầu không khí rất thư thái của thành phố này. Phải chăng ai đó ở Chelsea đã để ý tới những lời nói này từ một trong những tài năng trẻ hấp dẫn nhất hành tinh?

Thực tế, Salah đã có màn ra mắt đội tuyển quốc gia vào ngày 3 tháng 9 năm 2011, trong trận Ai Cập để thua Sierra Leone 2-1. Đó là một màn ra mắt không trọn vẹn, vì thất bại đó đã khiến Ai Cập không có vé dự vòng chung kết CAN 2012. Trận thua sân khách đó tới sau chuỗi những thất bại khác trước Nam Phi và Niger, đồng nghĩa những Pharaoh chỉ có được 2 điểm sau 5 trận đấu. Rõ ràng rằng Mo đang được đôn lên đội tuyển vào thời điểm họ thiếu sự tự tin. Liên đoàn Bóng đá Ai Cập đã phản ứng với chiến dịch vòng loại tệ hại đó bằng cách gửi đội U23 đi đá với tư cách đội tuyển.

Thật khó để mong chờ Mo tỏa sáng ngay lập tức khi ra sân cùng

những cầu thủ trẻ khác, đối đầu với những đối thủ lớn tuổi và nhiều kinh nghiệm hơn. Nhưng một tháng sau thì anh đã thể hiện rằng mình sẽ nhanh chóng trở thành một ngôi sao quốc tế khi ghi bàn trong chiến thắng 3-0 trước Niger. Một trận đấu mang nhiều tiếc nuối cho Mo. Anh đã giúp đội nhà có một chiến thắng, nhưng Niger mới là đội lọt được vào vòng chung kết CAN bất chấp thất bại tại Cairo.

Mo một lần nữa diện tên mình lên bảng tỉ số khi cùng đội tuyển cố gắng vượt qua nỗi thất vọng CAN, giành chiến thắng 3-2 trước Guinea vào tháng 6 năm 2013. Anh đã ghi bàn bằng cú sút cuối cùng của trận đấu sau khi có pha đi bóng tốc độ sau này sẽ trở thành thương hiệu, rồi dứt điểm gọn ghẽ đánh bại thủ thành. Chiến thắng ở thời điểm đó giúp Ai Cập trở thành quốc gia châu Phi thứ hai sau Tunisia có được một chiến thắng trên sân khách tại vòng loại World Cup 2014.

Sau đó, Salah lập một cú hat-trick trong chiến thắng 4-2 trước Zimbabwe, giúp Ai Cập có chiến thắng thứ tư liên tiếp tại vòng loại World Cup. Anh đã ghi được 15 bàn trong 21 trận cho đội tuyển và giờ họ chỉ còn cần 1 trận thắng nữa là sẽ lọt vào vòng đấu loại trực tiếp giành vé tới vòng chung kết. Một tuần sau đó, Salah một lần nữa lại là người hùng, ghi bàn thắng duy nhất trong trận đấu với Mozambique. Kết quả này giúp Ai Cập lọt vào vòng đấu loại trực tiếp, và sau đó Salah sẽ ghi bàn thắng thứ 6 tại giải đấu để trở thành đồng vua phá lưới của vòng loại khu vực châu Phi.

Nhưng hi vọng được dự giải đấu lớn nhất hành tinh năm 2014 đã tan nát khi Ai Cập bị Ghana đè bẹp 6-1 trong trận lượt đi play-off vào tháng 10 năm 2013. Sự an ủi duy nhất dành cho Salah là khi anh bị đốn ngã trong vòng cấm, giúp đem về một quả penalty được đội trưởng Aboutrika (người đã có 101 lần khoác áo đội tuyển) chuyển hóa thành công, đánh lạc hướng thủ thành Fatawu Dauda. Bàn thắng đó rút ngắn tỉ số xuống còn 2-1 và mang lại chút hi vọng cho người hâm mộ xứ kim tự tháp. Nhưng rồi đội tuyển của họ đã sụp đổ và giấc mộng World Cup của Mo cũng vỡ tan. Với tinh thần không chịu đầu hàng, anh khẳng định mọi thứ vẫn chưa kết thúc và rằng Ai Cập có thể lật ngược tỉ số 6-1 sau trận lượt về trên sân nhà. Nhưng đó cũng chỉ là mơ mộng hão.

Họ đã nỗ lực hết mình ở trận đấu tiếp theo đó nhưng là không đủ. Lần này niềm an ủi với Mo là anh đã đóng góp vào một màn trình diễn ít nhất đã lấy lại chút thể diện cho đội bóng sau thất bại đáng tủi hổ trước đó. Theo như Sky Sports tóm tắt: "Nhiệm vụ của Ai Cập gần như là bất khả thi sau khi bị đè bẹp 6-1 bởi Ghana trong

trận lượt đi tại Kumasi tháng trước, và dù họ đã kiểm soát trận đấu rồi hai lần vươn lên dẫn trước nhờ công của Amr Zaki và Mohamed Gedo, tất cả vẫn là không đủ. Ghi ít nhất 5 bàn trên sân nhà và đồng thời giữ sạch lưới vẫn luôn là điều không tưởng, nhưng khi không còn gì để mất, những Pharaoh đã khởi đầu trận đấu đầy tốc độ trước các Ngôi sao Đen, những người đã tỏ ra yếu kém đến bất ngờ cho tới khi cầu thủ vào sân thay người Kevin-Prince Boateng ghi bàn ở phút 89." Ghana sẽ là đội có vé tới dự vòng chung kết World Cup thứ ba liên tiếp, còn Mo và các đồng đội buộc phải ở nhà theo dõi qua truyền hình.

Mo đã có một cú sút bị cản phá ngay trên vạch vôi, nhưng việc lội ngược dòng sau khi Ghana đã có lợi thế lớn như vậy thực sự là quá khó. Tuy vậy, như chính FIFA nói, họ cũng đã giành lại được chút kiêu hãnh cho tổ quốc:

Sau thất bại đau đớn 6-1 tại Kumasi, giành lại chút kiêu hãnh vẫn luôn là mục tiêu khả thi nhất đối với các Pharaoh. Trước các khán giả nhà tại Cairo đã hai năm rồi chưa được xem đội tuyển thi đấu, kèm theo lợi thế nhỏ là một bàn trên sân khách, chắc hẳn một số lượng người không nhỏ trong sân vận động 30 tháng 6 vẫn còn nắm giữ chút hi vọng về một điều kì diệu. Aboutrika sút chệch khung thành, nỗ lực để kéo lại giấc mộng được xuất hiện tại kì World Cup đầu tiên trong sự nghiệp, nhưng khi Zaki phải rời sân do chấn thương, mọi thứ dường như đã ngã ngũ tại Cairo. 15 phút trước khi hết giờ, Gedo buộc Douuda phải có một cú cản phá xuất sắc, trước khi Daniel Opare giữ tinh táo và phá cú sút bồi của Salah ngay khỏi vạch vôi.

Kết quả đã khiến Mo đau đớn: anh đã kiệt sức và "rất buồn" sau trận thua trước Ghana. Việc giành danh hiệu đồng vua phá lưới của khu vực châu Phi cũng không đem lại được nhiều sự an ủi.

Nhưng rồi niềm vui và sự giải tỏa cũng sẽ tới khi Ai Cập, dưới sự chỉ đạo của Cúper, bắt đầu có được sự thăng tiến vượt bậc. Đội bóng giành vé tới dự vòng chung kết CAN 2017, và với Salah đang đạt phong độ cao, đã tiến thẳng tới trận chung kết. Sau nhiều năm học hỏi và vượt qua những nỗi thất vọng, cuối cùng thì Mo Salah cũng đã trưởng thành tại sân khấu này. Ngày 25 tháng 1 năm 2017, anh ghi bàn thắng quyết định trong chiến thắng 1-0 của Ai Cập trước Ghana, giúp đội giành ngôi đầu tại bảng D. Một màn trả thù ngọt ngào sau kết quả 6-1 của ba năm rưỡi trước đó tại vòng loại AFCON. Cuối cùng thì Ai Cập cũng đã phá vỡ vòng tròn thất bại. Một số bình luận viên chỉ ra rằng Ghana có sẵn vé đi tiếp rồi, nên đã không chơi hết mình. Nhưng Ghana vẫn biết nếu thua thì

Salah và các đồng đội sẽ vươn lên dẫn đầu bảng chứ không phải họ, vậy nên đó cũng là một động lực. Ai Cập vẫn cần phải giành một kết quả có lợi, và họ đã làm được điều đó.

Salah, với chiếc áo số 10 trên mình, đã tung cú dứt điểm thành bàn từ chấm đá phạt. Cuộc vui giờ mới chỉ bắt đầu, và Salah đã làm bộ phóng đưa những Pharaoh tới trận chung kết gặp Cameroon ở Gabon. Mo đã chơi bóng với sự phấn khởi và thể hiện tốt trong trận chung kết. Một trận đấu rất khác so với những trận chung kết AFCON trước đây khi có nhiều bàn thắng và hai đội đều tấn công lẫn nhau. Sáu trận chung kết trước đó chỉ có tổng cộng 3 bàn thắng được ghi, nhưng riêng mình trận đấu này đã san bằng con số đó. Hai đội từng gặp nhau vào năm 1986 và 2008, với chiến thắng ở cả hai lần đều thuộc về Ai Cập. Nhưng lần này may mắn đã không đứng về phía họ. Tiền vệ Arsenal Mohamed Elneny có cú dứt điểm từ xa giúp mang lại lợi thế dẫn bàn cùng hi vọng cho Ai Cập, nhưng đó là không đủ. Nicolas Nkoulou đánh đầu gỡ hòa rồi Vincent Aboubakar nâng tỉ số lên 2-1 cho Cameroon với một cú dứt điểm rất tốt. Những nỗ lực của Mo trong giải đấu - 2 bàn và 2 kiến tạo trong 6 trận đấu - đã giúp anh lọt vào đội hình tiêu biểu của giải. Cả đội hình Ai Cập cũng giành giải thưởng Fair Play, cho thấy Mo là một cầu thủ chuyên nghiệp gương mẫu và các đồng đội của anh cũng vậy.

Câu lạc bộ chủ quản của Mo là Roma đã có lời chúc mừng khi anh được lọt vào đội hình nổi bật nhất:

Tiền vệ cánh của Roma Mohamed Salah đã được lọt vào Đội hình Tiêu biểu của CAN sau một loạt những màn trình diễn xuất sắc cho đội về nhì Ai Cập. Salah đã ghi 2 bàn và 1 kiến tạo giúp đội bóng của anh lọt vào trận chung kết, rồi có thêm 1 đường chuyền thông minh để Mohamed Elneny mở tỉ số trước Cameroon ở trận đấu cuối cùng. Cameroon đã lội ngược dòng thành công và thắng lợi 2-1 nhờ vào bàn thắng phút cuối của Vincent Aboubakar, nhưng những nỗ lực cá nhân của Salah đã giúp anh lọt vào đội hình 11 cầu thủ ấn tượng nhất của giải đấu. Chẳng tiền đạo sẽ trở lại Rome vào thứ Ba, và hội quân với các đồng đội tại Trigoria vào thứ Tư. Đây là đội hình tiêu biểu đầy đủ của giải: Thủ môn: Fabrice Ondoa (Cameroon); Hậu vệ: Modou Kara Mbodji (Senegal), Ahmed Hegazy (Ai Cập), Michael Ngadeu (Cameroon); Tiền vệ: Charles Kaboré (Burkina Faso), Daniel Amartey (Ghana), Bertrand Traoré (Burkina Faso), Christian Atsu (Ghana), Mohamed Salah (Ai Cập); Tiền đạo: Christian Bassogog (Cameroon), Junior Kabananga (DR Congo).

Lọt vào trận chung kết tháng 1 năm 2017 chính là điểm sáng nhất trong sự nghiệp thi đấu quốc tế của Salah cho tới thời điểm đó. Nhưng anh vẫn còn ám ảnh với giấc mơ được dự World Cup. Sau thành công của đội tại AFCON 2017, Mo cảm thấy cuối cùng mình cũng có cơ hội thực sự để đạt được giấc mộng đó. Sự quyết tâm của anh sẽ biến hi vọng trở thành hiện thực.

Chín tháng sau trận chung kết ở Gabon, Ai Cập chính thức giành vé dự vòng chung kết World Cup 2018 tại Nga. Những bàn thắng của Salah đã giúp họ làm được điều đó - nhưng phải tới gần hết giờ trong trận gặp Congo, bàn thắng quyết định của anh mới làm sân vận động Borg El Arab ở thành phố Alexandria nổ tung. Mo mở tỉ số sau 60 phút với pha dứt điểm lọt háng thủ thành đối phương - sự điểm tĩnh đáng ngưỡng mộ trong bầu không khí rực lửa. Nhưng Arnold Bouka Moutou đã gỡ hòa khi trận đấu gần kết thúc, khiến hơn 80.000 cổ động viên trên sân bàng hoàng và tự hỏi liệu đó có phải dấu chấm hết cho giấc mơ của mình. Liệu đây sẽ lại là một nỗi thất vọng khác khi vạch đích đã gần kề?

Thời thế tạo anh hùng. Ai Cập được hưởng một quả penalty vào đúng phút bù giờ cuối cùng và Salah bước lên, lạnh lùng như một tảng băng và phục hồi thế dẫn trước cho đội nhà. Bàn thắng khiến các cổ động viên vỡ òa và khi tiếng còi mãn cuộc vang lên chốc lát sau, Mo ngã gục xuống mặt cỏ và lắc đầu. Anh sẽ lên đường tới Nga. Ai Cập trở thành quốc gia thứ hai có vé sau Nigeria.

Mo còn đá một trận quốc tế nữa trước khi cuốn sách này được chuyển tới nhà in và lại một lần nữa ghi bàn, dù đội bóng của anh chịu thất bại 2-1 trong trận giao hữu với Bồ Đào Nha diễn ra ở Zurich, Thụy Sĩ. Những nhà vô địch châu Âu đã bị dẫn trước tới tận phút chót, nhưng rồi Cristiano Ronaldo đã trỗi dậy với một cú đúp, khiến Mo gãi đầu như thể muốn nói: "Chuyện quái quỷ gì vậy?" Salah đã ghi bàn ngay sau giờ nghỉ với một cú sút xa đẹp mắt nhưng Ronaldo mới là người đánh đầu ấn định tỉ số. Trận đấu với Bồ Đào Nha đó là lần thứ 58 Salah khoác áo đội tuyển quốc gia. Anh đã ghi được 35 bàn, đồng nghĩa với tỉ lệ 60% hết sức ấn tượng. Suốt đá chính đã được anh giữ vững trong hơn 6 năm liền.

Vậy Mo và đội tuyển của anh thực tế có thể hi vọng vào điều gì khi tới Nga dưới ánh mắt dõi theo của các cổ động viên và truyền thông thế giới? Một số bình luận viên cho rằng họ có thể là Bỉ của năm nay: những chú ngựa ô có thể, có thể thôi, sẽ lên ngôi vô địch. Tờ The Sun viết: "Ai Cập có trong tay một trong những tiền đạo thú vị nhất giới túc cầu lúc này là Mohamed Salah và những vị thần World Cup cũng đã phù trợ họ với một lá thăm bằng đầu khá

dễ thở. Không có gì bất ngờ khi Salah là mắt xích quan trọng nhất trong hệ thống của họ, nhưng anh cũng đã thể hiện rằng mình có thể gánh trên vai kì vọng của cả một đất nước một cách dễ dàng. Với tốc độ và sự tinh quái, Salah có thể tạo ra cơ hội bất cứ lúc nào và sẽ là nỗi ám ảnh đối với bất kì hàng phòng ngự nào phải đối đầu với anh. Nga, Saudi Arabia và Uruguay đều nên lo ngại. Với phong độ đỉnh cao, Salah có thể giúp Ai Cập làm nên những điều kì diệu trên đất Nga.”

Hoàn toàn chuẩn. Một điều chắc chắn là Mo Salah sẽ không bao giờ để người hâm mộ quê nhà thất vọng. Anh sẽ cống hiến hết mình tại World Cup.

Chương 8

6 siêu phẩm

Mo đã có sự khởi đầu tốt ở Anfield và chỉ trong một tháng đầu tiên đã chứng minh mình là một cỗ máy ghi bàn. Như đã nói, hiếm ai dự đoán được rằng vào cuối mùa giải, anh sẽ ghi được số bàn thắng khủng khiếp đến vậy, nhưng nếu để ý kỹ hơn vào giai đoạn từ 23 tháng 8 đến 23 tháng 9 năm 2017, ta sẽ thấy điều đó không phải quá bất ngờ. Chỉ trong một tháng đó, anh đã ghi tới 6 BÀN. Bàn đầu tiên là trong trận play-off Champions League với Hoffenheim tại Anfield, trong khi bàn cuối cùng được ghi trên sân của Leicester. Trong 6 trận đấu mà anh ghi bàn đó, đội của anh đều không thua.

Bốn ngày sau khi ghi bàn vào lưới đội bóng Đức, Salah một lần nữa ghi tên mình lên bảng tỉ số trong chiến thắng 4-0 trước Arsenal tại Premier League. Một bàn thắng hết sức đặc biệt. Sau khi Arsenal dàn xếp hỏng một pha phạt góc và Liverpool đoạt được bóng, Mo đã chạy hơn 70m từ phần sân nhà đến tận khung thành đối phương để ghi bàn. Sau này, anh cho biết đó là “một trong những bàn thắng đẹp nhất của tôi vì nó quá lạ”. Bàn thắng đó đã thể hiện sức mạnh, tốc độ và bản năng không thể thiếu của một sát thủ luôn biết xuất hiện đúng nơi, đúng lúc. Nhà báo nổi tiếng của tờ Mail Martin Samuel mô tả màn trình diễn của Salah là “rực lửa” và tóm tắt pha ghi bàn của anh như sau: “Một quả phạt góc của Arsenal đã được phá, nhưng bóng tới chân Bellerin ở khoảng giữa phần sân của Liverpool. Cầu thủ này đỡ bóng hụt và bị Salah cướp bóng. Tiền đạo người Ai Cập sau đó chạy một mạch hơn 70m tới khung thành của Arsenal và không gặp phải sự truy cản của bất kì cầu thủ áo xanh nào. Sau khi đã có vài cú dứt điểm tập dượt trước đó, lần này Salah hiểu rõ mình cần làm gì: tỉ số được nâng lên 3-0.”

Trong khi đó, có một điều thú vị nữa về số bàn thắng mà Mo ghi

được cho đội bóng chủ sân Anfield, như từ The Sun chỉ ra: “Mohamed Salah đã ghi được 3 bàn trong 4 trận cho Liverpool, đúng bằng số bàn anh đã ghi cho Chelsea. Salah thuộc biên chế của Chelsea trong 29 tháng, nhưng phần lớn thời gian anh đã bị đem cho mượn ở các đội bóng Ý thay vì thi đấu trên mặt cỏ ở phía tây London.” Đội trưởng Liverpool Henderson thừa nhận rằng kết quả đó “nằm ngoài trí tưởng tượng của các cầu thủ” và rằng Mo đã thể hiện được mình là một bản hợp đồng chất lượng, thậm chí còn là một món hời. Mo đã hòa nhập một cách nhanh chóng và Henderson cho rằng nụ cười luôn nở trên môi của anh đã “làm bừng sáng cả sân tập”. Anh nói thêm: “Tôi thấy đội đã chơi rất tốt. Cả đội đã tổ chức tốt, phòng ngự chắc chắn, ép đối phương phải đưa bóng vào những khu mà chúng tôi muốn, rồi phản công một cách không khoan nhượng. Chúng tôi đã kiểm soát thế trận ở mọi khu vực. Tôi rất mừng cho các đồng đội, họ đã chơi tuyệt hay, nỗ lực hết mình và có được kết quả xứng đáng.”

Klopp cũng rất hài lòng khi phát biểu trên BBC Sport: “Sau những trận đấu giữa tuần, rất khó để giữ thể lực tốt. Bạn có thể thấy đây là một trận đấu đòi hỏi thể lực cao. Chúng tôi muốn tỏ ra mình có thể hình tốt và đó chính là điều đội đã làm được. Cả đội đã có tổ chức rất tốt. Nếu cho Arsenal khoảng trống và thời gian thì chưa cần đá đã biết thua, vậy nên tôi nghĩ hôm nay Arsenal đã không thể làm được những gì họ muốn và đó là nhờ vào sự nỗ lực của các cầu thủ của tôi.” Klopp cho biết ông rất háo hức với tiềm năng của bộ ba mới trên hàng công gồm Salah, Firmino và Mané. Tốc độ của họ sẽ tạo ra rất nhiều khó khăn cho các hậu vệ, ông dự đoán, và ông đang rất sướng khi được theo dõi và chỉ đạo họ từ đường biên.

Và giờ thì Jürgen sắp sửa nhận ra rằng ông đã mua được một cầu thủ có thể lấp đầy khoảng trống ghi bàn của đội kể từ cuối thời Suárez/Sturridge. Dĩ nhiên, ông biết rằng cho nửa cơ hội thì Salah cũng có thể ghi bàn - điều đó đã rõ từ số liệu của anh thời ở Roma. Nhưng Klopp vẫn luôn tưởng tượng anh là một tiền vệ cánh tốc độ có khả năng đóng góp những bàn thắng, tương tự như Firmino hay Mané. Ông chưa từng hình dung anh sẽ là một tiền đạo hoàn thiện kiểu dạng như Suárez: người sẽ phá tan những kỷ lục ghi bàn và trở thành cây săn bàn đáng sợ nhất nước Anh. Vâng, chính Klopp cũng sẽ bị Mo Salah làm cho choáng ngợp.

Chuỗi trận ghi bàn đầu mùa giải của Salah lại tiếp tục khi anh phá tan mảnh lưới của Seville tại Champions League rồi tới Burnley và Leicester tại Premier League. Thêm vào đó, anh cũng lập một cú đúp cho đội tuyển Ai Cập trong đợt giao hữu quốc tế, sẽ còn được nhắc tới tiếp trong cuốn sách này.

Trận đấu với đội bóng Tây Ban Nha trên sân Anfield là trận đấu đầu tiên tại Champions League của Liverpool sau 3 năm. Mo ghi được bàn thắng thứ hai cho đội với một cú sút đối hướng khỏi người một hậu vệ. Có thể là may mắn, nhưng vẫn là bàn của Mo! Nhưng một lần nữa những yếu kém ở hàng phòng ngự đã gây tai hại cho Liverpool, đặc biệt là khi Klopp quyết định sẽ để Karius bắt chính thay Mignolet tại đấu trường châu Âu. Điều đó đã đem lại cảm giác bất ổn, một vấn đề trường tồn của đội bóng áo Đỏ. Kết quả hòa 2-2 không phải tận thế, nhưng cũng khiến đội phải chịu áp lực không cần thiết khi để mất 2 điểm đáng quý. Nhưng lại một lần nữa, Klopp tỏ ra thờ ơ với những vấn đề ở hàng thủ khi phát biểu: “Trong khoảng 85 phút thì đây là một màn trình diễn tốt, đội của tôi đã chơi tốt trước một đối thủ mạnh. Chúng tôi đã có câu trả lời cho mọi tình huống, chỉ trừ những bàn thua. Tôi sẽ cần xem lại chúng. Đó là điều chưa ổn. Đây là một trận cầu hấp dẫn từ phía chúng tôi. Tất cả mọi người đều thấy được sự quyết tâm và nỗ lực nhưng chúng tôi chỉ có được 1 điểm. Chúng tôi biết mình cần cải thiện, nhưng đội còn rất nhiều tiềm năng và đây là điều chúng tôi có thể sử dụng. Đây là một trận hòa - cảm giác không thực sự vui nhưng tôi hài lòng với phần lớn màn trình diễn này.”

Các cổ động viên thì không hài lòng tới vậy về hàng thủ; nhiều người đã lên tiếng chỉ trích bộ tứ vệ đã để thủng lưới liên tục và sẽ gây ảnh hưởng lớn tới đội nếu không được chỉnh sửa. Henderson thì tỏ ra trung thực và thực tế hơn một chút. Anh cho rằng đây là một kết quả không tồi sau khi đội vừa bị hạ nhục 5-0 bởi Manchester City vài ngày trước đó. Đội trưởng Liverpool chia sẻ trước truyền thông: “Chúng tôi đã có thể giành trọn 3 điểm với những cơ hội tạo ra trong cả hai hiệp, nhưng họ đã giết chúng tôi bằng những pha phản công. Cả đội thất vọng vì đã để mất chiến thắng nhưng phản ứng sau trận thua City như vậy là ổn. Chúng tôi đã tấn công hấp dẫn và hoàn toàn có thể ghi thêm vài bàn. Chúng tôi muốn luôn giành lại bóng thật nhanh và gây hưng phấn cho các cổ động viên. Cả đội đã đứng dậy rất nhanh sau khi để thủng lưới trước, và nhìn chung, có nhiều điều tích cực về trận đấu này.”

Phóng viên Henry Winter của The Times thì không nhẹ lời như vậy, nhấn mạnh vào những lỗ hổng mà Liverpool vẫn cứ tiếp tục để lộ. Dưới dòng tít ngay sau trận đấu: “Một lần nữa, sai lầm phòng ngự khiến Liverpool trả giá”, ông viết: “Những bài tập công đấu thủ ở Melwood hẳn phải là những bữa tiệc bàn thắng. Liverpool tiếp tục tạo nên sự hưng phấn với lối chơi tấn công vũ bão, nhưng cũng không ngừng gây nên sự ức chế bởi sự thiếu khả năng, cả ở tập thể lẫn cá nhân, chống cự trước những đường lên

bóng của đối phương.”

Paul Hayward của tờ Daily Telegraph cho rằng Liverpool là “một cơn lốc đỏ khi tấn công, nhưng lại là đèn báo hiệu khi phòng ngự”, trong khi Trưởng ban Thể thao của cùng tờ báo, Sam Wallace, lại cảm thấy ấn tượng với màn phối hợp của cặp song sát Mané và Salah: “Trong hiệp một, Sadio Mané và Mohamed Salah, người ghi bàn thắng thứ hai của Liverpool, thực sự có dáng dấp của một trong những hàng công ấn tượng nhất châu Âu. Những nỗ lực tuyệt vọng của Nicolás Pareja khiến đội khách phải chịu một quả penalty đã thể hiện tất cả.”

Mo cũng cho biết anh rất mừng khi được trở lại Champions League sau một mùa giải vắng mặt cùng Roma. Anh cũng thất vọng vì đội đã không thể giành chiến thắng, nhưng vẫn hài lòng với màn trình diễn của bản thân và rằng anh đã đủ nhanh trí để đá bồi ghi bàn thứ hai đó. “Tôi rất thích ghi bàn”, anh nói. “Nhưng điều quan trọng nhất vẫn luôn là đội và tôi hi vọng những bàn thắng của mình sẽ giúp đội thắng nhiều hơn là thua. Tôi cảm thấy vinh dự khi được chơi cho câu lạc bộ này và sẽ nỗ lực hết mình. Tôi yêu các cổ động viên và cách mà họ cổ vũ chúng tôi hay hát những bài về tôi. Tôi thực sự hạnh phúc.”

Những lời nói đó hẳn như mật ngọt rót vào tai Klopp, cũng như fan hâm mộ The Reds. Chàng tiền đạo nhỏ con là không thể cản phá mỗi khi anh đi bóng vào từ biên rồi ghi bàn từ mọi góc độ, mọi tình huống, bất kể khó hay dễ.

Mo đã chứng minh Champions League có ý nghĩa thế nào đối với anh trong trận đấu tiếp theo của Liverpool tại giải đấu. Một lần nữa diện tên mình lên bảng tỉ số, anh đã giúp Liverpool vùi dập NK Maribor với tỉ số 7-0. Ok, đội bóng nhỏ bé của Hy Lạp chưa phải Barcelona hay Real Madrid, nhưng dù gì họ cũng là một đối thủ trước mắt và Mo đã có một màn trình diễn xuất sắc nhất trận, giúp hành trình tại châu Âu của Liverpool trở lại đúng lộ trình. Các cổ động viên đã tỏ ra rất hưng phấn trên những diễn đàn tràn ngập các bình luận như “Mo Salah đã làm chủ trận đấu” hay “Tôi yêu Salah”.

Tình cảm đó là hai chiều: Mo cũng yêu các cổ động viên và khi được hỏi về họ, anh luôn nhấn mạnh về sự cổ vũ nhiệt tình không bao giờ chết. Anh biết họ góp phần trả lương cho anh và rằng, chỉ sau huấn luyện viên trưởng, fan hâm mộ chính là những người mà anh cần thể hiện mình. Mo là một người chăm chỉ và không bao giờ lảng tránh trách nhiệm. Anh đã ghi rất nhiều bàn trong

mùa giải đó, nhưng cũng đóng góp thêm cả những kiến tạo. Anh luôn cố gắng đoạt lại bóng, rồi dốc lên phần sân đối phương và tìm kiếm một đồng đội ở vị trí thuận lợi. Trận đấu trước Maribor đã thể hiện điều đó khi anh tranh chấp bóng, chạy ngược sân bên cánh phải và kiến tạo cho Firmino ghi bàn đầu tiên.

Kết quả đó đã đem lại cú hích tinh thần lớn sau trận thảm bại trước Man City, nhưng thực tế là hàng phòng ngự cũng đã không gặp quá nhiều thách thức từ phía đối thủ Hy Lạp. Một thử thách lớn hơn sẽ là Tottenham trên sân Wembley tại Premier League 5 ngày sau đó. Và đúng như vậy, thật đáng tiếc khi hàng thủ một lần nữa không nằm ngoài dự đoán đã vỡ nát trước sức ép từ đối phương. Mo vẫn ghi bàn, còn hàng thủ thì vẫn phá hoại. Liệu mọi thứ có thể tiếp diễn thế này? Nếu Klopp thực sự có những mục tiêu to lớn - ví dụ như chức vô địch Premier League hay Champions League - chắc chắn ông sẽ phải cải thiện những điểm yếu của đội chứ? Nếu không thì sao Mo Salah có thể cam kết tương lai lâu dài với một đội bóng không thể cạnh tranh cho các danh hiệu lớn, đơn giản vì đội hình chưa được hoàn thiện?

Trên giấy tờ thì điều đó là hiển nhiên và nhiều người đã đặt câu hỏi vì sao Klopp vẫn không chịu hành động. Sự thật là ông đã cố để đem về bản hợp đồng đầu tiên, hướng tới sự hoàn thiện đó. Nhưng phải mất một thời gian nữa Virgil Van Dijk mới cập bến từ Southampton, sau khi đội bóng miền Nam giận dữ bởi những màn “đi đêm” giữa cầu thủ người Hà Lan và Liverpool vào mùa hè năm 2017. Klopp tin rằng anh sẽ tới Anfield nhưng ông không thể làm gì sau khi thị trường chuyển nhượng đã đóng cửa. Thực tế, ông sẽ không thể cải thiện bất kỳ vị trí nào của hàng phòng ngự cho tới tháng 1, thậm chí là mùa hè năm sau, trừ khi có thể phát hiện ra một thương vụ mượn cầu thủ thú vị nào đó. Tôi được kể rằng cùng thời điểm với khi đang giành giật chữ kí của Van Dijk, Klopp cũng đã muốn đem về thủ thành Butland từ Stoke, nhưng rồi quyết định rằng ông không thể đối phó với sự giận dữ của hai câu lạc bộ Premier League cùng một lúc! Có thể với việc Stoke phải xuống hạng, Jack Butland sẽ là nhân tố tiếp theo giúp huấn luyện viên người Đức hoàn thiện hàng thủ của mình sau Virgil?

Trên sân Wembley, hàng thủ Liverpool khi chưa có Virgil tiếp tục để thủng lưới thêm 4 bàn. Trận đấu có sự hiện diện của hai tiền đạo số một giải đấu: Mo của Liverpool và Harry Kane của Spurs. Cặp đôi sẽ cạnh tranh xuyên suốt mùa giải cho danh hiệu Vua phá lưới và màn trình diễn của họ tại sân vận động quốc gia vào tháng 10 năm 2017 đã cho thấy vì sao họ ở đẳng cấp cao hơn so với những tiền đạo đối thủ khác. Kane đã giành chiến thắng trong

trận chiến lễ đó khi ghi 2 bàn còn Mo chỉ có 1, nhưng Mo mới là kẻ cười cuối cùng vào cuối mùa giải. Trận đấu này cũng đã thể hiện sức hút của Liverpool khi đem về lượng khán giả kỉ lục cho một trận đấu Premier League: 80.827.

Sự tương phản giữa cách ghi bàn có lẽ phần nào cho thấy Salah là một tiền đạo gây cảm hứng hơn là Kane. Những bàn thắng của Harry đều mang đúng thương hiệu của anh - một kẻ săn mồi trong vòng cấm xuất sắc. Bàn đầu tiên, tiền đạo của Spurs rê bóng qua Mignolet rồi đưa bóng vào lưới trống, rồi tới bàn thứ hai, anh đệm bóng cận thành sau khi bóng nảy ra từ cú cản phá của thủ môn Liverpool. Ngược lại, Mo đã làm bàn từ một pha bóng cá nhân thể hiện rõ kĩ thuật và tốc độ của anh. Tiền đạo Ai Cập đón đường chuyền từ Henderson, dứt điểm qua hàng hậu vệ của Spurs rồi dứt điểm gọn gàng từ một góc khó. Nó có dáng dấp giống bàn anh ghi vào lưới Arsenal hồi đầu mùa khi có pha solo hơn nửa sân. Thật khó để tưởng tượng Kane có thể ghi được một bàn thắng như vậy; anh không có được tốc độ cũng như thế lực của Salah, nhưng dĩ nhiên, trong vòng cấm thì anh vẫn là một sát thủ. Mỗi cầu thủ có điểm mạnh riêng của mình và đều xứng đáng với những lời ngợi ca.

Thế nhưng, trong khi Kane được tận hưởng niềm vui chiến thắng thì thất bại này, với tỉ số đậm như vậy, đã khiến Mo một lần nữa phải lắc đầu ngán ngẩm khi rời sân. Đây không phải điều anh muốn khi gia nhập Liverpool: không phải những gì Klopp đã hứa hẹn với anh. Nhưng anh cũng biết rằng đây vẫn chỉ là những ngày đầu và huấn luyện viên trưởng cũng có nhiều tham vọng không kém gì anh. Mo cũng nhận thấy Klopp luôn muốn tận dụng tối đa khả năng tấn công của đội bằng một lối chơi pressing tầm cao. Điều đó hoàn toàn phù hợp với lối chơi của Mo. Anh nhận thấy mình có thể phối hợp tốt với Firmino, và Klopp cũng nói rằng ông đã suy nghĩ về khả năng cho hai người cùng với Mané tạo thành một bộ tam tấu. Điều đó làm Mo cảm thấy thú vị - được góp phần vào một bộ ba có tốc độ và kĩ thuật để phá hủy mọi hàng phòng ngự. Một ý tưởng vô cùng hấp dẫn, khi nghĩ tới thêm Coutinho điều khiển ở phía sau nữa. Dĩ nhiên, cuối cùng thì cầu thủ kiến thiết người Brazil sẽ chuyển tới Barcelona và để lại một khoảng trống, nhưng ba mũi nhọn trên đỉnh thì vẫn còn đó. Mo là một người kiên nhẫn và anh tin vào dự án của Klopp. Vậy nên, dù những thất bại trước Man City và Spurs là rất đau đớn, anh vẫn sẽ tiếp tục tin huấn luyện viên trưởng và những gì đang được xây dựng tại Anfield.

Đó là bàn thứ 5 trong 9 trận đấu tại Premier League của Mo cho

Liverpool. Năng lực của anh được thể hiện rõ khi ta biết chỉ có Robbie Fowler (với 6 bàn) là từng ghi nhiều bàn hơn trong 9 trận đầu tiên cho đội tại Premier League. Xếp sau duy nhất một tiền đạo huyền thoại như vậy cho thấy Mo đã tiến bộ nhiều và nhanh đến mức nào kể từ khi tới Anfield. Rồi còn sốc hơn khi biết đây sẽ chỉ là sự khởi đầu của câu chuyện cổ tích - tới cuối mùa giải, cả thế giới bóng đá sẽ biết Mo Salah nguy hiểm đến mức nào trước khung thành. Ở đầu kia của sân bóng, khả năng phòng thủ tồi tệ khiến Liverpool là đội dễ thủng lưới nhiều nhất tại giải, với con số đáng sợ là 15 bàn trong 9 trận! Đây là thành tích tệ nhất của The Reds sau 53 năm, kể từ mùa giải 1964-1965. Hai bộ mặt trái ngược này sẽ khiến Liverpool phải trả giá đắt, trừ khi Klopp có thể giải quyết được những yếu kém ấy. Rõ ràng vị huấn luyện viên người Đức đã biết vấn đề của đội nằm ở đâu khi ông quyết định thay Lovren khỏi sân chỉ sau 30 phút và tung vào Alex Oxlade-Chamberlain.

Sau trận, Klopp trả lời trước báo giới rằng ông nhận hoàn toàn trách nhiệm cho thất bại này. Ông nói: “Chúng tôi đã có khoảng 60, 70% quyền kiểm soát bóng, nhưng sau khi tỉ số là 2-0, các anh đã thấy những bàn thua, và những gì chúng tôi đã làm để dẫn tới bàn thua - thực ra khá là dễ để phòng ngự. Chúng tôi đã phòng ngự được những tình huống như vậy rất nhiều lần kể từ đầu mùa rồi. Cả đội có cơ hội, đã ghi được một bàn, và trận đấu vẫn là cân bằng. Để thua một bàn trên sân của Tottenham chưa phải dấu chấm hết. Bàn thứ ba rõ ràng là do sự thiếu tập trung. Bốn sai lầm từ phía chúng tôi. Đây là trách nhiệm của tôi. Tôi không bao giờ huấn luyện thể loại phòng ngự để dẫn tới quả ném biên đầu tiên. Bàn thua thứ hai, cầu thủ bỏ lỡ bóng và Son đã phản ứng nhanh hơn. Như một món ăn được dâng sẵn. Đây không phải vấn đề tự tin. Chỉ cần tập trung 100%. Một màn trình diễn hết sức tầm thường của đội.”

Đội trưởng Jordan Henderson cố gắng chữa thẹn cho Lovren, người đã phải rời sân sớm bằng cách nhận trách nhiệm chung cho thất bại. chàng trai trẻ từ Sunderland đang dần quen hơn với nhiệm vụ của một thủ quân, tránh cho đồng đội khỏi phải nhận quá nhiều sự chú ý khi, tôi được biết, anh ta đã “rất thất vọng và buồn bực” vì bị thay sớm. Henderson giải thích: “Tôi biết Dejan đã phải rời sân nhưng thực tế thì đó có thể là bất kỳ ai. Đội đã gỡ được một bàn nhưng rồi lại để thủng một bàn nhằm nhĩ khiến giết chết trận đấu. Một ngày hết sức đáng thất vọng nhưng chúng tôi sẽ trở lại sân tập, nỗ lực hết mình để đứng dậy.”

Klopp hẳn đã có thân được giấu kín ở Melwood ngày đó, vì sau

trận thua trước Tottenham, Salah và các đồng đội sẽ có một chuỗi 16 trận bất bại thần kì, kéo dài từ thứ Bảy ngày 28 tháng 10 năm 2017 đến thứ Hai ngày 22 tháng 1 năm 2018. Bao gồm trong đó là những kết quả ấn tượng như chiến thắng 4-1 trên sân West Ham, hạ nhục Spartak Moscow 7-0 tại Anfield, thắng 4-0 trên sân Bournemouth, rồi đáng chú ý nhất là chiến thắng 4-3 trước đội mạnh nhất mùa giải đó, Manchester City. Trong chuỗi 16 trận đấu đó, Mo đã ghi được 15 bàn - tỉ lệ gần như mỗi trận 1 bàn. Có vẻ như anh đã đưa đội bóng lên một tầm cao mới trong khoảng thời gian đó; mỗi lần anh ghi bàn, đội bóng sẽ chỉ hòa hoặc thắng. Cả đội bắt đầu tin rằng họ sẽ có thể đạt được một điều gì đó đặc biệt khi có trong tay một cầu thủ đẳng cấp tới vậy.

Với các cổ động viên Liverpool, và thực tế là người hâm mộ bóng đá nói chung, sự chuyển biến của Salah từ một tiền vệ cánh tốc độ trở thành một tiền đạo đẳng cấp thế giới là một điều gì đó thật kì diệu. Nó xảy ra ngay trước mặt chúng ta và khiến tất cả phải choáng ngợp. Có lẽ ví dụ tốt nhất để so sánh sự thăng tiến của Salah là câu lạc bộ Leicester khi họ giành chức vô địch Premier League. Một phút trước họ là một đội bóng ổn, xem khá hay và khi đạt phong độ cao thì có thể đánh bại bất kì đối thủ nào, nhưng vẫn chưa phải một đội bóng bạn sẽ đặt cược có thể vô địch quốc gia. Nhưng họ đã làm được điều đó, khiến cho mọi người vừa bất ngờ lại vừa vui sướng.

Tương tự, Mo Salah khi tới Liverpool là một cầu thủ chúng ta biết có năng lực, vậy nên mới có giá kỉ lục. Nhưng điều ta không dự đoán được là số bàn thắng mà anh sẽ ghi được, hay là cũng như Leicester, anh sẽ giành được những danh hiệu và những lời ngợi khen để chứng minh rằng: “Vâng, tôi là số một.” Đây là một cầu thủ trung bình khi còn ở Chelsea và đã phải tái xây dựng sự nghiệp của mình tại Ý, vậy nên trong mắt các cổ động viên ở Anh thì anh đã không còn là một cái tên đáng chú ý. Ấy vậy mà lúc này đây, anh đang ghi được nhiều bàn hơn cả Harry Kane và trở thành cầu thủ then chốt của Liverpool, một câu lạc bộ cũng có nhiều ngôi sao khác như (ít nhất là trong nửa mùa giải) Coutinho, Mané hay Firmino.

Chính vì sự thăng tiến của Salah là rất bất ngờ, nó lại càng đem lại niềm vui cho những người được chứng kiến. Ngay cả fan của các đội bóng khác cũng bắt đầu vỗ tay cho Mo và tận hưởng những ma thuật mà anh vẽ nên trong mùa giải đó. Cầu thủ Ai Cập đã mang lại một làn gió mới cho Premier League và sự nâng tầm lên sánh vai với Ronaldo hay Messi khiến chúng ta tự hào khi có anh tại giải vô địch quốc gia Anh. Tài năng của anh đã phản ánh tốt về

giải đấu - rằng Premier League vẫn có thể thu hút những cầu thủ xuất sắc nhất, không thua kém gì Barcelona hay Real Madrid.

Đối với Liverpool, sự thăng tiến của Salah đồng nghĩa họ trở thành một câu lạc bộ được trông đợi sẽ phải có mặt trong top 4 và tiến sâu tại Champions League. Salah là mũi nhọn của họ và đang đưa cả đội lên những tầm cao mới. Giờ họ cần tưởng thưởng cho anh bằng cách xây dựng đội bóng quanh anh, điều mà Klopp đã có ý định sẽ dần dần thực hiện.

Trong tháng 11 năm 2017, Mo đã ghi 8 bàn cho Liverpool, khởi đầu với một bàn trong chiến thắng 3-0 trước Maribor tại Anfield ở Champions League và kết thúc bằng một cú đúp trong chiến thắng 2-0 trước Stoke tại Premier League. Anh cũng có hai lần lập cú đúp khác, trong những chiến thắng 4-1 trên sân West Ham và 3-0 trước Southampton tại Anfield, đều ở Premier League. Salah cũng là người mở tỉ số cho Liverpool trong trận hòa 1-1 trên sân nhà trước Chelsea.

Bàn thắng vào lưới The Blues có ý nghĩa rất lớn với Mo, sau khi anh từng chơi bóng ở câu lạc bộ chủ sân Stamford Bridge để rồi được phép ra đi không một chút níu kéo. Ghi bàn vào lưới họ được coi như thêm một cú tát nữa sau khi đã bán anh đi. Ok, Mo đã nói rằng anh chẳng có gì cần chứng minh và rằng anh cũng không hận thù gì Chelsea sau quãng thời gian thất bại của anh tại đội bóng. Nhưng đã là người thì cũng không thể tránh khỏi việc cảm thấy sung sướng sau khi ghi bàn vào lưới họ trong màu áo Liverpool. Mo đã không ăn mừng bàn thắng vì con người anh là vậy: một chàng trai khiêm tốn không thích thể hiện ra ngoài sự kiêu ngạo hay tự mãn. Nhưng một nguồn tin tại Liverpool cho biết anh rất thích bàn thắng đó và nó CÓ ý nghĩa nhiều đối với anh.

Thực vậy, vào tháng 5, sau khi ảm trọn một loạt các danh hiệu cá nhân, Mo thừa nhận mình đã muốn chứng minh bản thân sau khi rời khỏi Chelsea và anh mừng rằng mình đã làm được điều đó. Cầu thủ người Ai Cập chia sẻ: “Bốn năm trước tôi từng chơi ở đây và nhiều người đã nói rằng anh ta không thể thành công, anh ta không thể đá được ở Premier League, rồi là mọi thứ sẽ rất khó khăn. Vậy nên trong đầu tôi vẫn luôn có ước muốn quay lại. Từ ngày đầu rời khỏi Chelsea, tôi vẫn luôn có ý định phải chứng minh rằng họ sai. Giờ thì tôi đã làm được.”

Trong một cuộc phỏng vấn với chương trình Inside the Middle East (Tìm hiểu miền Trung Đông) của CNN, Mo đã nói rõ hơn về

quyết tâm muốn cho Chelsea thấy họ đã để mất điều gì: “Ở đó tôi đã không được trao cơ hội nên phải ra đi. Trong đầu, tôi không muốn là một cầu thủ ngồi dự bị, là lựa chọn thứ tư hay thứ năm, ra sân 2 phút rồi vẫn nói rằng mình chơi cho một đội bóng lớn. Như vậy không ổn. Tôi đã tới Fiorentina rồi tới Rome. Tổng thể là hai mùa giải rưỡi ở hai đội bóng đó. Tôi đã chơi khá ổn. Khi có cơ hội để trở lại, tôi đã nói: ‘Đây rồi, đã tới lúc để trở lại Anh.’”

Sau này được biết Mo đã cảm thấy rằng việc ăn mừng bàn thắng vào lưới Chelsea - hay vào lưới bất kì đội bóng nào - ở thời điểm đó sẽ là thiếu nhạy cảm. Lí do là vì một nhóm người đồng hương Ai Cập của anh chỉ vừa mới mất mạng. Hơn 300 người đã chết trong một cuộc tấn công vào một nhà thờ Hồi giáo. Bàn thắng đó là bàn thứ 15 của anh trong mùa giải, đồng nghĩa anh trở thành cầu thủ đầu tiên ghi được nhiều bàn như vậy cho Liverpool kể từ Suárez (31) và Sturridge (24) vào mùa 2013-2014. Mo mở điểm ngay trước phút 60 với một cú dứt điểm cận thành. Đó cũng là bàn thứ 10 trong 13 trận gần nhất tại Premier League. Anh được bình chọn là cầu thủ xuất sắc nhất trận, thêm một điểm nhấn nữa trước đội bóng cũ trong một mùa giải đã tràn đầy những nốt thăng.

Nếu Willian không gỡ hòa 5 phút trước khi hết giờ thì đó đã là một ngày trọn vẹn hơn với Mo. Klopp đã rất giận dữ khi ông không được quyền thực hiện sự thay đổi người ngay trước pha gỡ hòa quyết định ấy; ông tin rằng 2 điểm đã bị cướp khỏi tay đội bóng của ông. Klopp nói: “Tôi đã rất giận vì muốn thay đổi đội hình nhưng trọng tài không cho. Tôi không biết ông ta nghĩ gì nữa. Ông ta có nói gì đó về việc tốn thời gian, tôi không hiểu. Tốn thời gian gì chứ? Chúng tôi không muốn câu giờ mà chỉ muốn thay đổi đội hình. Đó là lí do tôi đã rất giận.”

Huấn luyện viên trưởng Chelsea Antonio Conte đã không kiềm lời khen dành cho Salah, cho rằng đây là một cầu thủ khác rất nhiều so với thời anh còn ở Stamford Bridge. Là một người Ý và cũng đã quan sát Serie A rất kĩ khi nắm quyền tại đội tuyển quốc gia nước này, Conte đã được chứng kiến tận mắt sự phát triển của Salah. Ông cho rằng chàng cầu thủ trẻ đã tiến bộ qua từng mùa và giờ thuộc vào nhóm những cầu thủ hàng đầu trên thế giới. Conte có thể thấy sự tương đồng trong lối chơi cũng như sự quyết tâm giữa Salah và siêu sao trong đội của ông, Eden Hazard. Cả hai đều giữ bóng rất tốt, làm bạn thấy choáng ngợp với những pha rê dắt rồi dứt điểm lạnh lùng. Được so sánh với Hazard, người có lẽ ở tầm chỉ dưới Ronaldo, Messi và Neymar, là minh chứng cho thấy Mo Salah đã tiến xa tới đâu. “Cậu ấy đã tạo ra rất nhiều rắc rối cho

chúng tôi”, Conte thừa nhận, “và ghi được một bàn thắng hay. Đây là một cầu thủ giỏi.”

Sau màn trình diễn như vậy của Mo, Conte hẳn đã thấy nhẹ nhõm khi có được 1 điểm trở về London thay vì hai bàn tay trắng. Ông nói thêm: “Tôi nghĩ chúng tôi nên thấy hài lòng. Cả hai đội đã chơi ở cường độ cao từ đầu tới cuối trận đấu. Sau khi phải di chuyển một quãng đường dài và không được nghỉ, các cầu thủ của tôi đã gặp phải rất nhiều khó khăn trong trận đấu. Và rồi khi phải chơi ở Anfield thì không bao giờ là đơn giản. Trong những lúc chơi hay nhất thì chúng tôi lại không may và để thủng lưới. Nhưng rồi tôi rất hài lòng với cách phản ứng từ các cầu thủ, cách mà họ đã chiến đấu và không chấp nhận một kết quả tệ trước Liverpool.”

Các cổ động viên Liverpool rất mừng với số bàn thắng ngày càng tăng cao của Salah cũng như sự trung thành với mục tiêu của anh. Nhưng họ vẫn thất vọng vì đội đã để rơi mất 2 điểm. Một fan đã nói: “Chúng ta chơi tấn công rất hay và Salah đã là bản hợp đồng đỉnh nhất của mùa giải rồi, một món hời với mức phí như vậy. Anh ta không thể ngừng ghi bàn! Tôi biết anh ta hay nhưng không ngờ lại hay đến vậy! Chỉ cần thắt chặt lại hàng phòng ngự là chúng ta sẽ bay cao. Thật tệ là đội lại không thể giữ sạch lưới được nhiều hơn.” Thực tế thì trong tháng trước đó, Liverpool đã có ba trận giữ sạch lưới, nhưng vấn đề là hàng phòng ngự vẫn thường mơ ngủ vào những khoảnh khắc quan trọng trong những trận đấu quan trọng.

Hầu hết người hâm mộ trên các diễn đàn đều đồng tình về sự thiếu tập trung đáng lo ngại ở hàng thủ, đều chọn Mo là cầu thủ xuất sắc nhất trận và có thể thấy rõ sự tiến bộ nơi hàng tiền vệ và hàng công. Một người tóm tắt lại như sau: “Một kết quả công bằng nhưng thực tế là chúng ta đã để rơi mất 2 điểm. Hazard, Azpili và Alonso đều đã chơi tốt và Willian đã tận dụng cơ hội tốt. Courtois cũng đã có nhiều pha cứu thua xuất sắc. Salah là cầu thủ hay nhất của đội hôm nay. Oxlade, Coutts và Milner cũng không tệ và Lallana trông cũng ổn sau bao ngày vắng mặt, dù chỉ là trong một vài phút. Nhưng hình như những sự thay đổi người được đưa ra hơi muộn.”

Cổ động viên Chelsea cảm thấy giận dữ khi họ lại để lọt mất Salah, cũng giống như Kevin de Bruyne hay Romelu Lukaku trước đó. Họ đã tưởng tượng đội hình của mình sẽ trông ra sao với ba cái tên đó đá chính, để rồi tiếc nuối. Một fan nói anh đã có linh cảm tệ rằng Salah sẽ quay trở lại để trừng phạt đội bóng cũ của mình: “Tôi đã nói với lũ bạn ngày hôm qua rằng Salah sẽ ghi bàn vào lưới chúng

tôi [Chelsea] và có sai đâu. Anh ta đã có thói quen ghi bàn trước Chelsea từ thời còn ở Basel rồi. Cảm ơn Mourinho nhé vì đã bán đi thêm một tài năng nữa, Salah, De Bruyne, Lukaku và rồi còn biết bao người nữa.” Điều đó cho thấy người hâm mộ bóng đá cũng rất hiểu biết khi họ vẫn luôn theo dõi các cầu thủ cũ của đội - anh chàng này đang nói tới siêu phẩm mà Mo ghi vào lưới Chelsea tại vòng bảng Champions League hồi tháng 11 năm 2013. Sự khác biệt là đêm đó, bàn thắng của Mo đã giúp đội của anh có được chiến thắng (1-0); lần này thì Chelsea đã có bàn gỡ hòa dẫn tới kết quả chung cuộc 1-1.

Ngay cả một fan Man United cũng đã có những lời khen dành cho Salah, đồng thời chỉ trích người đồng đội của anh Jordan Henderson cũng như chính Jesse Lingard của MU: “Tôi là một fan MU nhưng phải thừa nhận Salah là một cầu thủ xuất sắc. Thật tiếc cho anh ấy khi phải chơi cạnh Gã hề Jordan - phiên bản Liverpool của Lingard. Salah rất hay nhưng hai cầu thủ kia thì không đem lại thứ gì cho lối chơi của đội hết. Vô dụng.”

Một lời mô tả chuẩn xác về Mo nhưng theo tôi thì hơi khắc nghiệt quá với Jesse và Jordan. Tôi thừa nhận mình cũng từng ngỡ hoặc về khả năng được đá chính của Henderson và Lingard cho câu lạc bộ của họ, chưa nói gì tới đội tuyển quốc gia. Nhưng những ngỡ hoặc đó đã tan biến trong quá trình mùa giải diễn ra. Dĩ nhiên, họ không phải những cầu thủ cá nhân xuất sắc như Salah, De Bruyne hay Hazard. Nhưng ảnh hưởng của họ lên những trận đấu và lên đồng đội là rất đáng kể. Henderson đã phát triển qua mùa giải trở thành một tiền vệ đá chính vững chắc, đáng tin cậy và cũng là một thủ quân truyền cảm hứng cả ở Liverpool lẫn tuyển Anh. Và tôi cũng không thể tìm được một cầu thủ nào thường xuyên ghi bàn quan trọng trong những trận đấu lớn như Lingard. Người ta cũng không để ý tới sự chăm chỉ, khả năng đi bóng và nhãn quan của anh giúp nhìn ra bức tranh toàn cảnh trong một trận đấu.

Hai bàn thắng của Salah trên sân của West Ham đã giúp Liverpool có được chiến thắng 4-1, và cũng đã dẫn tới sự sa thải của Slaven Bilic khỏi cương vị huấn luyện viên trưởng The Hammers hai ngày sau đó. Tờ The Telegraph cho rằng chiến thắng đó hoàn toàn là nhờ vào ảnh hưởng của Mo, khẳng định anh thực sự là một món hời, dù cho có mức giá kỷ lục đối với Liverpool. Họ viết trong bài tường thuật trận đấu: “Liverpool có được chiến thắng thứ ba liên tiếp, điều họ chưa làm được từ tận tháng 8, và phần lớn là nhờ vào chiến công của Salah. Cầu thủ Ai Cập đã có 12 bàn thắng mùa này và đã kết nối hoàn hảo với Mané trong một pha phản công mẫu mực giúp Liverpool mở tỉ số. Klopp cho biết Salah đã là lựa

chọn chung của cả bộ phận tuyển trạch cũng như ban huấn luyện, một bản hợp đồng 34 triệu bảng từ Roma giờ hoàn toàn xứng đáng từng đồng.”

Khi Klopp trả lời phỏng vấn sau trận đấu, ông đã không thể giấu được sự hài lòng với chàng tiền đạo: “Chúng tôi đã theo dõi cậu ấy rất nhiều và ban tuyển trạch còn muốn mua cậu ấy từ sớm hơn để không ai có thể nâng tay trên, nhưng cũng có rất nhiều lựa chọn khác. Cậu ấy là quyết định chung của tất cả chúng tôi. Khi tất cả mọi người cùng đồng tình về một cầu thủ thì có thể chắc chắn rằng cậu ấy sẽ thành công. Thật tuyệt khi có Salah trong đội hình. Cậu ấy là một mối đe dọa thực sự trước khung thành; một tiền vệ công nhưng chơi giống như một tiền đạo. Mo đã phải học hỏi để hòa nhập với lối chơi mới.”

Thật thú vị khi Klopp thừa nhận ông đã không vội vàng lựa chọn Salah ngay lập tức: ông và đội ngũ của mình đã nghiên cứu rất kỹ lưỡng đủ tài năng của chàng cầu thủ là hiển nhiên. Hơn nữa, Klopp ban đầu cũng nghĩ anh là một tiền vệ/tiền vệ cánh nhưng rồi sớm nhận ra rằng mình đang có trong tay một cầu thủ vừa biết đi bóng lắt léo, lại vừa biết ghi bàn. Rằng chàng tiền vệ/tiền vệ cánh ấy sẽ trở thành một tiền đạo hoàn thiện vào cuối mùa giải. Sự chuyển biến của Salah cũng là một dấu hiệu cho thấy những thay đổi chung của bóng đá đương đại.

Anh không phải cầu thủ chạy cánh đầu tiên có khả năng chơi bùng nổ khi di chuyển vào trung lộ. Cristiano Ronaldo có lẽ là ví dụ rõ nét nhất: anh cũng khởi đầu tại Manchester United ở vị trí cánh phải trong chiếc áo số 7, nhưng rồi lại thường xuyên ghi bàn ở vị trí trung phong khi anh thi đấu trong màu áo Real Madrid vào 6, 7 năm sau đó. Hình thể và sức mạnh cho phép anh thích nghi rất nhanh với vai trò tiền đạo cắm. Tương tự, Raheem Sterling (người vẫn bị cổ động viên ở vùng Merseyside khinh ghét do cho rằng anh đã chuyển tới Manchester City vì tiền chứ không phải tham vọng sự nghiệp) cũng đã đá ở trung lộ trong đội hình của Pep Guardiola. Vì vậy, với trọng tâm thấp và khả năng ghi bàn của Salah, có lẽ không bất ngờ gì khi anh đã chơi tốt khi được dịch chuyển vào vị trí đá giữa. Sergio Aguero cũng là một cầu thủ có thể hình tương tự, và hãy nhìn vào số bàn thắng mà anh đã ghi cho Manchester City mà xem.

Phần lớn các đơn vị truyền thông giờ đều đồng thanh tán thưởng Salah. Họ tin rằng anh chính là ngôi sao của mùa giải, cũng như chắc chắn là bản hợp đồng đáng tiền nhất của mùa hè trước đó. Như kênh BBC Sport nói về đóng góp của anh vào chiến thắng

trước West Ham: “Bàn mở tỉ số là bàn thứ 5 trong 5 trận của Salah cho câu lạc bộ và cầu thủ chạy cánh có vẻ như đang từng xu với số tiền 34 triệu bảng mà Liverpool đã trả Roma để có được sự phục vụ của anh. Bàn thứ hai của tuyển thủ Ai Cập trong trận đấu, một cú dứt điểm vào góc xa khung thành của Hart, đã mang lại đóng góp vào bàn thắng thứ 15 của anh trên mọi đấu trường mùa này, nhiều hơn bất kì cầu thủ Liverpool nào. Chiến thắng này đánh dấu lần đầu tiên kể từ tháng 8, Liverpool có được hai chiến thắng liên tiếp. Giữ vững sự ổn định đó sẽ là rất quan trọng trong cuộc đua giành vị trí trong top 4.”

Điều rất quan trọng khác nữa là tránh Salah khỏi những chấn thương cho tới cuối mùa. Với Mané trở lại trong đội hình cùng với Firmino, Salah đã góp mặt vào một hàng công rất khó có thể ngăn chặn, cả ở trong nước lẫn trên đấu trường châu lục. Giá trị của Mo với đội đã được khẳng định rõ sau trận đấu với West Ham khi số liệu cho thấy chưa từng có cầu thủ nào ghi nhiều bàn hơn sau 11 trận đấu đầu tiên cho Liverpool. Chỉ có Sturridge là sánh ngang anh với 7 bàn. Nếu nói tới cả bàn thắng và kiến tạo, anh đã đóng góp 9 lượt trong 11 trận Premier League đầu tiên (7 bàn và 2 kiến tạo) trong màu áo Đỏ. Chỉ có Sturridge là làm được nhiều hơn, với tổng số 10 lần đóng góp vào bàn thắng.

Salah đang liên tiếp có những màn trình diễn thuyết phục và có khả năng sẽ phá tan mọi kỉ lục trong mùa giải đầu tiên của mình tại Anfield. Rõ ràng anh rất phù hợp với câu lạc bộ này, và họ cũng rất phù hợp với anh. Cả hai sinh ra là để dành cho nhau và sẽ chỉ có thể cùng nhau thăng hoa hơn nữa. Mo gần như không cần chút thời gian nào để hòa nhập và số bàn anh ghi được là khó tin. Liệu ma thuật này có thể tiếp tục, hay con tàu Mo Salah sẽ chậm dần khi bước vào giai đoạn Giáng sinh 2017 và năm mới? Cầu thủ người Ai Cập sẽ có cơ hội ngay đầu tháng 12 để chứng minh mình không chỉ là một ngôi sao vụt sáng, với trận đấu quan trọng của Liverpool trước kì phùng địch thủ Everton. Trận derby vùng Merseyside đầu tiên của Mo đã ở ngay trước mắt.

Chương 9

Đế vương the kop

Mo kéo dài chuỗi trận ghi bàn vào tháng 12 năm 2017 với một cú dứt điểm quan trọng trong trận derby vùng Merseyside. Bất kì cầu thủ Liverpool nào ghi bàn vào lưới kẻ thù cùng thành phố Everton đều ngay lập tức có được vị trí trong trái tim của các Kopite. Trong trường hợp của Mo, anh đã làm được điều đó với những màn trình diễn của bốn tháng trước đó rồi, vậy nên bàn thắng này chỉ càng làm mối quan hệ trở nên khăng khít. Người hâm mộ đã chờ đợi từ tháng 7 năm 2014 để có được một người hùng mới - ngày mà Luis Suárez rời đội để gia nhập Barcelona. Thời gian chờ đợi đã kết thúc. Sau ba năm dài, Mo Salah đã xuất hiện và được phong danh hiệu Đế vương của The Kop bởi những cổ động viên chân chính. Họ yêu mến anh và ngược lại anh cũng vậy. Mo vẫn thường giơ tay ăn mừng cùng họ sau mỗi lần ghi bàn; họ vẫn luôn là phần quan trọng nhất đối với anh trong mỗi trận đấu.

Bàn thắng của Mo vào lưới Everton được ghi chỉ vài phút trước giờ nghỉ giữa hiệp trên sân Anfield và cũng là một siêu phẩm. Tiền đạo mang áo số 11 đi bóng qua vài hậu vệ Everton rồi thực hiện cú cửa lòng đẳng cấp vượt qua tầm với của Jordan Pickford vào góc cao khung thành. Bóng đá được chơi ở tầm nghệ thuật; một tuyệt phẩm thực hiện bởi một trong những nghệ sĩ tài năng nhất của môn thể thao vua. Bàn thắng xứng đáng với danh hiệu Bàn thắng đẹp nhất mùa và đã khiến các fan Liverpool phải bật dậy trầm trồ, sung sướng. Nhưng niềm vui đã trở thành sự tiếc nuối 10 phút trước tiếng còi mãn cuộc, khi Wayne Rooney chuyển hóa thành công một quả penalty gây tranh cãi, được trọng tài thưởng cho đội khách sau khi có vẻ như Dominic Calvert-Lewin đã bị đẩy bởi Dejan Lovren. Jürgen Klopp sau này cho biết ông nghĩ bàn thắng của Mo là “xuất sắc”, nhưng ngay sau trận đấu thì ông còn quá

hiều suy nghĩ khác. Tình huống penalty khiến ông rất bức và huấn luyện viên người Đức đã “trút giận” trên Sky Sports: “Calvert-Lewin rất khôn và đã cố tình lao vào, nhưng kể cả vậy thì vẫn chẳng có gì. Trọng tài không hiểu rằng đó là chủ ý của anh ta. Tôi thật không tin nổi trong một trận đấu mà chỉ có một đội muốn thắng, đội còn lại thậm chí còn chẳng xuất hiện trong vòng cấm của chúng tôi bao giờ, thì trọng tài lại thổi phạt và để mở cánh cửa cho họ. Theo cách hiểu luật của tôi thì đó không phải một pha penalty.”

Huấn luyện viên trưởng Everton là Sam Allardyce, dĩ nhiên, lại có cái nhìn khác: “Anh ta có thể phàn nàn thoải mái, nhưng đó vẫn là một quả penalty. Một quyết định rất đúng cảm nhưng tôi tin rằng trọng tài đã đúng.” Big Sam tiếp tục xát muối vào vết thương khi nói rằng đội bóng của ông đã hoàn thành nhiệm vụ, và rằng “mục tiêu là làm cho đối phương cảm thấy khó chịu. Liverpool có nhiều tài năng đến vậy nhưng vẫn tạo ra được rất ít cơ hội rõ nét. Ngày tôi đến Everton, đội bóng đã để thủng lưới 13 bàn trong 4 trận gần nhất. Kể từ đó tới nay thì đội chỉ thủng 1 bàn trong 4 trận. Con đường đến với thành công của chúng tôi là xây dựng nền móng vững chắc, điều rất quan trọng nếu muốn leo cao trên bảng xếp hạng.”

Đó là bàn thắng thứ 19 trong 24 lần ra sân của Mo trong màu áo Liverpool trên mọi mặt trận, với tổng cộng 23 lần đóng góp vào bàn thắng, nhiều hơn bất kỳ cầu thủ nào tại giải đấu cao nhất nước Anh. Sự ảnh hưởng của anh lên đội có thể thấy rõ ở việc nó đã giúp họ vươn lên vị trí thứ tư trên bảng xếp hạng, và có thể đã còn cao hơn nữa nếu hàng thủ không gây thất vọng tới vậy.

Trận đấu sau đó là một nỗi thất vọng khi The Reds để hòa 0-0 trên sân nhà trước West Brom, nhưng Mo đảm bảo rằng các cổ động viên sẽ được đón Giáng sinh vui vẻ khi anh một lần nữa diện tên mình lên bảng điện tử trong chiến thắng 4-0 trên sân của Bournemouth và trận hòa 3-3 trên sân của Arsenal. Trong trận thắng ở vùng biển phía nam, Mo đã đạt cột mốc 20 bàn và tờ The Telegraph bình luận về thành tích đó như sau: “Từ Robbie Fowler đến Michael Owen, rồi từ Fernando Torres đến Luis Suárez, Liverpool đã có rất nhiều cây săn bàn đỉnh cao trong vòng 30 năm qua, nhưng chưa một ai có thể khởi đầu một mùa giải như Mohamed Salah. Người có ảnh hưởng nhất tới chiến thắng vang dội 4-0 này có thể là Philippe Coutinho, nhưng cuối cùng thì tiền vệ người Brazil vẫn bị lu mờ bởi Salah, người giờ sánh vai cùng Roger Hunt và Ian Rush - hai tiền đạo xuất sắc nhất lịch sử đội bóng - là những cái tên ghi được 20 bàn trước Giáng sinh. Phải

chạy ngược thời gian tới tận năm 1895 mới tìm ra được một cầu thủ, George Allan, đã đạt tới cột mốc này nhanh hơn con số 26 trận mà Salah đã chơi cho Liverpool.”

Còn tờ Daily Mail thì viết: “Mohamed Salah đã có sự khởi đầu xuất sắc trong màu áo Liverpool sau khi gia nhập đội bóng vào mùa hè, và anh đã tiếp tục giữ vững phong độ vào Chủ nhật vừa qua. Tiền đạo Ai Cập ghi bàn thắng thứ 3 của đội khách với một cú dứt điểm chân trái hoàn hảo, sau khi đã đánh bại hai hậu vệ đối phương bằng kỹ năng giữ bóng cực tốt. Bàn thắng này là một cột mốc lớn với Salah khi anh trở thành cầu thủ Liverpool đầu tiên ghi 20 bàn trước Giáng sinh kể từ Ian Rush mùa 1986-1987. Anh cũng là cầu thủ Premier League đầu tiên chạm tới con số này trên mọi mặt trận mùa này.”

Mo đã ghi bàn thắng thứ 3 của Liverpool, và cũng là một bàn thắng đáng nhớ nữa. Anh biến hai hậu vệ đối phương thành trò hề với khả năng kiểm soát bóng của mình rồi dứt điểm gọn ghẽ bằng chân trái. Một pha phô diễn khiến ngay cả đồng đội Alex Oxlade-Chamberlain cũng phải lắc đầu khó tin. Cự tiền vệ Arsenal đã chứng kiến rất nhiều bàn thắng đẹp trong khoảng thời gian chơi ở sân Emirates nhưng hiếm có mấy bàn đạt tới đẳng cấp đó. Ox nhận ra ngay đẳng cấp ở trước mắt và đã biết Salah là một thiên tài. Tôi được kể rằng anh đã bắt tay Mo sau trận đấu và xin được chụp selfie cùng “cầu thủ hay nhất thế giới!”

Kể cả người thường xuyên bị chỉ trích là Dejan Lovren cũng đã ghi bàn và còn giúp Liverpool giữ sạch lưới! Klopp rất hài lòng với kết quả này nhưng vẫn mong các học trò của mình giữ được sự ổn định nếu muốn giành được các danh hiệu lớn thay vì chỉ những thành tích nhỏ. Huấn luyện viên trưởng phát biểu:

Đây là một trận thắng quan trọng vì chúng tôi đã để hòa hai trận gần nhất dù đáng ra đã phải thắng. Cả đội cần phải thực sự ổn định, trận nào cũng phải thể hiện chúng tôi là ai và chúng tôi sát cánh bên nhau. Tôi hài lòng với hầu như mọi mặt vì khởi đầu trận đấu là nghiêm túc đúng như tôi muốn. Chúng tôi xứng đáng với 3 điểm và tôi rất thích màn trình diễn hôm nay.

Các cầu thủ đã chơi kỷ luật. Tôi thích cách đội đã phòng ngự hôm nay, còn chiến thuật cũng được thực hiện một cách chuẩn mực. Bàn thắng đầu tiên rất đẹp, còn bàn thứ ba thì thực là đẳng cấp thế giới. Chúng tôi đã có thể ghi nhiều bàn hơn, nhưng cũng đã không để đối phương có quá nhiều cơ hội và kết quả là xứng đáng. Tôi rất thích màn trình diễn hôm nay.

Điều đáng chú ý là chiến lược gia người Đức đã gọi bàn thắng của Mo là “đẳng cấp thế giới”. Ông không phải người thích nêu tên cá nhân nhưng càng ngày càng khó làm vậy khi Mo cứ tiếp tục giữ vững phong độ phi thường. Anh không hề một mình gánh đội - Coutinho, Mané và Firmino đều có rất nhiều đóng góp - nhưng đã chứng minh rõ ràng mình là cầu thủ nổi bật nhất. Đó quả là một điều đáng nói sau khi ánh đèn đã luôn được rọi chiếu vào Coutinho và vụ rò rỉ beng chuyển nhượng tới Barcelona. Không quá khi cho rằng phong độ của Mo đã lấy đi hết sự chú ý lẽ ra sẽ hướng đến cầu thủ người Brazil. Chính anh chứ không phải Philippe mới là người đang dẫn dắt đội bóng tới vinh quang. Chính Salah chứ không phải Coutinho mới là ngôi sao và thần tượng của những Kopite. Tình huống này cũng khiến nhiều nhà báo đặt câu hỏi liệu Salah sẽ có giá bao nhiêu vào cuối mùa nếu anh vẫn giữ được phong độ ghi bàn như vậy. Nếu Coutinho có giá 146 triệu bảng trong mắt Barcelona thì chẳng có gì khó tin nếu Mo phải đáng giá tầm 200 triệu đối với Real Madrid.

Dĩ nhiên cũng còn lâu Klopp mới chịu bán đi ngôi sao của mình. Việc phải để Coutinho ra đi trong kì chuyển nhượng tới đã là đủ tệ. Không đời nào huấn luyện viên trưởng Liverpool chấp nhận để mất đi một cầu thủ chủ chốt nữa. Bản thân Mo cũng không có ý định ra đi. Anh đã tìm được một mái nhà ở Anfield, yêu thành phố, yêu các cổ động viên, yêu câu lạc bộ và cả huấn luyện viên trưởng. Klopp đã khiến anh cảm thấy được trọng dụng và phong cách gần gũi với cầu thủ của ông đã khiến Salah hòa nhập nhanh chóng.

Điều then chốt là Klopp tin tưởng hoàn toàn vào Salah. Ông biết Mo là một tiền đạo giỏi, nhưng chưa biết là sẽ giỏi tới vậy. Khi biết cậu học trò mới của mình có thể trở thành một ngôi sao lớn đến cỡ nào, Klopp đã quyết định xây dựng cả đội hình xung quanh anh. Vì vậy, không còn cần phải mang về một tiền đạo đắt tiền nào nữa. Klopp không cảm thấy thuyết phục với Sturridge - đó là điều rõ ràng khi thấy Daniel hiếm khi được đá chính kể cả lúc khỏe mạnh. Nhưng sự xuất hiện của Mo trong vai trò một cây săn bàn thực thụ đồng nghĩa ông cũng không cần phải tìm người thay thế tiền đạo người Anh: người đó đã ở sẵn trong đội hình rồi.

Sự thăng tiến của Mo cũng đem lại lợi ích cho Klopp theo cách khác: giờ ông có thể tập trung nguồn tiền vào giải quyết vấn đề ở hàng thủ. Thuyền trưởng người Đức có thể vung 75 triệu bảng để mua Van Dijk vào tháng 1, rồi vẫn còn dư tiền từ vụ bán Coutinho để đầu tư thêm nữa vào tuyến phòng ngự trong mùa hè.

Trong trận hòa 3-3 trên sân của Arsenal ngay sau trận thắng Bournemouth, Mo đã ghi bàn thắng thứ 2 của Liverpool. Đó là một màn rượt đuổi tỉ số đầy căng thẳng 3 ngày trước Giáng sinh, và 1 điểm có được giữ Liverpool ở vị trí thứ tư, hơn Arsenal 1 điểm và đáng ra đã bị vượt mặt nếu để thua. Trước mắt The Reds lúc này là cuộc đụng độ với đội bét bảng Swansea vào ngày Lễ Tặng quà và trận đấu cuối cùng của năm trước Leicester. Hi vọng đã được tăng cao do cả hai trận đều diễn ra ở Anfield. Liverpool sẽ hủy diệt Swansea 5-0 và có lẽ điều đáng nói nhất ở trận đấu này là Mo đã không ghi bàn!

Không sao, vì anh đã bù đắp bằng việc ghi cả hai bàn thắng giúp đội đánh bại Leicester 2-1. Nửa mùa giải trôi qua, Salah đã có được 23 bàn (17 tại Premier League). Con số đó là ngang bằng với kỉ lục huyền thoại Roger Hunt thiết lập vào mùa 1962-1963. Một cái kết hoàn hảo cho năm 2017 với Mo Salah. Như huấn luyện viên trưởng của anh nói sau trận đấu: “Vào những ngày hoàn hảo thế này, chúng tôi thường thắng.” Đáng ra ông nên nói thêm rằng có một tiền đạo hoàn hảo thì dễ hơn nhiều. Nhưng Klopp cũng có ý đó khi phát biểu: “Mo có khả năng quan sát và đi bóng xuất sắc. Tôi không thể đòi hỏi gì hơn. Ở giải đấu này, điều quan trọng nhất là bạn không để mất thế trận - tôi rất mừng cho Mo, mừng cho cả đội, vì đây là một nhóm cầu thủ rất đáng ngưỡng mộ. Đây là một màn trình diễn tập thể xuất sắc và một chiến thắng xứng đáng.”

Năm 2018 sẽ mang lại gì cho Mo đây? Liệu anh có thể kéo dài thành tích ghi bàn, hay thậm chí còn tiến bộ hơn nữa? Ta sẽ sớm được biết thôi.

Chương 10

Mượt mà hơn city

Năm mới 2018 đã tới, cổ động viên và các bình luận viên đã bắt đầu thăng thán bình luận về hiện tượng Mo Salah. Với một số người, tưởng chừng như anh đã hiện ra từ hư vô, như thể những năm tháng học hỏi và vượt qua khó khăn ở Chelsea và Ý chưa từng xảy ra. Như thể việc anh ghi được nhiều bàn thắng với tốc độ chóng mặt như vậy là một điều kì diệu. Như thể số bàn mà anh ghi được ở Roma trong mùa giải cuối cùng trước khi tới Liverpool không nói lên điều gì, không báo hiệu được chút nào rằng đây là một cầu thủ có thể trở thành vua phá lưới Premier League. Dĩ nhiên, nhiều fan không biết về thành tích của anh trong màu áo Roma, vậy nên sự ngạc nhiên của họ là có thể hiểu được. Nhưng những bình luận viên như chúng tôi hẳn đã phải hiểu rõ hơn; chúng tôi hẳn đã phải gật đầu và nói: “Chà, cứ nhìn vào những con số của cậu ấy ở Ý mà xem”. Nhưng hầu như báo giới đã không nói gì vì chẳng ai tưởng tượng nổi anh lại có ảnh hưởng lớn TỐI NHƯ VẬY.

Đầu năm 2018, toàn bộ làng bóng đá đã bắt đầu nói về Salah. Một số người vẫn đặt câu hỏi liệu anh có thể giữ vững phong độ của mình - và cũng sẽ sớm có được câu trả lời. Vào ngày 14 tháng 1, anh đã đưa Liverpool tới với một chiến thắng sẽ cho thấy anh hoàn toàn có thể làm được, thậm chí còn báo hiệu rằng anh và The Reds giờ đã là đối thủ xứng tầm với đội bóng mạnh nhất cả nước: Manchester City của Pep Guardiola. Người hàng xóm của City, Man United, sẽ kết thúc mùa giải ở vị trí thứ nhì, nhưng hầu như tất cả mọi người đều đồng tình rằng Salah và Liverpool mới là đội có đủ điều kiện nhất để cạnh tranh với các học trò của Guardiola vào 18 tháng sau đó. United thường xoay sở để kiếm được từng trận thắng, với một lối chơi chung phần nhằm chán dưới sự dẫn dắt của bậc thầy thực dụng José Mourinho, trong khi

đội bóng của Klopp - dẫn đầu bởi Salah - đã bắt đầu hành quân tới vinh quang với một hệ thống pressing tầm cao, chơi bóng hấp dẫn và mượt mà. Trận đấu với City vào đầu năm đó đã khẳng định Liverpool sẽ là mối đe dọa lớn nhất cản trở sự thống trị của Pep.

City tới Anfield với hình ảnh là đội bóng ai cũng muốn đánh bại, đơn giản vì họ quá xuất sắc. Hơn nữa cũng là vì tới trận đấu đó, họ vẫn đang bất bại tại Premier League. Man Xanh đã đá 22 trận liên không thua và được dự đoán có thể trở thành đội đầu tiên có thể thách thức thành tích “Invincibles” (bất bại) của Arsenal. Các Pháo thủ đã có kỉ lục 49 trận liên không thua ở giải vô địch quốc gia, kéo dài từ tháng 5 năm 2003 đến tháng 10 năm 2004, phá vỡ kỉ lục 42 trận trước đó của Nottingham Forest vào giai đoạn tháng 11 năm 1977 đến tháng 11 năm 1978. Chuỗi trận của Arsenal đã kết thúc trên sân Old Trafford vào tháng 10 năm 2004 sau thất bại trước Manchester United. Chuỗi trận đó cũng bao gồm trọn một mùa giải vô địch quốc gia không thua, điều mới chỉ có Preston North End làm được vào mùa 1988-1999. Nhưng khi đó Preston chỉ phải đá 22 trận, trong khi Arsenal phải đá tới 38 trận.

Man City thời đương đại đã đánh bại Manchester United, Chelsea, Tottenham và Arsenal để vươn lên dẫn đầu bảng với khoảng cách 15 điểm. Đội bóng của Jürgen Klopp cũng đã bị hạ nhục 5-0 trên sân Etihad Stadium vào tháng 9 trước đó, dù rằng chiếc thẻ đỏ của Sadio Mané vào phút thứ 37 là nguyên nhân lớn dẫn tới kết quả đó.

Guardiola đã lảng tránh chủ đề đạt thành tích “Invincibles”, nhưng tôi được kể rằng sâu thẳm, huấn luyện viên người Tây Ban Nha vẫn có ước mơ đó. Vậy nên không thua trên sân Anfield sẽ là một bước tiến lớn để đạt tới kì tích đó. Đồng thời nó cũng sẽ thể hiện đội bóng của Pep mạnh đến mức nào khi ta biết rằng ông coi Liverpool, cùng với Man United, là hai mối đe dọa lớn nhất đến kế hoạch thống trị nước Anh của ông trong nhiều mùa giải tới. Vậy nên việc Salah và các đồng đội đánh bại được họ không chỉ là đáng khen, mà còn mang ý nghĩa rất quan trọng. Liverpool là đội giành 3 điểm sau trận cầu kịch tính có tỉ số 4-3, và vâng, dĩ nhiên là Mo lại có tên trong danh sách ghi bàn. Thêm những bàn thắng từ Alex Oxlade-Chamberlain, Roberto Firmino và Mané đã giúp Liverpool vươn lên dẫn trước 4-1. Đội khách đã nhen nhóm một cuộc lội ngược dòng với 2 bàn thắng từ Bernardo Silva và İlkay Gündogan nhưng cuối cùng không thành công. Chặn đứng chuỗi trận ấn tượng của City, các cầu thủ áo Đỏ đã có một màn ăn mừng ra trò.

Tuy vậy thì City, đội chưa từng chiến thắng ở Anfield tại Premier League kể từ năm 2003, vẫn là ứng cử viên nặng ký nhất cho chức vô địch, với khoảng cách 15 điểm không hề bị rút ngắn. Nhưng cũng không vấn đề gì, vì Salah và các đồng đội đã gửi đi một thông điệp: mùa giải sau mọi thứ sẽ hoàn toàn khác, sau khi Klopp hoàn thiện được bức tranh tổng thể của mình. Chỉ cần cải thiện được hàng thủ lỏng lẻo, The Reds chắc chắn sẽ sánh ngang được với City. Cũng như Man Xanh, lối chơi tấn công của họ là rất hoa mỹ và hoàn toàn có thể cạnh tranh với đội bóng sẽ vô địch. Điều đó đã được thể hiện rõ qua cách Salah, Mané và Firmino hủy diệt City. Klopp sau này đã chia sẻ với bạn bè về niềm vui khi là huấn luyện viên duy nhất đánh bại được Guardiola tới 5 lần.

Pep thừa nhận rằng hàng thủ của ông đã không thể chống đỡ nổi tam tấu ma thuật của Liverpool, nhưng ông cũng bày tỏ sự kính nể tới những cổ động viên trên sân Anfield, những người mà ông cho rằng cũng đã đóng góp vào kết quả trận đấu. Guardiola cho rằng họ đã biến bầu không khí ở Anfield trở thành “một trong những bầu không khí sôi động nhất thế giới bóng đá”, và nói thêm: “Chúng tôi đã cố chơi bóng nhưng đã mắc nhiều lỗi, và đôi khi điều đó có thể xảy ra - nhưng tôi luôn dành lời khen ngợi cho đối thủ. Ở nhiều vị trí, chúng tôi có những cầu thủ còn trẻ. Cả đội đã chơi tốt cho tới khi Firmino ghi bàn và sau đó đã để mất kiểm soát một chút. Chúng tôi đã bị cuốn vào bầu không khí ở Anfield vì nhiều lí do khác nhau. Đáng ra cần phải vững vàng. Chúng tôi đã mất đi điều đó, nhưng vẫn có tinh thần chiến đấu và gỡ lại được 2 bàn. Đây là trận thua đầu tiên. Bạn cần phải trải qua mới hiểu được những gì chúng tôi đã làm được. Bóng đá là rất khó đoán. Hôm nay chúng tôi thua trước một đội bóng rất mạnh.”

Còn Klopp thì nói: “Tôi có thể xem trận đấu vừa rồi với tư cách huấn luyện viên trưởng hoặc với tư cách một cổ động viên và tôi thích điều đó hơn - wow! Một trận tuyệt hay. Hai đội bóng, tấn công tổng lực. Đây là một trận cầu lịch sử mà 20 năm sau ta vẫn sẽ nhắc tới vì có vẻ như City sẽ không thua trận nào trong mùa này. Người hâm mộ trên khắp thế giới đã theo dõi trận đấu này và đây là lí do vì sao - hãy chuẩn bị hết sức lực, bỏ hết mọi thứ trên sân cỏ và chơi bóng như vậy, cả hai đội. Tôi không hề sợ vào những phút cuối, không phải vì tôi nghĩ đội không thể để thủng bàn thứ tư, tôi đã biết những cầu thủ của mình đủ lâu, trận đấu quá căng thẳng. Nếu kết hợp chất lượng và tinh thần, bạn sẽ có được một trận như thế này. Tuyệt vời! Sẽ vẫn có ai đó thích nói về màn phòng ngự, không giữ sạch lưới này nọ, còn tôi thì không quan tâm.”

Câu “không quan tâm” đó nói lên tất cả về Klopp. Ông là một huấn

luyện viên đương đại, giống như Guardiola, luôn cống hiến hết mình và quan tâm chủ yếu tới việc xây dựng lối chơi tấn công, đẹp mắt nhưng cũng mang lại chiến thắng. Klopp là sự đối nghịch hoàn toàn của José Mourinho, một huấn luyện viên cũng yêu chiến thắng, nhưng không ngần ngại buộc cổ động viên của mình chán tới phát ngấy để đạt được điều đó. Một nhà cầm quân ủng hộ sự tự do và bộc phát, người còn lại ưa chuộng kỉ luật phòng ngự và sự thực dụng. Có gì lạ không khi Salah thấy tương lai mình sẽ tiến xa hơn khi ở bên huấn luyện viên người Đức? Thương vụ chuyển nhượng từ Roma đã không thể nào mang lại kết quả tốt hơn: giờ Mo đang dẫn đầu bảng xếp hạng vua phá lưới nước Anh và hằng ngày được người thầy ủng hộ chơi đúng theo phong cách của mình.

Trong khi Mourinho cảnh báo các tiền đạo của mình rằng họ sẽ không được thi đấu nếu không đảm nhận trách nhiệm phòng ngự, Klopp đơn giản đã nói Mo cứ là chính mình, cứ ghi những bàn thắng giúp Liverpool thắng hoa. Nhưng với tính cách của mình, Mo cũng luôn bỏ sức hỗ trợ hàng phòng ngự, tranh chấp mọi pha bóng hệt như Firmino. Họ có điểm chung với bản hợp đồng mùa đông đó của Mourinho: Alexis Sanchez. Tiền đạo người Chile cũng luôn chạy hết mình trên phần sân đối phương, luôn sẵn sàng tắc bóng và tranh chấp. Salah giờ đã có 24 bàn và 7 kiến tạo trong 30 lần ra sân trên mọi mặt trận trong màu áo Liverpool, vậy nên rõ ràng là anh đang làm tròn nhiệm vụ của mình ở cả hai mặt trận tấn công và phòng ngự.

Ngoài ra, đây cũng là trận đấu đầu tiên của Liverpool kể từ khi họ bán Philippe Coutinho cho Barcelona với giá 142 triệu bảng. Có một luồng suy nghĩ ngày càng được ủng hộ hơn vào nửa sau của mùa giải, rằng sự ra đi của tiền vệ người Brazil thực tế đã CẢI THIẾN Liverpool. Ở một góc độ thì điều đó cũng đúng, vì nó đã giúp thúc đẩy thương vụ 75 triệu bảng đưa trung vệ Virgil van Dijk tới từ Southampton trong cùng tháng đó. Một chốt chặn đáng tin cậy đã được đem về cho hàng phòng ngự lỏng lẻo, đồng thời cũng bổ sung thêm cả tố chất thủ lĩnh. Nhưng sự ra đi của Coutinho ở mặt khác đã giúp Salah thăng hoa hơn nữa và trở thành siêu sao mới của đội. Mo đã đóng vai trò quan trọng trong mùa giải của Liverpool nhưng vẫn bị lu mờ bởi cầu thủ Brazil và tranh luận miên man về việc anh sẽ đi hay ở. Giờ thì Salah đã được đặt vào tâm điểm của sự chú ý và thu hút bình luận của mọi mặt báo mỗi tuần. Dần dần, ai cũng có thể nhìn ra, anh là một cầu thủ xuất sắc đến mức nào và thành công của Liverpool có mối liên kết chặt chẽ với thành tích của anh trước khung thành. Khi Philippe ra đi, siêu sao Mo đã xuất hiện.

Sean Cole của trang thesportsman.com cũng ủng hộ tư tưởng đó:

Họ [Liverpool] là đội duy nhất đã đánh bại City ở Premier League với chiến thắng 4-3 tại Anfield trong trận đấu đầu tiên sau khi Coutinho chuyển tới Barcelona. Liverpool có vẻ như không hề bị ảnh hưởng tiêu cực chút nào bởi sự thiếu vắng của tuyển thủ quốc gia Brazil, người được coi là ngôi sao của đội bóng. Họ tổ chức tấn công với sự uyển chuyển và sức ép đến khó thở, với cả Firmino, Salah và Mané đều có tên trong danh sách ghi bàn. Đó là dấu hiệu cho một tương lai phía trước. Bộ ba này đã nở hoa trong sự vắng mặt của Coutinho, ghi được tổng cộng 28 bàn trong 13 trận đấu kể từ khi thương vụ khổng lồ trên được xác nhận. Một thành tích xuất sắc, thể hiện rõ bản chất mềm mại và quyết đoán trong lối chơi của họ, cũng như cách mà kỹ năng cá nhân của họ hỗ trợ cho nhau. Bộ tam tấu có sự thấu hiểu nhau tốt, và dù Salah chắc chắn đã nhận được nhiều lời khen ngợi nhất, cả Firmino và Mané cũng đã đóng góp rất nhiều.

Một vài tháng sau chiến thắng quan trọng đó trước City, Klopp cũng thừa nhận rằng sự ra đi của Coutinho không những không làm ảnh hưởng tiêu cực đến Liverpool, mà bằng một cách nào đó còn chính là tiền đề để ông xây dựng đội bóng mà mình vẫn luôn muốn. Ông phát biểu trong một buổi họp báo: “Phil Coutinho là một cầu thủ chủ chốt của đội bóng và mỗi khi chúng tôi bế tắc, cả đội sẽ luôn tìm tới cậu ấy. Có lẽ Phil sẽ có vài ý tưởng. Nhưng rõ ràng rằng khi Phil không ra sân, chúng tôi sẽ phải chơi khác đi, phải đặt trách nhiệm lên những đôi vai khác và chia sẻ cùng nhau. Không bao giờ chắc chắn được kế hoạch sẽ thành công, nhưng giờ thì chuyện đã qua được vài tuần và tôi rất mừng với phản ứng từ các cầu thủ. Họ đã nhận trách nhiệm. Điều đó khiến chúng tôi trở nên khó đoán hơn. Dĩ nhiên chúng tôi đã chiến đấu đến cùng để giữ Phil ở lại nhưng cậu ấy đã nghĩ khác. Tôi mừng rằng mọi thứ cho tới lúc này vẫn ổn.”

Cựu hậu vệ của Liverpool Phil Babb đã thể hiện tài dự đoán chuẩn xác của mình kể từ trước khi Coutinho ra đi khi nói với SkySports News rằng Salah, với những bàn thắng và khả năng hút người, giờ đã thể hiện mình mới là cầu thủ quan trọng nhất của Liverpool - và rằng anh sẽ còn chơi tốt hơn nữa. Phil nói: “Mo Salah, thú mà cậu ấy mang tới là yếu tố bất ngờ. Tốc độ sấm sét, và giờ còn dứt điểm tốt nữa chứ. Cậu ta có khoảng ba, bốn cơ hội mỗi trận nhưng thường ghi bàn từ mọi tình huống, thể hiện sự điềm tĩnh, trưởng thành và giờ đang là món vũ khí mạnh nhất của Liverpool thời điểm này.”

Màn trình diễn của Salah trước City vào tháng 1 năm 2018 cho thấy Babb đã phân tích hoàn toàn chính xác. Với Coutinho giờ đã ra đi, không ai có thể phủ nhận lời của Babb rằng Mo đã trở thành cầu thủ quan trọng nhất của đội bóng áo Đỏ. Những tháng cuối của mùa giải Premier League sẽ chỉ minh chứng thêm cho điều này.

Chương 11

Tình yêu và sự thù hận

C hiện thắng kịch tính ấy trước Man City có vẻ như đã bòn rút rất nhiều sức lực của Salah và các đồng đội. Hai trận đấu sau đó, họ phải đối mặt với hai câu lạc bộ đang ngụp lặn ở cuối bảng xếp hạng, nhưng rồi lại để thua cả hai. Trong trận thua thứ nhất, họ thất bại trên sân của Swansea với bàn duy nhất được ghi do công của anh chàng bản xứ Alfie Mawson. Kết quả đó đã chấm dứt chuỗi 18 trận bất bại của Liverpool và cũng là màn ra mắt không mấy như ý cho trung vệ 75 triệu bảng Virgil van Dijk khi chính anh là người đánh đầu lỗi kiến tạo cho Mawson ghi bàn. The Reds tới gần với bàn gỡ hòa nhất khi thủ thành Lukas Fabianski phải vươn mình cản phá một cú đá phạt của Salah lên qua xà. Mo thần tốc bước khỏi sân khi tiếng còi mãn cuộc vang lên tại miền Nam xứ Wales. Anh chưa bao giờ coi nhẹ thất bại và đã rất khó chịu khi đội bóng để mất mạch trận không thua mà họ đang rất tự hào có được. Việc không ghi được bàn thắng cũng khiến anh bức bối. “Mo là một anh chàng hiền lành nhưng sẽ rất nóng tính mỗi khi thua trận”, tôi được nghe kể. “Nhưng điều quan trọng là anh ấy luôn nóng lòng được trở lại sân tập để sửa sai, nóng lòng được tới trận đấu kế tiếp để có thể xóa kết quả tệ khỏi trí óc ngay lập tức.”

Có lẽ vậy, nhưng trận đấu sau đó đã không xoa dịu được vết đau cho Salah. West Brom, dưới sự chỉ đạo của tân huấn luyện viên trưởng Alan Pardew, đã dựng xe buýt tại Anfield và bằng ma thuật nào đó đã có được chiến thắng 3-2 tại vòng bốn của FA Cup. Niềm an ủi duy nhất là Mo đã ghi bàn trở lại khi giúp Liverpool có bàn thứ hai, 12 phút trước khi hết giờ. Đó chỉ là bàn thắng chữa thẹn vì Liverpool đã để bị dẫn trước tới 3-1. Đây là trận thua đầu tiên trên sân nhà của đội kể từ tháng 4 trước đó. Salah một lần nữa lê bước thất thế rời khỏi sân, nhưng Klopp đã nói với anh và cả đội rằng cần bỏ hai thất bại vừa rồi lại phía sau lưng. Huấn luyện viên

trưởng khuyến họ quên đi hết, như thể nó chưa từng xảy ra, và tập trung trở lại vào sân tập Melwood để có thể sẵn sàng cho trận gặp Huddersfield vài ngày sau đó.

Đó là một lời khuyên tốt, và nếu Mo là một nhà tiên tri, anh đã có thể nhận ra vẫn có điều đáng mừng trong hai thất bại trước các đối thủ đang ngụp lặn ở cuối bảng xếp hạng ấy. Tính cả bàn vào lưới West Brom, Mo sẽ ghi được tổng cộng 8 bàn trong 7 trận trong giai đoạn từ 27 tháng 1 năm 2018 đến ngày 3 tháng 3. Một thành tích phi thường trong một chuỗi trận đấu liên tiếp với một cầu thủ đang tách tốp trong cuộc đua tới Chiếc giày vàng cũng như mọi danh hiệu cá nhân khác vào cuối mùa. Liverpool đang được hưởng lợi từ những bàn thắng của anh, và rồi cũng sẽ được khen ngợi bởi những cầu thủ, nhà báo và người hâm mộ khác khi tháng 5 tới.

Mo Salah sẽ trở thành nhà vua trong mắt tất cả những ai quan sát, và anh xứng đáng với mọi giải thưởng nhận được trong mùa bóng đầu tiên đầy thành công cùng câu lạc bộ mới.

Bàn đầu tiên trong số 8 bàn liên tiếp đó tới trong một trận thắng đơn giản 3-0 trước một đội bóng Premier League đang ngụp lặn khác là Huddersfield, nhưng cú đúp của anh trong trận đấu sau đó mới là vô cùng quan trọng đối với mùa giải của Liverpool. Hai bàn đã được ghi vào lưới Tottenham, đối thủ chính của The Reds trong cuộc đua giành vị trí thứ ba và thứ tư. Man City gần như chắc chắn sẽ lên ngôi vô địch, còn những người hàng xóm của họ là Man United cũng sáng của giành vị trí thứ hai. Vậy nên một kết quả tốt trước Spurs là rất quan trọng nếu Liverpool muốn giành được ít nhất vị trí thứ tư (Chelsea cũng là một đối thủ nữa), và hi vọng cao hơn là thứ ba.

Kênh BBC đã chọn Mo là cầu thủ xuất sắc nhất trận và điều đó cũng hợp lý vì cú đúp của anh đã mang về cho Liverpool 1 điểm và từ chối đối thủ 2 điểm mà họ không xứng đáng có. Salah ghi bàn ở ngay đầu trận và cuối trận. Pha mở tỉ số được ghi ở phút thứ 3, còn bàn tưởng chừng đã đem về chiến thắng được ghi ở phút bù giờ. Bàn đầu tiên là một bàn khá bình thường khi Mo nhanh trí dứt điểm về phía khung thành sau khi Eric Dier lóng ngóng tặng cho anh cơ hội vàng. Nhưng bàn thứ hai mới là điểm nhấn. Salah đón bóng, nhảy múa giữa hàng thủ của Spurs rồi lỏp nhẹ qua tầm với của Hugo Lloris để ghi điểm. Mo đã ghi rất nhiều bàn thắng đẹp mùa đó, nhưng đây là một trong những bàn đẹp nhất. Cách mà anh đánh bại các hậu vệ rồi cẩn thận hất bóng qua thủ môn làm ta nghĩ tới Messi ở phong độ đỉnh cao. Cảm giác giống như khi bạn

biết chắc rằng Messi sẽ ghi bàn, kể cả trong tình huống tưởng chừng như bất khả thi - từ những góc vượt quá khả năng của những cầu thủ bình thường. Salah giờ đã đạt tới tầm thiên tài ấy.

Yếu tố này đáng ra đã là đủ để phân biệt thắng thua giữa hai đội. Ít nhất là nó cũng phải đủ để trở thành tâm điểm bàn luận sau trận đấu. Nhưng bàn thắng đặc biệt ấy đã bị lu mờ bởi một quả penalty gây tranh cãi. Trọng tài John Moss quyết định rằng Van Dijk đã phạm lỗi với Érik Lamela trong vòng cấm và Harry Kane, người đã bỏ lỡ một quả 11m trước đó, đã ghi bàn thắng thứ 100 tại Premier League của mình. Kết quả khiến The Reds giữ nguyên vị trí thứ ba trên bảng xếp hạng với 51 điểm, Chelsea xếp thứ tư với 50 và Spurs xếp thứ năm với 49.

Nó cũng mang lại cảm giác bị cướp đối với Salah. Hai bàn thắng của anh, đặc biệt là siêu phẩm ấy, xứng đáng để giành chiến thắng ở bất kì trận đấu nào. Mo chia sẻ với bạn bè rằng đó là một kết quả khó chấp nhận vì anh không tin rằng đó là một quả penalty. Sau khi xem lại băng ghi hình, tôi nghĩ rằng Mo đã đúng. Tình huống đó đơn giản là va chạm bình thường, chắc chắn không phải một pha cố tình phạm lỗi của Van Dijk.

Klopp đã có màn chạy dọc sân ăn mừng sau bàn thắng của Salah, vững tin rằng 3 điểm đã được gói gọn trong túi. Điều đó giải thích sự tức giận và bức bối của ông khi Kane có thể gỡ hòa trên chấm phạt đền. Sau trận, huấn luyện viên trưởng người Đức chia sẻ với báo giới:

Có rất nhiều tình huống để thảo luận, nhưng những quyết định của trọng tài đã định đoạt cả trận đấu nên tôi không thể không nói về chúng. Tôi không hiểu được cả hai quả penalty. Quả đầu tiên là một pha việt vị còn quả thứ hai, tôi biết trọng tài và trợ lí của ông ấy sẽ nói gì. Có động chạm, một chút thôi. Nhưng Lamela đã nhảy vào người Van Dijk, tự tìm kiếm va chạm rồi tự ngã. Nếu trọng tài thích thổi kiểu đó thì cũng được, nhưng hiệp một ông ấy đâu có thổi những pha như thế. Tới cú va chạm nhẹ nhất trận thì ông ta lại quyết định đó là một quả pen.

Trong hiệp hai chúng tôi đã phải phòng ngự như điên, họ thì phải tìm kiếm bàn gỡ. Chúng tôi có nhiều tình huống phản công, pressing tầm cao tốt và có nhiều quả tạt hay. Có thể hơi thiếu may mắn ở đâu đó nhưng chúng tôi vẫn có đủ cơ hội để giành chiến thắng. Nếu không phải vì những quyết định trên thì đã là vậy rồi.

Về phần mình, Kane thừa nhận anh đã cảm thấy hơi sợ khi khán đài Kop dồn áp lực lên anh. Tiền đạo người Anh cho biết: “Tôi đã có chút lo lắng trước quả penalty thứ hai. Đó là một khoảnh khắc lớn, với áp lực cực lớn, nhưng tôi vẫn làm đúng theo thói quen thôi. Áp lực từ phía trước ở khán đài Kop là khổng lồ. Quả đầu tiên, tôi đã làm tất cả những gì mình muốn nhưng rồi thủ môn đã cản phá thành công. Có cơ hội là phải ghi bàn. Tôi vẫn tin tình huống thứ hai là một quả penalty; hậu vệ của họ đã phạm lỗi với Lamela.”

BBC Sport đã trình bày một loạt số liệu thể hiện ảnh hưởng của Salah lên Liverpool mùa giải đó - và rằng anh đã chạm tới những kỷ lục được thiết lập ở các mùa giải trước như thế nào. Một số thông tin khá là thú vị. Ví dụ, ở thời điểm này của mùa giải, Mo đã ghi 21 bàn trong 25 trận đấu tại Premier League - thành tích đạt được với số trận ít nhất đối với bất kỳ cầu thủ Liverpool nào ghi được trên 20 bàn một mùa. Anh đã trực tiếp đóng góp vào 27 bàn thắng tại giải, đồng hạng cao nhất trong 25 trận đấu đầu tiên đối với bất kỳ cầu thủ nào. Mo cũng là cầu thủ Liverpool thứ hai ghi được nhiều hơn 20 bàn trong mùa Premier League đầu tiên, sau Fernando Torres ở mùa 2007-2008 (24 bàn).

Cuối cùng, như thể tất cả những thành tích trên là chưa đủ, bàn mở tỉ số chỉ sau 2 phút 16 giây của anh trước Tottenham là bàn thắng nhanh nhất của Liverpool kể từ tháng 4 năm 2016, khi Daniel Sturridge mở điểm trước Newcastle chỉ sau 1 phút 7 giây. Tờ The Independent mô tả ma thuật của Salah ngày đó - cũng như ý nghĩa đối với bản thân anh và với Liverpool, như sau: “Cầu thủ người Ai Cập đã hòa nhập nhanh chóng tại Anfield và có lẽ đó là vì cảm giác như anh là sự hiện thân rõ nét nhất của đội bóng vừa hưng hân đến điên dại, nhưng lại vừa quá thiếu sự chắc chắn của Klopp. Một lần nữa anh là cầu thủ xuất sắc nhất bên phía Liverpool, tự mình ghi được cả 2 bàn thắng, và giờ đã có được tới 22 bàn chỉ trong 25 trận đấu tại Premier League.”

Và tất cả những thành tích đó đã được lập nên trong mùa bóng đầu tiên của Salah tại câu lạc bộ mới, khi phải chơi ở một vị trí cao hơn so với đã quen ở những tập thể trước. Đây là một thành công ấn tượng không kém gì so với khi Leicester City gây chấn động thế giới với chức vô địch Premier League năm 2016. Khi đó, không một ai có thể tưởng tượng ra điều thần kì ấy, cũng như không một ai dự đoán được Mo Salah sẽ trở thành một tiền đạo đẳng cấp thế giới như vậy.

Những bàn thắng của chàng trai người Ai Cập sẽ giúp đội bóng

của anh giành chiến thắng trong 4 trận đấu liên tiếp, nhưng rồi họ lại tụt ngòi trong một trận hòa đáng thất vọng 0-0 trước Porto tại vòng 16 đội của Champions League. Tuy nhiên, đầu gì thì hai tuần trước đó, Mo cũng đã ghi bàn trong chiến thắng 5-0 trên sân của đội bóng Bồ Đào Nha ở lượt đi. Nhưng đêm đó, anh không phải là ngôi sao sáng nhất. Không, đó phải là người đồng đội Sadio Mané, người đã giành được mọi lời khen ngợi sau một cú hat-trick thần sầu, nhấn chìm đối thủ áo xanh trắng và giúp Liverpool tiến một bước lớn về phía vòng tứ kết. Trận hòa 0-0 chỉ là sự xác nhận cuối cùng. Hành trình của Salah tại Champions League sẽ còn tiếp tục được kể ở những chương kế tiếp.

Salah cũng đã đóng vai trò quan trọng trong những chiến thắng tại Premier League trước Southampton (2-0 trên sân St Mary's), West Ham (4-1 tại Anfield) và Newcastle (2-0 tại Anfield), với 1 bàn trong mỗi trận. 3 điểm trước West Ham đã giúp The Reds tạm thời vượt qua Man United và vươn lên vị trí thứ hai trên bảng xếp hạng. Đây sẽ là vị trí cao nhất họ có được trong mùa giải; và cuối cùng sẽ kết thúc ở vị trí thứ tư. Điều đó vẫn sẽ đảm bảo một suất dự Champions League, đầu rằng sẽ phải bắt đầu từ vòng đấu loại, trừ khi, dĩ nhiên, họ lên ngôi vô địch ở mùa giải này. Huấn luyện viên trưởng West Ham là David Moyes thừa nhận sau trận đấu, rằng ông đã biết sẽ phải trông đợi một buổi chiều kinh hãi khi phải đối đầu với Salah, Mané và Firmino. Ông nói: "Chúng tôi biết đây sẽ là một trận đấu khó. Chất lượng trên hàng công của họ là khủng khiếp. Nếu không phải là Salah thì vẫn còn Mané và Firmino, và chúng tôi đã không trụ vững được. Nhưng tôi vẫn nghĩ rằng đội đã chơi tốt trong hiệp một."

Mo Salah một lần nữa được bình chọn là cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu, ghi bàn thắng của mình bằng một cú dứt điểm không cho Adrian trong khung thành một cơ hội cản phá. Hai đối tác của Mo là Mané và Firmino cũng đều có tên trên bảng tỉ số và Klopp đã tưởng thưởng họ bằng cách rút cả ba ra nghỉ sớm từ sau phút 82. Cử chỉ đó cho phép khán giả có cơ hội đứng dậy vỗ tay cho cầu thủ rời khỏi sân. Bàn thắng của Mo một lần nữa giúp anh ghi tên mình vào trang sách kỉ lục của mùa giải - đó là bàn thứ 20 anh ghi bằng chân trái tại Premier League, và chưa có cầu thủ nào trong lịch sử của giải ghi được nhiều hơn vậy. Sau trận đấu, khi được nhắc về thành tích mới nhất của mình, Mo cười và nói anh sẽ "phải bắt đầu học cách ghi bàn bằng chân phải thôi!"

Trận thắng đó là trận bất bại thứ 16 liên tiếp trên sân nhà trong khuôn khổ giải vô địch quốc gia đối với The Reds, và Klopp đã lắc đầu khi được hỏi về màn trình diễn của Salah, như thể muốn nói,

“Tôi còn nói được gì nữa đây?” Tuy vậy thì ông vẫn chia sẻ với kênh BBC: “Chúng tôi đã phòng ngự tốt và tổ chức tấn công tốt. Những pha phản công của đội là siêu nhạy bén, các cầu thủ cũng làm việc rất chăm chỉ và có thái độ rất đáng khen.”

Tháng 3 năm 2018 tới và kéo theo những nỗi thất vọng, bắt đầu bằng thất bại 2-1 trên sân của Man United vào ngày 10 của tháng. Lần thứ hai liên tiếp, Mo không thể ghi bàn trong một trận đấu. Trông anh có vẻ hơi mệt mỏi; có thể anh đã xuống sức sau những lần ghi bàn liên tục, cống hiến hết mình trong màu áo câu lạc bộ khoảng 7 tuần trước đó.

Hậu vệ biên của United là Ashley Young đã có màn trình diễn có thể là hay nhất của anh cho đội bóng, luôn luôn theo sát Mo và dập tắt mọi mối đe dọa. Cổ động viên của United đã rất sung sướng khi chứng kiến cảnh Salah gặp khó, tweet rằng anh đã “tàng hình” và rằng Young “đã bắt chặt Salah từ đầu chí cuối”. Nhưng Mo mới là người được hă hê trước United và fan hâm mộ của họ khi anh tweet sau trận đấu: “Lẽ bực thăm UCL mau tới nào” - kèm theo emoji mặt cười ra nước mắt. Đó rõ ràng là ám chỉ việc Liverpool đã lọt vào vòng tứ kết Champions League cùng Man City, Juventus, Real Madrid, Roma và Seville. United, dĩ nhiên, đã bị loại bởi Seville sau một màn trình diễn tệ hại trên sân nhà, để thua 2-1 sau cú đúp của cầu thủ vào sân thay người Ben Yedder. Hai bàn thắng của anh khiến pha lập công muộn của Romelu Lukaku chỉ là vô nghĩa, và đội bóng Tây Ban Nha thẳng tiến vào vòng tiếp theo, bỏ lại một José Mourinho giận dữ.

Mo đã có màn trả đũa trước United theo cách hài hước nhất có thể. Nhưng liệu đây có phải là khởi đầu của một giai đoạn “tị ngòi” đối với anh? Nếu vậy thì sẽ không hài hước chút nào vì anh cùng câu lạc bộ của mình chuẩn bị bước vào giai đoạn then chốt của mùa giải. Điều đó có thể ảnh hưởng tới cuộc đua giành Chiếc giày Vàng, cũng như hi vọng của Liverpool tại Champions League và cuộc đua top 4. Nhưng chúng ta không cần lo lắng; chỉ 7 ngày sau nỗi thất vọng tại Old Trafford, ở trận đấu ngay sau đó, Salah đã cho thấy anh sẽ là người hùng kéo đội bóng của mình ra khỏi bóng tối tạm thời và trở lại ánh sáng với 4 bàn thắng, giúp Liverpool đè bẹp Watford 5-0 tại Anfield. Một lời khẳng định rất ấn tượng từ cả cầu thủ lẫn tập thể. Salah sau này cho biết đó chính là điểm nhấn của anh trong mùa giải - chưa tính tới vòng bán kết và trận chung kết Champions League - vì anh cảm thấy đó là màn trình diễn tốt nhất của mình trong mùa bóng Premier League.

Bốn bàn thắng đó đã giúp nâng tổng số trên mọi mặt trận của Mo

lên 36 bàn. Anh đã ghi 2 bàn mỗi hiệp, rồi còn kiến tạo thêm cho Roberto Firmino ghi bàn cuối cùng của trận đấu. Những kẻ nghiện số liệu còn nhận ra rằng Mo là cầu thủ đầu tiên ghi 4 bàn từ 4 cú sút tại Premier League kể từ Andrey Arshavin trong trận Arsenal gặp Liverpool vào tháng 4 năm 2009. Sau trận đấu, Salah chia sẻ với BT Sport rằng anh nợ các đồng đội, những người đã giúp anh ghi được tới 36 bàn. Với phong cách khiêm tốn quen thuộc, anh nói: “Tôi cần phải cảm ơn tất cả mọi người. Không có các đồng đội, tôi sẽ không thể đạt được con số này. Trong mỗi trận đấu, 3 điểm luôn là điều quan trọng nhất. Tôi luôn chỉ muốn ghi bàn và giúp cho đội. Tôi nghĩ chúng tôi đã thể hiện được phản ứng tốt sau trận đấu trước đó, và đó là điều quan trọng hơn cả. Đội đã có kết quả tốt, giữ sạch lưới và 3 điểm là điều cần thiết nhất.”

Có lẽ quan trọng hơn với Liverpool và những cổ động viên trung thành của họ là lời khẳng định của Mo vài ngày sau màn trình diễn xuất sắc trước Watford. Anh đã nói rõ rằng mình yêu Liverpool FC và Premier League, và rằng anh không hề có ý định ra đi. Anh chia sẻ với kênh ESPN Brasil: “Ở Chelsea tôi không được ra sân, vậy nên đã không có nhiều cơ hội. Tôi đã nói với tất cả bạn bè, và tôi nghĩ là cả trong rất nhiều bài phỏng vấn nữa, rằng tôi muốn được quay lại. Tôi rất thích Premier League. Nếu bạn nhìn vào tôi bây giờ và 5 năm trước, tất cả mọi thứ đã thay đổi - tâm trí, hình thể, mọi thứ. Klopp đã chạm tới một thứ gì đó ở trong tôi. Giờ tôi chơi ở gần khung thành hơn bất kì thời điểm nào trong sự nghiệp.”

Salah cũng thừa nhận rằng giấc mơ của mình là vô địch Premier League - và anh muốn làm được điều đó cùng Liverpool: “Nếu nhìn vào những bàn thắng của tôi và tất cả những gì tôi đã làm được trong 4 tới 5 năm qua, năm nào cũng có tiến bộ so với năm trước. Giấc mơ của tôi là được vô địch Premier League ở đội bóng này sau một thời gian dài như vậy. Một câu lạc bộ đã ngủ say trong thời gian rất lâu, đó là giấc mơ của tôi. Thực lòng, tôi rất muốn vô địch cùng đội bóng này.”

Người bạn của Mo tại sân Anfield, hậu vệ trái Andy Robertson, với những pha tạt bóng đã giúp tiền đạo Ai Cập ghi được không biết bao nhiêu bàn thắng, cho rằng anh có thể trở thành một Messi mới. Robertson chia sẻ với báo giới: “Messi đã tỏa sáng được rất nhiều năm rồi. Mo cũng có một sự nghiệp rất tuyệt vời nhưng giờ tôi nghĩ anh ấy đang thực sự đạt tới đỉnh cao, hơn nữa vẫn còn trẻ. Hi vọng rằng nếu vẫn có thể giữ vững phong độ, anh ấy sẽ nằm trong top đầu đó, nhưng tôi không nghĩ bạn có thể tranh cãi rằng ở thời điểm này, trên thế giới có ai chơi tốt hơn.”

Robertson thêm rằng màn trình diễn của Mo trước Watford đã thể hiện trình độ của anh, và rằng khi anh tiếp cận khung thành thì khó ngăn chặn đến mức nào:

Chơi cùng Mo dễ hơn nhiều so với khi phải đối mặt với anh ấy - chắc chắn rồi! Trên sân tập, ai cũng sợ phải đụng độ với Mo. Tôi nghĩ anh ấy là một trong những cầu thủ giỏi nhất và không ai có thể phủ nhận điều đó. Tôi nghĩ (trước Watford), anh ấy là không thể ngăn chặn. Thật khó tin. Tôi nghĩ đó có thể là trận đấu hay nhất từng có của Mo.

Ghi được 4 bàn nghe thật nực cười, nhưng đó cũng là vì tất cả chúng tôi đã rất nỗ lực. Mo luôn biết lọt vào những vị trí thuận lợi và giờ anh ấy chỉ việc dứt điểm hết những cơ hội. Anh ấy không bao giờ bỏ lỡ và đó là điều tốt với chúng tôi. Hi vọng rằng sẽ tiếp tục như vậy vì cả đội còn một giai đoạn cuối mùa rất quan trọng. Nếu bộ ba trên hàng công cứ tiếp tục ghi bàn, hi vọng vậy sẽ là đủ để chúng tôi đạt được mục tiêu của mình.

Phát biểu của Mo rằng anh hạnh phúc ở Liverpool - và muốn được ở lại để hoàn thành mục tiêu vô địch Premier League - đã mang lại nhiều niềm vui cho Liverpool FC và các cổ động viên của họ. Họ không muốn mất đi thần tượng mới. Sự ra đi của Luis Suárez và Philippe Coutinho vẫn còn gây tổn thương, dù cả hai đã mang lại cho đội bóng khoảng 226 triệu bảng. Nếu Mo cũng chuyển tới Tây Ban Nha, Liverpool có thể đòi mức giá hơn 200 triệu, nhưng một lần nữa lại bán đi cầu thủ xuất sắc nhất của mình thì được ích gì? Cả Suárez và Coutinho đều đã cương quyết muốn được chuyển tới Barcelona, và tốt hơn hết là để họ được toại nguyện thay vì có hai cầu thủ bất mãn trong phòng thay đồ. Nhưng bán Salah thì sẽ là rất phi lý, dù có đem lại nhiều tiền đến đâu, khi mà chàng cầu thủ đã nói anh hạnh phúc ở Merseyside. Nếu ban lãnh đạo (John Henry) thực hiện một thương vụ vì tiền, sẽ lập tức có sự phản đối dữ dội từ các khán đài, và chắc chắn là cả từ văn phòng huấn luyện viên trưởng.

Đặc biệt, bàn thắng thứ ba của anh trong trận gặp Watford thực sự xứng đáng với Messi, khi Salah nhảy múa quanh các hậu vệ rồi dứt điểm qua rừng chân và vào góc xa khung thành, khỏi tầm với của thủ môn. Thật đáng kinh ngạc với cái cách mà anh đánh lừa liền một lúc vài hậu vệ, rồi vẫn đủ sự điềm tĩnh, và trí thông minh, để đưa bóng vào một góc dứt điểm thuận lợi. Đơn giản là ma thuật, hoặc đơn giản là thiên tài. Đó là những gì các fan Liverpool tại Ireland đã nói về người hùng của họ trong những tràng bia Guinness.

Kopite trên toàn thế giới giờ xếp hàng để được ngưỡng mộ người đàn ông họ gọi là “Vua Ai Cập” trên những diễn đàn và mạng xã hội. Một fan nói: “Tôi không muốn nói anh ấy có trình độ ngang bằng, nhưng về lối chơi thì Salah là người giống với Messi nhất lúc này.” Một fan khác lại thêm: “Anh ấy là Vua Ai Cập thực sự của chúng tôi. Ôn trời vì đã gửi anh ấy tới Anfield. Tôi tin rằng Mo sẽ còn ở với chúng tôi trong nhiều năm nữa.” Trong khi đó, một người tự xưng là “fan thế hệ cũ” chia sẻ: “Người hâm mộ đã dành cho cậu ấy một bài hát riêng. Đã tới lúc phải dựng một bức tượng nhân sư với đầu Salah ở ngoài Anfield rồi. Mong cậu ấy sẽ ở lại LFC thật lâu. Làm gì có nơi nào khác cổ vũ và yêu mến cậu ấy tới vậy. Còn được góp phần vào hàng công đáng sợ nhất hành tinh nữa chứ. Tôi không thể nhớ nổi trong suốt hơn 50 năm qua, có khi nào lại thấy hào hứng với một trận đấu đến vậy. Quả là một vinh hạnh. Cảm ơn LFC. Cảm ơn anh Klopp.”

Trên Twitter, trang Empire of the Kop đã viết: “LFC cần phải trao cho Salah bản hợp đồng lớn nhất lịch sử của đội. Van Dijk giờ đang hưởng lương gấp đôi kìa!” LFC Fans Corner thì tweet: “Salah là cầu thủ xuất sắc nhất thế giới. Nghe có khùng không?” Một cổ động viên khác thì nói: “Nói về những người Ai Cập vĩ đại thì Salah phải sánh ngang với Tutankhamun.” Kể cả vợ của ông chủ đội bóng là bà Linda cũng tweet: “Cú đúp là 2... Hat-trick là 3. Thế 4 bàn thì gọi là gì?” Phía sau tweet đó có kèm hashtag #LFC và #MoSalah.

Chàng trai trẻ là tâm điểm của sự chú ý sau màn hủy diệt 4 bàn trước Watford. Ai cũng muốn được nói về anh; ai cũng muốn được công nhận anh là siêu sao mới nhất của làng bóng đá.

Sau trận gặp Watford đó, cũng có người cho rằng Salah giống với Suárez hơn là Messi. Cả hai đều là những cây săn bàn bẩm sinh, đều rất nguy hiểm trong vòng cấm và đều đang/từng chơi cho Liverpool. Cảm nhận cá nhân của tôi thì Mo là một cầu thủ thông minh toàn diện hơn Luis; đó là lí do sự so sánh với Messi nghe hợp lí hơn.

Đội trưởng Liverpool Jordan Henderson cũng không đồng tình lắm về sự so sánh với Suárez khi được hỏi trong một buổi họp báo. Anh phát biểu:

Họ đều là những cầu thủ xuất sắc và không thể so sánh. Tôi biết cả hai đều ghi rất nhiều bàn và đều rất chăm chỉ khi không có bóng, nhưng rất khó để so sánh như vậy. Luis đã chuyển tới Barcelona và vẫn đang chơi tốt. Anh ấy là một cầu thủ rất giỏi mà tôi đã may mắn được chơi cùng. Nhưng Mo mùa này thì phải nói là khó tin.

Thực sự là khó tin. Tuần nào cậu ấy cũng tỏa sáng. Mo là người làm được phần việc khó nhất trong một trận đấu, đó là đưa bóng vào lưới. Về phần tập thể, nếu chúng tôi nỗ lực hết mình, Mo - hay kể cả Sadio và Roberto - sẽ kết thúc nhiệm vụ khi đứng trước khung thành. Với Luis trước kia cũng vậy. Khi ra khỏi sân, tôi luôn biết phía trước mình là những cỗ máy ghi bàn.

Bạn có thể nghĩ sau màn hủy diệt 4 bàn đó, Mo Salah sẽ nghỉ ngơi một chút để lấy lại hơi. Hoặc có thể lùi lại một chút, đóng vai trò hỗ trợ và giúp Mané hay Firmino nhận thêm sự chú ý. Dù gì thì việc lần nào cũng phải đóng vai chính hẳn rất tốn năng lượng. Nhưng nếu nghĩ vậy thì là ta chưa hiểu gì về chàng trai này, vì sau trận đấu đó, anh đã ghi thêm tổng cộng 7 bàn trong 6 trận đấu.

Cỗ máy ghi bàn đang thể hiện mình không hề có ý định nghỉ ngơi. Thực tế, khi càng vào giai đoạn quan trọng, Mo càng như muốn đẩy cao tốc độ của bản thân. Như thể Mo có một quyết tâm cá nhân không được phép để Harry Kane vượt mặt mình và giành danh hiệu Vua phá lưới trong ba mùa liên tiếp. Chẳng lạ gì khi 7 bàn thắng đó đã giúp đội bóng của anh giành 6 chiến thắng (tính cả trận gặp Watford sẽ là 7). Nhìn chung, mùa giải đó, mỗi khi Salah ghi bàn thì Liverpool rất hiếm khi thua.

Trong chuỗi trận đó có một vài trận đấu cũng rất quan trọng. Hai trong số đó chính là loạt trận tứ kết gặp Man City tại Champions League (chi tiết hơn ở một chương khác), với Liverpool giành chiến thắng trong cả hai và Mo ghi được mỗi trận một bàn. Pep Guardiola thực sự đã phát chán phải nhìn thấy Salah và Liverpool. Ok, có thể City đã chiến thắng trong lần đụng độ đầu tiên của mùa giải đó - và thắng đậm là khác - nhưng ba lần sau đó thì Liverpool đều thắng, khi mà tam tấu của họ đã hoàn toàn hòa nhập (và Mané không còn bị đuổi khỏi sân).

Xuất sắc đến vậy và bất bại lâu đến vậy, City vẫn không thể chống cự được trước Salah và các đồng đội. Họ không thể tìm ra cách để kìm hãm đối phương, khiến cho Pep hết sức bức bối, tôi được biết. Huấn luyện viên người Tây Ban Nha đã thử đủ mọi đội hình, nghĩ tới mọi phương án tấn công có thể, nhưng Man City vĩ đại vẫn cứ chào thua trước Liverpool. Chính điều đó đã khiến các bình luận viên và người hâm mộ tin rằng sẽ là Liverpool chứ không phải Man United mới trở thành mối đe dọa lớn nhất tới danh hiệu vô địch Premier League của City vào mùa giải sau.

Mo cũng ghi thêm bàn trong ba chiến thắng rất quan trọng trước ba đội bóng nửa dưới của Premier League đang vào form trong

giai đoạn cuối mùa giải: Crystal Palace, Bournemouth và West Brom. Trận thắng 2-1 trước Palace là một kết quả đặc biệt khi ta biết đối thủ đã vươn lên từ vị trí bết bảng tới nhóm an toàn như thế nào. Nó cũng đặc biệt khi Liverpool đã không có được màn thể hiện tốt nhất. Nếu họ may mắn vì đã rời sân khách với 3 điểm trọn vẹn, thì họ còn may mắn hơn khi đã có được Salah trong đội hình. Kể cả khi màn trình diễn chung của đội là dưới sức, ta vẫn có thể tin siêu sao người Ai Cập sẽ tới giải cứu như thể một siêu nhân trong bóng đá vậy. Hoặc như tờ The Telegraph mô tả: “Cần nói rõ, đây không phải một trận đấu đáng nhớ của Liverpool. Họ đã gặp rất nhiều khó khăn trước một Crystal Palace tràn đầy năng lượng và tốc độ. Nhưng một khi Salah cứ dứt điểm như thế này, đội bóng của Jürgen Klopp không thực sự cần chơi quá hay để thắng. “Vua Ai Cập” của các Kopite, như thường lệ, chỉ cần một cơ hội để tạo nên sự khác biệt. Bàn thắng tới khi tỉ số đang cân bằng và chỉ còn 6 phút là hết giờ. Anh chạm bóng bằng một nhịp, rồi thêm một nhịp nữa để gói gọn 3 điểm.”

Klopp không thể giấu nổi niềm vui khi được hỏi về thêm một món nợ nữa của ông với cậu học trò cưng. “Đó là lí do cậu ấy là một tiền đạo thực thụ”, vị chiến lược gia tuyên bố. “Nếu anh chỉ ghi được bàn khi đang ở phong độ cao thì sẽ không thể có được những con số như cậu ấy. Tuyệt vời.”

Số liệu chỉ ra Salah đã chơi hay đến mức nào trong mùa giải: đó là bàn thắng thứ 37 của anh trên mọi mặt trận và là bàn thứ 29 tại Premier League. Đó cũng là trận đấu thứ 21 mà anh có bàn thắng, cân bằng kỉ lục trong trọn một mùa giải được thiết lập trước đó bởi hai huyền thoại Cristiano Ronaldo và Robin van Persie. Như phóng viên tài năng Oliver Holt của tờ The Mail on Sunday viết: “Man City có thể bất khả chiến bại, nhưng họ không có một cầu thủ như Mo Salah! Liverpool đang rực cháy và kể cả nếu không ai bắt kịp được City ở giải quốc nội, họ vẫn không có Mohamed Salah. Salah đơn giản là không thể bị ngăn chặn và một lần nữa đã chứng minh điều đó tại miền nam London. Khi hai đội đang hòa nhau và trận đấu bước vào những phút cuối, không bất ngờ gì khi chính tiền đạo Ai Cập là người xuất hiện trong vòng cấm và ghi bàn đem về chiến thắng cho Liverpool... City, ở trình độ hiện tại của họ, không sợ bất kì cầu thủ nào, nhưng họ chắc chắn phải sợ Salah.”

Thành công tại Champions League có vẻ như đã ảnh hưởng tiêu cực tới Mo và các đồng đội trong ba trận đấu cuối cùng tại Premier League, suýt chút nữa đã khiến họ để tuột mất vị trí thứ tư và suất dự Champions League mùa sau. Có phải họ đã bị ám ảnh bởi chiếc

cúp bạc châu Âu và quên đi nhiệm vụ tại giải quốc nội? Rất có thể. Bạn phải là một siêu nhân thì mới không để trí óc bị xao nhãng dù biết rằng trước mắt mình sẽ là trận cầu cấp câu lạc bộ lớn nhất trong sự nghiệp của bất kì cầu thủ nào.

Hai trận đấu gần cuối mùa giải Premier League, Liverpool để hòa 0-0 trước đội đã xuống hạng là Stoke, và rồi đáng lo hơn nữa là để thua 1-0 trên sân của Chelsea. Vì The Blues giờ đã trở thành đối thủ chính của họ trong cuộc đua giành suất dự Champions League cuối cùng, thất bại đó là rất nguy hiểm vì nó đồng nghĩa Liverpool buộc phải thắng ở vòng đấu cuối cùng để chắc suất top 4. Những đóng góp của Salah trong hai trận gặp Stoke và Chelsea, tiếc thay, đều không phải là những gì anh muốn: không bàn thắng và một chiếc thẻ vàng do ngã vờ. Công bằng mà nói thì đó mới chỉ là thẻ phạt đầu tiên anh phải nhận trong một mùa giải dài. Điều đó cho thấy anh là một cầu thủ nhìn chung rất trung thực và tôn trọng luật lệ. Đó là sự phản ánh tính cách của anh: một anh chàng dễ mến luôn cười và nói tốt về tất cả mọi người.

Mo đã phải nhận một lời chỉ trích hiếm hoi từ người thầy của mình sau tình huống đó. Klopp nói: “Tôi không muốn nhìn thấy những pha như vậy. Đó là một pha ngã vờ. Hoặc là cậu ấy đã cố tình chờ có tác động. Tôi không chắc. Đó không phải những gì cậu ấy muốn làm, nhưng rõ ràng là nó đã xảy ra.” Huấn luyện viên trưởng Liverpool chia sẻ với báo giới rằng ông nghĩ nó có liên quan tới việc Salah đã phải gặp lại đội bóng cũ. Ông nói: “Cậu ấy đã hai lần phải gặp những đồng đội cũ. Roma đã phải đối đầu với cậu ấy, và trước trận đấu thì rất thân thiện, ôm nọ ôm kia, rồi vào trận thì BÙM. Antonio Rudiger hôm nay cũng vậy. Ta phải xử lí với việc đó thôi. Cậu ấy phải biết giải quyết tốt hơn.” Mo sau đó đã xin lỗi Klopp, cho biết anh đã bị cảm xúc cuốn đi và rất muốn giành được chiến thắng trước đội bóng cũ của mình.

Một sai lầm hiếm có của một cầu thủ vĩ đại và anh đã sửa sai trong trận đấu cuối cùng của mùa giải, ghi bàn giúp đội giành chiến thắng 4-0 trước Brighton tại Anfield. Đó là chiến thắng chốt hạ vị trí thứ tư và khẳng định Liverpool sẽ có vé dự Champions League mùa tới - qua vòng đấu loại - kể cả nếu họ để thua trước Real Madrid tại Kiev. Mo đã ghi con số kỉ lục 32 bàn thắng để giành danh hiệu Chiếc giày Vàng. Ta sẽ còn nói thêm về thành tích này, cũng như những danh hiệu khác anh đạt được trong mùa giải đầu tiên với Liverpool. Lúc này đây, chỉ cần nói tới bàn vào lưới Brighton, Salah đã ghi được tổng cộng 44 bàn trong 51 trận là đủ. Không bất ngờ gì khi người ta gọi anh là Vua Ai Cập... và không bất ngờ khi sớm thôi nó sẽ chuyển thành “Vua của Liverpool”.

Chắc chắn, Salah đã là Vua của Premier League mùa giải 2017-2018.

Chương 12

Đường tới Kiev

C hăng đường tới Kiev và trận chung kết Champions League vừa xa lại vừa lăm cam go, theo lời bài hát từ ban nhạc con cưng của thành phố Liverpool, The Beatles. Trước trận chung kết kinh điển ngày 26 tháng 5 năm 2018 tại Ukraine ấy, Mo Salah sẽ được chu du tới nhiều nơi trong hành trình chinh phục cúp Bạc châu Âu lần thứ 6 cùng The Reds. Liverpool đã gặp Hoffenheim tại vòng đấu loại - một chuyến đi về quê hương Đức của Klopp. Vòng đấu này đã ngày một trở nên nguy hiểm hơn với những đội bóng Anh vì ngày càng có nhiều câu lạc bộ lớn từ những giải đấu châu Âu khác tham dự. Không còn chuyện chỉ phải trông chờ những màn dựng xe buýt từ những đội bóng tiểu tốt từ Thụy Sĩ hay Đan Mạch. Vòng đấu loại năm đó ngoài Hoffenheim còn bao gồm những cái tên: Ajax Amsterdam, Sporting Lisbon, Sevilla, Napoli và CSKA Moscow. Hoàn toàn có thể nói rằng Mo và các đồng đội đã né được nhiều đối thủ sừng sỏ, ví dụ như Napoli hay Sevilla, hai đội bóng có thể gây rắc rối cho bất kì đối thủ nào tại châu Âu.

Đó là lần đầu tiên Klopp phải đối mặt với một đối thủ Đức trong một trận đấu chính thức, đồng thời cũng là dịp trở lại đội bóng cũ đối với Firmino, vậy nên có rất nhiều điều đáng để theo dõi. Klopp chia sẻ với trang chủ của Liverpool rằng cặp đấu này là “rất thú vị” và nói thêm: “Thực tế thì đây chính là điều tôi đã trông đợi khi tôi nhìn qua những cái tên - nếu được chọn, có vẻ chúng tôi luôn thích chọn những đối thủ Đức! Xin lỗi! Từ lần đầu tiên nhìn thấy cặp bốc thăm, chúng tôi đã biết đây sẽ không phải một cặp đấu dễ. Hoffenheim chắc chắn không phải một đối thủ dễ chơi. Nhưng ta cũng không nên quên họ nghĩ gì khi nhìn thấy lá thăm nữa - không phải cái tên họ muốn thấy nhất. Hoffenheim có một huấn luyện viên trẻ, mới chỉ 30 tuổi, nhưng là một người rất tài năng. Đó là một thử thách thực sự và tôi đang rất háo hức. Rất thú vị!”

Klopp đã có hai lời bình luận đúng. Đây sẽ không phải một cặp đấu dễ, và đúng là huấn luyện viên trưởng đội bóng Đức là một người rất có thực lực. Thực vậy, vào cuối mùa giải, có tin đồn rằng Julian Nagelsmann đã được đề cử cho chiếc ghế nóng tại Arsenal sau khi Arsène Wenger rời The Gunners.

Nhưng Nagelsmann tài năng cũng không thể ngăn chặn cỗ máy của Klopp và Hoffenheim đã phải chịu thất bại với tổng tỉ số 6-3. Ở trận lượt đi, Liverpool giành chiến thắng 2-1 trên đất Đức và trận lượt về họ thắng 4-2. Salah đã ghi bàn ở cả hai lượt trận - ngay từ giai đoạn đầu mùa giải này anh đã thường xuyên tìm được mảnh lưới. Và đừng quên đây là **TRƯỚC KHI** Klopp nhận ra mình đang có trong tay một mỏ vàng bàn thắng. Khi đó, Mo vẫn được xếp đá cánh phải và Klopp chưa hề có ý định chuyển anh vào đá tiền đạo cắm. Ngay cả việc để anh đá cánh phải thay vì cánh trái, khi nhìn lại, cũng được coi là một bước đi sai ban đầu của thuyền trưởng Liverpool. Chàng cầu thủ thuận chân trái và vẫn luôn đá tốt ở cánh trái, vậy sao tự dừng lại đẩy anh sang cánh phải?

Rõ ràng là Mo không thoải mái được như trước khi phải chơi ở vị trí mới, và fan Liverpool đã không thấy thuyết phục với những màn trình diễn của anh - kể cả với 2 bàn thắng ghi vào lưới Hoffenheim. Sau trận lượt về, một số fan còn lên Twitter bày tỏ sự lo lắng. Một người thậm chí còn gọi Mo là “Theo Walcott Ai Cập”. Một fan khác nói: “Salah cần tập dứt điểm tốt hơn”, còn có người khác lại nói: “Tôi nghĩ Salah là một cầu thủ nguy hiểm nhưng có chút nào đó giống Raheem Sterling ở khoản chặt chiu cơ hội. Mong rằng sẽ khá hơn.” Tôi sẽ không nhắc tên các cổ động viên trên, nhưng chắc chắn là giờ họ đang cảm thấy xấu hổ! Điều đó cho thấy trong thế giới tràn đầy cảm xúc của Premier League, những ý kiến có thể thay đổi nhanh đến mức nào.

Công bằng mà nói với những người hâm mộ bi quan ngày ấy, đúng là có một chút lo ngại từ phía Salah khi anh phải đá cánh phải, kể cả sau khi đã bắt đầu ghi bàn. Chỉ sau khi anh liên tiếp phá lưới, và Klopp đưa anh sang đá cánh trái, huấn luyện viên trưởng của đội mới nhận ra tầm năng lực thực sự của chàng tân binh và những thiệt hại anh có thể gây nên cho đối thủ. Mo bắt đầu di chuyển nhiều hơn vào trung lộ theo bản năng và bức tranh trở nên hoàn thiện hơn trong đầu Klopp. Ông quyết định cho anh hoạt động tự do, khởi đầu từ vị trí cánh trái. Giờ thì Mo quyết tâm trở thành Messi của Liverpool, theo nghĩa là anh được quyền di chuyển rộng cũng như số bàn thắng mà anh ghi được.

Vậy là hai lượt đấu với Hoffenheim, cùng với bàn thắng anh ghi trong trận mở màn Premier League gặp Watford, là một màn ra mắt không tệ, cũng như một sự thức tỉnh đối với huấn luyện viên của anh về cỗ máy ghi bàn tên Salah. Đây sẽ là sự khởi đầu, sự nhen nhóm một ý tưởng trong đầu Klopp về năng lực của Salah và dần sẽ khiến ông xây dựng đội bóng của mình quanh tài năng siêu việt của cầu thủ Ai Cập.

Klopp cùng Salah thở phào nhẹ nhõm sau khi đã vượt qua vòng đấu loại và đội bóng chính thức có tên tại vòng bảng Champions League. Klopp thích sự huyền ảo ở đội bóng của mình - lí do vì sao ông chọn xử lí hàng công trước rồi mới tới hàng thủ - nhưng vẫn luôn có cái nhìn thực tế. Ông biết sẽ cần tới một điều thần kì để The Reds có thể vô địch Premier League mùa đó; nói chính xác hơn, ông biết đội bóng của mình vẫn còn cần hoàn thiện và hàng thủ vẫn cần có sự đầu tư. Trong tâm trí, Klopp đã muông tượng một cuộc đua vô địch thực thụ cho mùa giải sau đó.

Còn ở thời điểm tức thời, với hoàn cảnh như vậy, huấn luyện viên trưởng người Đức tin rằng một chiếc cúp đấu loại sẽ là thành tích dễ với hơn. Kể cả vậy, Champions League vẫn là một cái gì đó xa vời chứ không hề là mục tiêu cố định. Liverpool mới chỉ được dự vòng bảng qua loạt đấu loại và trận chung kết vẫn còn xa, xa lắm. Có thể League Cup hay FA Cup sẽ mang tới thành công nếu như họ có được những lá thăm may mắn và tránh được những chấn thương.

Vậy là Champions League, ít nhất là vòng bảng, là cơ hội để tận hưởng những ảo mộng và niềm vui mà không có áp lực hay kì vọng gì rằng Salah và các đồng đội sẽ có thể lên ngôi vô địch. Đây là một giải đấu marathon trải dài suốt mùa bóng, và ở thời điểm đó, Klopp đã nói các học trò chỉ cần ra sân và tận hưởng trải nghiệm. Cứ tận hưởng, chơi tốt nhất có thể và để xem tới tháng 12 mình đang ở đâu sau khi vòng bảng kết thúc. Sự tự do thể hiện mình đó đã được thể hiện trong trận vòng bảng đầu tiên của Liverpool - trận đấu trên sân nhà gặp Sevilla. Đội bóng Tây Ban Nha cũng đã thể hiện được một lối chơi năng động, trơn tru trong những mùa giải qua ở châu Âu - sự tự do đã đem lại cho họ thành công, trở thành câu lạc bộ đầu tiên giành ba chức vô địch Europa League liên tiếp. Họ sẽ tới Anfield để chơi bóng đàng hoàng; lối chơi của họ không phải kiểu Mourinho, thường xuyên phải để ý tới cần phanh. Ở góc độ này, nhiều bình luận viên coi họ như một Liverpool phiên bản Tây Ban Nha: được xây dựng với sự tập trung vào hàng công và lối chơi pressing tầm cao. Tất cả mang lại tiềm năng về một trận đấu hấp dẫn - và quả đúng như vậy.

Đây là những đêm mà Mo Salah ưa thích: là lí do anh đã đến với Liverpool. Anh tin vào Klopp và không nghi ngờ khi vị chiến lược gia nói với anh rằng đây là một đội bóng sớm thôi sẽ cạnh tranh ngôi vô địch Champions League và Premier League. Đó là giấc mơ Liverpool mà Klopp đã vẽ; Salah tới Liverpool không chỉ vì được tăng lương. Anh rất tham vọng, muốn được trở thành cầu thủ xuất sắc nhất hành tinh và muốn có một huấn luyện viên tin vào anh - một huấn luyện viên tin rằng cùng nhau, họ có thể lên đỉnh thế giới. Salah đã bị mê hoặc bởi Klopp, sự nhiệt huyết, quyết tâm và lạc quan của ông. Có lẽ điều này đã được nói nhiều lần, nhưng Klopp là dạng huấn luyện viên có thể mang lại sự trung thành từ các cầu thủ, khiến họ sẵn sàng đâm đầu vào tường gạch vì ông.

Vào 13 tháng 9 năm 2017, Salah đã thể hiện anh muốn vô địch Champions League và trả ơn Klopp bằng cách ghi bàn thắng thứ hai của đội, giúp Liverpool có được trận hòa 2-2. Giống như nhiều lần khác trong mùa giải, hàng thủ đã lại khiến anh phải thất vọng, để thủng lưới 2 bàn trong khi Liverpool đáng ra đã phải giành trọn 3 điểm. Cuối cùng họ phải chấp nhận 1, không phải sự khởi đầu tồi tệ nhất, nhưng có thể, và đáng ra, đã phải là 3. Wissam Ben Yedder đã mở tỉ số cho đội khách nhưng rồi Firmino gỡ hòa. Salah sau đó xuất hiện với một cú dứt điểm đổi hướng để đưa Liverpool vươn lên dẫn trước, rồi The Reds lại để Joaquin Correa gỡ hòa đem lại điểm số cho Sevilla trở về Tây Ban Nha.

Một kết quả đáng thất vọng và càng tệ hơn khi Joe Gomez bị đuổi khỏi sân trong những phút bù giờ. Klopp cương quyết không bi quan, chỉ ra rằng đây mới chỉ là bước đầu của một chặng đường ông mong rằng sẽ dài tại giải đấu năm nay. Klopp cũng cho biết ông “rất, rất hài lòng” với màn trình diễn của Mo và cách anh đã phối hợp với Mané cùng Firmino trên hàng công. Đã có những dấu hiệu rõ nét của một “sự hiểu nhau đến chết người” giữa bộ tam này và nó sẽ chỉ còn phát triển hơn nữa khi họ chơi cùng nhau nhiều hơn.

Klopp phát biểu trước báo giới: “Một màn trình diễn xuất sắc trong khoảng 85 đến 86 phút. Đội đã chơi tốt trước một đội bóng khác cũng chơi không tệ. Ngoại trừ ở những bàn thua, chúng tôi đã có câu trả lời cho mọi vấn đề họ đặt ra. Một trận đấu thú vị từ các học trò của tôi; ai cũng nhìn ra sự khao khát và đam mê nhưng vẫn chỉ có 1 điểm. Chúng tôi biết mình cần cải thiện, nhưng tiềm năng là rất lớn và hoàn toàn có thể làm được.”

Salah đã được UEFA phong là “Cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu”. Anh nói rằng mình hài lòng với màn trình diễn cũng như bàn

thắng, và rằng giờ anh sẽ “nỗ lực để tiến bộ hơn qua từng trận đấu”. Mo đang hòa nhập nhanh chóng tại Anfield, thích thú mỗi khi đến sân tập và thiết lập được nhiều mối quan hệ mới.

Correa của Sevilla thừa nhận đội bóng của anh rất mừng khi có được 1 điểm, và cũng gửi lời khen ngợi tới Salah. Anh nói: “Đây là 1 điểm rất quan trọng. Chúng tôi đã phải lật ngược thế trận để có được nó. Liverpool có đầy chất lượng, đầy tốc độ với Salah và Mané, vậy nên chúng tôi đã phải làm quen. Bàn thắng của tôi chính là thứ mà đội đã cần. Ở đây, họ nói rằng ‘You’ll never walk alone’ và các fan hâm mộ của chúng tôi cũng đã đảm bảo điều đó.” Huấn luyện viên trưởng của anh là Eduardo Berizzo cũng đồng tình rằng tốc độ của Salah ở cánh đã khiến ông rất lo ngại: “Dù chúng tôi đã có bàn mở tỉ số ở hiệp một thì vẫn rất khó để kiểm soát tốc độ của họ, đặc biệt ở hai cánh. Họ có lối chơi trực diện khiến chúng tôi cần rất nhiều thời gian mới làm quen được.”

Không bất ngờ khi báo chí Anh đã chỉ trích hàng thủ của Liverpool vào buổi sáng sau trận đấu. “Yếu kém phòng ngự tiếp tục hại Liverpool” là dòng tít của tờ The Times. Trưởng ban Bóng đá của họ, Henry Winter, đã viết: “Những bài tập công đấu thủ ở Melwood hẳn phải là những bữa tiệc bàn thắng. Liverpool tiếp tục gây phẫn khích với lối chơi tấn công, nhưng đồng thời khiến người hâm mộ lo ngại với sự yếu kém, cả ở cá nhân lẫn tập thể, trong khâu phòng chống những đường lên bóng của đối phương.”

Nhưng người đồng cấp của Winter tại tờ The Telegraph, Sam Wallace, lại muốn tập trung hoàn toàn vào tiềm năng của cặp tiền đạo mới Salah và Mané. Anh viết: “Trong hiệp một, Sadio Mané và Mohamed Salah, người đã ghi bàn thứ hai cho Liverpool, trông thực sự giống một cơn lốc tấn công mới đổ vào bầu trời Âu. Nỗ lực vô ích của Nicolás Pareja dẫn tới quả penalty trước giờ nghỉ đã cho thấy rõ điều đó.”

Hai tuần sau đó, Mo đã dọn hành lí lên đường tới Moscow chuẩn bị cho cuộc chạm trán căng thẳng với Spartak. Lần này anh đã không có bàn, nhưng tỉ số hòa 1-1 vẫn cho phép Liverpool có cơ hội đi tiếp khỏi vòng bảng. Nhưng sự thật vẫn là The Reds đã đánh rơi mất 2 điểm trong hai trận đấu. Vậy nên thực sự câu hỏi là bạn đánh giá hai trận hòa đó thế nào. Là 2 điểm có được, hay 4 điểm bị đánh rơi? Một lần nữa, nhìn vào mặt tích cực, đội bóng đã không thua và 1 điểm cũng là tổng số điểm họ giành được ở sân khách trong lần gần nhất dự Champions League!

Trận đấu đó cũng là lần đầu tiên trong mùa giải mà bộ tứ “Fab

Four” - Salah, Mané, Firmino và Coutinho - cùng đá chính. Coutinho đã ghi bàn gỡ hòa, nhưng ngoài đó ra thì đây là một đêm yên ắng với bốn ngôi sao của Liverpool tại thủ đô nước Nga. Klopp phát biểu trước các phóng viên: “Tôi hài lòng với màn trình diễn hơn là kết quả, vì một phần của bóng đá là tạo ra các cơ hội và hôm nay đội đã tạo ra rất nhiều cơ hội. Từng cầu thủ Spartak đều đã phải rất nỗ lực mới có được 1 điểm. Chúng tôi đã không gặp may trong một số tình huống. Đó là một quả đá phạt thần sầu, phải công nhận vậy. Rồi chúng tôi gỡ hòa, rồi có thêm khoảng năm cơ hội mười mười để ghi thêm bàn. Nhưng cuối cùng thì 1 điểm vẫn chỉ là 1 điểm. Cuộc đua vẫn rộng mở và giờ mới chỉ là giữa chặng thôi.”

Phát biểu đã cho thấy Klopp có thể thực dụng đến thế nào; ông không hề tự huỷ hoại hoặc bản thân. Vị chiến lược gia biết mình vẫn còn rất nhiều việc phải làm nếu muốn hoàn thiện đội bóng. Nhưng ít nhất hàng công giờ đã bắt đầu vận hành - điều sẽ được thấy rõ trong lượt trận tiếp theo của bảng đấu.

Một lần nữa, Salah sắp xếp hành lí nhưng điểm đến lần này là Maribor ở Slovenia. Quãng đường cả đội phải di chuyển đã không cho phép họ được nghỉ ngơi đầy đủ, nhưng như Klopp đã nói - và như Salah cũng biết từ trải nghiệm ở Roma - sẽ còn tệ hơn nhiều nếu họ xếp thứ ba ở bảng đấu và phải xuống chơi ở Europa League. Đội sẽ còn phải di chuyển nhiều hơn nữa, phải đá nhiều trận hơn và gặp nhiều đối thủ tới từ vùng Đông Âu hơn. Maribor nổi tiếng là một vùng sản xuất rượu, nhưng Liverpool tới đây không phải để du lịch - nếu muốn thủ thì cách duy nhất dành cho Klopp là mua một chai mang về. The Reds sẽ phải khởi hành từ sân bay John Lennon từ sáng sớm hôm có trận đấu, rồi sau đó đáp máy bay trở về nhà từ Maribor ngay trong đêm đó.

Dù vậy thì đó vẫn là một chuyến đi cực nhọc. May mắn rằng nó cũng mang lại nhiều lợi ích khi Liverpool thông dong có được chiến thắng 7-0. Kết quả đã mang lại sự tự tin để họ tiếp tục tại bảng đấu, và trận đấu cũng là một màn thể hiện tốt đối với các cầu thủ. Salah đặc biệt có phong độ cao khi anh ghi 2 bàn ở phút 19 và phút 40. Sau trận, anh chia sẻ với BT Sport: “Một trận đấu rất tuyệt. Cả đội đã chơi tốt. Đây là một kết quả quan trọng, nhưng chúng tôi vẫn phải nhìn về phía trước và thắng những trận tiếp theo. Chẳng thay đổi gì cả (việc ai là người ghi bàn thứ tư), điều quan trọng nhất là đội thắng. Chúng tôi cần tập trung vào cải thiện vị trí trên bảng xếp hạng Premier League, cần tiếp tục tiến lên. Đội đã tạo ra nhiều cơ hội và có phần thiếu may mắn trong những trận đấu gần đây, nhưng giờ thì mọi thứ đã tốt hơn nhiều.”

Chiến thắng này vang dội tới mức nào có thể được thấy rõ qua những số liệu được công bố sau trận. Đây là trận thắng sân khách đậm nhất của Liverpool tại châu Âu và cũng là đậm nhất của bất kì đội bóng Anh nào. Nó ngang bằng với kỉ lục thắng sân khách đậm nhất của toàn lịch sử Champions League nói chung. Đó cũng là thất bại đậm nhất trên sân nhà tại châu Âu của Maribor và là trận thua đậm nhất của họ tại Champions League. Klopp cũng rất phấn khởi khi trả lời phỏng vấn: “Thật tuyệt khi được lần đầu làm điều gì đó cho lịch sử vốn đã dày của đội bóng. Rất hiếm khi anh thắng được 7-0. Cảm giác viết nên lịch sử thật là thích. Đêm nay chúng tôi đã chơi rất tuyệt. Maribor đã khá tự tin trước trận đấu. Họ cảm thấy lạc quan vì chưa đội bóng Anh nào từng thắng tại đây. Đó là một thử thách, và thử thách tiếp theo sẽ là giữ vững sự tự tin. Chúng tôi sẽ cố gắng để tận dụng kết quả này.”

Đó là một đêm quan trọng - dĩ nhiên rồi, kết quả này là trước một đối thủ không thuộc tầm nặng kí ở châu Âu. Nhưng tỉ số là rất đậm và cũng như Jürgen đã chỉ ra, chưa đội bóng Anh nào từng thắng trên sân của Maribor. Giờ đây, với trận tiếp đón đối thủ từ Slovenia tại sân nhà trước mắt, Liverpool đang nắm quyền tự quyết tại bảng E. Sau hai trận hòa mở màn, vị thế của họ ở bảng đấu giờ lại trông sáng sủa hơn nhiều. Tất cả những gì đội cần làm lúc này là tiếp tục ghi bàn và mong hàng phòng ngự sẽ tránh được những sai lầm thường thấy.

Hai tuần sau đó, hàng thủ của Liverpool đã đứng vững, còn hàng công thì ghi được thêm 3 bàn. Mo là người mở tỉ số và The Reds vươn lên dẫn đầu bảng với khoảng cách 1 điểm. Tờ Daily Mirror đã chấm Salah với điểm số cao nhất trong trận đấu, 8/10, và bình luận rằng anh “luôn luôn nguy hiểm” và đã “xử lí ngoạn mục dẫn tới bàn mở điểm”. Salah cho biết anh hài lòng với bàn thắng của mình và rằng The Reds đã chiếm được ngôi đầu bảng. Huấn luyện viên trưởng của anh cũng đồng tình: “Chúng tôi biết Maribor sẽ chơi như vậy. Đó không phải điều gì bất ngờ. Hôm nay không phải một trận hoàn hảo từ phía chúng tôi, nhưng đã ghi được 3 bàn, giữ sạch lưới và lên dẫn đầu bảng - thế là hoàn hảo rồi!”

Mo giờ đã đóng góp vào 13 bàn cho Liverpool - 10 bàn thắng và 3 kiến tạo. Ở bảng E, anh đã ghi 4 bàn trong 4 trận và có 1 kiến tạo. Cầu thủ Ai Cập đã trở thành ngôi sao của Liverpool tại Premier League và cả Champions League - hoàn trả phần lớn số tiền mà câu lạc bộ đã bỏ ra để có được anh với những màn trình diễn của mình.

Bước vào tháng 11, bước vào trận đấu sẽ định đoạt khả năng đi

tiếp vào vòng knockout của Liverpool: chuyển làm khách tới sân của Sevilla tại Tây Ban Nha. Khó tin thay, The Reds đã vươn lên dẫn trước 3-0 chỉ sau nửa giờ thi đấu. Tôi đã phải kiểm tra lại thông tin này sau khi nghe từ một nhà báo đồng nghiệp. Hai bàn từ một Firmino ngày càng có tầm ảnh hưởng và một bàn từ Mané đã như một cơn gió lốc - chắc hẳn trận đấu vậy là kết thúc, The Reds đã gói gọn 3 điểm trong tay, phải không? Nhưng suy nghĩ vậy là đánh giá thấp tinh thần của một đội bóng tưởng chừng đã chết đuối - thử nhớ lại chiến thắng huyền ảo của Liverpool trước AC Milan tại Istanbul mà xem - và quên đi hàng thủ rất lỏng lẻo của Liverpool vào tháng 11 năm 2017 (trước khi Van Dijk tới và bổ sung chất thép). Vâng, rõ ràng như ban ngày, Liverpool đã để thủ lưới ba trái và buộc phải rời Tây Ban Nha chỉ với 1 điểm. Kết quả đã từ chối cơ hội lập tức lọt vào vòng knockout của họ, điều đáng ra đã làm giảm áp lực trước trận đấu cuối cùng của vòng bảng, cho phép Klopp có thể xoay tua đội hình. Giờ thì kế hoạch đó đã tan tành.

Không khó đoán khi những mặt báo tại Anh sáng hôm sau một lần nữa lên tiếng chỉ trích bộ tứ vệ được “dẫn đầu” bởi Lovren và bao gồm thêm Gomez, Moreno và Klavan, với Karius trong khung thành. Tờ The Guardian viết: “Liverpool còn nợ Sevilla thất bại trong trận chung kết Europa League 2016. Thay vào đó, cơn ác mộng Basel một lần nữa trở lại, và khắc tinh tới từ Tây Ban Nha của Klopp thêm một lần nữa ghi 3 bàn trong hiệp hai, từ chối cơ hội ngay lập tức lọt vào vòng knockout Champions League của Liverpool.”

Tờ Liverpool Echo sau đó cũng mô tả trận hòa là một “màn tự hoại đau đớn”, đổ lỗi cho sự “thiếu khả năng quản lý trận đấu, sự trưởng thành và những cái đầu lạnh”.

ESPN tóm tắt khoảng cách khổng lồ giữa hàng công thiên tài và hàng thủ yếu kém như sau: “Roberto Firmino, Sadio Mané, Philippe Coutinho và Mohamed Salah đều đá chính trước Sevilla và bộ tứ này đã thổi bay đối thủ trong hiệp một... Liverpool bước vào giờ nghỉ với 10 bàn thắng ghi được trên sân khách trong 135 phút thi đấu tại Champions League, sau chiến thắng 7-0 trước Maribor, và giờ họ đang chơi như một đội bóng có thể ghi bàn trước bất kỳ đối thủ nào. Nhưng rồi tới sự sụp đổ trong hiệp hai...”

Vậy là áp lực lại đè nén. Giờ họ cần phải tránh thất bại trước Spartak trên sân nhà nếu muốn đi tiếp. Bộ tứ Fab Four đã thực sự hòa quyện, ghi được tổng cộng 7 bàn. Có lẽ điều bất ngờ duy nhất là Mo chỉ ghi được 1 bàn - bàn cuối cùng trong số 7 bàn ấy. Đó

cũng là bàn đưa đội vào vùng knockout với tư cách đội đầu bảng, và còn nâng tổng số bàn thắng họ ghi được trong 6 trận lên con số 23.

Coutinho đã lập cú hat-trick đầu tiên trong màu áo Đỏ. Với Spartak, đó là thất bại tệ hại nhất trong lịch sử đội bóng, cũng là trận thua đậm nhất của bất kì đội bóng Nga nào tại một giải đấu châu Âu. Klopp đã rất hài lòng, nhưng ông vẫn muốn nhìn vào một góc độ khác trong buổi họp báo - màn trình diễn ấn tượng của Daniel Sturridge! Ông nói: “Khi bộ tứ tấn công của chúng tôi chơi như vậy, họ sẽ tạo ra nguy hiểm cho bất kì đối thủ nào, nhưng nhìn Daniel Sturridge mà coi! Cậu ấy đã kiến tạo xuất sắc cho bàn thứ hai của Mané. Vậy nên chúng tôi không chỉ có bộ tứ ấy.” Và khi được hỏi ông thích ai nhất trong số Fab Four, ông đã trả lời rất hóm hỉnh: “Paul!” (ý chỉ Paul McCartney của nhóm The Beatles).

Bàn thắng của Salah gần như đã bị lu mờ bởi tỉ số trận đấu cũng như cú hat-trick của Coutinho, người cũng đeo băng thủ quân đêm đó. Thực tế đó cũng là một bàn thắng đẹp mắt khi Mo dứt điểm tung nóc lưới từ khoảng cách tầm 15m. Một cái kết hoàn hảo cho một đêm huyền ảo tại Merseyside. Tờ Liverpool Echo chấm Salah 9 điểm trên 10 và nói: “Không đời nào anh ta lại chịu yên lặng, phải không? Thật dễ để quên đi sự xuất sắc của Salah. Chỉ 1 bàn!” Những lời bình ấy thể hiện rõ Salah đã tiến xa đến mức nào - cả ở Liverpool lẫn Premier League.

Ngày 6 tháng 12 năm 2017, sau 4 tháng, Mo Salah đã trở thành cây săn bàn đáng sợ nhất nước Anh. Sau khi gia nhập Liverpool với hình ảnh là một tiền vệ cánh trái, giờ anh đã được coi là một tiền đạo hoàn thiện trong mắt huấn luyện viên trưởng, đội bóng, những đối thủ, truyền thông và cả người hâm mộ. Sự chuyển hóa đã gây nhiều bất ngờ và rồi anh sẽ còn phát triển hơn nữa, vượt mặt Harry Kane để ẵm danh hiệu Chiếc giày Vàng cho số bàn thắng ghi được nhiều nhất trong một mùa Premier League.

Nhưng lúc này, mối quan tâm chính của Salah là The Reds sẽ gặp phải đối thủ nào trong vòng tiếp theo của giải đấu - vòng 16 đội. Rồi sau đó, anh và đội bóng có thể tạm thời quên đi nhiệm vụ ở châu Âu và tập trung vào Premier League cũng như FA Cup cho tới giữa tháng 2.

Lễ bốc thăm diễn ra ở Nyon, Thụy Sĩ và Liverpool đã gặp may, hoặc nhìn theo cách khác thì mọi thứ đã có thể tệ hơn nhiều, khi họ né được những ông kẹ của châu Âu là Real Madrid và Juventus.

Lữ đoàn Đỏ có thể đã phải đối đầu với hai đội bóng này vì họ đều về nhì tại bảng đấu. Thay vào đó, Porto là cái tên được bốc khỏi hòm thăm, mang lại tiếng thở phào nhẹ nhõm từ phái đoàn đến từ Anfield. Rất nhiều người hâm mộ đội bóng Bồ Đào Nha bởi sức mạnh ở hàng công, nhưng cũng như Liverpool, họ còn rất nhiều điểm yếu kém nơi hàng phòng ngự. Hơn nữa, nếu nhìn vào lịch sử, The Reds sẽ thấy toàn điểm lạnh. Hai đội đã gặp nhau tổng cộng 4 lần và Liverpool đã thắng 2 hòa 2.

Nhưng Klopp đã ngăn chặn bất kì ai muốn thả lỏng sau lễ bốc thăm khi cảnh báo rằng Porto là một đối thủ rất mạnh và có kinh nghiệm dày dạn tại Champions League. Họ sẽ không phải một kẻ lót đường, ông khẳng định. Porto về nhì bảng, xếp sau đội bóng Thổ Nhĩ Kỳ Besiktas nhưng vẫn trên RB Leipzig của Bundesliga. Tuy nhiên, những lời của Klopp vẫn không làm giảm đi sự sung sướng của những Kopite. Họ tin rằng đội bóng của mình đã rộng cửa để tiến vào vòng tứ kết. Rất nhiều fan hâm mộ đã lên mạng xã hội gửi lời cảm ơn tới cựu cầu thủ Xabi Alonso, người đã chung tay thực hiện bốc thăm, vì đã giúp đội khi bốc ra lá thăm Porto!

Và họ cũng đã đúng khi vui mừng. Một lần nữa, The Reds đã thể hiện phong độ vào lúc cần thiết. Họ hủy diệt đối thủ tới từ Bồ Đào Nha với tỉ số 5-0 trong trận lượt đi trên sân khách vào tháng 2 năm 2018. Đây là một kết quả không ai ngờ tới, ngay cả sau khi họ đã hạ nhục Spartak và Maribor mỗi đội 7-0, và rồi dẫn 3-0 trước Sevilla một cách nhanh chóng. Thật phi thường.

Đừng quên rằng Porto cũng đã từng vô địch Champions League dưới sự dẫn dắt của José Mourinho, dù là đã cách nhiều năm trước, và vẫn thường xuyên chơi tốt tại giải đấu lớn nhất châu lục - như Klopp đã chỉ ra trước trận. Ấy vậy mà giờ đây, họ vẫn dễ thua với tỉ số gần giống một sét tennis ngay trên sân nhà. Không có phần thưởng nếu bạn muốn đoán ai là những người đã ghi bàn - hàng công chết người Mané, Salah và Firmino một lần nữa lại nhận trách nhiệm. Trong trận đấu này, Mané là người lập cú hat-trick, còn Mo điền tên mình lên bảng tỉ số vào phút 30. Anh xuất hiện như một kẻ săn mồi rình rập, đá bồi sau khi cú dứt điểm của James Milner đập trúng khung gỗ. Bàn thắng đó đồng nghĩa Salah trở thành cầu thủ Liverpool đầu tiên chạm mốc 30 bàn thắng trong một mùa giải kể từ Suárez mùa 2013-2014. Như thể tam tấu của The Reds đang muốn cạnh tranh xem ai ghi được nhiều bàn hơn tại Champions League vậy.

Sau chiến thắng này, Firmino đã có 7 bàn, Salah có 6 và Mané có 5. Cả ba đều có tên trong top 5 cầu thủ ghi bàn nhiều nhất giải cho

tới lúc đó. Klopp từ chối chọn lựa bàn mà ông thích nhất trong số năm bàn ghi được đêm đó, khẳng định rằng “bàn nào cũng đẹp” và nói thêm: “Rất chuyên nghiệp, rất trưởng thành và vào những khoảnh khắc phù hợp thì rất hung hãn. Đây không phải một kết quả dễ - các cầu thủ đã phải rất nỗ lực - nhưng họ đã tận hưởng trận đấu và đó là điều quan trọng nhất. Tôi đã thấy rất nhiều màn trình diễn xuất sắc hôm nay. Một kết quả như thế này chỉ có thể xảy ra nếu mọi cầu thủ đều có phong độ cao nhất.”

Không phải bỗng dưng mà hàng thủ của đội lại trông cứng cáp hơn tới như vậy, khi Van Dijk đã có màn ra mắt tại Champions League sau khi kí hợp đồng với Liverpool một tháng trước đó với giá 75 triệu bảng từ thị trường chuyển nhượng mùa đông. Các mảnh ghép dường như đã được hoàn thiện tại Anfield. Salah đã chia sẻ với bạn bè rằng anh đang “dần cảm thấy lạc quan và hi vọng hơn” rằng đội của anh có thể làm được điều gì đó đặc biệt tại Champions League mùa này. Cầu thủ người Ai Cập đã trở thành bạn thân với Dejan Lovren, và cả hai thường xuyên chia sẻ với nhau về những khát khao của bản thân khi chung phòng trong những chuyến đi đá sân khách. Salah mừng rằng Van Dijk đã tới để giảm áp lực trên vai Dejan - anh tin rằng trung vệ Croatia giờ sẽ có thể chứng minh năng lực của mình và làm câm lặng những kẻ hoài nghi, trong đó có tôi. Vậy còn giấc mộng Premier League của Mo thì sao?

Khi tới với Liverpool, Salah đã nói nguyện vọng chính của anh là trở thành nhà vô địch nước Anh. Rằng điều đó sẽ có ý nghĩa rất lớn với anh sau khoảng thời gian thất bại tại Chelsea. Vô địch Premier League sẽ giúp xóa đi bóng đen của phần mà nhiều người coi là “vết nhoe” trong sự nghiệp của anh (dù việc Mourinho không cho anh thi đấu cũng không phải lỗi của Salah). Cựu cầu thủ Basel biết rằng giấc mơ này sẽ phải chờ tới mùa giải sau - mùa này mọi thứ gần như đã kết thúc và Man City đã ngạo nghễ diễu hành thẳng tới chức vô địch từ tận Giáng sinh (dĩ nhiên là trừ trận thua tại Anfield vào tháng 1).

Và Salah cũng biết, sau nhiều năm chơi bóng rằng mọi thứ có thể thay đổi nhanh thế nào, rằng anh không nên vui mừng quá sớm và khẳng định mình sẽ được đá tại vòng tứ kết Champions League. Dù gì thì vẫn còn phải vượt qua trận lượt về với Porto tại Anfield. Đó sẽ là một trận đấu khá thủ tục, nếu không nói là nhạt nhẽo sau màn bắn pháo hoa rực rỡ của Liverpool trên đất Bồ. Trận đấu vào ngày 6 tháng 3 đã kết thúc với tỉ số 0-0. Klopp đã tự tin với tấm vé đi tiếp đến mức ông sẵn sàng để Salah ngồi trên băng ghế dự bị cho tới tận phút 74, khi ông cảm thấy đã đến lúc để đẩy

cao tốc độ trận đấu. Có thể đó không phải là một bữa tiệc bàn thắng cho các cổ động viên nhà, nhưng kết quả đầu sao cũng đã làm cả hai đội bóng hài lòng.

Đối với Salah và các đồng đội, họ đã có vé vào vòng tứ kết Champions League, còn đối với Porto, họ đã gỡ lại được chút danh dự sau màn chịu nhục ở trận lượt đi. Huấn luyện viên trưởng Porto Sérgio Conceição đã dành nhiều lời khen ngợi cũng như dự đoán về Liverpool. Ông nói rằng với hàng công gồm Salah, Mané và Firmino, Liverpool thậm chí có thể lên ngôi vô địch. “Liverpool chắc chắn là một trong những đội có thể vô địch Champions League năm nay. Có thể đêm nay họ chưa chơi tốt nhất có thể, nhưng họ vẫn là ứng cử viên cho chức vô địch.”

Trong khi đó, Klopp nói thêm với giọng điệu thư thái thường thấy: “Lọt vào vòng 8 đội cũng ngẫu nhiên. Năm nay, tôi nghĩ chúng tôi xứng đáng có mặt ở đây. Đó không phải điều gì bất ngờ. Vòng tới sẽ rất khó, rõ ràng rồi. Có thể sẽ có tới bốn đội bóng Anh khác ở vòng tứ kết, và tôi không chắc nó khiến mọi thứ trở nên dễ dàng hơn!”

Klopp giải thích rằng ông đã để Salah ngồi dự bị để giữ sức cho trước trận đại chiến với Man United vào cuối tuần, rồi nói thêm: “Mo Salah đã chơi tốt khi được tung vào sân. Chúng tôi không có kế hoạch trước bao giờ thì sẽ cho cậu ấy vào, nhưng Mo đã chơi nổi bật và có vài tình huống hay.” Tiền đạo Ai Cập đã tới ôm Iker Casillas sau trận đấu. Cựu thủ thành Real Madrid đã có một màn trình diễn tốt và nhận được một tràng vỗ tay nồng nhiệt từ khán đài Kop trong trận đấu cuối cùng của anh ở cúp châu Âu. Khi Mo và Iker ôm nhau, ta có cảm giác rằng một huyền thoại châu Âu vừa rời khỏi sân khấu lớn, thì một ngôi sao khác chuẩn bị sẽ tỏa sáng trong nhiều năm sau đó. Mo thích khoảnh khắc đó và thừa nhận anh đã thấy nóng lòng chờ đợi lễ bốc thăm vòng tứ kết - đón chờ xem ai sẽ là con mối tiếp theo của mình.

Chương 13

Trò chuyện cùng Pep

Lễ bốc thăm vòng tứ kết Champions League mang lại một cặp đấu khiến Mo Salah háo hức vô cùng. Anh và Liverpool sẽ đụng độ Man City, tân vương sắp tới của Premier League. Ok, họ có thể mong chờ một đối thủ dễ chơi hơn vì Sevilla vẫn còn trong hòm thăm, nhưng Mo và các đồng đội cũng chẳng sợ gì khi phải đối đầu với đội bóng của Pep Guardiola. City đã nổ phát súng đầu tiên khi họ đánh bại Liverpool 5-0 vào đầu mùa giải, nhưng trận đấu vào ngày 9 tháng 9 năm 2017 ấy không phản ánh chính xác thực lực của đội bóng vùng Merseyside. Thẻ đỏ của Sadio Mané vào phút 37 đã cho City có lợi thế không công bằng cũng như thế thượng phong. Có đủ 11 cầu thủ trên sân vốn cũng không phải để để thắng Man Xanh, chưa nói gì tới khi chỉ còn 10. Klopp cũng đã thay Salah ra vào giờ nghỉ để tung Alex Oxlade-Chamberlain vào sân, nhằm mục đích gia cố tuyến giữa. Ở thời điểm đó, hàng thủ của Liverpool yếu kém hơn nhiều so với bây giờ. Trận lượt về tại Anfield vào tháng 1 năm 2018, Liverpool đã phục thù với chiến thắng 4-3 đầy kịch tính, trong đó có một bàn thắng của Mo.

Vậy nên Salah đã rất tự tin rằng The Reds có thể vượt qua City sau hai lượt trận và rất nóng lòng chờ tới cặp đấu. Anh đã ghi bàn trong 7 lần đá chính gần nhất ở Anfield, với tổng cộng 12 bàn thắng. Tổng cộng, Mo đã có 41 bàn trong 46 trận trong màu áo câu lạc bộ và đội tuyển trong một mùa giải phi thường. Tiền đạo Ai Cập là một người theo dõi bóng đá sát sao và anh thường xuyên tự mình phân tích các đối thủ hoặc cùng với đội ngũ nhân viên của Liverpool. Anh biết rằng điểm yếu của City nằm ở hàng phòng ngự, nhưng quan trọng hơn, anh nhận ra mình có thể tạo ra sóng gió khi đi bóng từ cánh trái và ngoặt vào trung lộ, vì đó là khu vực City đặc biệt yếu kém. Benjamin Mendy và người dự bị của anh là Fabian Delph đều bị chấn thương và Guardiola đã để Aymeric

Laporte đá trám vào vị trí hậu vệ trái. Đây không phải một giải pháp tối ưu vì Laporte là một cầu thủ cao to, với vị trí sở trường là trung vệ chứ không phải hậu vệ trái. Salah nhìn vào cách cầu thủ người Pháp đã chơi trong trận gặp Everton trước đó và tin rằng mình có thể khoét vào sự thiếu tốc độ của đối thủ.

Tiền đạo mang áo số 11 tin rằng mình có thể lọt ra sau lưng Laporte và dứt điểm, hoặc nếu một trong hai đối tác trên hàng công của anh ở vào vị trí tốt hơn thì có thể chuyển cho họ. Có rất nhiều điều để cảm thấy lạc quan đối với Mo Salah khi trận lượt đi ở Anfield tới gần.

Thông số cũng chỉ ra rằng Klopp đã đánh bại Guardiola nhiều lần hơn bất kì huấn luyện viên nào. Ông sẽ đặt mục tiêu giành thắng lợi lần thứ 7 trên tổng số 13 lần đối đầu với chiến lược gia người Tây Ban Nha. Klopp cũng tin rằng hệ thống pressing tầm cao của ông là cách để đánh bại City, một đội bóng đã tỏ ra như bất khả chiến bại. Ông nói: “Không có cách nào khác nếu anh muốn thắng City. Anh có thể dựng xe buýt trước khung thành và mong không có điều gì xảy ra, nhưng chúng tôi là Liverpool và chúng tôi nên cố gắng để thắng theo cách này.”

Rồi còn tới màn dự đoán từ “Siêu máy tính” của TalkSport. Kênh radio này đã nhồi một tập thông tin vào trong một ứng dụng và nó đã cho ra một kết quả có thể đoán trước: chiến thắng 4-3 cho Liverpool, một điểm lạnh không thể rõ ràng hơn! Ứng dụng cho rằng Liverpool sẽ thắng 3-1 ở Anfield, rồi đoàn quân của Guardiola sẽ không thể lợi ngược dòng thành công dù giành thắng lợi 2-1 trong trận lượt về.

Tuy vậy, nhà báo uy tín Ian Hawkey lại đưa ra ý kiến trái chiều trên website The National (www.thenational.ae): “Thất bại của City trước Liverpool - 4-3 vào cuối trận, 4-1 ở phút 68, khi Liverpool đạt đỉnh cao phong độ tại Anfield - vào giữa tháng 1 không phải một trận đấu Guardiola nên xem lại quá nhiều, nhưng nó sẽ được mổ xẻ một lần nữa vì nỗi lo một màn tập kích chớp nhoáng tương tự sẽ lặp lại. Đội hình City này có vẻ như đủ điều kiện để tránh một tình huống như thế xảy ra lần nữa, vậy nên, hãy trông chờ Pep sẽ có câu trả lời thỏa đáng hơn cho mối đe dọa từ hàng công đầy tốc độ của Liverpool. Và cũng đừng quên những gì đã xảy ra khi Liverpool tới làm khách trên sân của City vào tháng 9, vì lần này họ cũng sẽ phải làm vậy trong trận lượt về. Đoàn quân của Guardiola đã thắng 5-0. Dự đoán: Guardiola và City sẽ đi tiếp.”

Nhưng rõ ràng, Salah, Mané và Firmino đã trở thành một nỗi lo canh cánh trong đầu của huấn luyện viên trưởng City vào ngày diễn ra trận lượt đi. Trước trận, ông thừa nhận rằng tốc độ của ba cầu thủ trên khiến họ trở nên “gần như không thể ngăn cản”. Và có thể một ngày nào đó Pep nên chuyển sang làm nghề tiên tri - hoặc làm người bơm thông tin cho Siêu máy tính ở TalkSport - vì đó chính là những gì đã xảy ra tại Anfield vào ngày 5 tháng 4 năm 2018.

Cơ ác mộng tồi tệ nhất của Guardiola đã trở thành hiện thực xám xịt. Ba chàng lính ngự lâm đã khiến các hậu vệ City của ông phải chóng mặt và choáng váng, và The Reds thổi bay đối thủ với tỉ số 3-0. Salah, Mané và Oxlade-Chamberlain là những người ghi bàn nhưng Firmino cũng đã đóng góp với một loạt những bước chạy ngoạn mục và những đường chuyền thông minh. Mo khởi đầu 19 phút kinh hoàng cho City bằng một bàn thắng ở phút 12. Oxlade-Chamberlain nhân đôi cách biệt vào phút 20 và Mané đánh đầu nâng tỉ số lên 3-0 vào phút thứ 31. Hàng thủ của City như dự đoán đã sụp đổ trước những đợt tấn công không ngừng nghỉ.

Điểm trừ duy nhất là Salah đã phải tập tễnh rời sân vào phút thứ 52 sau khi có vẻ như dính phải một chấn thương háng - điều có thể khiến anh phải ngồi ngoài ở trận lượt về. Sự lo lắng bao trùm lên sân Anfield, và bình luận viên của đài BBC Radio 5, Robbie Savage, đã nói: “Không biết chấn thương háng đó nặng tới cỡ nào. Mo Salah đã đi bộ rời sân, vậy nên có thể chỉ là đề phòng, nhưng cũng có thể là một tổn thất lớn dành cho Liverpool.” Mo đã cho thấy bản năng sát thủ của mình với bàn thắng, xuất hiện đúng chỗ khi Kyle Walker phá bóng không thành.

52 phút ấy là đủ để mang về cho anh danh hiệu “Cầu thủ chủ chốt của UEFA”, với lời khen ngợi: “Anh đã phải rời sân do chấn thương sau giờ nghỉ, nhưng những đóng góp trong hiệp một của Salah có thể đã giúp đội bóng của anh đặt vé vào vòng bán kết UEFA Champions League. Cầu thủ Ai Cập đã khá yên lặng đầu trận, nhưng rồi bùng nổ ở phút thứ 12, thể hiện sự bình tĩnh xuất sắc để mở tỉ số rồi còn có pha tạt bóng chuẩn xác cho bàn thắng thứ ba của Liverpool.”

Mo giờ đã trực tiếp góp phần vào 49 bàn trong 42 trận cho câu lạc bộ trên mọi mặt trận. Tầm ảnh hưởng tới vậy đặt anh ngang hàng với Messi và Ronaldo khi so sánh giữa các giải vô địch quốc gia châu Âu.

Klopp sau đó nói rằng chấn thương của anh có thể không tệ như lo

ngại ban đầu - ông đã thay anh ra chỉ để để phòng và giải thích: “Mo đã tới đường biên và nói ‘Thi thoảng lại hơi đau.’ Đối với tôi như vậy là đủ... Sau trận đấu tôi hỏi thì cậu ấy nói mình sẽ ổn. Giờ cần phải chờ xem chẩn đoán thực sự là gì.” Đúng theo phong cách, Klopp đã không tập trung vào kết quả và nói rằng mọi chuyện vẫn chưa kết thúc - thậm chí còn nhắc tới một vài điểm tiêu cực: “Chúng tôi đã mất một cầu thủ do chấn thương (Salah) và một cầu thủ khác - đội trưởng (Henderson) - do thẻ vàng, vậy nên cảm giác không tốt lắm. Mo nói rằng cậu ấy thấy ổn nhưng sẽ cần phải xem.” Klopp đã nói đúng về Henderson. Thẻ vàng đồng nghĩa anh sẽ phải vắng mặt trong trận lượt về ở Manchester. Nhưng Salah thì sẽ rũ bỏ được cơn đau nhẹ và có thể thi đấu.

Klopp sau đó mới nói tới sự xuất sắc thể hiện bởi đội bóng của ông, kèm theo chút nuối tiếc rằng họ đã không thể thể hiện những phẩm chất như vậy xuyên suốt mùa giải, nếu không thì đã có thể cạnh tranh với City cho danh hiệu Premier League. Ông chia sẻ:

Hiệp một tuyệt vời. Đó là cách ta nên chơi bóng đá. Chúng tôi biết những điểm mạnh của City, nhưng cũng biết những điểm mạnh của chính mình. Nếu có thể kiểm soát trận đấu tốt hơn trước một đối thủ như Man City, không để mất bóng, thì chúng tôi sẽ theo sát họ hơn rất nhiều tại giải quốc nội. Kết quả này không phải những gì cả đội đã trông đợi, nhưng cần phải chơi bóng tốt hơn trong hiệp hai. Họ đã không tạo ra được nhiều cơ hội nhưng chúng tôi thì cũng không chơi bóng được nhiều. Đây mới chỉ là giữa hiệp thôi.

Dẫn trước 3-0 vẫn tốt hơn là bị dẫn trước 3-0, nhưng đối phương sẽ muốn lợi ngược dòng, họ đã chơi không tệ - City đã không tạo ra được số cơ hội như thường lệ là vì trong nhiều thời điểm, chúng tôi đã phòng ngự một cách xuất sắc.

[Klopp sau đó có một trong những câu nói kinh điển nhất về việc không nên ăn mừng quá sớm trong bóng đá nếu không muốn trông thật ngu ngốc sau này]:

Ba năm trước, Dortmund của tôi gặp Real Madrid và đã để thua 2-0 ở lượt đi. Ai cũng nói với tôi rằng đó là dấu chấm hết và tôi đã rất giận... Anh chỉ nên ăn mừng khi bữa tiệc đã bắt đầu, không phải bốn tuần trước đó thì là hơi sớm.

Mo đã gửi lời tri ân tới các cổ động viên vì sự cổ vũ của họ, nói rằng họ thật “tuyệt vời” và đã “giúp đội bóng đem về chiến thắng”. Anfield trong những đêm châu Âu luôn huyền ảo như truyền

thống với tiếng ồn và sự hỗ trợ mà cổ động viên dành cho đội nhà - một bức tường âm thanh giúp truyền cảm hứng cho đội nhà và hút sạch sự tự tin khỏi đối thủ. Đêm nay cũng không có gì khác và Henderson đã bổ sung cho lời cảm ơn của Salah: “Chúng tôi biết bầu không khí sẽ huyền ảo và đúng là vậy.”

Trong khi đó, Guardiola không hề ảo tưởng về ngọn núi khổng lồ mà đội bóng của ông sẽ phải vượt qua nếu muốn lọt vào vòng bán kết. Ông không cho rằng bàn thắng của Salah là “một sai lầm” - vẫn cần tới sự nhạy bén trong trí óc và cơ thể của cầu thủ Ai Cập để chuyển hóa sai lầm của Walker thành bàn thắng - và nói thêm: “Bàn thứ hai của họ là một bàn rất đẹp. Trong hiệp hai, chúng tôi đã phản ứng lại và chơi tốt hơn. Cần một bàn thắng nhưng chúng tôi đã không ghi được. Không thể phủ nhận nhiệm vụ giờ là rất khó. Nhưng vẫn sẽ còn 90 phút phía trước.” Pep được hỏi có phải ông đã mắc sai lầm khi để Raheem Sterling ngồi dự bị và Ilkay Gundogan đá chính. Chiến lược gia người Tây Ban Nha trả lời: “Chúng tôi thua 3-0”, nhưng rồi cố tìm cách giải thích vì sao mình đã đưa ra quyết định đó: “Chuyển nhiều hơn thì sẽ kiểm soát tốt hơn. Gundogan rất giỏi trong những pha xuất hiện ở tuyến hai. Chúng tôi muốn kiểm soát tuyến giữa tốt hơn.”

Phản ứng của truyền thông sáng hôm sau đã nói lên tất cả về trận đấu đêm trước đó, rằng Salah và các đồng đội của anh đã dồn ép City không chút sợ hãi và khiến Guardiola phải trả giá do đã chọn một chiến thuật kiểu “an toàn là trên hết”. Tờ The Guardian viết: “City đã đâm đầu vào một ngọn lửa Đỏ cũng như một bức tường âm thanh. Một số fan City đã hát rằng Liverpool “sống trong quá khứ”, nhưng 31 phút điên rồ đầu trận cho thấy cách tiếp cận mạnh bạo của Liverpool mới chính là tương lai.” Tờ Daily Mirror thì viết: “Lịch sử mới chỉ được viết một nửa, nhưng đêm nay sẽ còn được nhắc tới nhiều ở Anfield. Liverpool quá hay, quá nhanh, quá nguy hiểm. Sân vận động cổ điển của họ đã sống dậy để gợi nhớ kỷ niệm về những tháng ngày vinh quang tại châu Âu xưa kia, đồng thời truyền cảm hứng để thế hệ anh hùng mới của Jürgen Klopp tiến bước.”

Tờ Daily Express thì hoàn toàn choáng ngợp với cường độ tấn công của Liverpool. Họ viết: “Khi Liverpool chơi bóng như tối qua, sẽ cần thứ gì đó vô cùng đặc biệt để ngăn cản họ. Một đêm huy hoàng đã đôi chút bị ảnh hưởng bởi hai nỗi lo - chấn thương của Mo và chiếc thẻ vàng khiến Henderson bị cấm thi đấu ở trận sau - nhưng City mới là đội phải chịu tổn thất nặng nề nhất về lòng kiêu hãnh và danh tiếng.”

Mo đã cho phép mình thả lỏng trong một vài ngày. Anh dành thời gian trong một buồng tắm oxy và được yêu cầu không tập luyện gì và chỉ nên nghỉ ngơi. Buồng tắm oxy được sử dụng rộng rãi trong thể thao để giúp hồi phục chấn thương. Công cụ này làm giảm sưng tấy, hỗ trợ quá trình tái tạo và giảm sự mệt mỏi. Khí oxy được hòa tan vào vùng chấn thương và giúp cơ thể bình phục.

Ngày trước trận derby với Everton tại Premier League, Klopp khẳng định ông vẫn chưa hoàn toàn loại bỏ khả năng Salah có thể ra sân. Ông nói: “Dĩ nhiên chúng tôi đã làm tất cả những gì có thể để cậu ấy được thi đấu. Vẫn còn 24 giờ trước khi trận đấu bắt đầu, hãy cùng chờ xem. Anh không thể ép một cầu thủ chơi một trận bóng, các cổ động viên cũng sẽ không muốn vậy. Huấn luyện viên trưởng đã nói đúng. Dĩ nhiên người hâm mộ muốn thấy ngôi sao của mình ra sân trước kẻ thù cùng thành phố, nhưng lần này, niềm kiêu hãnh của thành phố sẽ phải nhường chỗ cho cơ hội ngàn vàng tại Champions League.

Cũng hợp lý khi Klopp quyết định cho Mo nghỉ trận derby. Đó là một quyết định chung: cả Mo và Klopp đều biết cơ hội giành danh hiệu mùa này của họ phụ thuộc hoàn toàn vào Champions League. Dĩ nhiên, một kết quả tốt trong trận derby cũng có ý nghĩa rất lớn với họ và cả người hâm mộ, nhưng bất kì ai có liên quan tới Liverpool đều hiểu trận lượt về với Man City giờ là quan trọng hơn.

Klopp cũng đã cho Firmino nghỉ, thay vào đó ra sân đá chính sẽ là bộ ba mới toanh gồm Mané, Dominic Solanke và Danny Ings. Firmino vẫn có tên trên băng ghế dự bị còn Salah thì không. Trận đấu với Everton kết thúc với tỉ số hòa không bàn thắng nhưng 1 điểm có được vẫn giúp Liverpool giữ vị trí thứ ba, đủ để hoàn thành mục tiêu được dự Champions League mùa sau nếu không vô địch mùa này. Vậy là bài toán giảm thiểu thiệt hại đã được giải quyết: 1 điểm trên sân khách và Salah được nghỉ ngơi, khỏe mạnh và sẵn sàng cho trận lượt về quan trọng với City vài ngày sau đó.

Salah tới sân Etihad vào ngày 10 tháng 4 trong trạng thái sung mãn và nóng lòng được thi đấu. Mục tiêu của anh là đơn giản - hủy diệt City và đưa Liverpool vào vòng bán kết Champions League. Kế hoạch đó đã có khởi đầu không thuận lợi khi Gabriel Jesus sớm đưa đội bóng áo Xanh vươn lên dẫn trước chỉ sau 2 phút. Bàn thắng đã đem lại hi vọng cho đội nhà và khiến cổ động viên của họ hào hứng hơn. Họ bắt đầu tin rằng điều bất khả thi có thể lại được thực hiện: rằng họ sẽ lội ngược dòng kết quả dẫn ba bàn của đội khách và loại họ khỏi giải đấu.

Phòng thay đồ của Liverpool đã rất im lặng trong giờ nghỉ với tỉ số 1-0 vẫn nghiêng về City. Giọng nói duy nhất là của Klopp, liên tục truyền lửa cho các học trò rằng họ vẫn đang dẫn tổng tỉ số 3-1 và thậm chí vẫn còn cơ hội thắng trận đấu này. Ông khuyến khích Salah, Mané và Firmino tiếp tục dốc bóng về phía hàng phòng ngự City và cả đội tiếp tục thực hiện pressing tầm cao. “Chỉ là vấn đề thời gian thôi - cơ hội của chúng ta sẽ đến”, ông nói. “Ra sân và đập họ thật mạnh!” Cùng với đó, ông tặng mỗi cầu thủ một cái ôm quen thuộc khi họ bước ra khỏi phòng thay đồ và cổ vũ họ để “vươn tới những vì sao”, tay giờ nắm đấm, cơ thể tràn đầy adrenaline.

Ở góc độ này, Klopp đã chứng minh rằng Liverpool đã đúng khi bổ nhiệm ông: một huấn luyện viên đang thể hiện khả năng quản lý cầu thủ đẳng cấp thế giới. Ông biết rằng đội của mình đang rất hưng phấn, còn City thì lại trông ỉu xiu và lạc lối chỉ 5 phút sau khi hiệp hai bắt đầu. Lí do ư? Huấn luyện viên trưởng và thủ lĩnh của họ đã bị đuổi lên khán đài ngay trước giờ nghỉ do đã chạy vào sân để tranh cãi với trọng tài về một bàn thắng bị từ chối do việt vị. Không có Guardiola khích lệ tinh thần từ đường biên, City đã mất đi phương hướng và sự nhạy bén. Trong khi Klopp đang thể hiện rằng mình là một huấn luyện viên đẳng cấp thế giới thì người đồng nhiệm của ông bên phía City, người được cho là “huấn luyện viên xuất sắc nhất thế giới”, đã để mất bình tĩnh và bị truất quyền chỉ đạo.

Tất cả đã được chứng minh chỉ 7 phút sau giờ nghỉ khi Salah - còn ai khác nữa? - có khoảng trống để chạy thẳng qua hàng phòng ngự City, lớp bóng qua đầu thủ thành Ederson để gỡ hòa. Một cú dứt điểm thượng thặng có thể khiến ông vua phá lưới của City là Sergio Aguero cũng phải tự hào.

Một lần nữa được bình chọn là Cầu thủ xuất sắc nhất trận đấu, và đài BBC bình luận: “Thêm một trận đấu và thêm một bàn thắng cho Mohamed Salah. Bàn gỡ hòa đầy sự lạnh lùng của anh đã giết chết tinh thần của City sau hiệp một áp đảo hoàn toàn.” Sau bàn thắng của Salah, City trông như những người vô hồn và Firmino đã vui đập họ hoàn toàn 13 phút trước khi hết giờ với bàn đem về chiến thắng trong trận đấu cho Liverpool. Tổng tỉ số được ấn định 5-1 và mọi thứ đã kết thúc. City, được coi là đội bóng mạnh nhất nước Anh, đã bị đè bẹp.

Klopp đã chào lái Liverpool tới vòng bán kết Champions League lần đầu tiên sau mười năm - và đối với Mo Salah thì là lần đầu. Phát biểu sau trận thắng City, Salah như thường lệ vẫn khiêm tốn

về ảnh hưởng của mình lên trận đấu với bàn thắng tuyệt đẹp để gỡ hòa. Anh nói rằng việc anh ghi bàn không quan trọng; chiến thắng của đội vẫn là trên hết. “Bàn thắng được ghi vào thời điểm có lợi cho chúng tôi vì họ đang press rất cao và có nhiều cơ hội”, Mo chia sẻ với BT Sport. “Nhưng chúng tôi đã giành lại thế trận, chiến đấu và giành chiến thắng một cách xứng đáng. Tôi đã nói rất nhiều lần rằng mình chơi bóng vì tập thể - để giúp đội thắng các trận bóng. Đó là điều quan trọng nhất với tôi.”

Hậu vệ biên trẻ tuổi của Liverpool Andy Robertson thì có lời bình chuẩn xác hơn về tầm quan trọng của Salah trong chiến thắng. Anh chỉ rõ rằng Salah là người đóng vai trò chính giúp mở khóa hàng phòng ngự của City, đúng vào thời điểm đội chủ nhà đang tìm kiếm bàn thắng nâng tỉ số lên 2-0. Andy nói: “Trong hiệp một, chúng tôi đã không thể đưa Mo, Sadio và Roberto vào trận đấu. Huấn luyện viên đã sắp xếp họ lại một chút và trong hiệp hai, ba người họ đã press từ tuyến trên - rồi Mo xuất hiện với bàn thắng.”

Salah và Firmino chỉ trong một mùa giải đã ghi nhiều bàn thắng tại Champions League hơn bất kì cầu thủ nào trong lịch sử của đội. Mỗi người họ đã có được 8 bàn. Cả đội đã phá lưới đối phương tổng cộng 33 lần trong mùa giải - kỉ lục của một đội bóng Anh trong một mùa Champions League.

Klopp đã rất sung sướng và không hề giấu đi điều đó. Ông chia sẻ với phóng viên: “Chúng tôi hoàn toàn xứng đáng được lọt vào bán kết. Đội đã ghi 5 bàn vào lưới City và chỉ để thủng có 1. Những con số như vậy thường là không thể. Các cầu thủ của tôi đang trưởng thành từng ngày. Trong một ngày đúng phong độ, chúng tôi có thể đánh bại bất kì đối thủ nào, nhưng trong một ngày tệ hơn, đội vẫn sẽ để thủng những bàn rẻ tiền. Chúng tôi đang trong quá trình phát triển, nhưng vẫn là một đội bóng rất ổn. Tôi không thể tin nổi khi nghe rằng Barcelona đã bị loại. Roma vừa mất Mo Salah và họ vẫn lọt vào bán kết. Thật tuyệt vời.” Jürgen đang nói tới việc Roma đã lật ngược tỉ số 4-1 trên sân Nou Camp, đánh bại Barcelona 3-0 ở lượt về để diện tên mình vào vòng bốn đội cuối cùng.

Guardiola đã cảm thấy thất vọng, nhưng ông vẫn rất công tâm và dành nhiều lời khen ngợi cho Liverpool, cũng như chúc mừng họ lọt vào vòng tiếp theo:

Chúng tôi đã làm mọi thứ có thể trong hiệp một. Chúng tôi tạo ra các cơ hội, dù không đơn giản khi họ phòng ngự với 11 người. Ở giải đấu này, anh không cần chơi hoàn hảo trong 180 phút, nhưng

cần chơi ít nhất là tốt. Chúng tôi đã gặp phải một đội hình Liverpool rất mạnh. Nhìn Barcelona hôm nay mà xem! Giải đấu này thực sự đặc biệt. Cổ động viên Liverpool tin rằng Champions League là giải đấu của họ. Chúng tôi đã không thể tạo ra nhiều cơ hội ở Anfield, nhưng ở hiệp hai trận đấu đó mọi thứ đã cải thiện hơn. Giống như hiệp một trận đấu hôm nay vậy. Đối thủ ngày hôm nay là một đội bóng xuất sắc. Rất khó để có thể giữ được nhịp điệu và cường độ cao trong suốt cả mùa giải. Có lẽ trong tương lai tôi sẽ tìm ra cách để cải thiện đội bóng, nhưng hôm nay tôi muốn khen ngợi tất cả các học trò vì những nỗ lực của họ.

Pep vẫn sẽ có được khoảnh khắc vinh quang của mình khi City nâng cao chiếc cúp vô địch Premier League. Nhưng ở châu Âu, họ đã là người của quá khứ: toàn bộ sự chú ý giờ đổ dồn vào Salah và các đồng đội của anh. Người ta đã bắt đầu đồng loạt tuyên bố thay vì chỉ thì thầm, rằng tập thể Liverpool này, với bộ ba tấn công ấy kèm hàng thủ được gia cố bởi Virgil van Dijk, hoàn toàn có thể vô địch Champions League. Còn lại ba đối thủ trên con đường của họ - Bayern Munich, Roma và Real Madrid. Sau hai trận đấu nghẹt thở và bòn rút sức lực trước City, chắc loạt trận bán kết sẽ đỡ gây sức ép lên con tim hơn chứ? Không đời nào... Đối thủ là đội bóng cũ của Mo Salah - AS Roma.

Chương 14

Mọi ngã đường đều dẫn tới thành Rome

Khi lễ bốc thăm vòng bán kết Champions League diễn ra, ta có linh cảm rằng định mệnh sẽ đưa Mo Salah trở lại thành Rome. Nếu được chọn giữa Bayern Munich, Real Madrid và Roma, dĩ nhiên Liverpool sẽ chọn đội bóng đến từ Italy. Trên lý thuyết, họ là đội bóng yếu nhất. Bayern là một ông kẹ châu Âu luôn rất nguy hiểm ở giai đoạn cuối cùng của giải đấu và cũng sở hữu những ngôi sao đẳng cấp thế giới như Franck Ribéry, Arjen Robben và Thomas Müller. Cũng giống Real Madrid, họ có kinh nghiệm biết phải làm gì ở những vòng đấu cuối. Còn Real Madrid... họ đã vô địch Champions League hai năm liền trước đó và lần này vẫn sẽ là ứng cử viên sáng giá nhất. Với Cristiano Ronaldo, Gareth Bale và Toni Kroos, họ có đủ nhân tố tài năng để xé toang bất kì đối thủ nào. Nhưng ở chiều ngược lại thì cả hai đội bóng trên đều đang già đi. Bayern cũng đã gặp phải nhiều vấn đề chấn thương nghiêm trọng. Dù vậy đi nữa, Liverpool vẫn sẽ chọn Roma thay vì hai gã khổng lồ này vì đó sẽ là một cặp đấu giữa hai đội bóng có năng lực và hi vọng khá ngang tầm nhau, ít nhất là trên giấy tờ.

Đối với Salah, cặp đấu này cho anh cơ hội vừa được gặp lại những người bạn cũ, vừa được tiến vào trận chung kết. Không phải là quá tự tin, nhưng Mo biết đội bóng mới của mình có đủ hỏa lực và sự bền bỉ để vượt qua đội bóng cũ. Anh đang rất nóng lòng hướng tới hai trận đấu cũng như được gặp lại những người hâm mộ từng cổ vũ anh khi còn thi đấu tại Serie A.

Không bất ngờ gì khi Liverpool không quá lo lắng khi phải đối đầu với Roma. Đội bóng Italy có tốc độ và sức mạnh trong đội hình, nhưng lại thiếu kinh nghiệm thi đấu ở những vòng trong của Champions League, điều vô cùng quan trọng. Liverpool đã từng

năm lần vô địch cúp châu Âu, vậy nên câu lạc bộ này đủ hiểu những điểm mạnh và kinh nghiệm cần thiết để đi tới vạch đích.

Nếu so sánh, Roma chỉ là những kẻ nghiệp dư tại đấu trường châu lục. Đúng, có thể là họ đã có vài khoảnh khắc lóe sáng tại châu Âu, nhưng họ chưa bao giờ vô địch Champions League, thậm chí là chưa bao giờ vượt quá vòng tứ kết tính tới trước mùa giải này. Tuy nhiên, họ cũng đã từng chơi một trận chung kết Cúp châu Âu (tiền thân của Champions League) trước... chính Liverpool vào năm 1984. Và thua. Trang chủ của đội bóng đã nói về nỗi thất vọng vào ngày đó, đặc biệt khi Roma đã nghĩ mình sẽ thắng vì trận đấu diễn ra trên chính sân vận động của họ: "Với lợi thế sân nhà Olimpico, chiến thắng được dự đoán sẽ dành cho AS Roma. Đội bóng được dẫn dắt bởi Liedholm có vẻ như không thể bị ngăn chặn khi họ đã đánh bại Goteborg, CSKA Sofia, Dynamo Berline và Dundee United trên đường đến trận chung kết."

Liverpool quyết tâm sẽ là kẻ phá hoại cuộc vui. Sau khi Pruzzo san bằng bàn mở tỉ số gây tranh cãi của Phil Neal - các cầu thủ Roma phản nản rằng thủ môn đã bị phạm lỗi trong tình huống đó - trận đấu đã bước vào loạt sút luân lưu. Với những ngón đòn lạ hoắc của người gác đền Bruce Grobbelaar trên vạch vôi, Liverpool đã giành chiến thắng. Đó là một nỗi thất vọng lớn với Roma và các cổ động viên của họ, những người đã coi trận đấu đó là cơ hội lớn nhất của mình để được vinh danh là đội bóng số một châu Âu.

Chiến thắng này đã thể hiện sức mạnh của đội hình Liverpool thời đó, cả về mặt thể chất lẫn tinh thần. Sự kiên cường của họ là yếu tố quan trọng, bên cạnh những bước nhảy của Grobbelaar trước khung thành khiến các chân sút penalty của Roma cảm thấy xao nhãng.

Mo Salah và các đồng đội sẽ cần phải có sự vững vàng về mặt tâm lý tương tự nếu họ muốn đi tiếp sau trận lượt về ở Rome. Roma thời hiện đại có thể không kinh nghiệm được như Real Madrid hay Bayern Munich, nhưng họ là một đối thủ nguy hiểm hơn vì những ngôi sao của họ có tốc độ hơn và khát khao hơn. Liverpool đã có được lá thăm tưởng chừng là dễ nhất, nhưng đội bóng thủ đô Italy mang lại một mối đe dọa kiểu khác: họ có một đội hình trẻ, nổi tiếng với lối chơi pressing, năng động, có thể nói như một phiên bản Italy của Liverpool vậy.

Liverpool phiên bản 1984 mà Liverpool phiên bản 2018 muốn noi gương từng có rất nhiều kinh nghiệm trong việc chiến thắng những trận cầu lớn và giành các danh hiệu. Họ là đội vô địch 3/7

mùa cúp châu Âu gần nhất, kèm theo rất nhiều danh hiệu quốc nội khác nữa, dưới sự dẫn dắt của thiên tài Bob Paisley. Chức vô địch quốc gia tưởng như đã là thứ đồ chơi của riêng họ, và cúp bạc mùa đó cũng đã được mang về Anfield trước trận chung kết gặp Roma. Mark Lawrenson là một cầu thủ chủ chốt trong đêm Rome 84 huyền ảo đó và ông cho biết sự tự tin là rất quan trọng. Cả đội đã tin họ sẽ vô địch và rằng chiếc cúp phải là của họ. Trong tâm trí, các cầu thủ đã tin mình là nhà vua của nước Anh và châu Âu, vậy nên dĩ nhiên họ phải thắng, kể cả đối thủ có là Roma trên sân nhà, trước lượng khán giả khổng lồ. Lawrenson nói: “Chúng tôi rất ít khi lo về đối thủ, mà đơn giản chỉ ra sân và chơi bóng. Nếu chúng tôi chơi bóng, cả đội tin rằng chẳng ai có thể ngăn chặn được.”

“Chúng tôi biết mình đang đi vào hang cọp”, cựu cầu thủ Liverpool chia sẻ với Goal.com. “Khi chúng tôi đi một vòng quanh sân khoảng một giờ trước trận đấu, các cổ động viên Roma đã có sẵn trên các khán đài. Họ thật điên rồ!” Lawrenson kể lại câu chuyện đã được nhắc nhiều lần, về việc các cầu thủ Liverpool đã xóa tan sự căng thẳng bằng cách cùng nhau hát trong thời gian chờ được ra sân. Nó cho đối thủ của họ thấy rằng họ không hề quá choáng ngợp bởi sự quan trọng của trận đấu hay việc phải bước vào hang cọp đối đầu với đội chủ nhà. Ông nói tiếp: “Tôi không nhớ ai đã bắt đầu hát đầu tiên. Nhưng nó là bài “I don’t know what it is but I love it” của Chris Rea. Thực sự là rất ngẫu nhiên. Các cầu thủ Roma hẳn đã nghĩ chúng tôi bị điên!”

Siêu sao của Liverpool thời đó sau này đã thừa nhận việc cùng nhau hát đã giúp ích rất nhiều. Kenny Dalglish chia sẻ: “Cả đội đã gần cổ lên hát như khùng. Họ [Roma] hẳn đã nghĩ chúng tôi là lũ khùng.” Nhưng nếu Mark Lawrenson không hề cảm thấy áp lực từ các khán đài thì đối tác của ông ở hàng thủ là Alan Hansen thì có. “Đó là khung cảnh đáng sợ nhất tôi từng thấy trong đời”, ông kể lại. “Tôi thấy sợ khi nhận ra các cổ động viên ấy đã muốn Roma thắng đến nhường nào.”

Tuy vậy, Michael Robinson, một cầu thủ dự bị trong trận đấu đó, đã cảm nhận rằng Liverpool có thể chiến thắng khi anh chứng kiến Graeme Souness chiến đấu với những cầu thủ đối phương. Robinson kể: “Đã có nhiều biểu ngữ ngoài sân để chào đón những kẻ thù người Anh, nhưng trong tâm trí tôi chưa bao giờ nghĩ đội sẽ thua. Cả đội đã bị tẩy não để nghĩ rằng mình sẽ luôn thắng. Graeme đêm đó như một chiến binh thành Troy vậy. Tất cả mọi cầu thủ trên sân đều phải trầm trồ. Anh ấy đã chơi xuất sắc và táo bạo, dẫn đầu cả đội như một chiến binh. Roma có Falcao và Cezero

- hai cầu thủ cũng rất giỏi người Brazil chơi ở tuyến giữa. Nhưng tôi còn không để ý có họ ở trên sân, tất cả vì màn trình diễn của Graeme.”

Phần lịch sử đáng tự hào nhất của Roma ngoài việc lọt vào trận chung kết cúp châu Âu năm 1984 đối đầu với Liverpool là khi họ vô địch Inter-Cities Fairs Cup mùa 1960-1961 - tới thời điểm này đó vẫn là thành tích lớn nhất tại châu lục của họ. Ít nhất, họ có thể nói chiến thắng đó là một điểm lành trước khi họ đối đầu với Liverpool một lần nữa, vì đối thủ trong trận chung kết năm ấy cũng là một đội bóng Anh. Roma đã đụng độ Birmingham City qua hai lượt trận. Trận lượt đi diễn ra trên sân St Andrews ở vùng Midlands, còn trận lượt về trên sân Olimpico ở Rome. Trận lượt đi kết thúc với tỉ số 2-2 nhưng trong trận lượt về, Roma đã giành chiến thắng 2-0 để đem về danh hiệu châu lục duy nhất của đội cho tới thời điểm này. Mức độ danh giá của giải đấu này trong con mắt của người Anh có thể được thấy rõ khi chỉ có 21.000 khán giả tới xem trận đấu trên sân St Andrews. Roma đã vươn lên dẫn trước 2-0 nhưng Birmingham đã gỡ lại hai bàn để cứu một kết quả hòa.

Số khán giả 60.000 ở trận lượt về cho thấy trận đấu có lẽ đã được coi trọng hơn ở Italy so với ở Anh, và Roma đã có thắng lợi cách biệt hai bàn để giành cúp vô địch với tổng tỉ số 4-2. Chiếp cúp đã được trao cho Losi, đội trưởng của Roma, bởi Ngài Stanley Rous, tân chủ tịch người Anh mới của FIFA. Tờ Stampa Sera của Italy cho rằng Roma xứng đáng với chiến thắng khi đã thể hiện mình là đội bóng có kỹ thuật tốt hơn và kiểm soát bóng nhiều hơn. Kết quả đó cũng không phải quá bất ngờ. Roma khi đó chơi khá ổn ở giải vô địch quốc gia, còn Birmingham thì đã xếp bét bảng Division One, giải vô địch quốc gia cũ của Anh. Tờ báo nói trên đã không thể hiện tinh thần thể thao cho lắm khi gạt bỏ mọi nỗ lực của Birmingham và cho rằng họ là một đội bóng kém chất lượng, sở hữu chỉ hai cầu thủ tốt duy nhất là Trevor Smith và cầu thủ tuổi teen Mike Hellawell.

Năm 2012, tờ Birmingham Mail đã có một bài viết về những cuộc phiêu lưu tại châu Âu của Birmingham City, tập trung vào trận chung kết với Roma. Ngay cả những lời phân tích của họ cũng nghe không được lọt tai cho lắm với những người bản xứ - dù rằng kết quả ở vòng bán kết đã có mang lại chút niềm vui: “Trận lượt đi, diễn ra vào tháng 9 năm 1961, đã diễn ra chỉ 48 giờ sau trận thua tủi hổ tại League Cup trước đội bóng hạng ba Swindon Town. Fabio Cudicini - bố của cầu thủ đương thời Carlo Cudicini - đã có một màn trình diễn xuất sắc trong khung thành cho Roma. Nếu

không có chuỗi những pha cứu thua phi thường của ông, The Blues đã có được lợi thế trước trận lượt về tại thủ đô Italy. Vòng bán kết trước đối thủ Internazionale cũng đã tạo được nhiều sự chú ý. Trên sân San Siro, The Blues và đặc biệt là Jimmy Bloomfield đã chơi xuất thần. Ông đã kiến tạo cho Jimmy Harris ghi bàn đầu tiên và rồi một pha phản lưới nhà của đội bạn đã đem về chiến thắng 2-1. Không đội bóng Anh nào có thể giành thắng lợi tại sân vận động này trong vòng 42 năm sau đó, cho tới khi Arsenal tới thăm vào năm 2003 và chiến thắng 5-1."

Trang chủ của Roma, asroma.com, mô tả chiến thắng ấy trước Birmingham đã có ý nghĩa như thế nào với câu lạc bộ và cổ động viên của họ, sau khi chiến tranh thế giới thứ hai đã tàn phá đội và để lại một mớ hỗn độn:

Roma đã phải gánh chịu hậu quả của thế chiến nhiều hơn bất kì đội bóng nào khi không còn một xu dính túi cũng như không còn một cầu thủ nào để ra sân. Sau một vài mùa giải thi đấu tệ hại, đội bóng đã phải xuống hạng sau mùa 1950-1951 - lần duy nhất trong lịch sử đội. Giallorossi sau đó đã lập tức trở lại Serie A dưới sự dẫn dắt của Gipo Viani, nhưng trong mười năm liền, thành công duy nhất của họ chỉ là lần về nhì trong mùa giải 1954-1955.

Vào đầu năm 1960, người hâm mộ Roma đã lấy lại được niềm vui qua các giải đấu châu lục. Mùa 1960-1961, Roma đã được hưởng thành công trên đấu trường quốc tế lần đầu tiên khi đội lọt vào trận chung kết Fairs Cup, đánh bại Union St. Gilloise (0-0, 4-1), Colon (2-0, 0-2, 4-1) và rồi Hibernian (2-2, 3-3, 6-0) trên hành trình. Trận chung kết là cuộc đụng độ giữa Roma, được dẫn dắt bởi Luis Carniglia, và một đội bóng Anh - Birmingham City. Trong trận lượt đi tại Anh, Roma đã vươn lên dẫn trước 2-0 nhờ công của Pedro Manfredini, nhưng rồi Birmingham đã gỡ hòa. Trận lượt về trên sân Olimpico đã diễn ra suôn sẻ hơn khi Roma giành thắng lợi 2-0 nhờ một bàn phản lưới nhà của đối thủ và một bàn thắng của Paolo Pestrin. Ngôi sao của giải đấu không ai khác ngoài tiền đạo Manfredini, người đã ghi 12 bàn thắng.

Tại Champions League, mỗi lần Roma được tham dự, họ vẫn thường xuyên chỉ dừng bước ở vòng đấu bảng hoặc vòng 16 đội. Đã hai lần họ lọt vào vòng tứ kết, trong hai mùa giải liên tiếp 2006-2007 và 2007-2008. Và đây lại là một điềm lành nữa với Liverpool - vì cả hai lần đó Roma đều để thua trước một đội bóng Anh. Xuất hiện trong vòng tám đội mạnh nhất đã là một thành tích đối với Roma, nhưng một trong những trận đấu đó đã là kết quả tệ nhất từng có trong lịch sử câu lạc bộ. Kẻ thù lâu năm của

Liverpool là Manchester United chính là những người đã hạ nhục đội bóng thủ đô Italy. Trận thua đậm ấy chính là trận lượt về tại Old Trafford vào tháng 4 năm 2007. Điều đáng buồn hơn nữa là Roma đã có chiến thắng 2-1 ở trận lượt đi. Tôi đã tới xem trận lượt về và còn nhớ rõ các cổ động viên United ban đầu còn có phần lo lắng về việc đội bóng có thể bị loại khỏi giải đấu. Họ giải thích rằng khả năng phòng ngự chất lượng thường thấy ở một đội bóng Italy có thể khiến trận đấu kết thúc với tỉ số hòa 0-0. Vậy nên hãy thử tưởng tượng mọi người đã sốc như thế nào khi United hủy diệt Roma 7-1 để lọt vào vòng bán kết với tổng tỉ số 8-3. Một lần nữa, các cổ động viên Roma và đội bóng của họ đã phải nếm trái đắng; một lần nữa một kẻ địch tới từ Anh đã đập tan giấc mơ của họ.

Truyền thông Italy đã chê trách sự thiếu tinh thần chiến đấu của đội hình Roma. “Đêm qua là một màn hạ nhục mà bóng đá Italy chưa từng chứng kiến trước tay người Anh”, nhà báo Candido Cannavò viết. “Giờ tôi cần phải tìm tới cha xứ Dante để biết Roma yêu quý của tôi đã rơi xuống tầng địa ngục nào rồi: có lẽ là tầng dành cho những kẻ ngạo mạn và kiêu căng. Để thủng lưới ba bàn trong tám phút chỉ có thể xảy ra với những đội bóng tin rằng mình là thánh thần.”

Viết trên tờ Corriere Della Sera, Mario Sconcerti đã phàn nàn về màn “hủy diệt” và không ngần ngại chỉ trích đội bóng một cách nặng nề: “Chẳng có lời giải thích kỹ thuật nào là hợp lý hết. Roma đơn giản đã để thua mọi pha tranh chấp tay đôi và chịu thua trước mọi đường lên bóng của đối thủ. Những cầu thủ kinh nghiệm, thuộc đẳng cấp quốc tế như Chivu, Mexès, Panucci hay De Rossi, giờ bỗng dưng trông mỏng manh như mới biết chơi bóng. Họ không hiểu được lối chơi của Manchester; không tìm được bóng ở đâu hết. Chúng ta thuộc tầng lớp có trình độ, chúng ta là một trong những đội bóng mạnh nhất thế giới. Đây là thời đại bóng đá có thể nói là cân bằng. Một màn hủy diệt về mặt kỹ thuật như thế này thực sự cảm thấy khó hiểu.”

Câu nói “Chúng ta thuộc tầng lớp có trình độ” đã cho thấy người hâm mộ Roma nghĩ gì về đội bóng của họ. Họ nghĩ rằng mình là một trong những câu lạc bộ hàng đầu thế giới, vậy nên đã trông chờ mình sẽ chiến thắng khi một lần nữa đụng độ với một đội bóng Anh 11 năm sau. Tất cả sự giận dữ, tất cả nỗi thất vọng tại châu Âu đều đã tới dưới tay hai câu lạc bộ Anh trong hơn 30 năm qua - và giờ Liverpool là những người sẽ phải trả giá. Chẳng quan trọng gì rằng Mohamed Salah, thần tượng cũ của họ, giờ đang khoác áo The Reds. Anh cũng sẽ trở thành kẻ thù không đội trời

chung: Salah sẽ không nhận được sự chào đón như một người hùng khi trở lại sân Olimpico cho trận lượt về. Không, thậm chí đôi lúc anh còn bị la ó. Nổi đau trong quá khứ của Roma dưới tay người Anh đồng nghĩa giờ Mo cũng sẽ phải chịu phạt.

Sau sự sỉ nhục bởi United, Roma đã có cơ hội để chuộc lỗi ngay lập tức vào mùa giải sau đó - cũng trước đối thủ ấy, ở giải đấu ấy và vẫn cùng vòng đấu ấy. Nhưng một lần nữa, người Anh lại phá hỏng bữa tiệc khi United giành chiến thắng chung cuộc 3-0 để lọt vào vòng bán kết Champions League.

Liverpool bắt đầu mối tương thù mới với Roma vào đầu những năm 2000 tại đấu trường Champions League và UEFA Cup. Một lần nữa, họ là những người chiến thắng. Đội bóng vùng Merseyside đã lấy 4 điểm khỏi tay Roma ở vòng bảng Champions League 2001-2002, rồi sau đó đã loại họ khỏi UEFA Cup mùa giải sau đó. Những chiến thắng liên tiếp - và đặc biệt là trận thắng quan trọng tại Rome năm 1984 - giải thích vì sao thủ đô Italy đã rất xôn xao khi lá thăm đưa Roma tới gặp Salah và các đồng đội mới tại vòng bán kết Champions League năm 2018. Các cầu thủ lẫn cổ động viên đều đã nghĩ tới sự phục thù; họ muốn giảm đi nỗi đau của năm 84 bằng việc đánh bại Liverpool đương thời để tiến vào trận chung kết. Điều đó sẽ có ý nghĩa rất lớn với họ và cảm xúc dâng trào ấy là lí do vì sao Klopp, trên cương vị huấn luyện viên trưởng Liverpool, phải hết sức nghiêm túc với hai lượt trận bán kết.

Roma như một con thú bị thương: dính đòn từ thế hệ trước, nhưng quyết tâm phục hận ở thế hệ này. Sẽ cần tới rất nhiều sự dũng cảm, kỉ luật và cả tài năng nếu Liverpool muốn đi tiếp. Sẽ không thể có những tình huống nổi nóng hay tranh cãi với trọng tài; điều cuối cùng Klopp muốn là phải đương đầu với đối thủ khi chỉ còn 10 học trò trên sân. Ông đã nói với Salah và các đồng đội rằng họ cần giữ cái đầu lạnh, vì các cổ động viên Roma cùng với báo giới tại Italy khi được truyền lửa từ trận thua năm 84 ấy sẽ trở nên rất quyết tâm. Liverpool cần phải điềm tĩnh và đáp trả sự hung hãn ấy với lối chơi kỉ luật, Klopp chia sẻ với cả đội hình.

Nhưng chiến lược gia người Đức không có chút lo lắng gì về cách Salah sẽ đương đầu với thử thách này. Đây là một cầu thủ biết kiểm soát cảm xúc và anh không phải loại người sẽ sụp đổ dưới áp lực. Mo luôn biết giữ sự bình tĩnh, kể cả khi các hậu vệ đối phương cố chơi rần để loại anh khỏi trận đấu. Anh sẽ chỉ nháy qua những pha vào bóng của họ và cười. Hơn nữa, phong thái vui tươi và nhẹ nhàng của anh cũng không phải là trò diễn: những gì bạn thấy

đều là tính cách thực. Kể cả khi trở lại chảo lửa Olimpico, anh vẫn từ chối rơi vào bẫy của các fan Roma khi họ la ó. Mo đơn giản tiếp tục công việc hủy diệt đội bóng của họ và đưa Liverpool tiến vào trận chung kết.

Tôi chỉ có thể nhớ được hai trường hợp khi Mo hành xử không đúng với bản chất. Vào tháng 4 năm 2018, anh có vẻ đã khá khó chịu với cách kèm người của hậu vệ Stoke City Bruno Martins Indi trong trận hòa 0-0 tại Anfield. Tay của Mo có vẻ đã chạm vào mặt đối thủ khi cả hai cạnh tranh cho một pha bóng bổng. Trọng tài Andre Marriner đã bỏ qua tình huống trong trận đấu nhưng FA hoàn toàn đã có thể phạt lỗi đánh nguội với Salah sau khi nghiên cứu lại tình huống. Suy luận của tôi về tình huống này là Mo đã muốn giành được bóng và tay anh chỉ vô tình chạm trúng mặt Bruno. Ủy ban gồm ba cựu trọng tài của FA cũng đã đồng tình sau khi xem lại video quay chậm. Họ quyết định đó không phải một tình huống thẻ đỏ và Mo được quyền tiếp tục thi đấu, tránh khả năng phải nhận án phạt cấm ba trận.

Trường hợp thứ hai cũng đã xảy ra vào tháng 4 năm 2018 khi Mo đã không hài lòng rằng một tấm hình khổng lồ của anh đã được dán trên thân máy bay chuyên dụng để chở đội tuyển Ai Cập đi dự World Cup. Mo cảm thấy “bị xúc phạm” khi không một ai từ Liên đoàn Bóng đá Ai Cập hỏi anh về việc liệu tấm hình đó có ảnh hưởng gì tới những hợp đồng quảng cáo cá nhân của anh không. Chiếc máy bay được chi trả bởi nhà tài trợ chính thức của đội tuyển Ai Cập - công ty viễn thông WE - nhưng Salah thì lại có hợp đồng tài trợ riêng với Vodafone. Cầu thủ của Liverpool đã lên Twitter để bày tỏ sự bức xúc: “Thật tiếc khi cách hành xử này khiến tôi thấy bị xúc phạm... Tôi đã mong cách làm việc sẽ chuyên nghiệp hơn như vậy.” Đặt hình ảnh Salah bên cạnh logo của WE có thể khiến chàng cầu thủ phải bồi thường hàng triệu đô vì đó là vi phạm thỏa thuận của anh với Vodafone.

Sự việc đã được giải quyết sau khi chính phủ Ai Cập ra lệnh cho Liên đoàn Bóng đá phải thực hiện theo yêu cầu của Mo. Bộ trưởng Thể thao và Tuổi trẻ Khaled Abdel-Aziz đã triệu tập ban lãnh đạo liên đoàn lên cho một cuộc họp khẩn cấp. Sau đó ông đã nói: “Liệu mà đảm bảo tất cả những yêu cầu của họ [Salah và người đại diện] được thực hiện đầy đủ.”

Sau khi vụ việc đó được giải quyết, Mo cảm thấy mình đã có thể tập trung hoàn toàn vào Champions League. Những trận đấu với đội bóng cũ Roma sẽ là rất hấp dẫn và đầy cảm xúc, đặc biệt là khi, như đã nói, ta biết được người Rome coi trọng cuộc đụng độ với

Liverpool như thế nào.

Đối với Mo, điều đó không quan trọng. Điều duy nhất có giá trị với anh là việc đảm bảo đội bóng mới Liverpool sẽ vượt qua đội bóng cũ để lọt vào trận chung kết. Sự tập trung và tài năng xuất sắc sẽ giúp anh đạt được mục tiêu đó, và như ta sẽ thấy, còn mang lại cho anh một biệt danh mới khiến anh hài lòng, nhưng vẫn phải lắc đầu như thể muốn nói: “Không, tôi chưa đạt tới đẳng cấp đó. Ít nhất thì chưa phải lúc này.”

Xin hân hạnh giới thiệu: Messi áo Đỏ.

Chương 15

Messi áo đỏ

Một nhà báo đã chỉ ra cho tôi một điều thú vị khoảng một hai ngày sau khi biệt danh mới của Mo trở nên phổ biến vào tháng 4 năm 2018. Anh ta nói: “Nếu thêm hai chữ cái vào sau Messi áo Đỏ (Red Messi) thì ta vẫn ra một từ mà rất nhiều fan Liverpool cũng dùng để nói về Salah. Đối với họ, anh ta cũng là Cứu tinh áo Đỏ (Red Messiah).” Tôi nói với anh ta rằng đó có thể là một sự phỉ báng trong đạo Thiên chúa, nhưng anh ta chỉ cười và nói: “Thì sao chứ? Đối với hầu hết fan Liverpool thì đội bóng của họ chính là một tôn giáo mà!”

Từ điển Oxford mô tả một vị cứu tinh như sau: “Một thủ lĩnh được cho là đã cứu rỗi một đất nước, một nhóm người hoặc một mục tiêu. Người hâm mộ đội chủ sân Anfield đã muốn coi Klopp là một vị cứu tinh thay vì chỉ là một huấn luyện viên đơn thuần.”

Thay từ “huấn luyện viên” bằng từ “cầu thủ” thì tôi nghĩ ta cũng có thể coi Mo là một vị cứu tinh của Liverpool trong mùa giải đầu tiên của anh. Henderson có thể là đội trưởng nhưng Mo mới là thủ lĩnh qua cách anh đã kéo đội đi lên những tầm cao mới bằng những bàn thắng và kiến tạo, đồng thời cả quyết tâm chiến thắng không thể bị dập tắt. Đây không phải là một cầu thủ thi thoảng mới thể hiện sự thiên tài của mình, hay đôi lúc mới làm được chút ma thuật để khán giả phải trầm trồ. Mo là một cầu thủ chăm chỉ luôn chơi hết mình trong suốt 90 phút; luôn hi sinh mình vì đội bóng nhưng vẫn giành được những danh hiệu cá nhân nhờ vào số bàn thắng đã giúp khẳng định anh là cầu thủ nổi bật của Liverpool.

Nghĩ theo hướng đó thì đúng là có thể coi Salah như một vị cứu tinh.

Nhưng thực tế, Messi áo Đỏ mới là biệt danh được sử dụng nhiều hơn trong mùa giải ấy. Một huyền thoại bóng đá khác là người đầu tiên đưa ra bình luận về sự giống nhau giữa Mo và Lionel. Cựu cầu thủ Arsenal và giờ là bình luận viên truyền hình Ian Wright đã nói vào đầu mùa giải: “Tôi không có ý rằng cậu ấy ngang trình độ với người mà tôi định nhắc tên, nhưng đúng là có làm tôi liên tưởng đến Messi, với cái cách đi bóng như vậy. Cậu ấy cho tôi cảm giác giống Messi. Người hơi lùn, cái dáng dấp ấy. Cậu ấy có phong thái của Messi.”

Vài chục bàn thắng nữa và biệt danh ấy đã được lan tỏa, rồi còn được sử dụng rộng rãi trước loạt trận bán kết Champions League của The Reds với Roma. Khi lá thăm được rút, Roma đã gửi một tweet đến Mo: “Chúng ta sẽ là đối thủ trong 180 phút, nhưng đâu có điều gì xảy ra, cả đời này ta vẫn mãi là bạn. Hẹn sớm được gặp lại anh.” Mo có câu trả lời đơn giản nhưng đúng bản chất: “100%”. Rõ ràng từ cuộc trao đổi này, ta thấy Mo và Roma vẫn còn nhiều tình cảm với nhau. Tuy nhiên, các cổ động viên Roma thì không quan tâm tới điều đó: họ muốn đánh bại Liverpool và cả Mo để có thể xóa đi nỗi buồn từ những trận thảm bại trước đó. Thực tế, một số fan Roma còn la ó người hùng xưa của mình trong trận lượt về trên sân Olimpico.

Mo đã chia sẻ với truyền hình cáp CNN International rằng các cầu thủ Roma đã nói họ không muốn gặp phải anh hay Liverpool ở vòng bán kết. Cầu thủ Ai Cập nói: “Tất cả bọn họ đều nói: ‘Chúng tôi không muốn phải đá với Liverpool.’” Nhưng bản thân anh lại muốn được đụng độ với những người đồng đội cũ và cho biết anh không có ác cảm gì với câu lạc bộ hay người hâm mộ của đội. Mo nói thêm: “Sẽ rất tuyệt khi được quay trở lại Rome, đó là đội bóng cũ của tôi. Tôi yêu cổ động viên ở đó và họ cũng rất mến tôi. Tôi cũng vẫn nói chuyện với phần lớn đồng đội cũ. Chúng tôi từng rất thân nhau và giờ vẫn là bạn tốt. Dĩ nhiên, tôi chỉ có toàn những kí ức đẹp. Chúng tôi đã chơi cùng nhau trong hai năm và đã cùng nhau chiến đấu trong những trận đấu. Cả đội đã rất vui vẻ trong phòng thay đồ.”

Salah cũng tự tin rằng Liverpool sẽ không chỉ vượt qua Roma, mà còn sẽ thắng lợi ở trận chung kết, dù đối thủ có là Real Madrid.

Giám đốc Thể thao của Roma, ông Ramón Rodríguez Verdejo, thường được biết đến dưới cái tên Monchi, thừa nhận rằng lá thăm này đã khiến ông lo lắng và đội bóng của ông sẽ phải có một màn trình diễn tương tự như trong trận lượt về tại vòng tứ kết gặp Barcelona nếu muốn đi tiếp. Họ đã đánh bại gã khổng lồ Tây Ban

Nha 3-0 tại Rome sau khi để thua 4-1 ở trận lượt đi, một màn lội ngược dòng ngoạn mục trước đội bóng được cho là ứng cử viên nặng ký cho chức vô địch. Monchi cũng không quên nhắc tới thất bại vào năm 1984 khi chia sẻ với truyền thông về cặp đấu với Liverpool. Ông nói: “Cảm giác như đây là cơ hội tuyệt vời để tìm được niềm vui mà chúng tôi đã không được cảm nhận vào dịp cách đây đã nhiều năm. Dĩ nhiên, sẽ không dễ dàng gì vì Liverpool là một đội bóng cực kì mạnh. Chúng tôi cần nghĩ về bản thân mình và cố gắng thực hiện lại những gì đã thể hiện được trước Barcelona.

Monchi là người có tiếng nói lớn ở Roma và được ghi nhận là bộ não phía sau hành trình tới vòng bán kết của họ. Ông là người chịu trách nhiệm mang về những cầu thủ có giá phù hợp và vẫn còn khát khao chiến thắng. Những người như Aleksandar Kolarov, tưởng chừng như đã hết thời ở Man City, hay tiền vệ có tầm ảnh hưởng lớn Lorenzo Pellegrini, người tưởng như đã mất phương hướng ở Sassuolo. Quyền lực của Monchi ở Roma khiến ý kiến của ông được coi trọng nhất, không như ở Anh, nơi mà huấn luyện viên trưởng thường là người có quyền quyết định cuối cùng. Monchi sẽ lãnh đạo và làm việc cùng huấn luyện viên trưởng Eusebio Di Francesco. Hệ thống đó đã mang lại hiệu quả giúp Roma thăng tiến tại Serie A và lọt vào vòng bán kết Champions League.

Nhưng Monchi thừa nhận rằng mình “không có mối quan hệ tốt” với Mo Salah. Phải chăng đó là vì ông đã có một sai lầm hiếm hoi trên thị trường chuyển nhượng khi để chàng cầu thủ ra đi với mức giá chỉ bằng 1/5 giá trị thực của anh? Monchi, một cựu thủ môn của Sevilla, chia sẻ với tờ calciomercato.com: “Tôi chưa từng chơi ở Anfield nhưng trận chung kết gần nhất tôi chiến thắng cùng Sevilla [khi ông còn là Giám đốc Thể thao của họ] là trước Liverpool. Đây sẽ là lần đầu tiên của tôi. Salah ư? Tôi không có mối quan hệ tốt với cậu ấy. Chúng tôi đã không nói chuyện nhiều với nhau và cậu ấy rất rụt rè. Nhưng tôi vẫn sẽ sẵn lòng chào hỏi cậu ấy thôi. Mục tiêu chính của chúng tôi là đi tiếp. Tôi sẽ sẵn sàng trao đổi trận chung kết Champions League với vị trí thứ năm nếu cuối cùng chúng tôi lên ngôi vô địch Champions League.”

Tất cả những nỗ lực của Monchi đều là công cốc khi Liverpool phá hủy giấc mơ của ông và xát thêm muối vào vết đau của Roma đã bị gây ra từ trước bởi đội bóng vùng Merseyside. Phần lớn cổ động viên của Liverpool đã rất mừng khi họ bốc trúng Roma - họ tin rằng đó là con đường dễ nhất để lọt vào trận chung kết, khi hai đối thủ còn lại là những người khổng lồ Real Madrid và Bayern

Munich. Một fan đã tweet: “Xin lỗi trước nhé, Roma!”, trong khi một người khác nói: “Xong. Liverpool sắp có chức vô địch châu Âu lần thứ 6”, và một fan khác thì thêm: “Yesssss! Lần thứ 6!” Có đôi chút tự tin thái quá trong niềm vui sướng ấy nhưng Salah đã đảm bảo rằng nó không phải không có cơ sở. Sau màn trình diễn thượng thặng của anh trong chiến thắng 5-1 trước Man City, một lần nữa anh lại là người hùng đưa đội bóng tới vinh quang trước Roma trên sân Anfield. Ta sẽ nói thêm về trận đấu với City ở một chương khác.

Nếu sự thể hiện của anh trước đội bóng thành Manchester khiến người ta bắt đầu nhắc tới biệt danh “Messi áo Đỏ” thì màn trình diễn lần này đã thực sự lí giải vì sao cái tên đó là xứng đáng. Mo Salah đã xé tan Roma tại Anfield với hai bàn thắng và khiến hàng phòng ngự của đội bóng Italy choáng ngợp và bàng hoàng. Giống như Messi, Mo có khả năng len lỏi qua các hậu vệ và kiểm soát bóng một cách chặt chẽ dù có những lúc trông như đã mất thăng bằng. Trọng tâm thấp mà tất cả tiền đạo đương đại xuất sắc đều có - Messi, Aguero và cả Paulo Dybala - khiến rất khó để có thể lấy bóng khỏi chân anh. Và một khi Mo đã đi qua hai hoặc ba đối thủ - thường là khi cắt vào từ cánh trái, hoặc khi đá ở trung lộ - anh sẽ luôn hoàn thành màn ảo thuật bằng một pha dứt điểm gọn ghẽ vào khung thành. Hoặc nã tung nóc lưới, hoặc bấm bóng qua thủ môn. Đây là dấu hiệu thể hiện sự vĩ đại. Roma hiểu rõ mối đe dọa từ cầu thủ người Ai Cập từ khi anh còn chơi bóng tại sân Olimpico. Nhưng lúc này, không may thay cho họ, họ sẽ phải chứng kiến nó từ góc nhìn của kẻ bại trận.

Cặp đấu tưởng chừng đã kết thúc khi Liverpool vươn lên dẫn trước 5-0 và Klopp thay Salah ra khỏi sân để tận hưởng tràng vỗ tay cho hai bàn thắng anh ghi ở phút 35 và 45. Chàng thiên tài nhỏ bé còn có thêm hai đường kiến tạo cho đồng đội. Anh đã chính thức ghi tên mình vào lịch sử của Liverpool tại Champions League, với thành tích ghi bàn trong năm trận đá chính liên tiếp, san bằng kỉ lục của Steven Gerrard trong giai đoạn từ tháng 10 năm 2017 đến tháng 2 năm 2008. Trong mùa giải đầu tiên ở đội, anh cũng đã ghi được 10 bàn, cân bằng với Roberto Firmino là cầu thủ ghi được nhiều bàn tại Champions League nhất trong một mùa bóng. Thêm nữa, anh cũng trở thành cầu thủ châu Phi đầu tiên trong lịch sử ghi ít nhất 9 bàn trong một mùa Cúp châu Âu/ Champions League.

Hàng loạt kỉ lục bị xô đổ đã cho thấy Salah đã tiến xa tới mức nào. Khi rời khỏi sân ở phút thứ 75, cảm giác anh giống như một diễn viên được đón nhận sự tán thưởng sau một màn trình diễn xuất

sắc trên sân khấu. Nhưng quyết định thay ngôi sao ra khỏi sân của Klopp đã phản tác dụng. Về lý thuyết, có thể nó đã khiến các cầu thủ của ông nghĩ rằng công việc đã kết thúc; dù gì thì nếu thay cầu thủ chơi hay nhất đội ra khỏi sân, hẳn là bạn phải tin rằng mọi thứ đã an bài. Nó có thể khiến những người còn lại trên sân thả lỏng đôi chút. Hoặc cũng có thể đơn giản là khi không có Salah, Liverpool chơi không còn hiệu quả như trước. Hoặc, có lẽ hợp lý nhất là nó đã khiến đối thủ có thêm chút niềm tin rằng họ có thể kiếm được bàn thắng gỡ gạc danh dự - về mặt tinh thần, nó đã giúp ích cho Roma rất nhiều.

Kết luận, tin buồn là Roma đã ghi được hai bàn thắng muộn, trong đó có một quả penalty gây tranh cãi, ấn định tỉ số chung cuộc là 5-2. Trên giấy tờ, ta vẫn tin rằng Liverpool có đủ lợi thế để biến trận lượt về trên sân Olimpico trở thành thủ tục. Nhưng không một ai ở Liverpool dám nghĩ như vậy. Thực tế, bầu không khí trong phòng thay đồ - bạn có thể tưởng tượng sẽ là rất hồ hởi sau một chiến thắng lớn như vậy - lại khá là chìm. Không hẳn là các cầu thủ nghĩ họ đã tự hoại - chỉ là họ nghĩ tự mình đã làm nhiệm vụ còn lại trở nên khó hơn nhiều. Đó cũng là vì Roma đã đánh bại Barcelona 3-0 trên sân nhà ở vòng trước sau khi cũng bị hủy diệt 4-1 trên sân Camp Nou. Điều đó cho thấy Roma là một đội bóng rất khác khi được đá trên sân nhà và là một sự cảnh báo dành cho Liverpool. Cách biệt bàn thắng là tương đồng với khi Roma đối đầu Barcelona, và một chiến thắng 4-1 sẽ giúp đưa họ vào trận chung kết qua luật bàn thắng sân khách.

Vậy nên các cầu thủ cũng đã không tỏ ra quá phấn khích trong phòng thay đồ tại Anfield. Đây là một kết quả ổn và Klopp cũng đã có thể dự đoán nó từ trước khi bóng lăn, nhưng có cảm giác rằng mọi thứ sẽ dễ hơn nhiều nếu họ có thể mang lợi thế dẫn 5-0 vào trận lượt về. Báo chí cũng chủ yếu đồng tình với ý kiến đó, nhưng đồng thời vẫn dốc hết giấy mực để dành những lời khen ngợi cho "Messi áo Đỏ". BBC Sport dẫn đầu với bình luận: "Thêm một màn trình diễn siêu đẳng của Mohamed Salah đã mang lại cho Liverpool quyền kiểm soát ở vòng bán kết Champions League - nhưng hai bàn thắng muộn của Roma đã cho đội bóng Ý chút hi vọng ở trận lượt về. Liverpool, đội bóng lần cuối lọt vào trận chung kết năm 2007, đã liên tiếp xuyên phá hàng phòng ngự được xếp cao một cách ngây thơ của đội khách và ghi năm bàn thắng trong 68 phút dưới bầu không khí sôi động của sân Anfield. Salah, cầu thủ giờ đã có 43 bàn kể từ khi chuyển tới từ Roma vào mùa hè, đã ghi hai bàn và có thêm hai kiến tạo."

Dàn bình luận viên cũng đã xếp hàng để được bày tỏ sự ngưỡng

mộ: “Cần phải trao cho anh ta Quả bóng Vàng”, cựu cầu thủ Leicester Robbie Savage thốt lên trên đài Radio 5 Live. “Cậu ta giỏi đến mức đó đấy. Quên giải Cầu thủ xuất sắc nhất năm của PFA đi, cứ trao cho cậu ta Quả bóng Vàng.” Cựu tiền đạo Liverpool Robbie Fowler thì nói: “Phong độ và sự tự tin mà cậu ấy đang có, rồi đẳng cấp và phong cách mà cậu ấy ghi những bàn thắng ấy đã nói lên rất nhiều về chàng cầu thủ này. Người mà tất cả chúng ta đã nói về trước trận đấu - người đàn ông của những trận cầu lớn. Một cầu thủ phi thường!”

Một ngôi sao thời xưa khác của sân Anfield là Steve McManaman cũng không giấu được sự thán phục của mình khi anh chia sẻ trên BT Sport: “Đề như ăn kẹo vậy. Tôi thực sự thấy choáng ngợp với màn trình diễn đêm nay. Thật không thể tin nổi! Sao mà tin được nhỉ?” Trong khi đó, cựu cầu thủ của cả Roma và Liverpool là John Arne Riise thì tweet: “Sự chăm chỉ và cường độ của đội hình Liverpool này thật là điên rồ! Họ không biết dừng lại là gì hay sao ấy. Bộ ba tấn công đang hủy diệt hàng thủ Roma. Làm sao họ chống cự được với tốc độ và những bước di chuyển ấy chứ!” Người dẫn chương trình Match of the Day Gary Lineker thì đã tweet: “Ôi Mo ơi. Ôi Chúa ơi.”

Huấn luyện viên trưởng cũng tham gia vào cuộc vui. Klopp nói với các phóng viên rằng chàng cầu thủ của ông thuộc đẳng cấp thế giới, nhưng cũng cảnh báo rằng anh sẽ phải liên tục và liên tục giữ được phong độ đó nếu muốn được coi là một trong những cái tên vĩ đại nhất, rồi thêm: “Để trở thành cầu thủ số một thế giới, có lẽ sẽ cần phải thể hiện được mình trong khoảng thời gian dài hơn. Bàn đầu tiên là một siêu phẩm; mùa này cậu ấy đã có vài bàn như vậy rồi. Bàn thứ hai cũng rất hay. Mo đang ở vào phong độ cực kỳ cao. Cậu ấy là một cầu thủ xuất sắc mà chúng tôi rất mừng được sở hữu. Tuyệt vời!”

Salah đã cảm thấy hơi xúc động và hoài niệm khi lá thăm được xác định, nhưng Klopp đã nói với anh rằng mọi thứ sẽ khác khi trái bóng chính thức lăn. Và quả đúng là vậy. Mo có thể không muốn ăn mừng quá khích khi anh ghi bàn, nhưng màn trình diễn của anh đã thể hiện chắc chắn rằng anh không hề bị ảnh hưởng bởi tình cảm. Klopp đã chia sẻ với các phóng viên trước trận đấu rằng Mo “sẽ cảm thấy ngay từ đầu trận rằng họ không còn là đồng đội của cậu ấy nữa” và rằng ông đã khuyến khích anh “phản đòn theo nghĩa bóng đá”. Vâng, đó chính là điều anh đã làm - khiến anh hoàn toàn xứng đáng với danh hiệu “Messi áo Đỏ”. Giờ thì anh chỉ cần làm lại điều đó một lần nữa trong trận lượt về tại Rome.

Chương 16

Thành phố vĩnh hằng

Mo đáp máy bay tự nhân đến với Rome cho trận lượt về với tinh thần hưng phấn. Dĩ nhiên rồi, đây là một trận đấu lớn - lớn nhất trong sự nghiệp của anh - với rất nhiều áp lực đè nặng, nhưng Mo quyết tâm sẽ tận hưởng khoảnh khắc này. Hiếm có trận đấu nào lớn hơn nữa, chỉ trừ trận chung kết Champions League. Mo sẽ được trở lại đất nước hình chiếc ủng, nơi anh không chỉ xây dựng lại danh tiếng của mình sau khoảng thời gian thất bại tại Chelsea, mà còn phát triển trở thành một cầu thủ được nhiều đội bóng lớn theo đuổi. Phong độ của anh tại Fiorentina, rồi đặc biệt là ở thủ đô Ý, đã khiến một loạt các đại gia tới xếp hàng gõ cửa. Liverpool là đội bày tỏ mong muốn một cách quyết liệt nhất và Klopp cũng đã vẽ nên bức tranh hoàn thiện nhất cho chàng cầu thủ từ trước tới giờ vẫn luôn muốn được cải thiện. Giờ thì anh sẽ trở lại Rome, có cơ hội gặp lại bạn bè và (phần lớn) người hâm mộ đã từng yêu mến anh cũng sẽ đón chào anh trở lại với cánh tay rộng mở.

Bạn có thể cảm nhận rõ bầu không khí tích cực tỏa ra từ Mo và đám đông đã có mặt tại sân bay Rome khi chuyên cơ của Liverpool hạ cánh. Ngay khi vừa bước chân xuống đường băng, ngôi sao cũ của đội đã được một người đại diện từ Roma tới trao một cái ôm nồng ấm. Rồi một nhóm cổ động viên, cả của Roma lẫn của Liverpool, đã tới xin chữ kí và chụp selfie cùng trước khi anh và các đồng đội được dẫn lên một chiếc xe buýt để di chuyển về khách sạn. Cảnh sát đã có mặt - trong đó có cả những sĩ quan từ Liverpool - ở sân bay Fiumicino để đảm bảo an toàn cho đội bóng cũng như người hâm mộ trong khoảng thời gian tại Ý, sau khi một vụ ẩu đả tại Liverpool đã khiến một Kopite phải chiến đấu vì mạng sống của mình trong bệnh viện do bị một nhóm côn đồ Roma tấn công trước trận lượt đi. Một nhân viên an ninh đã bám

sát Mo kể từ khi anh bước xuống máy bay, nhưng thực sự là không cần thiết. Không một ai muốn làm hại gì ngôi sao của Liverpool; người hâm mộ đều tới để ủng hộ anh.

Một cổ động viên Roma nổi tiếng đã giải thích vì sao Mo có thể trông đợi một màn chào đón nồng nhiệt vào ngày anh trở về. “Chúng tôi có toàn kí ức đẹp về Salah. Người hâm mộ yêu cậu ấy. Không ai tức giận về việc cậu ấy ra đi hết”, Daniel Manusia, tổng biên tập của trang báo thể thao L'Ultimo Uomo (ultimouomo.com) chia sẻ với Bleacher Report. “Thường thì khi một cựu cầu thủ chơi tốt hay ghi bàn vào lưới đội của anh, anh sẽ thấy buồn hoặc giận dữ. Nếu Pjanic [người đã rời Roma để tới khoác áo kẻ địch Juventus], ví dụ, sút hai quả đá phạt vào lưới Roma và có thêm hai kiến tạo, chúng tôi sẽ muốn đòi mạng hẳn. Nhưng Salah sẽ luôn được chào đón. Cậu ấy vẫn luôn là một cầu thủ chuyên nghiệp và đối xử rất tốt với các cổ động viên Roma.”

Và Klopp cũng không nghi ngờ gì về việc Salah sẽ hào hứng với chuyến trở về Rome. Huấn luyện viên trưởng Liverpool chia sẻ với phóng viên trước chuyến đi: “Ai cũng thích sự náo nhiệt quanh Mo. Khi chúng tôi có buổi tập trong trận gặp Man City tại Champions League, tôi đã nói với các cầu thủ: “Các cậu cứ cởi truồng ra sân đi, cũng không ai để ý đâu vì họ tới đây chỉ để xem Mo chấn thương ra sao ấy mà!” Các cầu thủ cũng hiểu và Mo cũng cảm kích với điều đó. Giờ thì chúng tôi tới Rome và tôi không nghĩ sự náo nhiệt sẽ giảm đi chút nào. Ai cũng biết Mo đã có ảnh hưởng lớn thế nào lên mùa giải của chúng tôi - và họ thì đã phải chơi một mùa mà không có cậu ấy. Họ sẽ còn đi xa tới đâu nếu vẫn có Mo trong đội hình chứ? Nghĩ đến điều đó thấy thật thú vị và đối với cậu ấy, 100% đây sẽ là một dịp đặc biệt. Cậu ấy đã là tâm điểm chú ý khi đi bất kì đâu rồi, nhưng khi đến Rome thì có thể sẽ khá điên rồ đấy! Nhưng không sao, tôi chắc chắn là Mo xử lí được.”

Quả không sai. Điều bất ngờ duy nhất của đêm đó là Mo đã không ghi tên mình lên bảng tỉ số dù có tới sáu bàn thắng được ghi. Roma đã lật ngược thế cờ, đúng như họ đã làm trước Barcelona ở vòng trước đó. Họ giành chiến thắng 4-2 và chỉ còn cách đúng một bàn thắng để đưa trận đấu vào hiệp phụ. Jürgen Klopp đã đưa ra nhận định rất chuẩn xác trước trận đấu về đội chủ nhà. Ông đã cảnh báo: “Chúng tôi sẽ phải tiếp tục gồng mình tại Rome, đó không phải vấn đề. Kể cả nếu thắng 5-0 thì vẫn còn rất nhiều việc phải làm vì Roma sẽ làm tất cả những gì họ có thể để lợi ngược dòng. Họ cần phải ghi bàn vào lưới chúng tôi, còn chúng tôi thì không phải Barcelona. Barcelona là một trong hai hoặc ba đội bóng mạnh nhất thế giới và đã giành rất nhiều danh hiệu trong

những năm gần đây. Chúng tôi không được như vậy, nên sẽ cần phải chiến đấu với tất cả những gì mình có để mong được đi tiếp.”

Lời nhắc nhở của huấn luyện viên trưởng Roma Eusebio Di Francesco cũng rất đáng chú ý. Giống như Klopp, ông đã nói với các phóng viên: “Để tôi nhắc lại với các anh một lần nữa rằng cặp đấu vẫn chưa ngã ngũ và chúng tôi đã từng chứng minh điều đó. Đội bóng này đã thể hiện rằng mình có thể lội ngược dòng. Chúng tôi đã ghi ba bàn trên sân nhà vào lưới Barcelona, vậy nên điều đó là khả thi. Nếu cầu thủ nào của tôi không tin rằng đội có thể đi tiếp, họ có thể ở nhà và khỏi ra sân.”

Dĩ nhiên, khi trận đấu ngày càng tới gần, áp lực lại càng được đổ lên vai Mo. Anh là mục tiêu chính của các paparazzi khi Liverpool rời khách sạn để tới sân tập và cả khi trở về. Ngoài lúc tập, Mo dành thời gian để thư giãn, đọc sách một chút và tâm sự với vợ qua điện thoại. Dường như anh không cảm thấy chút áp lực nào; Mo vẫn ngủ tốt, phong thái của anh vẫn là của một chàng trai thoải mái, dễ mến khi đi quanh thành phố cùng đội ngũ của Liverpool. Kể cả tới ngày diễn ra trận đấu, Salah vẫn tỏ ra như anh chẳng bận tâm gì hết, tuy nhiên vẫn lắng nghe chăm chú cùng các đồng đội khi Klopp mô tả ý nghĩa của trận đấu này cũng như chiến thắng sẽ mang lại những gì.

Jürgen cũng nhấn mạnh những điều tương tự khi ông trả lời phỏng vấn từ báo giới trước trận đấu trên sân Olimpico. Ông kể rằng mình đã nói với các cầu thủ “không ai nhớ tới kẻ bại trận”, và rằng họ cần chiến thắng để có thể lọt vào trận chung kết và hi vọng, sẽ có thể ghi tên mình vào lịch sử. Một trang sử bất diệt sẽ một phần nào đó được viết nên ở thành phố người ta gọi là Vĩnh hằng. Klopp đã nói:

Tôi không nghĩ có ai quan tâm tới những đội thua ở bán kết, những đội thua chung kết cũng vậy thôi. Trong bóng đá, cũng như trong cuộc sống, nếu anh không sẵn sàng thua thì anh cũng sẽ không bao giờ thắng. Anh làm mọi thứ để thắng - không có gì đảm bảo được điều đó - nhưng phải thử thì anh mới có cơ hội. Nếu đội bóng này lọt vào trận chung kết thì cũng sẽ là một thành tích rất tuyệt vời rồi. Đó không phải giải thưởng mà chúng tôi muốn vì đã vào tới trận chung kết, dĩ nhiên ai cũng muốn nghĩ lớn hơn, nhưng đó vẫn sẽ là một điều mà chúng tôi không thể ngờ tới khi mùa giải bắt đầu.

Thậm chí khi đó chúng tôi còn chưa chính thức được dự Champions League mà còn phải đá vòng sơ loại. Tôi không biết có

đội nào khác từng lọt vào đến bán kết sau khi phải đá vòng sơ loại không nữa. Các cầu thủ đã thực sự có bước tiến lớn. Họ đã không ngừng coi giải đấu này là một cơ hội. Năm nay đã mang lại rất nhiều sự phát triển. Đội bóng này vẫn có thể phát triển nữa và chúng tôi cũng sẽ mang về thêm những tân binh vì chúng tôi sẽ cần họ để có thể giữ được phong độ một cách bền vững. Rất nhiều thứ đã rất ổn nhưng anh không nên lo rằng các cầu thủ không biết trách nhiệm của mình. Một ngày nào đó, sẽ có một đội hình Liverpool giành được những danh hiệu và chúng tôi đều hi vọng rằng đó sẽ là mình.

Klopp có lẽ sẽ cảm thấy háo hức hơn nữa nếu như ông biết nhiều hơn về lịch sử của các đội bóng Anh tại đấu trường Champions League. Câu nói của ông rằng “Tôi không biết có đội nào khác từng lọt vào đến bán kết sau khi phải đá vòng sơ loại không nữa” đã khiến nhiều người ở sân Old Trafford, thành phố Manchester cười nhẹ. Manchester United chính là đội bóng đã lên ngôi vô địch Champions League năm 1999 sau khi bắt đầu giải đấu từ vòng play-off. Một điểm lành vậy là chỉ nằm cách Liverpool có khoảng 100km qua con đường East Lancs Road, dù dĩ nhiên các Kopite sẽ không muốn phải nghe điều đó vì mối quan hệ thù địch giữa đội bóng của họ và Man United.

Thuyền trưởng người Đức đã có màn “lên dây cót” tinh thần cho đội khi khẳng định họ đã sẵn sàng làm nên lịch sử, rằng họ sẽ vượt qua cửa ải Roma một cách thành công - và đó cũng sẽ chỉ là khởi đầu của một điều gì đó hết sức đặc biệt dành cho Salah và các đồng đội. Ông nói thêm:

Từ phút đầu tiên tôi có mặt ở đội, đứng trước mặt tôi ngay lập tức là một lịch sử hào hùng. Anh đã từng gặp cầu thủ nào vừa kí vào một bản hợp đồng mà không nói “Tôi muốn giành được các danh hiệu” chưa? Họ luôn luôn nói vậy. Anh không thể tới Liverpool và nói: “Chà, mọi thứ cũng thoải mái, phù hợp để nghỉ dưỡng vài năm đấy nhỉ.” Chúng tôi là Liverpool vậy nên sẽ luôn có kẻ muốn đá đít chúng tôi. Đội bóng này không được phép giậm chân tại chỗ. Chúng tôi cần phải thể hiện mình và tin tốt lành là giờ câu lạc bộ đã có một đội hình mạnh thực sự. Tôi thực sự nghĩ rằng sẽ khó để có thể cải thiện quá nhiều. Họ đều đang ở vào độ chín của sự nghiệp. Quá trẻ để nói rằng mình đã rất kinh nghiệm, nhưng cũng đã đủ giỏi để khiến tôi có thể nghĩ “Ok, chúng ta có thể làm nên trò đấy.”

Liverpool đã từng được dẫn dắt bởi nhiều huấn luyện viên huyền thoại trong quá khứ và Klopp, sau hai năm ngồi trên chiếc ghế

nóng, giờ đang thể hiện đã sẵn sàng ghi tên mình vào sổ sách bên cạnh những cái tên như Kenny Dalglish, Bob Paisley và Bill Shankly. Người đàn ông này chính là người mà The Reds cần để đưa họ trở lại đỉnh vinh quang. Người mà sẽ “đá vắng Man Utd khỏi ngai vàng của họ”, nếu nói theo lời Alex Ferguson từng nói về Liverpool khi ông tới sân Old Trafford vào năm 1986. Chỉ có điều giờ nói “đá vắng Man City khỏi ngai vàng của họ” thì sẽ hợp lý hơn, sau khi họ đã thể hiện đẳng cấp của mình qua việc vô địch Premier League với 100 điểm vào năm 2018. Klopp đã chia sẻ giấc mơ và tầm nhìn của mình cho Mo Salah, và giờ chàng cầu thủ nhỏ con đang đền đáp.

Đêm Rome vào cuối tháng 4 năm 2019 sẽ đi vào lịch sử là đêm mà đội hình Liverpool này, cùng với huấn luyện viên trưởng của họ, thực sự trưởng thành. Ok, họ có thể thua trận đấu và nhiều người đã như ngồi trên đống lửa khi trận đấu bước vào những phút cuối. Nhưng tất cả mọi người, có lẽ chỉ trừ những fan cuồng của Roma, đều sẽ công nhận Liverpool và Salah là những người chiến thắng xứng đáng sau hai lượt trận. Đồng thời Liverpool cũng sẽ là đội có thể đe dọa Real Madrid hơn trong trận chung kết, đơn giản vì họ sở hữu một tài năng đẳng cấp thế giới là Mo Salah. Roma không có ai xứng tầm với chàng cầu thủ này hết. Việc anh đã hủy diệt họ khi thi đấu trong màu áo của đội mà họ đã bán anh sang có lẽ là nỗi xấu hổ mà Roma sẽ không bao giờ dám công khai thừa nhận. Ban đầu đội bóng Italy cho rằng đó là một mức giá ổn, một thương vụ ổn, nhưng giờ trông nó không khác gì một vụ ăn cướp. Mo đã trở thành cầu thủ đắt giá nhất lịch sử Liverpool, nhưng giờ trông không khác gì một món hời. Sai lầm này thật khó để nuốt trôi đối với Roma và những cổ động viên cuồng nhiệt của họ. Phần lớn họ đã chúc Salah may mắn sau trận đấu, nhưng vẫn có một số đã la ó anh, chắc hẳn sẽ không bao giờ muốn được thấy anh trong màu áo một đội bóng họ phải đối đầu nữa.

Roma đã có hai bàn thắng trong bốn phút cuối cùng nhờ vào nỗ lực của Radja Nainggolan, nhưng nó là không đủ để đưa trận đấu vào hiệp phụ.

Kết quả cuối cùng đồng nghĩa Liverpool đi tiếp với tổng tỉ số 7-6 và sẽ đối đầu Real Madrid trong trận chung kết Champions League ngày 26 tháng 5 tại Kiev, Ukraine. Đó là trận thua đầu tiên của Liverpool tại đấu trường châu Âu mùa đó, nhưng Mo Salah chẳng buồn bận tâm. Trong mùa đầu tiên của anh ở đội bóng, anh đã lọt vào trận chung kết của giải đấu danh giá nhất thế giới cấp câu lạc bộ, và giờ sẽ được độ sức cùng cái tên chắc chắn được coi là một trong hai cầu thủ xuất sắc nhất hành tinh: Cristiano Ronaldo.

Mo nói rằng đây chính là “đỉnh cao” trong sự nghiệp của anh và anh “rất tự hào” được đóng góp cho một đội bóng lọt vào trận chung kết Champions League. Tất cả nỗ lực, tất cả sự cố gắng trong bao năm qua và sự cống hiến hết mình cho sự nghiệp đã được đền đáp theo cách không thể nào tuyệt vời hơn. Dĩ nhiên, anh cũng cảm thấy “buồn” cho các đồng đội cũ ở Roma nhưng cũng nói rằng họ đã chơi rất tốt và là một tập thể đáng tuyên dương. Đó không phải dấu chấm hết với Roma, Mo tin chắc là vậy. Nhưng đối với anh là Liverpool, anh tin rằng đó “là sự khởi đầu của một điều đặc biệt” và anh “muốn được góp phần”. Nếu họ có thể giành chức vô địch Champions League, Mo tự tin rằng họ có thể lấy đó làm bàn đạp để cạnh tranh cho danh hiệu Premier League mùa sau.

Trong khi đó, Klopp thẳng thắn thừa nhận đội bóng của ông đã có phần may mắn. Ông chia sẻ với phóng viên: “Hôm nay chúng tôi đã gặp may. Roma rất mạnh, chúng tôi đã áp đặt được thể trận đúng ý muốn của mình, bắt họ phải chơi điên dại, mạo hiểm và vì đó đã dẫn trước 2-1. Ổn cả. Nhưng rồi chúng tôi đã phản công chưa đủ bén, không sử dụng những khoảng trống mà họ để lộ và rồi để thua trận đấu dù đã mở tỉ số. Tôi biết... đội sẽ cần phải chơi tốt hơn ngày hôm nay nhiều. Tin tốt là chúng tôi có thể chơi tốt hơn ngày hôm nay nhiều.”

Dù đã có một đêm chơi “dưới sức”, vị thế mới của Mo trong làng bóng đá vẫn không hề suy giảm. Những sự so sánh với Messi vẫn tiếp tục được đưa ra nhưng Mo, đúng với bản chất khiêm tốn của mình, đều chỉ gạt chúng qua một bên và cười: “Chắc chắn là được so sánh với một cầu thủ vĩ đại như Messi thì thật tuyệt, một cầu thủ đã thi đấu ở đỉnh cao phong độ trong rất nhiều năm. Nhưng sự so sánh hợp lý duy nhất chỉ là số bàn thắng chúng tôi cùng ghi được trong mùa này mà thôi.” Có một ý kiến đang được chia sẻ rộng rãi và nghe cũng rất thuyết phục: Salah thực chất đã có một mùa giải ấn tượng HƠN cả Messi, vì những bàn thắng của anh đã được ghi tại đấu trường khắc nghiệt hơn là Premier League, trong khi cầu thủ Barcelona chỉ phải đối đầu với một số đội bóng La Liga có trình độ chỉ ngang tầm Championship. Chắc chắn những bàn thắng của Salah có trọng lượng hơn và vì đó, tổng số bàn của anh là ấn tượng hơn của Messi (và cả của Ronaldo nữa).

Dejan Lovren khẳng định rằng Mo xứng đáng không kém gì hai cái tên huyền thoại nói trên, và có lẽ không cố tình nhưng cũng đã đặt thêm một chút áp lực lên đôi vai của người đồng đội nhỏ con khi đưa ra tuyên bố ấy trước công chúng. Trung vệ Croatia đã nói với các phóng viên:

Bốn mươi ba bàn. Lạ chúa. Tôi không biết đây có phải lúc nên đặt áp lực lên cậu ấy không nhưng tôi tin rằng đến cuối mùa, cậu ấy nên được coi là một trong ba cầu thủ xuất sắc nhất thế giới. Với những gì đang thể hiện thì cậu ấy hoàn toàn xứng đáng. Mo xứng đáng được đề cử cho Quả bóng Vàng - khi người ta nói về Messi và Ronaldo, người ta cũng nên nói về cả Salah. Cậu ấy xứng đáng với những lời khen đã nhận được và còn hơn thế nữa. Mo đang trở thành một siêu sao. Những gì cậu ấy làm trông thì có vẻ dễ nhưng không dễ chút nào. Chúng tôi giúp cậu ấy, huấn luyện viên trưởng cũng giúp, và lối chơi này giúp cậu ấy rất nhiều. Cậu ấy chưa từng được chơi phong cách này khi còn ở Basel, Chelsea hay Roma. Họ chơi bóng theo kiểu khác và lối chơi bây giờ mới phù hợp với cậu ấy. Mong rằng Mo sẽ không gặp phải chấn thương gì hết.

Lovren đã có một quan sát khá thú vị rằng lối chơi pressing tầm cao của Liverpool phù hợp hơn với Salah so với cách triển khai bóng chậm của Roma khi anh còn chơi ở Italy. Hàng công ba người mà Klopp sử dụng ở Anfield như được sắp xếp dành riêng cho Mo vì đó là một hệ thống linh hoạt, tốc độ và hoán đổi liên hồi. Nó khá giống với hệ thống mà Pep Guardiola sử dụng ở Man City với bộ ba Sterling, Sané và Gabriel Jesus. Ở Liverpool, Mo có thể xộc bóng từ cánh trái ưa thích, nhưng cũng có thể chọn vị trí gần trung tâm hơn, vì cả Mané và Firmino đều là những tiền đạo thông minh, có khả năng hoán đổi vị trí ngang tuyến.

Klopp đã giúp Salah nở rộ bằng cách cho anh sự tự do để thể hiện bản thân mình trong một đội bóng ưa thích tấn công. Mo đã đáp lại bằng một đại tiệc bàn thắng giúp đưa bản thân anh cũng như Liverpool lên một tầm cao mới. Cuối cùng thì anh cũng đã tìm ra đội bóng hoàn hảo với mình - những kết quả, những bàn thắng, những danh hiệu cá nhân anh nhận được ở cuối mùa đều là minh chứng cho điều này. Mo đã ở vào trạng thái tâm lý không thể tốt hơn khi anh chuẩn bị đối đầu với Real Madrid tại Kiev. Mọi thứ có lẽ khó mà tốt được hơn với một cầu thủ mà nhiều người hâm mộ tại Anh từng gạt bỏ sau quãng thời gian tại Chelsea. Khi Liverpool đem về, nhiều người đã gãi đầu khó hiểu, nhiều bình luận viên và cổ động viên đã tự hỏi làm sao để một cầu thủ không thể tỏa sáng tại Stamford Bridge lại có thể làm được điều đó ở Anfield. Giờ thì không còn ai nghĩ vậy nữa rồi.

Lúc này đây, chủ tịch Roma James Pallotta lại kể một câu chuyện khá hài hước về ông chủ Liverpool John W. Henry, cho rằng thương vụ đã có thể KHÔNG xảy ra. Pallotta nói rằng Henry đã phàn nàn với ông về mức phí của Salah và rằng The Reds đã chỉ có được “món hời” ấy sau khi Pallotta thuyết phục Henry trong một

bữa ăn trưa riêng! Chủ tịch Roma đã kể câu chuyện trên ESPN.com: “Anh ta cứ kêu ca mãi, nào là “Liệu tôi có trả nhiều quá không nhỉ? Tôi nghĩ là có rồi”, thế là tôi mới phải nói, “Tôi sẽ khao cậu bữa trưa!” Chà, giờ nhìn vào thì quả là một món hời còn gì. Vấn đề đó là khi Monchi tới, Salah đã muốn ra đi. Cậu ấy chỉ còn một năm hợp đồng vậy nên sau hè đó chúng tôi sẽ chẳng nhận được gì. Cậu ấy muốn được quay lại [Premier League] và chúng mình bản thân mình, và hoàn toàn đã thành công với mục tiêu đó.”

Thương vụ đã diễn ra khiến Pallotta nhiều phần bẽ mặt, còn Henry thì sung sướng. Tỉ phú người Mỹ đã nhận ra ông không chỉ mua được một món hời, mà trúng hẵn cả một giải độc đắc.

Chương 17

Cậu bé vàng

Nhìn lại vào lịch sử Premier League, tôi không thể tìm được một cầu thủ nào có nhiều danh hiệu cá nhân hơn Mohamed Salah trong mùa giải 2017-2018. Có thể thấy rõ mọi thứ đã trở nên điên rồ đến mức nào khi Mo nhận được một trong những sự tri ân kì lạ nhất dành cho một cầu thủ mà tôi từng nhớ. Bốn ngày sau vòng đấu cuối của mùa giải Premier League, được biết một đôi giày Mo từng đi sẽ được trưng bày tại Bảo tàng Anh quốc ở London. Nhưng không phải là trong một triển lãm bất kì nào đâu nhé: không, nó sẽ được bổ sung vào bộ sưu tập lịch sử Ai Cập bên cạnh tượng của những pharaoh cổ đại!

Đôi adidas X17 'Deadly Strike' của Mo đã được trưng bày bên cạnh bộ sưu tập đồ cổ Ai Cập lớn nhất ở ngoài xứ sở của các vị pharaoh - trong đó có cả Hòn đá Rosetta, một viên đá đen ban đầu được cho rằng đã nằm trong một ngôi đền Ai Cập cổ, khắc bên trên là ba phiên bản của một bản tuyên ngôn cổ đại được phát hành trong triều đại Ptolemaic vào năm 196 trước Công nguyên. Cũng nằm trong bộ sưu tập này là một bộ xác ướp khô 5000 tuổi, vài bức tranh được lấy từ mộ của Nebamun và tượng của Ramesses Vĩ đại, pharaoh thứ ba của Vương triều Ai Cập thứ 19.

Đôi giày đã được công chúng chiêm ngưỡng trong tuần trước trận chung kết Champions League - làm tăng thêm sự hào hứng trước sự kiện trọng đại. Điều đó thể hiện Salah đã trở nên nổi tiếng đến mức nào, cũng như tầm vóc của những thành tích anh đã đạt được dưới góc nhìn của những người Ai Cập.

Màn trưng bày đó là để chúc mừng việc Salah đã giành danh hiệu Vua phá lưới Premier League. Mo đã đưa đội tuyển quốc gia của mình lọt vào vòng chung kết World Cup tại Nga vào hè 2018 và vinh hạnh này đã phản ánh vị thế của anh trong làng bóng đá

cũng như ở quê nhà Ai Cập. Giáo sư Neal Spencer, Quản lý Ban Sudan và Ai Cập Cổ đại của Bảo tàng Anh quốc, đã nói: “Sự bổ sung này đã giúp cập nhật bộ sưu tập Ai Cập nổi tiếng của Bảo tàng Anh quốc đúng với đương thời. Đôi giày này kể nên câu chuyện về một biểu tượng Ai Cập hiện đại, đang trình diễn tại nước Anh, với ảnh hưởng thuộc tầm thế giới thực thụ. Được xếp cạnh tượng của những pharaoh cổ đại giờ là đôi giày đã giúp Mohamed Salah giành Chiếc giày Vàng cùng Liverpool.

“Sớm thôi, Salah sẽ là thủ định của đội tuyển quốc gia, biết đến dưới tên gọi Những vị Pharaoh, tại đấu trường vòng chung kết World Cup. Sự bổ sung này là một phần trong dự án mới đây của chúng tôi, với mục tiêu thu thập những vật dụng về nền cuộc sống thường nhật tại Ai Cập thế kỷ 20 và 21. Từ thể thao tới giải trí, từ thương mại toàn cầu tới thiết kế, bộ sưu tập này giờ sẽ có thể được chiêm ngưỡng bởi tất cả - giống như những con người từng sống trong những giai đoạn khác của lịch sử Ai Cập.”

Mo đã giành danh hiệu Chiếc giày Vàng sau khi ghi bàn trong trận Premier League cuối cùng của Liverpool trong mùa giải. Bàn thắng đó đã nâng tổng tài khoản của anh lên con số 32 chỉ trong 38 trận (đúng hơn là 36 vì anh đã vắng mặt trong hai vòng). Đây là số bàn thắng nhiều nhất được ghi bởi một cầu thủ trong một mùa giải 38 trận. “Đây là một thành tích đặc biệt”, Mo chia sẻ trên Sky Sports sau tiếng còi mãn cuộc của trận đấu với Brighton. “Tôi luôn muốn được giúp đội bóng giành những chiến thắng. Giờ thì chúng tôi sẽ được dự Champions League mùa sau và tôi đã có được giải thưởng, tôi cảm thấy rất tự hào. Khi trở lại nước Anh, mục tiêu của tôi luôn là chơi hết mình và có một mùa giải thành công. Tôi vẫn đang nỗ lực để tiến bộ qua mỗi mùa giải vậy nên cảm giác lúc này rất vui. Thật đặc biệt khi đã phá được kỉ lục này.”

Tổng cộng, Salah đã ghi bàn vào lưới 17 đối thủ - thêm một kỉ lục nữa vì không có cầu thủ nào ghi được vào lưới nhiều đội hơn ở kỉ nguyên Premier League. Harry Kane của Tottenham, người đã giành danh hiệu Vua phá lưới hai mùa giải trước đó, lần này đã xếp sau Mo với 30 bàn. Sergio Aguero của Manchester City xếp thứ ba với 21 còn Jamie Vardy của Leicester xếp thứ tư với 20.

Ban tổ chức Premier League đã có mô tả chính xác và chi tiết, kèm theo nhiều số liệu, về cách mà 32 bàn thắng đó đã được ghi. Mo đã ghi được trung bình 1 bàn trong 0,89 trận, 2 bàn bằng đầu, 5 bằng chân phải, 25 bằng chân trái và 1 từ chấm 11m. Anh đã có 144 cú sút, trong đó 67 đi trúng khung thành, mang về tỉ lệ sút trúng đích 47%, thêm 3 cú dứt điểm trúng khung gỗ, và bỏ lỡ 23 “cơ hội

ngon ăn”.

Tỉ lệ chính xác 47% là con số mà Liverpool sẽ rất chú tâm. Dĩ nhiên, một tiền đạo sút trúng đích là tốt, nhưng thử tưởng tượng số bàn thắng sẽ còn tăng cao đến mức nào nếu Salah dứt điểm chuẩn hơn nữa. Có khi anh sẽ trở thành tiền đạo ghi 50 bàn đầu tiên ở Premier League ấy chú! Mo cũng đã có 10 đường kiến tạo, tạo ra 10 cơ hội ngon ăn và có 86 quả tạt cho đồng đội. Trong 36 lần ra sân, anh đã giành chiến thắng trong 20 trận, thua 5 trận và hòa 11 trận. Có lẽ đây là một mặt khác mà Liverpool có thể cải thiện - biến 3 trận hòa thành 3 trận thắng thôi thì họ sẽ có thêm 6 điểm và chiếm vị trí thứ hai của Man United trên bảng xếp hạng nhờ hiệu số bàn thắng bại.

Mo trở thành cầu thủ châu Phi thứ hai sau Didier Drogba (2006-2007, 2009-2010) giành được danh hiệu Vua phá lưới và là cầu thủ thứ ba của Liverpool sau Michael Owen (1997-1998, 1998-1999) và Luis Suárez (2013-2014).

Cầu thủ bị Mo đánh bại trong cuộc đua cũng đã gửi anh lời chúc mừng sau lễ trao giải, đồng thời cho anh một lời thách thức cho mùa giải sau. 30 bàn thắng của Harry Kane cũng là thành tích cá nhân tốt nhất của anh trong một mùa Premier League và cầu thủ Tottenham cũng cảm thấy thành tích của cả anh và Salah sẽ thúc đẩy cả hai đạt tới những tầm cao hơn nữa trong mùa giải sau. Kane chia sẻ với các phóng viên:

Sự cạnh tranh là tốt và cũng tuyệt cho Premier League khi có tới hai cầu thủ cán mốc 30 bàn. Tôi vẫn đặt mục tiêu cải thiện mình so với mùa giải trước, khi tôi ghi được 29 bàn, vậy nên con số 30 mùa này cũng khiến tôi hài lòng. Mo đã chơi rất hay ở mùa này. Cậu ấy xứng đáng với Chiếc giày Vàng. Tôi đang rất háo hức cho màn cạnh tranh ở mùa giải tới.

Tôi vẫn chưa được gặp Mo để nói chuyện cùng cậu ấy. Nhưng ở đẳng cấp cao thì đây là những gì anh muốn thấy - anh luôn muốn được cạnh tranh và tôi nghĩ chúng tôi đã thúc đẩy lẫn nhau. Cậu ấy đã phá kỉ lục ghi bàn trong một mùa giải 38 trận và đó sẽ là mục tiêu của bản thân tôi cho mùa tới. Đây là mùa thứ tư của tôi và là lần đầu tiên tôi chạm tới 30 bàn. Giờ thì cần làm được điều tương tự trong hai rồi ba mùa tới. Đó là mục tiêu. Cầu thủ nào cũng muốn chơi tốt trong một thời gian dài vì đó là dấu hiệu cho thấy một cá nhân xuất sắc. Mo đã chơi rất hay và cậu ấy trông giống một cầu thủ xuất sắc. Hãy cùng chờ xem cả hai chúng tôi có thể thể hiện lại phong độ ở mùa tới không nhé.

Đó phải chăng là một lời chọc ngoáy nhẹ? Nếu hiểu Kane, bạn sẽ biết là không. Anh là một trong những cầu thủ thẳng thắn và trung thực nhất trong bóng đá. Và cũng như Mo, Kane là một trong những anh chàng dễ mến nhất. Một số người đã đọc câu: “Cầu thủ nào cũng muốn chơi tốt trong một thời gian dài vì đó là dấu hiệu cho thấy một cá nhân xuất sắc” và cho rằng đó là một lời châm chọc nhưng tôi không nghĩ vậy. Harry đã thực sự mừng cho Mo, nhưng vì bản thân có tính hiếu thắng, anh không muốn là kẻ thua cuộc, đặc biệt khi đã hạ quyết tâm giành danh hiệu lần thứ ba liên tiếp.

Còn cả vụ Kane đòi được trao bàn thắng trông có vẻ như đã được ghi bởi Christian Eriksen. Harry đã “thề trên mạng con gái của tôi” rằng anh đã chạm bóng và vì vậy, đó là bàn của anh. Sự việc này đã khiến tiền đạo Tottenham bị các cầu thủ khác và fan bóng đá trêu chọc không thương tiếc. Họ cho rằng Kane chỉ đang muốn nâng số bàn thắng của mình lên để có thể đuổi kịp Salah trong cuộc đua giành Chiếc giày Vàng. Một vài ngày sau khi bàn thắng của Kane được công nhận, anh đã chia sẻ một video của bản thân đang chơi golf tại Essex và tự so sánh mình với huyền thoại Tiger Woods. Kane viết: “Học tập làm Tiger! Một vòng golf tuyệt vời dưới ánh nắng ấm ở sân golf Abridge.” Lời phát biểu này đã mở toang cánh cửa cho các cổ động viên vào pha trò trên mạng xã hội. Một fan đã bình luận: “Anh sắp đòi luôn danh hiệu Masters Green Jacket và mọi giải golf khác luôn hả (hỏi hộ Eriksen).” Một fan khác thì bình: “Đòi luôn hole-in-one chưa?” Rồi tới một fan khác: “Anh ta kiểu gì chẳng nói bóng đã vào lỗ”, và cuối cùng: “Nghe nói FA cũng sẽ tính đó là một bàn thắng.”

Ủy ban xác nhận bàn thắng của Premier League đã xem lại bàn thắng và xác nhận Harry đã chạm bóng. Thậm chí Mo cũng đã tham gia vào cuộc vui khi tweet: “Woooooooooh thật sao?” Alan Shearer cũng tweet: “Không biết họ có cho tôi thêm 9 bàn tôi từng ghi mà không được công nhận không nhỉ?” Và Gary Lineker thì thêm: “Tôi chỉ cách cú volley của Platt vào lưới Bỉ có hơn 10m. Không biết như vậy đủ chưa nhỉ? Có khi vẫn được là chân sút tốt nhất của tuyển Anh nè.”

Những pha châm chọc vẫn cứ tiếp tục, nhưng Kane thì chẳng thấy có gì buồn cười. Huấn luyện viên trưởng của Spurs Mauricio Pochettino nói Harry sẽ “rút ra nhiều bài học” từ vụ việc này và rằng anh đã “thất vọng vì chưa từng muốn tạo ra rùm beng như vậy”. Pochettino cảm thấy cầu thủ của mình đã là nạn nhân và nói: “Đôi khi, những chuyện nhỏ được xé ra to, rồi to hơn rồi to hơn nữa và không ai kiểm soát được. Dĩ nhiên cậu ấy không hề

ngĩ rằng tình huống này lại trở nên rắc rối như vậy khi đã rất, rất, rất chắc chắn là mình đã chạm bóng. Cậu ấy có thất vọng thì cũng là bình thường vì Harry cũng như mọi cầu thủ khác của chúng tôi đều có Twitter, Instagram và đủ thứ khác. Cổ động viên Tottenham sẽ ủng hộ Harry còn fan đội khác sẽ tấn công cậu ấy. Ai cũng có ý kiến riêng và đó là chuyện bình thường.”

Hành động của Kane cũng được ủng hộ bởi đồng đội tại Spurs và tuyển Anh là Dele Alli. Cầu thủ này đã chia sẻ với truyền thông rằng Harry chẳng làm gì sai và bàn thắng là của anh chứ không phải của Eriksen. Alli nói tiếp: “Harry là một tiền đạo phi thường và anh ấy đã chạm bóng, vậy nên đó là bàn thắng của anh ấy. Tiền đạo nào cũng đều nhận đó là bàn của mình và đúng là nên như vậy thôi. Mặc kệ những gì người khác nói. Harry biết trình độ của mình. Tôi chắc chắn rằng ai cũng biết trình độ của anh ấy.” Dele được hỏi liệu những chỉ trích và lời bông đùa có là hơi quá đáng, và anh trả lời: “Tôi không biết H sẽ nghĩ sao. Một số người đang thừa cơ hội để tấn công anh ấy, nhưng được tập cùng anh ấy hằng ngày, tôi biết Harry chăm chỉ đến mức nào. Anh ấy luôn muốn ghi bàn. Tiền đạo nào chẳng vậy. Vậy nên đơn giản Harry sẽ phải mặc kệ mọi thứ và tập trung vào bản thân. Tôi chắc là anh ấy sẽ làm được thôi vì đây là một tiền đạo xuất sắc và một anh chàng đáng mến. Nếu là tôi mà tôi có chạm bóng, tôi cũng sẽ nhận thôi.”

Kane cũng đã nhận được sự hậu thuẫn từ cựu tiền đạo Spurs Les Ferdinand, người cũng đã từng là huấn luyện viên của anh. Les lên tiếng: “Tôi nghĩ với phần lớn các tiền đạo cắm, nếu họ có chạm bóng, dù chỉ là bằng một sợi tóc, thì ai cũng sẽ nhận. Tôi đã làm việc cùng Harry và cậu ấy là một trong những người trung thực nhất tôi từng gặp trong bóng đá. Vậy nên nếu cậu ấy nói mình đã chạm bóng thì tôi tin đó là sự thật. Đó cũng là chuyện thường thôi mà, khi bóng đang bay về gôn thì có người thò chân ra và lái vào lưới. Cậu ấy đã chọn vị trí tốt, rồi nói rằng mình đã chạm bóng thì tôi tin là cậu ấy đã chạm bóng.”

Đúng là chuyện bé đã bị xé ra to, rồi thực sự là đã quá đà khi cả Jordan Henderson và James Milner cũng chọc Kane, có lẽ là để hỗ trợ đồng đội Salah trong cuộc đua giành Chiếc giày Vàng. Henderson đã nói trên BT Sport rằng Mo có thể sẽ đòi nhận cả ba bàn của Liverpool vào lưới Bournemouth, còn Milner thì tweet rằng cầu thủ Ai Cập hiện đang chờ ủy ban xác nhận cho anh những bàn thắng được ghi bởi Mané và Firmino. Nhưng sau tất cả những tiếng ồn, Mo biết rằng điều tốt nhất mình có thể làm, điều duy nhất thì đúng hơn, là tiếp tục công việc của mình và ghi thêm những bàn thắng. Bàn thắng của Kane sẽ không bị hủy, vậy nên

Mo vẫn sẽ phải ghi nhiều bàn hơn cầu thủ của Spurs vào cuối mùa. Đó cũng chính là điều anh sẽ làm - và chính là lí do anh giành được Chiếc giày Vàng và còn được vinh danh bởi Bảo tàng Anh quốc.

Chiếc giày Vàng chỉ là món đồ trang trí thêm cho một mùa giải đã đầy ắp những giải thưởng cá nhân cho Salah.

Bảng thành tích của cầu thủ Ai Cập trong mùa giải 2017-2018 trải dài như bất tận. Giải thưởng đầu tiên tới vào cuối tháng 8 năm 2017. Chỉ vài tuần sau khi khởi đầu sự nghiệp ở thành phố mới, Mo đã được phong là cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Liverpool, phản ánh tầm ảnh hưởng tức thì của anh lên câu lạc bộ mới sau khi trở thành bản hợp đồng đắt giá nhất lịch sử. Ba bàn trong năm lần ra sân là quá đủ để thuyết phục người hâm mộ về giá trị của anh.

Vào tháng 9, anh đã ghi tên mình vào sách kỉ lục của Liverpool khi ghi bàn vào lưới Seville. Bàn thắng đó giúp anh trở thành cầu thủ Ai Cập đầu tiên ghi bàn trong trận ra mắt tại Champions League cho hai đội bóng khác nhau. Thêm vào đó, tổng ba bàn trong năm trận một lần nữa giúp anh được bình chọn là cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Liverpool. Tối tháng 10, Mo ghi một bàn thắng giúp anh sẽ được người dân ở quê nhà mãi mãi quý mến. Tầm ảnh hưởng của nó giống như pha ghi bàn của David Beckham cho đội tuyển Anh vào lưới Hy Lạp trên sân Old Trafford năm 2001.

Thời điểm đó, David đã ghi một trong những bàn thắng vĩ đại nhất của anh và của cả quốc gia khi thời gian của trận đấu đang dần trôi đi, kéo theo hi vọng được dự vòng chung kết World Cup tại Nhật Bản và Hàn Quốc của Tam Sư. Biết bao kì vọng đã được đặt lên đôi vai cựu cầu thủ của Manchester United khi anh chuẩn bị thực hiện cú đá phạt. Cú sút vòng cung của anh đã đánh bại được thủ môn và mang lại niềm vui vô bờ, chưa từng thấy ở nước Anh kể từ ngày đội tuyển của họ lọt vào trận bán kết Euro 96. Như thể niềm hi vọng của cả một quốc gia đã được đặt trọn vào một người đàn ông, và Beckham đã hoàn thành nhiệm vụ với một cú vung chân không cho thủ thành cơ hội cản phá. Bàn thắng được ghi ở phút thứ 93: phút cuối cùng của trận đấu mà đội tuyển Anh đã phải rất chật vật mới có thể giành chiến thắng.

Tờ The Sun đã mô tả nỗi đau và sự lo lắng đến tuyệt vọng của cả đất nước khi Beckham chuẩn bị bước lên chấm đá phạt:

Chỉ còn chút thời gian ít ỏi, Tam Sư vẫn đang bị dẫn trước 2-1 bởi

nhà vô địch Euro 2000 và việc phải đá thêm trận play-off đường như đã là chắc chắn. Hàng loạt cơ hội cứ đến và đi. Chính cầu thủ Quả bóng Vàng cũng đã đưa liên tiếp những cú đá phạt lên trời. Cho tới phút 93. Phút bù giờ cuối cùng. Cú sút cuối cùng. Cơ hội cuối cùng. Đội trưởng Beckham bước lên. Có thể anh đã bỏ lỡ một vài tình huống cố định trước đó, nhưng không một ai trên cả nước muốn một cầu thủ nào khác bước lên đảm nhận trách nhiệm. Đã tới lúc sống còn. Áp lực là khủng khiếp đối với người hâm mộ; thử tưởng tượng đối với cầu thủ của Manchester United ngay trên sân nhà của mình thì sẽ còn ra sao. Anh thở nhẹ, xoay người chạy đà sút bóng, một cú vung chân gọn ghẽ, đưa bóng đi xoáy... Và trước khi bạn kịp nháy mắt, bóng đã đi vào góc cao khung thành. Người hâm mộ đội tuyển Anh phát cuồng, từ trên những khán đài sân Old Trafford tới những quán bar, từ những phòng khách tới những văn phòng làm việc trên khắp cả nước.

Beckham sau này có nói đó là một trong những bàn thắng đẹp nhất và một trong những khoảnh khắc tuyệt vời nhất trong bóng đá của cuộc đời anh. Trong khi đó, các bình luận viên cho rằng đó là khoảnh khắc anh thực sự trưởng thành trong vai trò đội trưởng đội tuyển quốc gia. Sự thiên tài của anh đã giúp xóa tan những nỗi lo rằng cơ hội sẽ trôi qua với đội tuyển Anh.

Tương tự như vậy, vào tháng 10 năm 2017, Mo Salah cũng là thủ lĩnh của đội tuyển quốc gia trong trận cầu phải thắng trên sân nhà trước Congo tại vòng loại World Cup. Cũng như Beckham, những con mắt và niềm hi vọng của cả một dân tộc đều đổ lên đôi vai của Salah. Anh cũng có được sự cổ vũ cuồng nhiệt của toàn bộ khán giả trong sân vận động tại thành phố cảng Alexandria. Khi định mệnh kêu gọi, một lần nữa Mo lại trả lời. Thần tượng mới của Liverpool ghi cả hai bàn trong chiến thắng 2-1 để đưa Ai Cập lọt vào vòng chung kết World Cup đầu tiên kể từ năm 1990, khi giải đấu diễn ra tại Italy. Sân bóng chật kín khán giả đã phát điên và vỗ tay tán thưởng ngôi sao trên sân, giống như cách các khán giả nhà trên sân Old Trafford từng làm vào năm 2001 với Beckham. Ta sẽ nói thêm về hai bàn thắng này của Mo trong chương khác; giờ thì chỉ cần nói chiến thắng này đã tô điểm thêm cho một tháng 10 vốn đã rất hoàn hảo với chàng cầu thủ nhỏ con.

Tới tháng 11 năm 2017, Salah lại tiếp tục phá thêm một kỉ lục và giành thêm hai danh hiệu cá nhân. Anh đã ghi bàn vào lưới Southampton và mạch 9 bàn trong 12 trận đầu tiên tại Premier League của anh đã đập tan kỉ lục 8 bàn trong 12 trận của Robbie Fowler lập từ năm 1993. Anh cũng giành danh hiệu cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Liverpool lần thứ 3 trong 4 tháng, và có lẽ

quan trọng hơn, đã giành danh hiệu cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Premier League lần đầu tiên. Điều này thể hiện rằng sự tán thưởng cho những màn trình diễn của anh đang ngày càng được thể hiện rộng rãi. Sau quãng thời gian đáng thất vọng tại Chelsea, Mo đã trở lại Anh và chứng minh được giá trị thực của mình. Anh cũng trở thành cầu thủ Ai Cập đầu tiên giành được giải thưởng này. Mo đã chia sẻ về cảm giác vinh dự của mình, nhưng như thường lệ, vẫn nhấn mạnh rằng đội bóng mới là quan trọng nhất: “Tháng nào tôi cũng muốn ghi được nhiều bàn và giúp đội bóng thắng trận. Tháng đó, tôi đã ghi 7 bàn và cảm giác thật tuyệt, nhưng với tôi điều quan trọng nhất là kết quả trận đấu và đội đã có nhiều kết quả tốt trong tháng.”

Mo đã ghi hai bàn trong mỗi chiến thắng trước West Ham United, Southampton và Stoke City, cộng thêm một bàn trong trận hòa 1-1 trước Chelsea, giúp anh trở thành cầu thủ dẫn đầu danh sách vua phá lưới của Premier League với 13 bàn. Cầu thủ của Liverpool đã nhận được nhiều phiếu bầu nhất từ một ủy ban các chuyên gia, đội trưởng các đội Premier League và cổ động viên, vượt mặt sáu ứng cử viên khác gồm Robbie Brady của Burnley, Kevin De Bruyne và Raheem Sterling của Manchester City, Ashley Young của Manchester United, Eden Hazard của Chelsea và Shkodran Mustafi của Arsenal. Cái tên quan trọng nhất mà anh đã đánh bại là De Bruyne, vì Mo và cầu thủ người Bỉ cuối cùng sẽ cạnh tranh với nhau cho những danh hiệu cầu thủ xuất sắc nhất mùa giải vào tháng 5.

Những lời khen ngợi cũng cứ thế ùa về. Tháng 12, anh được BBC bình chọn là cầu thủ châu Phi xuất sắc nhất năm. Đây là một vinh dự cá nhân rất lớn vì Mo đã vượt qua một vài cái tên xuất sắc để đoạt được danh hiệu. Họ gồm: Pierre-Emerick Aubameyang của Gabon và Borussia Dortmund (và sẽ sớm chuyển sang Arsenal), tiền vệ Naby Keita của Guinea và RB Leipzig (sẽ sớm chuyển sang Liverpool), Sadio Mané của Senegal và Liverpool, Victor Moses của Nigeria và Chelsea. “Tôi rất mừng khi được trao danh hiệu này”, Mo chia sẻ với BBC Sport. “Cảm giác có được một giải thưởng luôn rất đặc biệt. Tôi cảm thấy mình đã có một năm chơi tốt, thật đáng mừng. Tôi muốn trở thành cầu thủ Ai Cập vĩ đại nhất, nên sẽ cần phải nỗ lực nhiều. Tôi luôn đi theo con đường của riêng mình và muốn tất cả mọi người ở Ai Cập có thể noi gương theo. Tôi muốn cảm ơn những đồng đội ở Liverpool. Vì đã có một mùa giải rất tốt ở Roma nữa nên tôi cũng phải cảm ơn cả những đồng đội ở đó, cùng với đồng đội ở đội tuyển quốc gia.

“Từ ngày tôi tới đây [Liverpool], tôi vẫn luôn muốn làm việc chăm

chỉ để cho mọi người thấy năng lực của mình. Tôi đã muốn trở lại Premier League ngay từ ngày ra đi, vậy nên lúc này đây tôi rất mừng.”

Sếp của anh là Jürgen Klopp cũng rất hài lòng với giải thưởng cho cậu học trò. Chính ông là người đã trao chiếc cúp cho Mo tại Melwood và nói: “Rất xứng đáng. Tôi là một người may mắn. Tôi đã có cơ hội được làm việc cùng vài cầu thủ xuất sắc, và rất mừng rằng một trong số đó giờ là Mo. Điều thú vị là cậu ấy vẫn còn trẻ, còn rất nhiều thứ có thể cải thiện, còn nhiều tiềm năng để nỗ lực hơn, nhưng vốn dĩ phải là như vậy. Thực lòng mà nói, tôi thấy rất vui khi được làm việc cùng Mo.”

Salah là người tiếp theo được nhận giải thưởng này sau Riyad Mahrez của Leicester và Algeria, cùng với nhiều danh thủ khác như Yaya Touré, ngôi sao của Man City và đội tuyển Bờ biển Ngà. Anh cũng đã theo chân hai huyền thoại Ai Cập là Mohamed Barakat và Mohamed Aboutrika, những người đã dành các danh hiệu năm 2005 và 2008. Mo chia sẻ rằng anh rất mừng và vinh dự khi đã đạt được thành tích giống như họ.

Tới tháng 12, Salah chính thức san bằng thành tích ở Roma mùa trước với bàn thứ 19. Sự khác biệt nằm ở chỗ anh đã đạt tới con số này chỉ sau 24 trận, trong khi 19 là số bàn anh ghi được trong TOÀN BỘ mùa giải ở Rome (41 trận). Điều này cho thấy năng lực của anh đã tiến triển vượt bậc đến mức nào chỉ trong một thời gian rất ngắn. Đồng thời, cũng phải nói tới những đóng góp của Klopp, người đã nhận ra bản năng sát thủ của Salah và đưa anh lên đá cao hơn, khuyến khích anh sút bóng mỗi khi có cơ hội. Klopp là người sắp đặt còn Mo là người thực hành.

Giáng sinh năm 2017 đã mang lại thêm những món quà cho Mo khi anh giữ vững phong độ vào mùa lễ hội rồi sang năm mới. Một lần nữa, anh lại được bình chọn là cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Liverpool, nhưng lần này còn lập thêm vài kỉ lục ghi bàn. Tiền đạo Ai Cập trở thành cầu thủ thứ hai trong lịch sử đội bóng ghi được 23 bàn trên mọi mặt trận trước năm mới sau Roger Hunt, người đã làm được điều đó trong mùa giải 1961-1962.

Năm mới 2018 khởi đầu một cách quen thuộc khi Mo Salah lại giành thêm một danh hiệu cá nhân nữa. Anh đã được bầu là Cầu thủ Arab của năm trong một cuộc bình chọn giữa những nhà báo tới từ các nước Arab, được tổ chức bởi kênh beIN SPORTS trên Twitter. Salah đã cạnh tranh với Riyad Mahrez và Omar Khribin của Syria, người chơi cho đội Al-Hilal của Saudi Arabia. Cầu thủ

của Liverpool đã giành được 51% số phiếu bầu, trong khi Khribin giành 47%, còn Mahrez giành 2%. Khribin cũng đã được bầu là Cầu thủ của năm của AFC (Liên đoàn Bóng đá châu Á) năm 2017, còn Mahrez thì từng là cầu thủ xuất sắc nhất Premier League năm 2016. Tới tháng 1, Mo đã bay tới thành phố Accra ở Ghana để nhận giải thưởng Cầu thủ xuất sắc nhất châu Phi. Liverpool đã thể hiện đẳng cấp của mình bằng cách thuê phi cơ riêng để chở Salah cùng Sadio Mané, người về nhì trong cuộc đua, tới nhận giải. Đó là một cử chỉ được cả hai cầu thủ rất trân trọng và khiến họ càng yêu mến Liverpool hơn nữa. Rõ ràng, câu lạc bộ đã rất coi trọng những đóng góp của bộ đôi tới từ lục địa đen.

Tháng 2 mang tới cho Salah danh hiệu Cầu thủ Liverpool xuất sắc nhất tháng lần thứ năm, thành tích chưa cầu thủ nào từng đạt được trong mùa giải đầu tiên. Anh cũng ẵm luôn giải thưởng Cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Premier League lần thứ hai. Phong độ của anh đã được thể hiện rõ khi biết những đối thủ anh đánh bại gồm Sergio Aguero, Eden Hazard và Moussa Dembélé. Bốn bàn thắng và hai kiến tạo của Mo đã mang về cho Liverpool hai chiến thắng và một trận hòa. Anh phát biểu: “Các đồng đội và cả huấn luyện viên khiến phần việc của tôi rất dễ dàng. Cảm giác thật tuyệt khi được giành danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Premier League một lần nữa.” Cái chân trái ảo diệu của Mo đã mang lại cho anh thêm một kỉ lục nữa trong màu áo Liverpool. Bàn thắng anh ghi vào lưới West Ham trong chiến thắng 4-1 tại Anfield là lần thứ 20 anh ghi bàn tại giải vô địch quốc gia bằng chân trái. Con số này đã vượt qua kỉ lục 19 bàn chân trái của Robbie Fowler lập nên vào mùa 1994-1995.

Tới tháng 3, các nhà báo đã cạn lời để có thể diễn tả Salah khi các kỉ lục cứ liên tiếp bị đập đổ còn các danh hiệu thì cứ thế ùa về. Tiền đạo Ai Cập một lần nữa được bình chọn là Cầu thủ xuất sắc nhất tháng của Premier League, qua đó đi vào lịch sử trở thành cầu thủ đầu tiên giành giải thưởng này ba lần trong một mùa. Nhưng điều đó chẳng có gì bất ngờ. Mo đã ghi sáu bàn trong bốn trận tại Premier League, trong đó có bốn bàn vào lưới Watford - màn trình diễn được anh coi là xuất sắc nhất của cá nhân mình trong mùa giải. Salah cũng đã cân bằng kỉ lục của Didier Drogba về số bàn nhiều nhất trong một mùa được ghi bởi một cầu thủ châu Phi: 29 bàn.

Giải thưởng này đã khiến Alex Oxlade-Chamberlain công khai lên tiếng khen ngợi Mo và cho biết người đồng đội mới đã truyền cảm hứng và giúp anh muốn trở thành một cầu thủ giỏi hơn, vươn lên những tầm cao hơn. “Ox” đã phát biểu trên trang chủ của

Liverpool FC: “Tôi có thể học hỏi rất nhiều từ một người như Mo Salah. Nhìn vào mùa giải này của anh ấy mà xem. Mo đã chơi không mệt nghỉ và khi mà một ai đó có thể... dĩ nhiên là anh ấy là một cầu thủ xuất sắc, nhưng có thể cạnh tranh với Harry Kane hay Sergio Aguero cho danh hiệu vua phá lưới thì chắc chắn bạn cần phải học hỏi người đó. Để có được ngày hôm nay, tất cả là nhờ vào tâm lý quyết tâm chỉ làm việc và đạt tới giới hạn của chính mình của anh ấy.”

Mo cũng đã giành giải Cầu thủ Liverpool xuất sắc nhất tháng lần thứ sáu với bốn bàn ghi được vào lưới Watford. Anh đã trở thành cầu thủ Ai Cập đầu tiên lập hat-trick ở Premier League và chính thức ghi được nhiều bàn thắng hơn bất kì cầu thủ Liverpool nào trong mùa giải đầu tiên ở đội.

Chúng ta vẫn còn chưa kịp thở thì khi tháng 4 và tháng 5 tới, những giải thưởng cá nhân lớn nhất một cầu thủ Premier League có thể đạt được trong một mùa giải sẽ được trao. Thứ Bảy ngày 14 tháng 4, Mo ghi bàn trong chiến thắng 3-0 tại Premier League trước Bournemouth trên sân Anfield, nâng tổng số lần lập công của anh lên con số 40 - trở thành cầu thủ đầu tiên đạt được con số này trong màu áo Liverpool kể từ Ian Rush năm 1987. Anh cũng đã chạm tới cột mốc này nhanh hơn bất kì cầu thủ nào khi chỉ cần tới 45 trận đấu, trong khi George Allan đã cần 49 trận, Jack Parkinson cần 60 trận còn Robbie Fowler cần tới 61 trận. Salah cũng trở thành cầu thủ ghi bàn trong nhiều trận đấu nhất của một mùa giải - bàn thắng vào lưới The Cherries đồng nghĩa anh đã ghi bàn trong 22 trận đấu, vượt qua kỉ lục trước đó là 21 trận của Robin van Persie và Cristiano Ronaldo.

Lần thứ bảy trong mùa, Salah lại giành danh hiệu Cầu thủ Liverpool xuất sắc nhất tháng. Sau đó, một giải thưởng rất cao quý trong làng bóng đá đã được trao cho Mo: giải Cầu thủ xuất sắc nhất năm của PFA. Giờ thì ta đang nói tới sự công nhận từ toàn bộ giải đấu. Giải thưởng này có ý nghĩa rất lớn với mọi cầu thủ chuyên nghiệp vì nó được bình chọn bởi chính những cầu thủ khác tại giải. Mo là người Ai Cập đầu tiên có được vinh dự này và là cầu thủ Liverpool thứ bảy, sau Luis Suárez (2013-2014), Steven Gerrard (2005-2006), John Barnes (1987-1988), Ian Rush (1983-1984), Kenny Dalglish (1982-1983) và Terry McDermott (1979-1980).

Các thành viên PFA từ 22 câu lạc bộ Premier League và Football League (các giải đấu hạng dưới) đã bình chọn cho ngôi sao trong mắt mình và Salah đã đánh bại một số những cái tên lớn như

Kevin De Bruyne, David Silva và Leroy Sané của Man City, David De Gea của Man United và Harry Kane của Tottenham.

Salah đã có một bài phát biểu sau khi nhận cúp. Anh nói: “Đây là một vinh dự lớn, đặc biệt là vì nó được trao bởi các cầu thủ và tôi đang rất hạnh phúc. Tôi đã không được trao cơ hội ở Chelsea, nhưng vẫn luôn muốn trở lại nước Anh để thể hiện khả năng của mình. Tôi đã ra đi, rồi đã trở lại là một người đàn ông mới, một cầu thủ mới. Ước nguyện cá nhân của tôi là được giành một danh hiệu với đội bóng. Tôi luôn nghĩ tới tập thể chứ không phải bản thân, vậy nên điều quan trọng nhất là cả đội phải giành được danh hiệu. Chúng tôi đang tới rất gần rồi, đã lọt tới vòng bán kết Champions League. Hi vọng rằng đây sẽ là khoảnh khắc ấy.”

Thật ấm lòng khi một lần nữa lại được chứng kiến sự khiêm tốn của chàng trai trẻ. Bất kì giải thưởng nào giành được cũng đều khiến anh vui và cho anh thấy những nỗ lực của mình đang được đền đáp. Nhưng anh cũng không bao giờ quên nhắc nhở mọi người rằng thành công của mình là nhờ vào các đồng đội và công sức họ bỏ ra để kiến tạo và ủng hộ tinh thần cho anh. Mo nói thêm: “Cả đội đã giúp tôi rất nhiều. Lối chơi của đội giúp tôi và các đồng đội luôn tìm tôi để chuyển bóng. Thực lòng thì tất cả đã giúp tôi rất nhiều để chơi tốt và giữ phong độ cao.”

Salah cũng đã được hỏi trong buổi lễ trao giải ý nghĩa của việc trở thành cầu thủ Ai Cập đầu tiên giành được giải thưởng này. Anh trả lời: “Hi vọng rằng tôi sẽ không phải người cuối cùng. Tôi rất tự hào vì mình đã làm việc rất chăm chỉ.”

Vậy còn việc anh sắp phá kỉ lục ghi bàn trong một mùa giải ở Premier League thì sao? Ở thời điểm đó, Salah đã ghi được 31 bàn, ngang với kỉ lục trong một mùa giải 38 trận. Anh chia sẻ: “Tôi đang so sánh tên mình với một vài cái tên rất vĩ đại. Phá kỉ lục Premier League là một điều gì đó rất trọng đại tại Anh và trên toàn thế giới. Vẫn còn ba trận đấu nữa. Tôi muốn làm được điều này. Hãy cùng chờ xem.”

Người dẫn chương trình Match of the Day Gary Lineker đã tweet bày tỏ sự tôn trọng và chúc mừng Mo. Những lời của cựu cầu thủ Spurs và đội tuyển Anh đã gói gọn lại tất cả suy nghĩ của những ai cảm thấy Salah xứng đáng được nhận danh hiệu. Gary đã nói: “Chúc mừng @22MoSalah với danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất năm của PFA. Cậu ấy đã ghi hàng chục bàn thắng và là một làn gió mới cho giải đấu của chúng ta.” Thành tích của Mo còn đặc biệt hơn khi biết anh đã đánh bại Kevin De Bruyne của Manchester

City. Cầu thủ người Bỉ đã chứng minh mình là tiền vệ hay nhất nước Anh, và trong bất kì mùa giải nào không phải đối đầu với một ông vua phá kỷ lục như Mo, chắc chắn đã là chủ sở hữu của danh hiệu từ Hiệp hội Cầu thủ Nhà nghề. Ở thời điểm đó, De Bruyne đã có nhiều kiến tạo (15) và tạo ra được nhiều cơ hội (104) hơn bất kì cầu thủ nào ở Premier League. Anh cũng đã ghi được 8 bàn thắng. Đó là những con số của một ngôi sao và nó khiến chiếc cúp của Mo càng trở nên lấp lánh khi anh đã vượt qua được thách thức không tưởng từ Kevin.

Huấn luyện viên của De Bruyne là Pep Guardiola đã khẳng định trước lễ trao giải là cầu thủ của ông mới xứng đáng được nhận danh hiệu chứ không phải Salah. Pep đã nói: “Nếu cậu ấy không thắng thì tôi xin chúc mừng anh chàng nào khác kia được giải. Từ góc nhìn của tôi, khi phân tích đủ cả chín hay mười tháng thì không có ai hay hơn Kevin, về sự ổn định, về sự giữ vững phong độ trong mọi trận đấu. Có thể những con số cho rằng có người khác hay hơn nhưng mùa này, tôi không thấy có ai hơn Kevin. Đó là ý kiến của tôi nhưng có thể các cầu thủ thì nghĩ khác. Dù gì đi nữa thì tới mùa hè, chúng tôi vẫn sẽ ngồi ở nhà và biết mình là nhà vô địch.”

Thì người thầy của De Bruyne cũng phải nói vậy thôi, phải không nào? Không nghi ngờ gì rằng Salah và De Bruyne là hai ngôi sao sáng nhất của mùa giải. Nhưng sự thăng tiến của Mo còn được công nhận bằng giải thưởng Cầu thủ xuất sắc nhất năm của FWA (Hiệp hội Nhà báo Bóng đá Anh) được trao vào tháng sau đó. Một lần nữa, người về nhì sau anh lại là De Bruyne. Tiền vệ của Man City hẳn đã rất chán nản với hình ảnh Salah cứ ảm trọn những danh hiệu cá nhân trong mùa giải này.

FWA đã đưa ra một lời phát biểu sau khi trao giải thưởng cho Mo như sau: “Mohamed Salah là Cầu thủ xuất sắc nhất mùa giải của Hiệp hội Nhà báo Bóng đá Anh. Tiền đạo Liverpool đã nhỉnh hơn một chút so với đối thủ là tiền vệ Kevin De Bruyne của Manchester City trong cuộc bình chọn gồm 400 thành viên của FWA, với sự cách biệt giữa hai cầu thủ là chưa tới 20 phiếu bầu. Tiền đạo Harry Kane của Tottenham xếp ở vị trí thứ ba. Giữa hai bọn họ, Salah và De Bruyne đã giành hơn 90% sự ủng hộ từ các thành viên FWA. Cầu thủ người Ai Cập, năm nay 25 tuổi, trở thành cầu thủ châu Phi đầu tiên giành được danh hiệu cá nhân lâu đời nhất của bóng đá, được trao lần đầu tiên vào năm 1948. Salah sẽ được trao chiếc cúp vào đêm gala Cầu thủ xuất sắc nhất năm 2018 của FWA, diễn ra tại khách sạn Landmark tại London vào ngày 10 tháng 5.”

Chủ tịch FWA, ông Patrick Barclay, sau đó đã tiết lộ khoảng cách giữa số phiếu bầu cho Salah và De Bruyne là hẹp đến mức nào, và rằng tất cả các nhà báo đều chung nhận định cả hai đều là những cầu thủ đẳng cấp quốc tế và nước Anh thật may mắn khi được chứng kiến họ chơi bóng tại giải đấu của mình. Ông Barclay phát biểu: “Đây là cuộc đua sát nút nhất kể từ mùa 1968-1969 khi Tony Book của Manchester City và Dave Mackay của Derby hòa nhau về số phiếu. Tới tận tuần vừa rồi, chúng tôi vẫn nghĩ có khả năng điều đó sẽ lặp lại vì sự ủng hộ cho Kevin De Bruyne là không hề nhỏ. Nhưng phong độ không hề tụt giảm của Mo Salah, được thể hiện rõ bởi hai bàn thắng của cậu ấy vào lưới Roma, có vẻ như đã kéo một vài phiếu bầu vào phút chót. Quả là một cuộc đua căng thẳng giữa hai cầu thủ chỉ trong một thời gian ngắn đã vươn lên tầm thế giới. Nhưng Mo Salah là người xứng đáng thắng cuộc. Cậu ấy cũng là cầu thủ châu Phi đầu tiên được nhận giải thưởng này. Chúng tôi gửi lời chúc mừng tới Mo vì một mùa giải phi thường!”

Được biết, những cầu thủ khác nhận được phiếu bầu từ các thành viên FWA gồm, theo thứ tự bảng chữ cái: Sergio Aguero (Man City), Christian Eriksen (Tottenham), Roberto Firmino (Liverpool), Nick Pope (Burnley), David Silva (Manchester City), Raheem Sterling (Manchester City) và Jan Vertonghen (Tottenham).

Một lần nữa, Mo đã thể hiện sự khiêm nhường của mình khi quyết tâm chỉ dành lời khen ngợi cho các đồng đội, những người anh cho rằng đã đóng vai trò rất lớn trong thành công của anh: “Roberto và Sadio đều rất giỏi. Họ luôn cố gắng đưa bóng cho tôi để ghi bàn. Trên sân, họ là những đồng đội tuyệt vời và ngoài sân cũng vậy. Tôi rất tự hào khi được là một phần của đội hình này và được chơi bóng cùng họ.”

Hai fan hâm mộ đã để lại vài lời nhắn chúc mừng trên trang chủ FWA. Một fan tên Barnabas viết: “Những cổ động viên Liverpool chúng tôi rất, rất vui và mong rằng cầu thủ hay nhất của đội sẽ tiếp tục tỏa sáng trước Roma ngày mai.” Một fan khác tên Xeon nói thêm: “Một thành tích xứng đáng sau một mùa giải xuất sắc từ một cầu thủ đẳng cấp thế giới. Người dân Ai Cập nên cảm thấy mừng và may mắn khi có anh ấy trong đội tuyển. Chúc mừng Mohamed Salah.” Salah đã ẵm trọn hai giải thưởng lớn trong mùa giải, một của PFA và một của FWA. Nhờ đó, anh đã tiếp bước của N'Golo Kanté, người cũng từng giành cả hai danh hiệu cá nhân mùa trước đó.

Những fan bóng đá khác thì có vẻ rất chia rẽ về việc ai nên giành

giải thưởng. Ở bên phe Salah, một fan đã nói: “Là một fan trung lập, tôi thấy Salah là cầu thủ hay nhất mùa này, rõ ràng luôn. KDB cũng ngang với cậu ấy cho tới Giáng sinh, nhưng từ đó trở đi thì không bì kịp. Kane cũng đã có một mùa giải xuất sắc nữa nhưng với tôi thì Salah là số một (cùng với KDB trước Giáng sinh). Cậu ấy đã làm được những điều khiến tôi thấy kinh ngạc... dù đã xem bóng đá từ khá lâu.” Một fan lâu năm của đội chủ sân Etihad thì hết mức bảo vệ De Bruyne: “Kevin D-B có nhiều huy chương vô địch Premier League hơn cả Liverpool!!! Những tấm huy chương chứ không phải danh hiệu cá nhân mới là điều quan trọng. Sẽ bỏ xa Liverpool 21 điểm khi đá nốt trận đấu bù. Chắc chắn Klopp sẽ được phong là huấn luyện viên của năm sau khi lọt vào bán kết cúp châu Âu (không thể gọi là Champions League được vì 28 năm rồi họ có vô địch gì đâu). KDB là cầu thủ toàn diện số một. 2 huy chương và 0 huy chương.”

Cũng không sao, vì ai cũng có quyền có ý kiến riêng của mình. Dù gì thì hai giải thưởng cá nhân cũng sẽ được trưng bày tại nhà của Salah ở vùng Tây Bắc - và Klopp cũng sẽ không được trao danh hiệu Huấn luyện viên của năm... đó sẽ là vinh dự của Pep Guardiola.

Mo cũng sẽ được trao thêm hai danh hiệu nữa ở Anfield - Cầu thủ xuất sắc nhất năm và Cầu thủ xuất sắc nhất năm bình chọn bởi các cầu thủ. Sau đó, anh đã trao tặng các cổ động viên một món quà bằng lời phát biểu rằng mùa đầu tiên này “mới chỉ là sự khởi đầu” của quãng thời gian anh chơi tại đội bóng. Mo nói: “Tôi rất hạnh phúc ở đây, mọi thứ đều ổn. Dĩ nhiên tôi có nhiều tham vọng cho tương lai với Liverpool. Như các bạn thấy, chúng tôi đã có một mùa giải tuyệt vời, giờ đã lọt vào trận chung kết Champions League và ai cũng thấy háo hức. Đó chỉ là sự khởi đầu. Đây là năm đầu tiên của tôi tại đây và cũng tương tự với một vài cầu thủ khác. Mọi thứ mới chỉ bắt đầu thôi.”

Trong ngày cuối cùng của mùa giải, Mo đã thiết lập một kỉ lục cuối cùng với bàn thắng Premier League thứ 32 trước đối thủ Brighton. Điều đó có nghĩa anh đã vượt mặt Luis Suárez, Alan Shearer và Cristiano Ronaldo. Nếu ta coi Ronaldo là cầu thủ vĩ đại nhất từng chơi tại giải vô địch quốc gia Anh thì có thể thấy rõ thành tích của Mo lớn tới mức nào. Và anh vẫn sẽ còn trận chung kết Champions League ở Kiev để đo lường sự phát triển của mình trước siêu sao người Bồ Đào Nha của Real Madrid. Một mùa giải đã khởi đầu không quá đáng chú ý, nhưng rồi liên tiếp đi từ khoảnh khắc đẹp này đến khoảnh khắc đẹp khác, vẫn còn - trừ trận chung kết Champions League - một vinh quang cuối cùng để Salah tận

hưởng.

Ngày 13 tháng 5, Salah chính thức được trao danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất mùa giải của Premier League. Đây là một chiến thắng không phải bàn cãi và không ai có thể phản nản gì về kết quả này sau khi Mo ghi được bàn thắng thứ 32. Sau quãng thời gian khó khăn ở Chelsea, tiền đạo người Ai Cập đã thể hiện cho thế giới bóng đá thấy mình đã vươn xa tới mức nào. Anh đã ghi được 44 bàn chỉ trong 51 trận đấu trên mọi mặt trận cho Liverpool trong mùa giải đầu tiên. Sau khi được trao giải thưởng cuối cùng này, Mo phát biểu: “Người ta nói tôi đã không thể thành công ở Anh sau lần đầu tiên. Vậy nên tôi vẫn luôn quyết tâm phải thành công ở Premier League. Tôi rất mừng. Thật tự hào khi được trao danh hiệu này.”

Với con số bàn thắng đáng kinh ngạc tới vậy, và rồi giành được hết những giải thưởng cá nhân cao quý nhất, có gì lạ không khi tin đồn bắt đầu lan tỏa từ Madrid rằng Zinedine Zidane đang có những đêm mất ngủ lo lắng về Mo Salah - rằng anh chàng nhỏ con có thể phá tan giấc mộng vô địch Champions League lần thứ ba liên tiếp của đội bóng áo trắng? Huấn luyện viên người Pháp của đội bóng thành công nhất trong lịch sử bóng đá cấp câu lạc bộ hiểu không ít về đẳng cấp, cũng như về các cầu thủ có kỹ năng thiên bẩm để hủy diệt đối thủ chỉ trong vài giây. Ông đã nhìn ra sự nguy hiểm từ Salah đối với đội bóng của mình và với ý định bảo vệ chức vô địch. Ông biết Ronaldo có khả năng mở toang hàng phòng ngự của Liverpool và ghi bàn, nhưng cũng biết chính hàng thủ của mình có thể không vững chãi tới vậy và sẽ gặp nhiều khó khăn trước tốc độ của Salah, Mané và Firmino. Khả năng ghi bàn của Salah đối với Zidane chắc chắn là một cơn ác mộng. Chàng cầu thủ này sẽ không dễ để đối phó chút nào đâu.

Chương 18

Ngôi đền huyền thoại

Khi Jürgen Klopp đem về Mo Salah, ông là một trong số ít những người ở Anh tin rằng cầu thủ này có thể trở thành một tiền đạo hoàn thiện; rằng sự nghiệp của anh sẽ không chỉ dừng lại ở vị trí hỗ trợ từ cánh trái. Klopp đã gợi ý về điều này ngay từ những buổi họp báo đầu tiên, nhưng phần lớn các bình luận viên và nhà báo đều không buồn chú ý. Gợi ý khác tới từ chính thành tích ghi bàn của Salah ở Roma - hiệu suất gần “1 bàn trong 2 trận”. Nhưng chỉ tới khi những bàn thắng cứ tới mãi, và tới mãi, và tới mãi, trong màu áo Liverpool thì chúng ta mới nhận ra điều không thể chối bỏ: anh chàng này là một cỗ máy ghi bàn, một tiền đạo hoàn thiện mà huấn luyện viên trưởng của anh vẫn luôn ngưỡng mộ từ lâu. Dĩ nhiên, Salah không phải thần tượng ghi bàn đầu tiên của The Kop - đơn giản anh là cái tên mới nhất được thêm vào lịch sử dài của những siêu tiền đạo bao gồm Billy Liddell, Ian Rush và mới đây nhất là Luis Suárez.

Mo đang theo bước chân của những huyền thoại thực thụ, và nhìn từ nhiều góc độ thì khả năng tìm mảnh lưới thiên bẩm của anh đã tiếp nối truyền thống của những cái tên nói trên.

Liverpool đã không có được một tiền đạo thuộc đẳng cấp thế giới trong khoảng thời gian kể từ khi Suárez chuyển tới Barcelona vào tháng 7 năm 2014 cho tới khi Mo gia nhập vào tháng 7 năm 2017. Cũng chẳng có gì bất ngờ khi ta biết về bản năng của một quái thú như Luis Alberto Suárez, một tiền đạo không bao giờ nhường đối phương dù chỉ là một cọng cỏ, và cũng không mong chờ đối phương sẽ làm vậy. Một cầu thủ vừa phi thường lại vừa gây tranh cãi. Trong khi Suárez thường gầm rú, cáu kỉnh và cạnh tranh quyết liệt với các cầu thủ đội bạn thì Mo Salah hiền lành lại thích chơi bóng với nụ cười trên môi. Tuy nhiên, cả hai cầu thủ xuất sắc này đều sở hữu ham muốn ghi bàn cháy bỏng, ham muốn được

trở thành số một thế giới; tham vọng ấy chính là đặc điểm nhận dạng của họ. Suárez đã được Kenny Dalglish đem về sau khi trở thành một trong những ngôi sao trong hành trình của đội tuyển Uruguay tại World Cup 2010.

Cũng như bản thân Kenny từng chơi rất hay bên cạnh Ian Rush, hay Kevin Keegan từng tỏa sáng cùng John Toshack, Kenny đã nhìn thấy có chút gì đó giống ông và Keegan ở chàng tiền đạo người Nam Mỹ, với đôi chân dẻo dai và bản năng sát thủ. Luis đã kí hợp đồng với Liverpool vào ngày 29 tháng 1 năm 2011, năm ngày sau sinh nhật lần thứ 24 của anh, trong thương vụ mang về cho Ajax Amsterdam 22,8 triệu bảng. Năng lực của anh là không còn phải bàn cãi - đó là lí do Luis đã có giá chuyển nhượng cao, và lí do anh xứng đáng với con số đó.

Vào cuối mùa giải trước đó ở Hà Lan, Suárez đã giành danh hiệu cầu thủ xuất sắc nhất năm của quốc gia này sau khi kết thúc mùa giải với 35 bàn thắng trong 33 trận tại giải vô địch quốc gia (49 bàn trên mọi mặt trận). Tiềm năng ghi bàn mà anh sẽ mang tới Liverpool một lần nữa được thể hiện khi vào năm 2010, anh gia nhập những cái tên danh tiếng như John Cruyff, Marco van Basten và Dennis Bergkamp trong danh sách những cầu thủ ghi hơn 100 bàn cho Ajax trong các trận đấu chính thức - tổng số 111 bàn trong 159 trận đấu. Suárez cũng đã ghi 10 bàn trong 30 trận cho đội tuyển quốc gia, trong đó có 3 bàn tại World Cup 2010.

Vào thứ 2 ngày 31 tháng 1, thông tin được xác nhận rằng Suárez đã kí hợp đồng 5,5 năm với đội bóng chủ sân Anfield tới năm 2016. Dalglish đã khẳng định niềm tin của mình vào khả năng hòa nhập của Suárez trong đội hình của ông bằng cách trao cho anh chiếc áo huyền thoại số 7 - số áo nổi tiếng khi từng được mặc bởi chính ông và Keegan. Cựu danh thủ Liverpool Phil Thompson tin rằng Suárez là một phiên bản đương đại của mẫu Keegan/Dalglish - giống như Salah giờ cũng được nhắc tới với tầm vóc tương tự. Thompson nói về Suárez: "Cậu ấy khiến tôi thấy hào hứng và thuộc dạng cầu thủ kết hợp giữa Kenny Dalglish và Kevin Keegan, một nguồn năng lượng tràn trề. Mong rằng cậu ấy sẽ tỏa sáng trong màu áo Liverpool."

Suárez biết mình đang bước vào ngôi đền của các huyền thoại khi tới với Liverpool. Anh từng nói: "Được tới đây chơi bóng là một giấc mơ. Liverpool là một đội bóng rất nổi tiếng, câu lạc bộ nổi tiếng nhất nước Anh và tôi từng xem Liverpool thi đấu cũng như bóng đá Anh nói chung khi còn nhỏ. Mục tiêu của tôi là nỗ lực và thể hiện cho người hâm mộ thấy tôi đã sẵn sàng trao hết sức

mình. Tôi muốn được chăm chỉ, được thể hiện cho mọi người thấy năng lực của mình. Đầu tiên, tôi muốn được ra sân càng nhiều càng tốt, rồi sau đó giúp đội thăng tiến trên bảng xếp hạng. Mục tiêu của tôi cho tương lai là được chơi hết mình vì Liverpool, tìm hiểu rõ hơn về bóng đá Anh và trở thành một nhà vô địch.”

Dalglish đã khen ngợi chàng tân binh của mình và việc kí hợp đồng với anh đã thể hiện tham vọng muốn thành công của đội bóng. Ông chia sẻ trên liverpoolfc.tv: “Chúng tôi rất mừng. Cậu ấy có một thành tích ghi bàn xuất sắc, đã từng chơi và ghi bàn tại World Cup và cũng ghi rất nhiều bàn tại Ajax. Tôi nghĩ cậu ấy sẽ khiến các cổ động viên thấy háo hức và cần phải cảm ơn các ông chủ mới, John và Tom, khi họ đã quyết tâm thể hiện ngay sự tham vọng của mình. Họ đã hứa rằng sẽ có ngân sách chuyển nhượng. Đây cũng là một phần thưởng xứng đáng cho người hâm mộ và các cầu thủ. Họ đã cư xử tuyệt vời trong khoảng ba tới bốn tuần từ ngày tôi tới. Đây là một ngày vui cho Liverpool FC. Tin này sẽ được đón nhận một cách nồng hậu.”

Suárez trở thành bản hợp đồng đắt giá nhất lịch sử Liverpool, mức phí 22,8 triệu bảng đã vượt qua con số 20,2 triệu đội bóng bỏ ra để đem về Fernando Torres vào năm 2007. Ba cầu thủ đắt giá tiếp theo trong danh sách là Robbie Keane (19 triệu vào tháng 7 năm 2008), Javier Mascherano (18,6 triệu vào tháng 2 năm 2008) và Glen Johnson (17,5 triệu vào tháng 6 năm 2009).

Nhưng tất cả bọn họ đều sẽ bị vượt mặt, đầu tiên bởi Andy Carroll, rồi tới Mohamed Salah.

Nếu muốn nhìn lại sử sách về những cầu thủ vĩ đại của Liverpool chơi ở vị trí của anh, Mo có thể dành vài phút để tìm hiểu về huyền thoại Billy Liddell, người cũng giống như Mo, đã khởi đầu sự nghiệp tại The Reds ở vị trí cánh trái, trước khi trở thành tấm gương cho dạng tiền đạo hoàn thiện mà Mo sau này trở thành. Billy đã mang lại biệt danh “Liddellpool” cho câu lạc bộ của mình sau khi ghi bàn liên tiếp trong màu áo của đội. Trong mùa giải 1946-1947 khi Liverpool vô địch quốc gia, ông đã tả xung hữu đột ở cánh trái, ghi được tổng cộng 37 bàn trong 34 trận đấu. Cũng giống huyền thoại Liverpool khác là Bob Paisley, Liddell là người Scotland và cả hai đã có một tình bạn dài trọn đời.

Trong cuốn sách năm 1990 của ông - 50 Ngôi sao Vàng áo Đỏ - Paisley đã nói về Liddell như sau:

Bill vẫn luôn rất khỏe, kể từ khi còn là một cậu nhóc tuổi teen, và

còn chơi tốt hai chân một cách tự nhiên. Cậu ấy cũng có kĩ thuật tốt, nhưng thực sự là rất khỏe đối với một cầu thủ chạy cánh. Thời đó, tiền vệ cánh thường là những cầu thủ khá mỏng cơm, nhưng Bill thì hoàn toàn không biết sợ là gì. Cậu ấy là một người đàn ông lịch thiệp thực thụ, nhưng cũng không hề lười biếng trên sân. Một chú ong chăm chỉ nhưng cũng rất dễ mến. Đôi khi cậu ấy có thể dùng sức mạnh của mình để húc bay các hậu vệ, nhưng luôn luôn theo đúng luật.

Khó để chọn giữa cậu ấy và Kenny [Dalglish] cho danh hiệu cầu thủ vĩ đại nhất từng khoác áo Liverpool. Với tiêu chuẩn ngày nay, tôi không nghĩ có số tiền nào là đủ với giá trị của Billy Liddell.

Cả sự nghiệp Liddell chỉ chơi cho một đội bóng. Ông kí hợp đồng với Liverpool khi mới chỉ 16 tuổi vào năm 1938, rồi treo giày vào năm 1961 sau khi đã ghi 228 bàn thắng trong 534 trận đấu và là chân sút tốt nhất của đội trong 8/9 mùa giải kể từ năm 1949 đến năm 1958. Tới năm 1957, ông đã vượt qua kỉ lục số lần ra sân cho Liverpool thiết lập bởi Elisha Scott vĩ đại. Liddell cũng đã trở thành cầu thủ lớn tuổi nhất từng ghi bàn cho đội chủ sân Anfield, và là cầu thủ lớn tuổi thứ hai từng chơi cho đội, chỉ xếp sau King Kenny. Billy đã qua đời vào năm 2001, hưởng thọ 79 tuổi.

Ông đã trở thành một huyền thoại nhờ vào những đóng góp của mình và được yêu mến cũng như kính trọng bởi các đồng nghiệp tại câu lạc bộ. Nhiều năm trước, Bill Shankly đã mô tả về sức mạnh thể hình của Billy như sau: “Liddell là một cầu thủ đặc biệt... Cậu ấy có đủ mọi yếu tố. Nhanh, mạnh, sút thuận cả hai chân rồi đánh đầu thì như đạn bắn. Thêm nữa, cậu ấy còn cứng như một hòn đá tảng vậy. Thật là một cầu thủ phi thường! Cậu ấy quá khỏe - rồi còn mặc áo cổ rộng 25cm nữa chứ!”

Thêm một yếu tố nữa để liên kết Salah với những cầu thủ vĩ đại như Liddell, Dalglish và Keegan: sức mạnh thể hình. Dù là những cầu thủ nhỏ con nhưng Mo, Kenny và Kevin đều rất khỏe và rất khó bị cướp bóng. Điều đó khiến họ trở thành những đối thủ còn đáng sợ hơn: không những có thể giết chết bạn bằng kĩ thuật, họ còn có thể thổi bay bạn nếu định thử chơi rắn.

Paisley đã luôn ấn tượng với sức mạnh của Billy. Ông nói: “Thật khó tin sao Bill có thể khỏe như thế. Anh không bao giờ có thể cướp bóng khỏi chân cậu ấy. Không quan trọng cậu ấy chơi ở đâu, dù tôi nghĩ vị trí tốt nhất là ở hành lang trái. Cậu ấy có thể đi vòng quanh anh, sửa nách anh hoặc thậm chí chạy thẳng vào mặt anh!”

Kể cả đối thủ của ông là Ngài Alf Ramsey, huấn luyện viên trưởng đội tuyển Anh vô địch World Cup năm 1966, cũng chỉ có những lời tốt đẹp để dành cho huyền thoại này. Khi chia sẻ về nỗi lo sợ phải đối đầu với Liddell thời còn chơi bóng, Ramsey thừa nhận: “Tôi luôn biết mình sẽ có một buổi chiều cực nhọc khi phải kèm Billy. Cách duy nhất để ngăn cản cậu ấy là giành bóng ngay từ trước. Một khi Billy có bóng, rất khó để chặn được.”

Ba năm sau ngày Liddell mất, một khu tưởng niệm đã được dựng lên mang tên ông tại Anfield bởi góa phụ của ông là bà Phyllis và huyền thoại Ian Callaghan. Tấm bia tri ân một người đàn ông đã cống hiến cả cuộc đời mình cho Liverpool FC.

Năm 2006, cổ cầu thủ đã được các cổ động viên Liverpool trao tặng vị trí thứ sáu trong danh sách có tên “100 cầu thủ từng làm rung động khán đài Kop”. Cuộc bình chọn đã diễn ra trên diện rộng, thu hút tới 110.000 fan hâm mộ gửi về danh sách 10 cầu thủ ưa thích nhất của họ.

Thêm một sự tri ân được gửi tới Billy vào tháng 11 năm 2008 khi cuối cùng ông cũng được diện tên vào Hall of Fame (Bảng vàng) của bóng đá Scotland.

Sau khi Billy treo giày, đã có hai ông vua sân bàn mới xuất hiện trong sử sách sân Anfield. Lần này, chiếc áo Số 9 sẽ được mặc bởi cầu thủ nhỏ con hơn, trong khi chiếc áo Số 8 lại được trao cho tiền đạo cắm sở trường. Vâng, bộ đôi đó chính là Ian St John và Roger Hunt - một cặp tiền đạo Anh-Scot trong mơ sẽ đưa Liverpool tiến về phía trước trong thập kỉ 60.

St John là một huyền thoại khác của Liverpool mà Mo Salah có thể học hỏi nếu muốn giành được vị trí mãi mãi trong trái tim của những Kopite. Cũng tương tự, St John là một quả tên lửa nhỏ con như Mo với chiều cao chỉ hơn 1m70, thế nhưng ông có khả năng bật nhảy rất tốt, một bộ não bóng đá thông minh, rất dũng cảm và luôn biết khung thành nằm ở đâu. Trong những năm tháng ấy, ông cũng đã trở thành một cây kiến tạo thường xuyên cho Roger Hunt, hi sinh bản thân mình và vì đó đã ghi ít bàn thắng hơn.

Ian St John sinh ra ở Motherwell, Lanarkshire, năm 1938 và tới Liverpool FC năm 1961 từ đội bóng quê nhà. Bill Shankly đã bỏ ra 37.500 bảng để mang chàng cầu thủ tới với nước Anh - con số cao hơn gấp đôi kỉ lục chuyển nhượng trước đó của đội. Tiền đạo 23 tuổi đã hòa nhập nhanh chóng, tới mức mà ông đã trở thành thần tượng mới của các Kopite ngay sau trận đấu đầu tiên!

Trong ngày ra mắt ấy, St John đã lập một cú hattrick vào lưới kẻ thù cùng thành phố Everton. Điều đó là không đủ để cứu đội bóng mới của ông khỏi trận thua 4-3 tại trận chung kết Liverpool Senior Cup, nhưng là quá thừa để các cổ động viên bắt đầu hát vang tên ông. Bất kì cầu thủ nào lập hattrick vào lưới đội bóng áo xanh vùng Merseyside đều sẽ nhận được phần thưởng ấy. Một mục tiêu phấn đấu dành cho anh đó, Mo!

“Saint” (“Thánh” - biệt danh sau này của ông) đã có màn ra mắt chính thức trong chiến thắng 2-0 trước Bristol Rovers vào tháng 8 năm 1961. Khi đó Liverpool vẫn còn đang ngụp lặn ở giải hạng hai, nhưng điều đó sẽ sớm thay đổi dưới sự dẫn dắt của Shankly, sử dụng những bản hợp đồng mới xuất sắc như St John và những cầu thủ trẻ được đôn lên từ học viện. Liverpool đã phải cạnh tranh ở giải hạng hai trong sáu năm liền, nhưng với Thánh trong đội hình, quãng thời gian chờ đợi đã sắp chấm dứt. Trong mùa giải đầu tiên của ông, The Reds đã thăng hạng lên giải vô địch quốc gia với chức vô địch hạng hai, bỏ cách đội thứ hai Leyton Orient tới 8 điểm.

Thánh đã ghi những bàn thắng đầu tiên của mình trong màu áo mới vào cuối tháng 8 năm 1961 - một cú đúp ở phút 39 và phút 90 trong chiến thắng 4-1 trước Sunderland tại sân Roker Park. Đối tác mới của ông trên hàng công, Roger Hunt, ghi hai bàn còn lại giúp Liverpool giành trọn điểm số. Đó là sự khởi đầu của một mối liên kết mỹ miều sẽ đưa Liverpool lên tới đỉnh cao. Mùa giải đầu tiên ấy, Thánh đã ghi được 18 bàn thắng trong 40 trận tại giải vô địch quốc gia.

Mùa giải thứ hai cũng nhiều sắc màu không kém - Liverpool kết thúc ở vị trí thứ 8 tại giải vô địch quốc gia nhưng đã lọt vào vòng bán kết FA Cup, trận đấu mà chỉ có sự xuất sắc của người hùng Gordon Banks mới giúp Leicester City có được chiến thắng. Thánh kết thúc mùa bóng này với 22 bàn thắng trên mọi mặt trận.

Mùa thứ ba của St John tại Anfield mới là lúc ông thực sự chứng minh giá trị của mình khi câu lạc bộ cuối cùng cũng đăng quang ngôi vô địch nước Anh - lần thứ 6 trong lịch sử nhưng là lần đầu tiên sau 27 năm dài. Ian đóng góp 21 bàn thắng, con số cao nhất trong khoảng thời gian của ông tại Liverpool. The Reds đăng quang ngôi vương khi xếp trên Man United với khoảng cách 4 điểm, còn cựu vương Everton xếp ở vị trí thứ ba.

Người hâm mộ Liverpool đang mong chờ Mo Salah cũng sẽ giúp đội bóng của họ lên ngôi vô địch quốc gia một lần nữa, chấm dứt

cơ khát đã kéo dài từ rất lâu. Nếu làm được điều đó, anh cũng sẽ trở thành một huyền thoại giống Ian St John.

Những năm tháng vinh quang cứ thế kéo dài với Thánh khi mà mùa sau đó, ông đã giúp Liverpool có được danh hiệu trong nước duy nhất mà đội bóng còn thiếu: FA Cup. Thực tế, một mình St John đã giúp đội bóng của mình đem về chiếc cúp này. Trận chung kết là một cuộc giao tranh nảy lửa giữa Liverpool của Shankly và Leeds United của Don Revie. Với tỉ số hòa 0-0 sau 90 phút thi đấu chính thức, đây là trận chung kết đầu tiên kể từ năm 1947 phải cần tới hiệp phụ.

Tỉ số sớm chuyển thành 1-1, nhưng rồi Thánh đã mang chiếc cúp về Merseyside với một cú đánh đầu từ đường tạt bóng của Ian Callaghan. Leeds không tìm được câu trả lời - Liverpool giành FA Cup lần đầu tiên trong lịch sử, nhờ vào công của Ian St John, người sẽ kết thúc sự nghiệp của mình tại sân Anfield vào tháng 8 năm 1971. Tổng thể, Thánh đã chơi 425 trận và ghi 118 bàn cho The Reds.

Kevin Keegan là một thần tượng khác của The Kop có nét tương đồng với Salah. Ông cũng từng khởi đầu sự nghiệp là một tiền vệ cánh rồi trở thành một tiền đạo xuất sắc, tự hào khoác trên mình chiếc áo Số 7. Dù Keegan không phải một trong những cầu thủ có tài năng thiên bẩm nổi bật nhất trên thế giới, ông đã bù đắp lại điều đó bằng sự chăm chỉ và quyết tâm chiến thắng. Hai yếu tố đó, cùng với năng lực có sẵn, đã khiến Kevin trở thành một siêu sao được khán đài Kop cũng như người hâm mộ đội tuyển Anh yêu mến. Tuy vậy, khi Bill Shankly lần đầu chứng kiến Keegan thi đấu, ông đã chơi ở vị trí tiền vệ sáng tạo cho câu lạc bộ Scunthorpe ở hạng dưới. "Shanks" (biệt danh của Bill Shankly) cũng đã nghĩ sẽ cho anh chơi vị trí tương tự ở Anfield, để rồi trong tương lai có thể thay thế công thần kì cựu Ian Callaghan. Nhưng cố huấn luyện viên trưởng của Liverpool đã thay đổi ý định khi được xem Keegan chơi bóng trong giai đoạn trước mùa giải; ông đã nhận ra rằng đây là một cầu thủ có kĩ thuật và bản năng sát thủ, hoàn toàn có thể trở thành một "quả tên lửa nhỏ" giống như Salah hay DalGLISH.

Keegan đã chuyển tới Liverpool vào tháng 8 năm 1971 từ Scunthorpe. Khi đó, ông mới chỉ 20 tuổi và có giá 35.000 bảng - một con số chỉ như tiền ăn quà vặt khi sau này Keegan và John Toshack đã hình thành một cặp song sát ăn ý. Shanks sau này đã mô tả thương vụ đó là một "vụ trộm cắp có bạo lực".

Toshack, người có thể hình tốt, thường sẽ cạnh tranh bóng bổng rồi nhả lại cho cầu thủ sau này được biết đến với biệt danh "Chuột Siêu phàm" để anh dứt điểm thành bàn. Trong sáu năm tại Anfield, Keegan đã giành hàng loạt các danh hiệu lớn - ba chức vô địch quốc gia, hai UEFA Cup, một FA Cup và một cúp châu Âu. Việc chuyển tới Liverpool cũng đã mang lại cho ông sự tự tin để trở thành một cầu thủ chủ chốt của đội tuyển Anh, rồi tạo tiền đề để ông thành công hơn nữa khi chuyển ra nước ngoài thi đấu cho câu lạc bộ Đức Hamburg vào năm 1977 (Keegan sẽ được phong danh hiệu Cầu thủ châu Âu xuất sắc nhất vào năm 1978 và 1979).

Nhưng cách ông từng phối hợp với Toshack mới là điều khiến Keegan sẽ mãi được yêu mến ở Anfield. Bộ đôi ngày đó là không thể bị ngăn cản và còn được trao một biệt danh mới bởi tạp chí Shoot - "Batman và Robin". Tạp chí này đã chụp hình hai cầu thủ Liverpool mặc đồ của bộ đôi siêu anh hùng trong truyện tranh. Biết đâu một ngày nào đó sẽ tới lượt Mo Salah và Firmino?

Keegan ra mắt cho Liverpool vào ngày 14 tháng 8 năm 1971, đã cặp với John Toshack trên hàng công sau đợt tập huấn ấn tượng trước mùa giải. Kevin đã ghi bàn chỉ sau 12 phút trong chiến thắng 3-1 ở giải vô địch quốc gia trước Nottingham Forest trên sân Anfield. Đội hình ra sân ngày đó gồm: Ray Clemence, Chris Lawler, Alec Lindsay, Tommy Smith, Larry Lloyd, Emlyn Hughes, Kevin Keegan, Peter Thompson, Steve Heighway, John Toshack, John McLaughlin.

Shanks biết Keegan là một tài năng đặc biệt và là cầu thủ ông vẫn luôn tìm kiếm cho vị trí tiền đạo. Huấn luyện viên trưởng Liverpool đã từ bỏ mọi kế hoạch để Keegan chơi ở hàng tiền vệ. Đó là một quyết định thiên tài thường thấy nữa từ chiến lược gia huyền thoại. Quyết định ấy hay đến đâu sẽ được thể hiện rõ hai năm sau khi Keegan gia nhập đội. Trong những năm tháng ấy, mối liên kết giữa ông và Tosh tiếp tục nở hoa. Vào năm 1973, hai người họ đã giúp mang về chức vô địch quốc gia cho Liverpool, kèm theo cả danh hiệu UEFA Cup. Ở giải đấu sau, Liverpool đã thắng 3-0 ở trận chung kết lượt đi nhưng rồi thua 0-2 trong trận lượt về trên đất Đức. Như vậy trận thắng sân nhà - với hai bàn được ghi do công của Keegan - đã là đủ. Liverpool thắng 3-2 chung cuộc, và người hùng Keegan thậm chí còn bỏ lỡ một cú sút penalty!

Năm sau đó, cặp đôi Keegan/Toshack đã mang một FA Cup về sân Anfield khi giúp Liverpool đánh bại Newcastle 3-0 trong trận chung kết. Cũng giống như ở trận chung kết UEFA Cup mùa trước

đó, Keegan đã lập một cú đúp. Dĩ nhiên, trận đấu này sẽ còn được nhớ đến bởi một lí do khác: đó chính là trận đấu cuối cùng trên băng ghế chỉ đạo của người đàn ông đã đem về Keegan và Toshack: Bill Shankly vĩ đại, người sẽ được thay thế sau đó bởi Bob Paisley.

Năm 1977, trong mùa bóng cuối cùng của ông với đội, Keegan đã giúp làm nên thời khắc lịch sử của câu lạc bộ: chức vô địch cúp châu Âu lần đầu tiên. Người đồng hành Toshack của ông đã không thể ra sân trong đêm huyền ảo tại Rome ấy. Tosh đã bị chấn thương trước đó trong mùa giải và buộc phải ngồi ngoài.

Dĩ nhiên, ông vẫn có mặt tại Rome để cổ vũ cho đối tác của mình trước đối thủ Borussia Monchengladbach - và Kevin cũng đã không để ông hay hàng triệu cổ động viên Liverpool đang theo dõi trên toàn thế giới phải thất vọng. Tám phút trước khi hết giờ, với tỉ số hiện là 201 nghiêng về Liverpool và cảm giác lo lắng tràn ngập, Keegan đã băng vào vòng cấm của đối phương và bị phạm lỗi bởi Berti Vogts. Hậu vệ biên Phil Neal sau đó đã không mắc chút sai lầm nào trên chấm phạt đền để giúp ấn định tỉ số 3-1 cho đội bóng áo Đỏ.

Keegan sau đó lên đường tới Đức để gia nhập Hamburg. Sau này, Toshack có gửi lời tri ân tới ông: “Tôi và Kevin Keegan đã rất hiểu nhau và có mối quan hệ rất tốt trên sân cỏ. Chúng tôi đã bắt lửa gần như ngay từ ngày đầu tiên và rồi càng ngày càng bùng cháy.”

Keegan thì chia sẻ: ‘Tosh là một đối tác tuyệt vời. Khả năng không chiến của anh ấy là xuất sắc và tôi luôn biết anh ấy sẽ cạnh tranh được những đường phát bóng. Từ đó thì tôi chỉ việc đọc xem bóng sẽ rơi ở đâu. Từ những pha bóng như vậy, chúng tôi đã tạo ra được rất nhiều cơ hội. Tôi luôn ngưỡng mộ sự trung thực của Tosh với tư cách một cầu thủ. Anh ấy là một con người dễ gần và đã đóng góp rất nhiều cho câu lạc bộ trong khoảng thời gian ở đó.’

Khi Mo Salah nhìn vào lịch sử Liverpool, anh sẽ được thấy bộ đôi có thể coi là xuất sắc nhất trong lịch sử của The Reds - Kenny Dalglish thiên tài và Ian Rush sát thủ. Nếu Mo và Firmino có thể tới gần hiệu suất của hai cái tên nói trên, chắc chắn họ cũng sẽ giành được vị trí của mình trong ngôi đền các huyền thoại. Cho tới ngày hôm nay, Rush vẫn là chân sút tốt nhất trong lịch sử Liverpool với 346 bàn trong 660 trận đấu. Ông cũng giữ kỉ lục ghi nhiều bàn nhất trong một mùa giải với con số 47 bàn trên mọi mặt trận vào mùa 1983-1984. Trong cuộc bình chọn “100 cầu thủ từng làm rung động khán đài Kop”, Rush đã có vị trí thứ ba, chỉ

xếp sau Steven Gerrard (thứ nhì) và dĩ nhiên, Kenny Dalglish ở vị trí thứ nhất.

Rush tới với Liverpool khi ông mới chỉ 18 tuổi vào tháng 4 năm 1980, nhưng sau đó vẫn phải ở lại đội bóng cũ của mình là Chester tới cuối mùa giải, khi thị trường chuyển nhượng chính thức mở cửa một lần nữa. Huấn luyện viên trưởng Liverpool là Bob Paisley đã chi ra 300.000 bảng để có được chữ ký của ông - kỉ lục chuyển nhượng cho một cầu thủ tuổi teen thời đó. Màn ra mắt của Rush tới vào ngày 13 tháng 12 khi ông đá thay Dalglish bị chấn thương và còn mặc luôn chiếc áo Số 7 huyền thoại trong trận đấu tại giải vô địch quốc gia gặp Ipswich Town trên sân Portman Road.

Đó là một màn ra mắt không thực sự báo hiệu sự xuất hiện của một thiên tài sân bãi. Thực tế, tờ The Times đã viết một bài tập trung hơn vào sự thiếu vắng của Dalglish và coi đó là một vấn đề nghiêm trọng thay vì chú tâm vào màn ra mắt của Rush. Họ viết:

Dalglish đã gặp phải một chấn thương mắt cá khá rắc rối. Dĩ nhiên, đây là một vấn đề nghiêm trọng với huấn luyện viên trưởng Liverpool Bob Paisley, người đã rất lo sợ về viễn cảnh này. Dalglish thường xuyên né tránh thành công mọi pha vào bóng thô bạo nhắm về hướng anh, và có lẽ cũng là có ích cho Liverpool khi họ có thể tìm hiểu sự vắng mặt lần đầu tiên sau ba năm của anh sẽ ảnh hưởng thế nào đến đội. Rush, cầu thủ được đem về từ Chester với giá 300.000 bảng mùa trước, đã có trận đấu đầu tiên. Ông Paisley phát biểu: “Đây không phải một quyết định dễ dàng, nhưng điều khiến tôi thay đổi quyết định chính là việc nếu chọn một ai đó khác thì cầu thủ đó sẽ phải chơi sai vị trí. Còn đây là một sự thay thế trực tiếp tiền đạo với tiền đạo.”

Vậy là “Rushie” đã có màn ra mắt - nhưng chỉ vì Bob đã không muốn cho một cầu thủ khác đá lệch vị trí. Từ sự thay đổi vì hoàn cảnh đó, một huyền thoại đã sinh ra. Tuy nhiên, ban đầu Ian đã rất lo lắng do đã thiếu cơ hội được ra sân và thậm chí còn định rời khỏi đội. Paisley đã nói với ông rằng cơ hội sẽ tới, rằng Ian cần kiên nhẫn hơn nhưng cũng nên ích kỉ hơn trước khung thành. Về khoản đó thì Rush không cần phải khuyên! Ông đã mở tài khoản của mình ở Liverpool sau chín trận đấu và chiếm được suất đá chính vào mùa 1981-1982 bên cạnh Kenny chứ không còn là một sự thay thế.

Bàn thắng đầu tiên của Rush được ghi vào ngày 30 tháng 9 năm 1981, trong trận đấu vòng đầu tiên của cúp châu Âu tại Anfield trước đối thủ Oulun Palloseura. Liverpool đã thắng trận lượt đi ở

Phân Lan với tỉ số 1-0 và ở trận lượt về này, họ đã đè bẹp đối thủ 7-0, với một bàn cho Rushi ở phút 67 sau khi vào sân thay cho David Johnson. Ông ghi được bàn thắng đầu tiên ở giải vô địch quốc gia vào ngày 10 tháng 10 năm 1981, trong chiến thắng 3-0 trước Leeds United tại Anfield. Một tháng sau đó, Rush ghi được một bàn còn quan trọng hơn - ít nhất là về khoản bảo vệ niềm tự hào thành phố - trong chiến thắng 3-1 trên sân nhà trước người hàng xóm Everton.

Cậu thiếu niên khi đó đã bắt đầu trưởng thành thành một người đàn ông và một thần tượng sân cỏ của khán đài Kop.

Rush kết thúc mùa giải là vua phá lưới của đội với 30 bàn trong 49 trận - trong đó có 17 bàn tại giải vô địch quốc gia, giúp Liverpool giành lại ngai vàng bị cướp bởi Aston Villa ở mùa giải trước. Ông cũng đã đóng góp trong chiến thắng tại trận chung kết League Cup 1982, ghi bàn thắng thứ ba giúp Liverpool đánh bại Spurs 3-1 tại Wembley.

Mùa giải ấn tượng nhất của Rush là mùa 1983-1984 khi ông ghi được 47 bàn thắng, giúp đem về cho Liverpool một loạt những danh hiệu - chức vô địch quốc gia, vô địch cúp châu Âu và vô địch League Cup. Ông cũng giành trọn bộ đôi danh hiệu Cầu thủ xuất sắc nhất mùa của PFA và Hiệp hội Nhà báo Bóng đá. Số bàn ông ghi được cũng đem về luôn chiếc Giày vàng danh giá, phần thưởng cho cầu thủ ghi nhiều bàn thắng nhất châu Âu trong một mùa.

Mùa giải 2017-2018, Mo Salah rất muốn được phá kỉ lục 47 bàn của Ian Rush và đã nỗ lực hết mình để làm được điều đó. Rằng anh đã tới rất gần với thành tích ấy nói lên tất cả về một mùa giải phi thường và khả năng tìm mảnh lưới của cầu thủ Ai Cập, kể cả từ những góc tưởng như bất khả thi. Và đây là một sự thật để Mo suy nghĩ. Danh hiệu vô địch châu Âu của Liverpool năm 1984 đã gây ấn tượng vì họ đánh bại chính Roma trên sân nhà của đội bóng Italy (sân Olimpico) - và làm được điều đó bằng cách vượt qua loạt sút luân lưu cân não, cũng như Mo và các đồng đội phải giữ cái đầu tỉnh để đánh bại Roma trong trận bán kết Champions League kinh điển năm 2018, cũng diễn ra trên sân Olimpico. Rushie đã sút thành công quả penalty thứ tư giúp Liverpool chiến thắng 4-2 (sau khi trận đấu kết thúc với tỉ số hòa 1-1) và nâng cao chiếc cúp vô địch châu Âu lần thứ tư trong tám năm.

Đội hình Liverpool đã thay đổi rất nhiều kể từ ngày đánh bại Real Madrid để giành chức vô địch ba năm trước đó. Ray Clemence, Phil

Thompson, Terry McDermott và Ray Kennedy đều đã ra đi và được thay thế bởi Bruce Grobbelaar, Mark Lawrenson, Craig Johnston và chính Ian Rush. Đội hình ra sân hôm đó như sau: Grobbelaar, Neal, Lawrenson, Hansen, A. Kennedy, Lee, Johnston, Whelan, Souness, Rush, Dalglish.

Rushie sau này chia sẻ với trang lfchistory.net rằng mùa 1983-1984 là mùa ưa thích của ông khi nói về thành tích ghi bàn, nhưng mùa mà ông nhớ nhất khi nói về thành tích của đội là hai năm sau đó. Ông hồi tưởng: “Về cá nhân thì có lẽ là mùa 1983-1984 khi tôi ghi được 47 bàn, nhưng về tập thể thì phải là khi đội giành cú đúp. Được chơi trong trận chung kết toàn Merseyside đầu tiên, trước Everton. Để thua 1-0 trong hiệp một, rồi lật ngược dòng 3-1 hiệp hai với hai bàn thắng. Chúng tôi đã giành cú đúp. Tất cả mọi thứ đã quy về làm một trong trận đấu này, trước đối thủ Everton là đội bóng mạnh thứ nhì châu Âu ở thời điểm đó.”

Rush cũng giải thích với trang tin nói trên về mối quan hệ gần như thần giao cách cảm của mình với Dalglish: “Chúng tôi không nói chuyện với nhau nhiều ngoài sân cỏ, nhưng khi ra sân thì có một mối liên kết rất tự nhiên. Tôi biết Kenny mạnh ở đâu và Kenny biết tôi mạnh ở đâu. Đó là điều khiến chúng tôi chơi tốt bên cạnh nhau. Kenny không cần phải nhìn lên để biết tôi đang ở đâu mà chỉ cần đưa bóng vào khoảng trống rồi tôi sẽ biết Kenny sẽ đưa bóng vào đó. Hậu vệ đối phương thì cứ tự hỏi, ‘Sao anh ta biết được bóng sẽ tới đó?’ Chúng tôi biết, vậy thôi.”

Vậy là tới mảnh ghép cuối cùng trong bức tranh lịch sử của Mo Salah, người giờ được biết đến với cái tên “Nhà vua” ở Merseyside, và người đàn ông mà anh coi là thần tượng của mình tại sân Anfield, người mà anh sẽ muốn được noi gương nhất. Vâng, King Kenny Dalglish. Kenneth Mathieson Dalglish tới Liverpool năm 1977. Bob Paisley đã phải phá kỉ lục chuyển nhượng của bóng đá Anh với con số 440.000 bảng để có được chữ kí của cầu thủ tài năng người Scotland từ Celtic. Dĩ nhiên, đó là một khoản tiền xứng đáng, thậm chí còn là một món hời nếu bạn nhìn vào những danh hiệu Kenny sẽ giúp đem về. Ông đã là một ngôi sao lớn ở quê nhà từ trước khi tới thay thế cho Keegan - trong màu áo Celtic, Dalglish từng giành bốn chức vô địch quốc gia Scotland, bốn cúp Scottish Cup và một Scottish League Cup từ năm 1971.

Tới với sân Anfield, Kenny đã dễ dàng vượt qua tổng thành tích ấy với bảy chức vô địch quốc gia, ba chức vô địch châu Âu và năm danh hiệu quốc nội khác. Cũng như với Toshack và Rushie, người

hâm mộ Liverpool ban đầu đã khá lo ngại về cầu thủ sau này họ sẽ thần tượng với biệt danh "King Kenny". Cũng chẳng có gì bất ngờ khi nghĩ về cái tên mà ông cần phải thay thế: Keegan là cầu thủ hay nhất nước Anh khi đó và Kenny sẽ phải rất nỗ lực nếu muốn chứng minh cho khán giả sân Anfield rằng mình có thể khoác lên chiếc áo Số 7 với sự xuất sắc tương tự.

Nhưng Dalglish là một ảo thuật gia, một thiên tài và một nhạc trưởng cùng lúc, giúp Liverpool tiến bước trên hành trình thống trị nước Anh và cả châu Âu.

Không chỉ không thua kém Keegan, thực tế, Dalglish còn giỏi hơn người đi trước mình rất nhiều. Tài năng hơn, xuất sắc hơn. Dalglish ghi bàn thắng đầu tiên của mình cho câu lạc bộ trong trận ra mắt tại giải vô địch quốc gia gặp Middlesbrough vào ngày 20 tháng 8 năm 1977. Ba ngày sau đó, ông một lần nữa điền tên mình lên bảng tỉ số trong lần đầu tiên thi đấu tại Anfield, góp công vào chiến thắng 2-0 trước Newcastle của đội chủ nhà.

Tới cuối mùa giải đầu tiên, Dalglish đã ghi tổng cộng 31 bàn trong 62 trận. Bàn cuối cùng là bàn quan trọng nhất khi nó đã giúp ấn định tỉ số 1-0 trước Bruges trên sân Wembley và đem về cúp vô địch châu Âu. Hai năm sau, Rushie cập bến Anfield và chàng trai 18 tuổi ngày đó sẽ phối hợp cùng Dalglish tuổi 29 và trở thành một cặp tiền đạo đáng sợ. Một cầu thủ già dặn hơn với bộ óc chiến thuật, một cầu thủ trẻ với tốc độ và bản năng sát thủ, kết hợp lại với nhau trở thành một thể lực không thể bị ngăn cản. Kenny sẽ ghi tổng cộng 172 bàn trong 515 trận đấu cho Liverpool và được trao tặng danh hiệu cầu thủ vĩ đại nhất lịch sử đội bóng, ghi nhận bởi các cầu thủ, huấn luyện viên, cổ động viên vì những đóng góp của ông trong 13 năm thi đấu cho Liverpool FC dưới tư cách một cầu thủ.

Vào năm 1999, Alan Shearer và Michael Owen, hai cái tên không thua kém ai trong khoản ghi bàn, đã được hỏi bởi tạp chí Match of the Day rằng ai là cặp tiền đạo xuất sắc nhất lịch sử bóng đá Anh. Không bất ngờ gì, họ đều chọn bộ đôi Kenny Dalglish-Ian Rush.

Owen đã chọn hai người tiền bối của mình tại sân Anfield, còn Shearer thì lựa chọn vì kĩ năng của cựu huấn luyện viên trưởng của mình tại Newcastle. "Rush là một tiền đạo xuất sắc, có bản năng sát thủ và rất nguy hiểm quanh vòng cấm", Owen chia sẻ. Shearer thì rít lên khi nói về King Kenny: "Ông ấy có thể loại bỏ hậu vệ khỏi trận đấu chỉ bằng một đường chuyền, rồi còn để bóng có đủ độ xoáy phù hợp cho đồng đội dứt điểm. Đáng cấp." Peter

Beardsley và Gary Lineker - những người đã ghi tổng cộng 36 bàn khi thi đấu bên cạnh nhau cho đội tuyển Anh - được bình chọn ở vị trí thứ hai, trong khi Kevin Keegan và John Toshack xếp thứ ba.

Kenny Dalglish, Kevin Keegan, Ian Rush và Billy Liddell. Liệu Mohamed Salah có thể giữ vững phong độ anh đã thể hiện trong mùa giải đầu tiên ở Anfield và đạt tới đỉnh cao như bốn cầu thủ trên từng làm không? Họ là những hình mẫu mà Salah sẽ được đánh giá dựa trên nếu muốn trở thành một huyền thoại Liverpool. Sau mùa giải đầu tiên phi thường, anh đã trở thành một thần tượng trong mắt khán đài Kop. Chắc chắn rằng anh có đủ tài năng để tiến thêm một bước nữa, nếu giữ vững được phong độ cao chói vót mà tự mình đã đặt ra trong mùa giải ra mắt tại vùng Merseyside.